A legáldottabb nap – 2010. május 30.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ő Isteni Kegyelme

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Gurv-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

(1)
saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)
mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma; a szent nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könynyek hullámai törnek elő a szemeiből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)
śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat,* takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(4)

catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tṛptiṁ bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával,* akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(5)

śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(6)

nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak,* akik különböző időkben különböző csodálatos elrende-

zéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

(7)

sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékeznem kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

A vyāsa-pūjā jelentése

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!"

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Ő Isteni Kegyelme Śivarāma Swami Mahārājának, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, mert az Ő lótuszlábánál keresett menedéket."

A legmegtisztelőbb feladat a tanítványoknak, hogy dicsőítsék lelki tanítómesterüket a megjelenése napján. Nagyon felemelő érzés, hogy megfogalmazhatjuk, amit neked köszönhetünk. Mérhetetlen nagy változásokat hoztál életünkbe, írhatunk tulajdonságaidról, megvalósításaidról, tetteidről, melynek eredményeit tisztán tükrözi ez a szent hely, amit itt Magyarországon Új Vraja-dhāmának hívunk, aminek híre már a világot bejárta.

Szerény képességeinkkel szeretnénk megfogalmazni néhány gondolatot, amellyel kifejezzük, mennyire fontos vagy nekünk, mennyire csodáljuk transzcendentális tetteid. Nagyon

szerencsések vagyunk, hogy törődésed és szereteted megkaphatjuk, hogy bizalmat adsz, és lefoglalsz bennünket az odaadó szolgálat végzésével. Transzcendentális tetteid, melyeknek eredményeképpen megnyilvánult Krisna-völgy, hűen, félreérthetetlenül tükrözik, hogy milyen mélyen él benned az a vágy, hogy igazi segítséget adj az elesett lelkeknek, a valódi tudást, amivel érdemes élni ebben a világban. Ez a tiszta vágy, és mély megvalósításaid, szilárd tartóoszlopai tanítványaid lelki életének. Ennek az erős védelemnek köszönhetően tudunk létezni, törekedni, és fejlődni tovább.

Te lettél a legfontosabb személy az életünkben. Senkitől nem kaptunk ennyire értékes segítséget. Az életeddel és példáddal megkötözted a szívünket, és bár még kapálózunk e kötél végén, szeretnénk jó eszközök legyek további vágyaid kiterjesztésében. Néha félve belegondolunk, hogy ha nem ismerhettünk volna meg, hol tartanánk most az életben. Mivel itt vagy velünk, szembe tudunk fordulni vágyaink terhével, és a te kegyedből meg tudunk küzdeni velük.

Egyszer azt írtad, hogy Kṛṣṇa a közös pont az életünkben, aki a lelki tanítómester és a tanítvány számára is a középpont. Életeddel megmutattad nekünk, hogy ez a középpont mennyire értékes. Tanítványaid sok nehézségen mennek keresztül életük során. A nagy kihívások közepette abból a középpontból merítenek erőt és lelkesedést, amire minden tevékenységeddel te irányítod a figyelmünket. Nagy erőfeszítést teszel, hogy Kṛṣṇáról szóló kedvteléseket írsz, amelyek a szent helyen, Krisna-völgyben, a te szívedből nyilvánultak meg. A szereteted táplálja, az erőfeszítéseid hatására növekszik, és gyümölcsei: a *bhakták,* akik itt vannak, mind a te érdemed, melyek szintén különleges személyiséged eredményeképpen teremnek.

Ezen a szerencsés napon hadd köszönjük meg ezt a mérhetetlen kegyet, és engedd meg, hogy szerény szolgálatainkkal viszonozzuk.

Hálás köszönettel a magyar *yātrā* nevében,

Szolgád: Devī Deva dāsa

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2009

Dear Śrīla Prabhupāda

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. And all glories to you, deliverer of the greatest treasure: the holy names of Lord Kṛṣṇa.

When you were physically present, you repeatedly thanked your disciples for their words of appreciation and for the sentiments contained in their homages to you. You were so great and your achievements so numerous that there were unlimited things to appreciate in you and your divine service, and these appreciations constantly stirred sentiments of gratitude, obligation, and love towards you.

Today I would like to single out what I consider to be the greatest of Your Divine Grace's achievements: your deliverance of the holy names of Śrī Kṛṣṇa to the world. I hope that my words of appreciation communicate the profound sentiments that have grown in my heart during the four decades I have been chanting Hare Kṛṣṇa.

Recently Govinda Mahārāja and I were talking about how, despite the many things that didn't quite work out as we had envisioned or planned in the early days of your movement, one thing never let us down: the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra.*

Whether we chant *japa* in solitude, sing *kīrtana* before the Deities, or perform *harināma* on the streets or at festivals, the holy names always deliver the goods. They insulate us from material contamination, give us a taste of the divine, and attract anyone who hears them as they are spoken, chanted, or sung.

When I feel discouraged or frightened, enthusiastic or calm, the *mahā-mantra* brings me back to reality, to the state of awareness wherein Kṛṣṇa is the center. I can then perceive all personal emotions and ambitions as subservient to the chanting of Kṛṣṇa's names; and even failures become insignificant compared to the sweet chanting of those holy names. *Nāma-saṅkīrtana* always delivers the goods.

When I chant *japa,* the holy names dissolve the miseries of the mental platform, awaken remembrance of Kṛṣṇa, and bestow spiritual happiness, which naturally flows from such remembrance. When I sing in *kīrtana,* I reside in the reverberation of the holy names, the happiest and most satisfying place in which to live. The holy names dismantle all egocentric barriers, unite devotees and nondevotees alike, reveal the most esoteric truths, and make the inconceivable conceivable.

For those who first come in contact with Kṛṣṇa consciousness, the holy names of Kṛṣṇa are mystical, all-attractive sounds that gradually draw them to Kṛṣṇa, and to the spiritual world.

Śrīla Prabhupāda, you told us that all the other services we perform simply enable us to chant Hare Kṛṣṇa properly. You said that chanting is the solution to all problems, conflicts, and disease. You told us that chanting was the ultimate and only religious process for this age. And you also said that by chanting Hare Kṛṣṇa we would become pure devotees and go back to Godhead.

Since I have personally experienced the fulfillment of some of the above statements, I have no doubt that as you have promised, in time I will experience the fulfillment of them all. Chanting delivers the goods.

A lot of water has passed beneath the ISKCON bridge; yet the holy names have remained, like you and Kṛṣṇa, unshakable pillars that never let a sincere devotee down.

Had we taken chanting more seriously, had we chanted more attentively, perhaps many

of our personal failings and those of ISKCON could have been avoided, even transformed into victories. Didn't you often point to our lack of commitment to quality chanting as the cause of our disparities?

In this meager offering I have touched but a molecular portion of the glories of the holy names of Śrī Kṛṣṇa, and of the benefits they award to those who chant and hear them. You, Śrīla Prabhupāda, fulfilled Lord Caitanya's prophecy by giving the fallen people of this age the greatest of treasures. Therefore you are as glorious as the chanting of Hare Kṛṣṇa. And as everyone knows, like the holy names, you always deliver the goods, the crown jewel of those touchstone-like goods being pure affection for the holy names themselves.

On this glorious day, therefore, I pray to the holy names of Kṛṣṇa that whenever I say the word "Kṛṣṇa" I shall remember you, my Prabhupāda. I pray to the wonderful *mahā-mantra* that I forever feel obligation, gratitude, and love for the spiritual master who has given me the Absolute Truth in the form of transcendental sound. And I pray to you, my divine master, that you bless me that I can perfect my chanting of Kṛṣṇa's names and thus begin to repay you for giving me the most treasured delight of my heart.

Śivarāma Swami

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget isteni személyednek!

Végtelenül szerencsések vagyunk, amiért oly közel vagyunk azokhoz az időkhöz, amikor megnyilvánítottad isteni kedvteléseidet ezen a szerencsés bolygón, még akkor is, ha mi, lelki unokáid, tanítványaid tanítványai, nem találkozhattunk veled személyesen. Amikor valaki közel van egy történelmi eseményhez, annak a hatása rendkívül erős. A szerencsések, akiknek személyes társaságodat adtad, beszámoltak erről. E sötét korszakban azonban, sajnálatos tendencia az, hogy három-négy generáció alatt, szinte bármilyen hatás drámaian csökkenhet. Ezért mondja Kṛṣṇa: *sa kāleneha mahatā yogo naṣṭaḥ,* elveszhet a kapcsolat. Mindez – ahogy tanítottad nekünk – az idő hatása. Azt is mondják, hogy mielőtt eltörik valami, először gyöngébb, gyöngébb és gyöngébb lesz. Hogyan tapasztalhatnánk vagy érthetnénk meg mi, hogy mit jelent a személyes társaságodban lenni, mi, akik az eltávozásod után születtünk, vagy kezdtük el gyakorolni a lelki életet? Hogyan lehet fogalmunk arról, hogy mit jelent a *vapud,* ha az időnek ily könyörtelen a hatása? Hogyan maradhat fönt, hogy az eljövendő generáció szívének kincsévé váljon? Kézenfekvő és tökéletes válasz, hogy a szemtanúk visszaemlékezései, könyveid napi tanulmányozása, s főként az, hogy *vāṇīdat* a szívünkbe helyezve, életünkké tesszük a missziódat, minden áldást képes megadni. Egy másik válasz lehet azonban, hogy megkapjuk valakinek a társaságát, aki mindig a te társaságodban van. Ez igazi személyes társulás, *vapu.* Úgy érezzük, hogy szeretett Guru Mahārājánk, a te kedves tanítványod, Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja Kṛṣṇa-tudata és jelleme hordozza számunkra azt

a magasztos örökséget, amit ránk hagytál, s amely így dacol az idővel. Szavai, mozdulatai, gesztusai mély átszellemültségről tesznek tanúbizonyságot, mert egész életét lótuszlábaid elé helyezte. Amikor vele vagyunk nem érezzük *māyā* hatását, nem égünk ostoba vágyaink tüzében, megfeledkezünk oktalan szenvedélyeinkről. Ha megtanuljuk szépen szolgálni őt, örökre velünk marad, ahogy te is, így tárva fel számunkra a *paramparā* mesés misztériumát.

kabhu nā bādhibe tomāra viṣaya-taraṅga
punarapi ei ṭhāñi pābe mora saṅga

Köszönjük, hogy nekünk adtad őt, és rajta keresztül magadat. A mi aggodalmunk és felelősségünk immár, hogy méltó módon ápoljuk ezt az örökséget, s a maga idejében, késlekedés nélkül tovább adjuk azt. Kérlek, kegyesen áldj meg ezzel valamennyiünket! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel, szolgád, a magyar *yātrā* nevében:
Guṇa-grāhī dāsa

Vyāsa-pūjā felajánlások

Abhinanda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

Sok tünemény látható itt Nava Vraja-dhāmában, Akik felette állnak minden szépségnek és vonzalomnak.

A legkiemelkedőbb, aki e csodákat elénk varázsolja. Szeretném hálámat, köszönetemet és csodálatomat kifejezni neked, kedves Guru Mahārāja, a „lelki varázslónak", aki elénk tárta eme tündöklő világot. Amikor az oltárfüggöny szétrebben és elénk tárul az Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma, Akiknek szépsége a három világban egyedülálló. Csak elcsodálkozok, hogy milyen szépek is Ők.

Milyen szépen öltöznek, milyen igényes parfümmel vannak illatosítva. Milyen szép az a *kīrtana,* ami az Ő dicsőségüket zengi! Akkor milyen szép az Ő nevük és az Ő kedvteléseik?! Milyen szép az Ő vágyuk?! Milyen szép az Ő szolgálatuk?! Milyen szép, aki Őket szolgálja?! Milyen szép annak a szíve, aki szolgálja Őket! Milyen szép annak a mosolya, akinek olyan szép a szíve! Milyen szépek annak a szavai, akinek a mosolya olyan szép! S milyen szép az a költemény, amit e szép szavak díszítenek! S végül milyen szép az a szándék, hogy mindenki mást a boldogság kútfejéhez vezetni, s megitatni a nektárral, még ha ez a nemes szándék oly sok fájdalommal jár! Újra és újra a hódolatomat ajánlom előtted, kedves Guru Mahārāja!

Śrī guru caraṇ kamal
Tradicionális hindi dal

(refrén)
śrī guru caraṇ kamal bhaja mana,
guru kṛpā binā nahiṁ koi sādhana-bala,
bhaja mana bhaja anukṣaṇa
(1)
milata nahiṁ aisā durlabha janma,
bhramata hī caudaha bhuvana
kisī ko milate hai aho bhāgya se,
hari bhaktoṅ ke darśana
(2)
kṛṣṇa kṛpā kī ānanda mūrti,
dīnana karuṇā-nidhāna
jñāna-bhakti-prema tīno prakāśata,
śrī guru patita pāvana
(3)
śruti-smṛti iti bhāṣya sabhī mile,
dekhata spaṣṭa pramāṇa
tana-mana-jīvana guru-pade arpaṇa,
sadā śrī hari-nāma raṭana

(refrén) Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Anélkül, hogy a tiszta *bhakta* kegyét elnyerné, az embernek nem lesz ereje a szabályozó lelki

elvek gyakorlásához. Ezért hát, kedves elmém, arra buzdítalak, hogy imádd őt, imádd őt minden pillanatban.

(1) Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Miközben a bűnös lélek a tizennégy világban vándorol, ritkán van lehetősége emberi testben megszületni. És, ó, jaj! A számtalan emberi lény közül csak kevesen részesülnek abban a kivételes szerencsében, hogy találkozhatnak az Úr Hari *bhaktájával*.

(2) Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennélfogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös, feltételekhez kötött lelkek megmentője.

(3) Ó, elmém, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait. Dicsőségét ékesen megerősíti az összes *śruti-śāstra* és *smṛti-śāstra,* és a kiváló *ācāryák* magyarázatai is. Csak ajánld fel a tested, az elméd, sőt az életedet is Śrī Guru lótuszlábainál, s mindig a Śrī Harināma éneklésében merülj el.

Madhuram madhurebhyo
Śrī Kevalāṣṭakam
névtelen szanszkrit költő

sa guruḥ sa pitā cāpi
sā mātā bandhavo 'pi saḥ
śikṣayec cet sadā smartuṁ
harer nāmaiva kevalam

„Az az igazi *guru,* az igazi apa, az igazi anya és az igazi barát, aki megtanít minket arra, hogy mindig emlékezzünk rá: Śrī Hari szent neve egyedül a minden."

Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy megkaptam szent társaságodat, bár kétségkívül méltatlan vagyok erre az isteni kegyre.

Áldásaid záporában reménykedve szolgád:
Abhinanda dāsa

Abhirāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának Minden dicsőséget neked!

Annyira örülök, hogy a lelki családodban fiad lehetek, aki csodálattal és szeretettel tekint rád. Amikor növekszik a fiú, mindig az apjára néz föl, hogy egyszer majd olyan lehessen, mint ő. Számomra elérhetetlennek tűnik az a megvalósítás, aminek a birtokában vagy. Te, mint lelki apuka mindig tökéletes példát mutatsz gyermekeidnek. Śrīla Prabhupāda, a lelki apukád nagyon büszke lehet rád. Biztos mondja Kṛṣṇának, hogy "Nézd meg, milyen szép fiam van! Ő mindig kiáll mellettem és mindent megtesz értem. Nagyon szeret engem!"

Nagyon sok testvérem odaadóan követ téged, és olyan jó látni őket, mert odaadó

cselekedeteikben téged látlak. Én is követni akarom őket, hogy elégedetté tudjalak tenni.

Örök fiad és szolgád:
Abhirāma dāsa

Ācārya-ratna dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te lótuszlábaidnak!

Felajánlásom megírása előtt, megtaláltam az 1996-os *vyāsa-pūjā* könyvedet. Ez azért is olyan különleges, mert ebben az évben volt Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara beavatása, és a szokásokkal ellentétben te ahhoz ragaszkodtál, hogy mindenképpen Rādhe-Śyāma avatása után legyen a *vyāsa-pūjā* ünnepséged. Így már a *mūrtik* jelenlétében ünnepelhettük megjelenésed napját. Azért is fontos ez az év, mert a szolnoki templom *bhaktáinak* jelentős fordulópont volt az életében. A *mūrtik* beavatása előtt két évig küzdöttünk azért, hogy illendően tudjuk fogadni Rādhe-Śyāmát, és több hónapos maratonokkal gyűjtöttük a *lakṣmīt* számukra. Mindez az erőfeszítés ezen a napon teljesedett be és mindenki nagyon boldog és elégedett volt. Eszembe jutottak azok a *bhakták,* akikkel nap, mint nap ennek a célnak az eléréséért küzdöttünk. Kinyitva ezt a könyvet, ráakadtam azok felajánlásaira, akik már nincsenek az

ISKCON *bhaktáinak* soraiban. Főleg olyan *bhaktákét* olvastam el, akik közel állnak a szívemhez, mivel sok megpróbáltatáson mentünk együtt keresztül. Csodálatos felajánlásokat olvastam, teli lelki erővel és elszántsággal. Most azonban azt sem tudom, hogy ezek a *bhakták* a világ mely részén lehetnek éppen, és azon is elgondolkodtam, hol van már az a régi szolnoki templom? Néha nagyon szomorú vagyok emiatt. Minden *bhakta* nagyon fontos abban, hogy terjedhessen a Kṛṣṇa-tudat. Szörnyű érzés lehet neked, Guru Mahārāja, hogy sok tanítványod – ígéreteik ellenére – már nincs itt a mozgalomban, és nem tudják a vágyadat beteljesíteni. Olyan nagy fáradtsággal, türelemmel, lelkesedéssel, odaadással hoztad létre mindazt, amit most magunk körül látunk. Azok a *bhakták,* akik most csatlakoznak a magyarországi Kṛṣṇa-tudathoz, kegyedből egy nagy és erős közösséghez kapcsolódhatnak. Ez mind a te érdemed. Nélküled sem Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, sem Śrī Śrī Rādhe-Śyāma sem lehetnének itt. Nélküled egy *bhakta* sem lehetne itt a Kṛṣṇa-tudatban. Nélküled a szolnoki templom sem létezhetett volna soha. Az viszont a *bhaktákon* múlik, hogy hogyan döntenek. Itt vannak és szolgálnak, vagy sem. Sajnos jó pár éve én rosszul döntöttem. A saját érdekeimet helyeztem előtérbe, habár úgy sohasem távolodtam el lótuszlábaidtól, mint azok a *bhakták,* akiknek felajánlásait most olvastam. Köszönöm neked Guru Mahārāja, hogy én még itt lehetek a Kṛṣṇa-tudatban és szolgálhatlak téged. Köszönöm, hogy emlékezhetek olyan dolgokra, amelyek nélkül helytelenül döntenék. Engedd meg, és kérlek, add az áldásaidat, hogy szolgálhassalak téged, és a jövőben soha semmilyen körülmények között ne dönthessek helytelenül.

Elesett szolgád:
Ācārya-ratna dāsa

Acyutānanda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Egy megpróbáltatásokkal teli esztendőn vagyunk túl Egerben. A 15 éve megszokott lelki biztonság elillant és a teljes idős *bhakták* távozása is nehezen betölthető űrt hagyott maga után. A védelmező burokból kikerülve sok mindent megtapasztaltunk, amit korábban sosem és sok új felelősséget is magunkra ölthettünk. Az idő majd megmutatja hogy fel tudunk-e nőni a feladathoz. Mi mindannyian azt reméljük, hogy sikerülni fog.

Bármilyen nehézséggel is kerültem szembe ez idő alatt, vagy bármilyen döntéshelyzet előtt is álltam, számomra a végső és hűsítő menedék mindig a te példád volt. Sokszor már az is elégnek bizonyult, ha rád gondoltam. Már ez is erőt adott, hogy folytassam a hirtelen rögösebbé vált utat. Sokszor pedig az rakta helyre a gondolataimat, ha végiggondoltam, mit tennél te az adott helyzetben: hogy mit tanítottál, hogyan kell kezelni az előttem álló problémát, vagy mi is a helyes megértés a felmerült kérdésben. Újra és újra megtapasztalhattam, hogyan oszlatják szét Naphoz hasonlatos transzcendentális szavaid elmém zavarodott és sötét felhőit szinte az egyik pillanatról a másikra – a lelki megértés végtelen nyugalmát és derűjét hozva.

Már azt is lehetetlen meghálálni, amit ebben a nehéz időszakban kaptam tőled. Tudom, hogy csak egyféleképpen tudom ezt legalább megpróbálni: ha a korábbiaknál

nagyobb erőfeszítéssel veszek részt a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében és fenntartásában ott, ahol élek: Egerben.

Jelentéktelen szolgád:
Acyutānanda dāsa

Acyuta-priya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Évtizedek óta ismerjük egymást, és sok örömet nem okoztam számodra. Remélem, életem vége felé közeledve alázatom és meghódolásom is tökéletesedik.

Maradok elesett szolgád:
Acyuta-priya devī dāsī

Akṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura így énekel:

ei-bāro karuṇā koro vaiṣṇava gosāi
patita-pāvana tomā bine keho nāi

„Ó, vaiṣṇava gosvāmī, kérlek, légy most kegyes hozzám. Rajtad kívül senki sem tisztíthatja meg az elesett lelkeket."

Rajtad kívül nem létezik semmi. Nem akarok senki mást. Csak téged és csak a te szolgáidat akarom szolgálni. Oda akarok menni, ahova te. Örökkön-örökké veled akarok maradni. Ez az egyetlen dolog, amiben biztos vagyok. Neked mindent elhiszek. Mindent meg akarok tenni, amit kérsz tőlem. Képes akarok lenni arra, hogy minden óhajodat teljesíteni tudjam. Most még nem vagyok rá képes. De azért imádkozom, hogy sikerüljön. Te vagy az örök fény mindannyiunk sötét életében. Ha nem lehetek a közeledben, nem akarok létezni. Kellemetlen természetem és bűneim véget nem érő sora egyre csak arra sarkallnak, hogy akadályozzalak Rādhe-Śyāma szolgálatában. De te az ilyen megbocsáthatatlan bűnös tetteim ellenére is kegyesen magad mellé veszel, és véghez viszed a lehetetlent. A hozzám hasonló bűnösöket képessé teszed Rādhe-Śyāma szolgálatára.

jāhāra nikaṭe gele pāpa dūre jāy
emona doyāla prabhu kebā kothā pāy

gaṅgāra paraśa hoile paścāte pāvan
darśane pavitra koro – ei tomāra guṇ

„Hol van még egy olyan kegyes személyiség, akinek láttán minden bűn messzire száll? Sokszor meg kell fürödnünk a szent Gangesz vizében ahhoz, hogy megtisztuljunk, a te puszta látásodtól azonban még a bűnös lelkek is azonnal megtisztulnak. Ilyen a te nagyszerű hatalmad."

Csak Śrīla Prabhupāda gyönyörű tanítványai képesek minden bűntől megtisztítani az egész univerzumot. Te egyedül is képes vagy a puszta szavaiddal és csodálatraméltó megjelenéseddel az univerzum összes élőlényét felszabadítani. De nem kell egyedül csinálnod, nagyszerű istentestvéreid iránt táplált túlcsorduló szereteted megezerszerezi amúgy is határtalan lelki energiádat, így ha Śrīla Prabhupāda legyőzhetetlen hadserege megnyilvánul minden egyes univerzumban, akkor nem lesz többé szükség az anyagi világra, mert minden bűnös lelket visszavisznek haza Istenhez.

hari-sthāne aparādhe tāre hari-nām
tomā sthāne aparādhe nāhi paritrāṇ

„A szent név felszabadítja azt, aki sértést követett el az Úr Hari ellen, de aki ellened követ el sértést, az nem szabadulhat fel."

Csökönyös engedetlenségemmel, amely menthetetlenül szennyes materialista elmém sok undorító tulajdonságainak egyike, folyamatosan sértéseket követek el

ellened. Nem akarom ezt. Bárcsak Gaura-Nitāi, az Isteni Táncospár egyszer szétzúzná örökké táncoló lótuszlábaival szívem hideg beton börtönét. Ezzel lehetővé tennék számomra, hogy méltóképpen szolgálhassam azt a személyt, aki mindennél fontosabb a számomra.

Ostoba, befedett látásmódom azonban lehetővé teszi számomra hogy felismerjem a *vaiṣṇavák* elleni sértéseket. Megérzem a szagát, bármilyen körmönfont materialista filozófiai okoskodás mögé rejtik is, észre veszem és kegyetlenül kiirtom. Ha csak a *vaiṣṇava-aparādha* szándékát találom valamiben, rögtön támadok. Elképzelni is szörnyű, mit tennék egy olyan személlyel, akin imádott lelki tanítómesterem sértésének a puszta szándékát kiszagolnám. Nincs olyan kemény büntetés, nincs olyan szörnyű pokoli bolygó, és ha lenne, nincs annyi idő, ami alatt annyi szenvedést lehetne kimérni az ilyen sértő gazemberre. A környezetem alapvetően kedves, barátságos embernek tart, de az ellened elkövetett sértést semmilyen formában nem vagyok hajlandó elnézni. Remélem Kṛṣṇa megóv attól, hogy meg kelljen ölnöm valakit, mert ilyet tesz. De ha ez megtörténik, akkor valószínű az a terve, hogy a börtönben is prédikáljunk.

tomāra hṛdoye sadā govinda-viśrām
govinda kohena – mora vaiṣṇava parāṇ

„Szíved mindig az Úr Govinda lakhelye, s az Úr Govinda kijelenti: 'A *vaiṣṇavák* a szívemben vannak.'"

Az élet célja elérni Rādhe-Śyāma szolgálatát. Nélküled még az Úr szent nevét sem tudom kellő odafigyeléssel énekelni. Minden olyan kilátástalannak, elérhetetlennek tűnik. Amint a te társaságodba kerülök, mindig úgy érzem, mintha Rādhe-Śyāma

ott lenne a szomszéd szobában. És ami a legnagyszerűbb az egészben, hogy teljesen természetesnek érzem a jelenlétüket. Hát persze, hogy ott vannak a szomszéd szobában. Ott ülnek a szíved tróntermében. És mivel te is ott vagy Kṛṣṇa szívében, amikor veled vagyok, érdemtelenül ugyan, de ott lehetek veled Kṛṣṇa szívében. Bocsásd meg nekem bosszantó viselkedésem, de a jövőben is minél többször szeretnék veled egy helyiségben tartózkodni.

prati-janme kori āśā caraṇera dhūli
narottame koro doyā āpanāra boli'

„Minden születésemben szent lábad porára vágyom. Kérlek, fogadd a szolgálatodba Narottamát, és légy kegyes hozzá."

De félretéve tudatlan és pimasz megjegyzéseimet, amik semmiképp sem méltóak egy ilyen csodálatos lelki tanítómester dicsőítésére – kérlek, foglalj le örökkön-örökké, életről-életre szolgálatodban. Bármikor, bárhol legyél is, én ott akarok lenni veled. Mert más hely nem is létezik, csak a te lótuszlábad alatti föld.

Érdemtelen fiad és örök szolgád:
Akṛṣṇa dāsa

Ālambikā devī dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenésed napjának!

Nagyon örülök, hogy köszönthetlek megjelenési napod alkalmából! Kívánok neked jó egészséget és gondoktól mentes életet!

Amikor körülnézek itt, Új Vraja-dhāmában, akkor mindenről az jut eszembe, hogy ez az egész szent hely, a te tiszta szíved vágyának megvalósulása. Részesei vagyunk a lelki világ kivetüléseinek. Elmondod, hogy „ezen a helyen" Kṛṣṇának, vagy valaki tiszta *bhaktájának,* milyen kedvtelése játszódott le, és nemsokára az említett helyen már egy kis pavilon fogadja a látogatót. Olyan, mintha egy álomvilágban lennénk, de pont fordítva van, mert az álom az nem valóság, de itt a farmon minden igaz, és nagyon is valóság. Kṛṣṇa teljesíti minden vágyunkat, felfedi Magát és kíséretét előttünk, amennyire átadjuk magunkat Neki. Te teljes mértékben odaadtad az életedet Kṛṣṇa szolgálatának, ezért képes vagy felénk, befedett, feltételekhez kötött lelkek felé, hogy megmutasd a lelki világot nekünk is. Új Vraja-dhāma dicsőségéről szóló könyvedet fáradságot nem ismerve írod már hosszú ideje, pedig az írás mellett még annyi minden mással is foglalkozol. Részt veszel konferenciákon, gyűléseken, találkozókon, az 1%-os kampányban, interjúkat adsz, naponta válaszolsz a *bhakták* kérdéseire a podcast-on, állandóan tanítasz, nevelsz bennünket, példádon keresztül prédikálod a Kṛṣṇa-tudatot. Nem könnyű az életed, nagy a felelősség és sok a teher. De hűséges tanítványaid, a vezetőink, régóta segítenek neked, éjjel-nappal azon fáradozva, hogy lefoglaljanak bennünket, kétkezi munkásokat az odaadó szolgálatban.

Úgy érzem, hogy szolgálatom hangyányi a rengeteg feladathoz képest, de szeretnék az életem végéig itt maradni, Rādhe-Śyāmát elégedetté téve.

Köszönöm a sok gondoskodást és törődést, köszönöm, hogy itt lehetek, habár nem vagyok rá képesített.

Örökre elkötelezett szolgád:
Ālambikā devī dāsī

Amala dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Most egy éve lesz hogy felavattál engem és megkaptam tőled a legnagyobb kincset, a szent nevet. Tudom, hogy nem érdemeltem meg, de te adtál egy esélyt és ezért végtelenül hálás vagyok neked! Egy igaz tanítvány úgy érzi, örök időkre adósa marad lelki tanítómesterének, s így örök időkre a szolgája marad. Igérem, én is ebben a hangulatban próbállak örök időkön át szolgálni téged, és soha sem elhagyni. Nélküled senki és semmi nem vagyok.

gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,

tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne spṛhā-hīna

„Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni e szolgádat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul."

A lelki tanítómester előtt meg kell hódolnunk, kérdeznünk kell tőle, és szolgálnunk kell őt. Alázatosan át kell magunkat adni neki, s el kell fogadnunk őt Isten képviselőjének. Remélem én is ezen az úton haladok és egy nap majd igaz tanítványod lehetek.

Kegyes, jóságos, tiszta szívű Guru Mahārāja, jó egészséget kívánok neked, és soksok hosszú évtizedet hogy itt legyél velünk!

Hasznavehetetlen, büszke szolgád:
Amala dāsa

Bhaktin Amṛta-keli

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

rādhā-sammukha-saṁsaktiṁ sakhī-saṅga-nivāsinīm
tvām ahaṁ satataṁ vande mādhavāśraya-vigrahām

śrī-guro paramānanda premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda- sevāyāṁ mā niyojaya

„Lelki tanítómester, újra meg újra leborulok előtted, aki mindig Śrīmatī Rādhārāṇī közelében vagy, s bizalmas barátnői a *gopīk* társaságában odaadóan szolgálod Őt. Egész lényedet áthatja a Kṛṣṇa iránti szeretet."

„Drága lelki tanítómesterem, a legmagasabb rendű boldogság, az Isten iránti szeretet gyümölcsével ajándékozol meg. Kérlek, add meg nekem, hogy Śrī Kṛṣṇa örömteli szolgálatát végezhessem, Aki boldogságot hoz Vraja földjére."

Ez a nap a legkedvezőbb minden *bhakta* számára, hisz téged dicsőíthetünk. Igazából egy tanítványnak saját lelki tanítómesterét mindig kell tudnia dicsőítenie, és ez a nap arra van, hogy kifejezzük feléd a szeretetünket és a hálánkat./Úgy érzem, hogy évről-évre egyre nehezebb felajánlást írni neked. Bár csak ez a negyedik, de ez a legnehezebb év a számomra, hogy kifejezzem hálámat feléd. Te annyi mindent adsz, én meg csak mohón elfogadok, ennek ellenére egyszer sem tudom a hálámat kifejezni feléd.

Kedves Mahārāja, sokszor szoktam azon gondolkozni, hogy vajon mivel tehetnélek elégedetté, és mindig arra a következtetésre jutok, hogy ha szépen végzem a szolgálatomat, akkor biztos lehetek benne, hogy elégedett vagy, és tudom, hogy ha te nem vagy elégedett akkor Kṛṣṇa sem az. Egyszer azt mondtad, hogy ha szépen végzem a takarítást vagy bármilyen más szolgálatot, akkor elégedett Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa is. Amikor takarítom a szobádat, mindig azon meditálok, hogy amikor te

ott vagy, minden a legnagyobb rendben és tisztaságban legyen. Mert a te szíved és az egész tested egy templom, és ezért körülötted mindig tisztaságnak kell lenni, hogy el tudj merülni a szolgálatodban, és hogy rendben tudd szolgálni a te szeretett lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Azáltal, hogy ilyen szépen és nagyon komolyan követed Śrīla Prabhupādát, lehetőséget adsz nekünk, hogy mi is ilyen szépen kövessünk.

Nekünk téged kell követnünk, és azáltal Śrīla Prabhupādát is tudjuk követni. Így ha mi téged követünk, biztosak lehetünk abban, hogy visszamegyünk Kṛṣṇához. Kedves Mahārāja, olyan kedves vagy hozzánk, mi meg olyan bűnösen élünk, és mindent csak élvezni akarunk. Te eljöttél és kimentesz minket ebből az anyagi világból. Megmutatod, hogy minek kell lennie az életünk céljának. Odaadtad nekünk a szent nevet, láthatjuk Gaura-Nitāit és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, szolgálhatjuk Őket, és ezt mind neked köszönhetjük. Mivel te tisztán és nagy odaadással szereted Kṛṣṇát, ezért eljött ide hozzánk a legkegyesebb Nitāi és a mindig győzedelmes Gaura, hogy sugárzó szépségükkel beragyogják a Kali-yuga sötétségét, s elűzzék a *bhaktákban* a félelmet.

Kérlek, engedd meg, hogy a szent port a lótuszlábaidról újra és újra a fejemre tegyem, mert anélkül a legkönnyebb dolog is lehetetlenné válik, engedd meg, hogy szolgád lehessek, és úgy majd talán én is kapok egy kis kegyet.

Próbálok örök szolgád maradni lótuszlábaid porában.

Vágyva arra, hogy szolgáddá váljak:
Bhaktin Amṛta-keli

Amṣu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *vyāsa-pūjā* napja egy jó lehetőség, mert alkalmunk van kifejezni a szívünket, ami tele van hálával és szeretettel irántad. A mindennapokban is így érzünk, de ez a különleges nap, ennek az ünnepe.

Mivel itt élek Nava-vrajában, sok személyes élmény van birtokomban veled kapcsolatban. Történetek melyek inspirálnak, segítenek az odaadás útján.

Néhány hónappal ezelőtt a jövőmről beszéltünk – azt hiszem ez volt eddig a leghosszabb beszélgetésünk. Volt egy pont, ami nagyon megérintett akkor. Egy életre bevéső dött a szívembe. Azt mondtad, élhetnél Vṛndāvanában, könyveket írnál és néha meglátogatnál minket, de ehelyett azt választottad, hogy itt élsz velünk, s együtt sírunk és nevetünk az élet kihívásain. Te sohasem hagysz el bennünket.

Napokig ezek a mondatok visszhangoztak az elmémben. Azt hiszem, a szüleid nem véletlenül neveztek Péternek. Ők már tudták: a fiúk egy szikla, biztos alap lesz az emberek életében. Egy olyan személy, aki mindig velünk van.

Persze ezt eddig is tudtam, de akkor ez nagyon mély hatással volt rám.

Kedves lelki tanítómesterem! Köszönöm neked, hogy örök menedékem vagy. Jelentéktelen porszem vagyok csupán, aki mindig a lótuszlábaidnál szeretne tartózkodni.

Szolgád:
Amṣu dāsa

Ānanda Caitanya dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

You are significant

Śrīla Prabhupāda explains in the purport to *Śrī-Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā* 7.91: "According to the revealed scriptures, if a spiritual master can convert even one soul into a perfectly pure devotee, his mission in life is fulfilled. Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura always used to say, 'Even at the expense of all the properties, temples and maṭhas that I have, if I could convert even one person into a pure devotee, my mission would be fulfilled.'" Dear Guru Mahārāja, you have put so many souls in contact with the path to pure devotion. The *paramparā* must be so pleased with you. By this measure, your mission in life is fulfilled. But your ardent desire is to do more, to offer more and more to Śrīla Prabhupāda. And thus you continue to give your life and soul to the preaching mission, despite so many obstacles. All glories to you!

Furthermore, Śrīla Prabhupāda states in a *Śrī-Caitanya-caritāmṛta* class (6th April 1975, Māyāpura) on *Ādi-līlā* 1.13: "All are our *ācāryas, śrī-kṛṣṇa-caitanya prabhu nityānanda, śrī-advaita gadādhara śrīvāsādi-gaura-bhakta-vṛnda*. All of them are *ācāryas* because they are following the *ācārya,* supreme *ācārya,* Caitanya Mahāprabhu. Therefore they are *ācārya*." By the very same token you too Guru Mahārāja are an *ācārya*. Further, it is explained in the *Manu-saṁhitā* (and elaborated upon by *sādhus*) that an *ācārya* can only be labelled so if he meets four criterion; he must be learned in the *śāstras,* he must put into practice what he knows, he must be able to make

disciples who follow his example, and finally his disciples must also know *śāstra,* practice the knowledge and be able to convince others. Dear Guru Mahārāja, not only do you fulfill the purport to Śrīla Prabhupāda being an *ācārya,* you too stand tall as an *ācārya*. Thus I see how significant you are, though I fail to realise it.

Recently, I was watching a clip from the Nava-vraja-maṇḍala parikramā 2009 where His Holiness Lokanātha Mahārāja was speaking about Nandagrāma. He began by talking about you Guru Mahārāja, speaking in the second person: "His mind is a swan and it is wandering here and there going all over Braja. He is carrying Braja wherever he goes. And he is making this place into Braja-dhāma, revealing all the aspects of *dhāma,* different forests of *dhāma*." I cannot begin to comprehend the unfathomable depth of your consciousness, but the manifestations of that consciousness are there for all to see. Being in Nava-vraja-dhāma is such an enriching experience, so spiritually nourishing. This is because in entering the *dhāma,* we come in contact with you. Once again I realise how significant you are.

Despite my connection with you Guru Mahārāja, I constantly find myself selfishly pre-occupied with my mental and bodily demands. When I reflect I am disappointed to see how *īśvaro 'ham ahaṁ bhogī / siddho 'haṁ balavān sukhī* – I am the lord of everything, I am the enjoyer, I am perfect, powerful and happy – are attitudes that pervade my consciousness in both subtle and gross ways. Of course you know this, but regardless, you continue to protect me time and time again, constantly being very compassionate, forgiving, and tolerant. However, when I look at my record thus far, I have been a neophyte, and have been very expert in deluding, polluting, confusing, abusing, and misusing all that I survey. I pray that I do not continue business as usual by continuing to offer you mediocrity at best. But I pray that I can begin to make up for my poor achievements and commitments to date. I have to realise that I am

NOT significant. You are significant. I am dog, whereas you are God.

"Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, who, while explaining a verse of *Bhagavad-gītā* 2.41 *(vyavasāyātmikā buddhir ekeha kuru-nandana),* points out that the order of the spiritual master is the life substance of the disciple. The disciple should not consider whether he is going back home, back to Godhead; his first business should be to execute the order of his spiritual master. Thus a disciple should always meditate on the order of the spiritual master, and that is perfectional meditation. Not only should he meditate upon that order, but he should find out the means by which he can perfectly worship and execute it" (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.24.15, purport). You see my inability to really surrender and therefore rather than casting me aside, you aid me in so many ways. During the Śrīla Prabhupāda Winter Book Marathon 2009, you provided so much support, both directly and indirectly. A simple suggestion, to focus on sets of books, and to refer to them as "*yoga* sets" (I was previously calling them simply "sets") brought so many more people in touch with His Divine Grace's books. Through this simple example I realised the potency of following the order of *guru*. It is truly the perfection of life. This experience also reminded me that you are so significant, especially to me.

Please continue to guide and order me Guru Mahārāja, without you I am lost. I am simply wandering here and there, trying to follow you, my divine master, and aid you in spreading the glories of Kṛṣṇa and His associates. I pray that some day, by my foolish efforts, somehow I may find favour in a corner of your lotus heart.

I remain, selfishly begging for forgiveness and mercy, and wanting to realise your significance,

Your aspiring servant, Ānanda Caitanya dāsa

Ānanda Vṛndāvana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjād alkalmából szeretnék egy pár gondolatot a lótuszlábadhoz ajánlani, kérlek, fogadd szeretettel.

Pṛthu Mahārāja így szólt: „Hogyan fizethetnénk vissza adósságunkat azoknak, akik megvilágosodásunk érdekében a védikus bizonyítékok alapján, teljes meggyőződéssel elmagyarázták az Istenség Legfelsőbb Személyiségével kapcsolatos önmegvalósítás útját, határtalan szolgálatot végezve? Nem tehetünk mást, mint két tenyerünkben vízzel kínáljuk őket, hogy elégedettek legyenek. Az ilyen nagy személyiségeket csupán önnön tevékenységeik tehetik elégedetté, melyeket az emberi társadalomban hajtanak végre végtelen kegyükből." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.22.47)

Pṛthu Mahārāja kijelentését magyarázva, szeretetet lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda azt mondja, hogy aki megpróbálja visszafizetni az adósságát a lelki tanítómesterének, azt hogy átadta neki az Úr Kṛṣṇáról szóló tudást, az csak egy bohóc. Mit ajánlhatnánk neked fel? Amikor nem régiben elmesélted az Úr Kṛṣṇának a gyümölcsárus hölggyel való találkozását, amikor is egy pár gyümölcsért az egész kosara megtelt ékszerekkel, a következő gondolatot fűzted hozzá: Ez a kedvtelés szimbolizálja az Úr előtti meghódolásnak az eredményét, azt, hogy adunk semmit és kapunk mindent, de a Kali-yuga nagyon szerencsétlen kor. Amikor ez ellen tiltakozunk, ez jelenti azt, hogy szerencsétlennek lenni – mondtad. Minden dicsőséget a végtelen türelmednek és alázatosságodnak, amellyel kivárod, amíg elfogadjuk ezt a kegyes cserét.

Szeretném megköszönni a jóakaratodat, aminek hála, fejlődhetek a Kṛṣṇa-tudatban. Amikor sikerül a gyakorlatban is alkalmazni a tanításokat, az Úr Kṛṣṇa és a te kegyedből, a lelki élet egy új világában találom magam. Nagyon örülök ezeknek a tapasztalatoknak. Hálásan köszönöm.

A sok istentelen tett miatt még nem tudom elfogadni a Kṛṣṇa-tudatot úgy, ahogyan azt te felajánlod, de emellett tapasztalok egy változást, ami boldogsággal és reménnyel tölt el. Olyan sok minden inspirált az odaadó szolgálat gyakorlására, amiről természetesen azt gondoltam, ez a Kṛṣṇa-tudat, és persze amiről idővel ki is derült, hogy ez nem pont az, amiről te beszélsz. Az isteni személyednek köszönhetően Guru Mahārāja, egyre jobban kristályosodik megértés a szívemben, hogy mit is jelent a tiszta odaadó szolgálat. Hálás vagyok ezekért az ajándékokért.

Guru Mahārāja, eljöttél és elfogadtál, hogy elvezess minket a valóságba, az igazi boldogságba oda, ahol az Istenség Legfelsőbb Személyisége, az Úr Śrī Kṛṣṇa az egyetlen élvező. Elviszel minket ahhoz, Akihez tartozunk, és Akié vagyunk. Nem is elviszel, hanem elhozod Őt és a Kṛṣṇa-tudatodból származó szereteted kötelével hozzákötözöl minket.

Elbarangoltunk az otthonunkból, és az élvezetek erdejébe merészkedtünk, amit a tudatlanság sötétsége hat át. Ez a tudatlanság elkéri a belépődíjat, amikor szeretnénk bemenni az erdejébe. A belépő csekély, nem más, mint a szabad akarat és a tiszta látás, a tiszta tudás. Śrīla Prabhupāda azt mondja, innen csak egy szent személy utasításának kegyéből térhetünk vissza. Ezek az utasítások olyanok, mint a lámpások a tudatlanság erdejében. Ebben az erdőben minden gyümölcsbe belekóstolhatunk anélkül, hogy látnánk mi is van fára írva, és ezzel végtelen szenvedésnek tesszük ki magunkat. De az utasításaid lámpásai fényt, tudást adnak, amivel újra láthatunk. De a lámpások csak azoknak adnak fényt, akik a közelében maradnak. Hasonlóan ha mi

is az utasításod mellett maradunk, tudásra tehetünk szert. Az utasításaid kivezetnek minket a sötétségből. Nem volt látásunk, de te visszaadtad.

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet." *(Gautamīya Tantra)*

A tiszta látást visszaadtad, de a másik dolgot, a szabad akaratot nekünk kell adni. És ez nem is olyan egyszerű, mint gondoltam. Olyan sok mindenhez fejlesztettünk ki ragaszkodást. Én vagyok a cselekvő és én vagyok az élvező. Egyszer azt mondtad, ha tudnátok, mi vár rátok az avatás után, nem sokan ülnétek most itt. Van egy vers, ami számomra mindig megadja erre a választ.

satyaṁ diśaty arthitam arthito nṛṇāṁ
naivārthado yat punar arthitā yataḥ
svayaṁ vidhatte bhajatām anicchatām
icchāpidhānaṁ nija-pāda-pallavam

„Az Istenség Legfelsőbb Személyisége teljesíti a *bhakta* anyagi vágyait, ha a *bhakta* ilyen szándékkal fordul Hozzá, de nem ad olyan áldást neki, ami azt eredményezné, hogy még több áldást kérjen. Ám lótuszlábainál még akkor is örömmel nyújt menedéket a *bhaktának,* ha az nem vágyik rá, s ez a menedék teljesíti minden kívánságát. Ez a Legfelsőbb Személy különleges kegye." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 5.19.27)

Śrīla Prabhupāda a következő gondolatokat fűzte hozzá:

„Aki valamilyen érdekből szolgálja az Urat, azt *sakāma-bhaktának* hívják, azt pedig, aki minden érdek nélkül teszi ezt, *akāma-bhaktának* nevezik. Kṛṣṇa olyan kegyes, hogy a *sakāma-bhaktát akāma-bhaktává* változtatja."

A kisgyerekek gyakran esznek piszkos dolgokat, de a szüleik elveszik tőlük, és helyette egy *sandeśát* vagy valami más édességet nyomnak a kezükbe. Az anyagi áldásokra vágyó *bhakták* az ilyen gyerekekre hasonlítanak. Az Úr olyan kegyes, hogy elveszi anyagi vágyaikat, és a legnagyobb áldásban részesíti őket.

Ezt a fajta kegyet nem mindig könnyű értékelni. Van egy kedvenc történetem, ami nagyon jól illusztrálja számomra ezt a folyamatot. Szeretném neked felajánlani.

Lessons From a Tea Cup

Once there was a young man, rather immature in his life, but ready to learn. He had a strong liking for antique things and was happy to visit different antique stores in European countries he went to for holidays. Over the time he developed a strong interest in antique pottery and especially in tea cups. He felt they all had their unique stories to tell.

Once while he was in an old fortress in Serbia which had been partially transformed into a museum, he spotted an exceptional tea cup in a dusty antique store which clearly had Turkish influences. He asked the seller: "May I see that exceptionally beautiful tea cup over there? It seems to come from Turkey..." As the man handed him the tea cup, our young man suddenly heard the tea cup speak up:

"You don't understand, "it said," I have not always been a tea cup. There was a time when I had no idea what service meant. I was just a dumb lump of red clay. Let me tell you my story, you will learn from it.

I've lived for many, many thousands of years. I've witnessed wars and peace coming and going. Whole civilizations rolled over me as I sat there waiting... For what I don't know. "Then one day my master came. He took me, brought me home, rolled

and pounded me on a wooden table. Again and again, he poked his fingers into me until finally I yelled out: 'Don't do that!' Imagine someone would take you like this. 'Leave me alone!' But he only smiled and gently said: 'Not yet!'"

The tea cup became more and more alive as he spoke to the shocked young man: "Then, whoommmm! I was placed on a spinning wheel and suddenly spun around and around and around until I lost all my sense of direction: Stop it, don't you see that I'm getting sick? Quickly, take me from the spinning wheel!' But the master only nodded in understanding and quietly said: 'Not yet!'

He only bent me in and out of shape to suit his plan with me. "Then he placed me carefully into an oven. I never felt such heat. I yelled and knocked and pounded at the door: It is hotter than hell – I'm burning to ashes. Please get me out of here before it is too late.' I could see him through a tiny hole. I could only read his lips as he shook his head from side to side and silently pronounced, Not yet!'

"When I thought I could not bear the heat for another minute, the door opened. He carefully took me out and put me on a shelf where I began to cool. It felt so good to be left alone. "But more was going to come. After I had cooled down he carefully picked me up, looked at me and brushed some dust away. Then ... he brought the colours! And something transparent – the glaze. The fumes were horrible! I thought I would gag! Please,... you have no mercy! Don't you understand my misery? Please, please, please! Stop it! "But he only shook his head and said: Not yet, you're not yet ready!

"Then unexpectedly and very quickly he put me back into the oven. Only it was about twice or trice as hot as the first time – this was the most intense. From the beginning I felt... this is my death... I begged... I pleaded ... I threatened ... I screamed ... Finally, I cried without tears. Not even hot tears. I was convinced I will never make it. I was ready to give up. "Just then – in the last second as I was slowly

fainting, the door opened and he took me out. And again placed me on the shelf – where I cooled and waited... and waited... and waited.

"What was going to be next? An hour or later he came back and placed a mirror before me and said: ‚Look at yourself!' And I did. "What I saw, amazed me. It is what you see now. That's not me! I said. That cannot be me... It is too beautiful, too ..." With a very compassionate voice he spoke: 'This is what you are meant to be.', and then he explained:

I know it hurt you when I rolled and kneaded you on the table. But if I had not gotten the air out of you, you would have broken.' "I knew you must have lost all your sense of orientation when I was spinning you. But without this you would never have come into this form. I know the fumes of the colours in the glaze were intolerable when I painted you all over. But if I had not done that, you would not have had any colour in your life and you would not have hardened. And when I placed you in the second oven I knew that this would be the most severe part. But without it you would have broken very easily when the realities of life would have come. Believe me, all I did was for your good. Now you are what I had in mind when I first saw you on the ground. Now you are a finished product."

With this the tea cup stopped speaking – but there was a tear of gratefulness coming from its beautiful rim.

The young man purchased the tea cup and only used it when he offered something to God. He never forgot the lesson he received from it. And whenever he himself was in a difficult situation and he felt like calling out ‚Stop it! Leave me alone!', he remembered the words of the tea cup maker: "Not yet...!" However, he also became grateful – for he knew that everything that happened was designed by the Lord to make him what he was meant to become: a pleasing servant.

He also had faith that God knows what He is doing for each of us. He is the potter and we are the clay. He will mold us and make us ready. And He will expose us to just enough pressures of just the right kinds that we will become a perfect piece of His liking.

Köszönöm, hogy felvettél.

Mi vár ránk az avatás után? Sok segítség. Sokszor másokat hibáztatunk, amikor valami nehézség ér minket. Pedig ami történik, csak azért van, hogy megtisztulhassunk, és haza térhessünk. Egy kedves *bhakta* szokta mondani, Kṛṣṇa az Istenség Legfelsőbb Személyisége. Ő mindenről tudatos, és egy fűszál sem tud mozdulni az engedélye nélkül. Ő tökéletesen jó, ezért amit csinál, az is tökéletesen jó. A probléma csak az, hogy nem tudjuk, hogy az hogyan jó nekünk. E tudatlanság okozza a legnagyobb nehézséget a lelki életünkben. Guru Mahārāja a vágyatok az, hogy tisztán az Úr örömét tudjuk szolgálni, hiszen ez okozza a legnagyobb boldogságot. Amire vágytok, az már valóság. Śrīla Prabhupāda azt mondja, szolgálni Kṛṣṇa szolgáját jobb, mint Kṛṣṇát szolgálni közvetlenül, mert ha Kṛṣṇa szolgája megígér valamit, ha Kṛṣṇa szolgája azt mondja, ELVISZLEK TÉGED KṚṢṆA–LOKÁRA, NEKED ODA KELL MENNED. Elfogadtál minket, hogy képesíts minket arra, hogy az Istenség Legfelsőbb Személyisége és az Ő *bhaktái* örömét szolgálhassuk. Minden dicsőséget az isteni kegyednek.

A Kṛṣṇáról szóló tudás olyan ajándék, amit lehetetlen meghálálni a jótevőnek. A legjobban viszont annak örülsz, ha engedjük, hogy csak egyszerűen szerencséssé váljunk, azáltal hogy elfogadjuk a Kṛṣṇa-tudatot és, hogy másokkal is megosztjuk ezt a jószerencsét. Hadd legyünk csak egyszerűen ilyen módón hálásak neked.

Szeretnék két áldásért könyörögni hozzád ezen az áldásos napon, ha megengeded.

Kérlek, segíts, hogy alázatossá válhassak, hogy mindig tudjam értékelni a

jószerencsémet. Legyen intelligenciám felismerni a segítséget, amikor kapom és a képességet hozzá, hogy el is tudjam fogadni.

És hogy mindig emlékezhessek, hogy teljesen a kegyedtől függök, hogy szükségem van rád, és hogy a személyedben megkaptam a Legfelsőbb Úr teljes kegyét.

Köszönök mindent. Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád:
Ānanda Vṛndāvana dāsa

Ānanda-vardhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Rādhe-Śyāmának, Śrīla Prabhupādának és neked!

Amikor ezeket a sorokat írom, itt ülök a templom galériáján Vraja-dhāmában, és hallgatom a *bhakták japáját,* hátha szép, emelkedett gondolatok jutnak majd az eszembe.

A *Gurv-aṣṭaka* utolsó versszaka mentén szeretnék elindulni.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását, viszont az ő kegye nélkül egyáltalán nem lehet fejlődni a lelki életben, valamint legalább naponta háromszor meditálni kell rajta!

Igazából a te kegyed főleg az utasításaid, vagy képviselőid utasításainak pontos követésében rejlik. Sokszor hallottam már, hogy neked rendkívül szerteágazó, részletes és hatalmas terveid vannak a magyar *yātrā* fejlesztését illetően és tudom, hogy ha a *bhakták* egy testként pontosan követik a te és az általad felállított vezetőtestület utasításait, akkor sikert érhetünk el, ha nem akkor le fog állni a *yātrā* fejlődése. A *Śrīmad Bhāgavatam* Hatodik Énekében van az a történet az „Indra megsérti lelki tanítómesterét Bṛhaspatit" című fejezetben, hogy a lényegesen gyengébb képességekkel rendelkező démonok nagyon pontosan követik *gurujuk* Śukrācārya utasításait, így képessé válnak legyőzni a hatalmas félisteneket, akik Indra király büszkeségéből adódó Bṛhaspati ellen elkövetett sértése miatt egy szempillantás alatt rendkívül sebezhetővé válnak. Rendkívül inspiráló számomra ez a történet, amelyben a motivációk a démonok részéről ugyan nincsenek teljesen a helyükön, de az elv még így is működik: ha egy közösség, vagy egyén pontosan követi a hiteles lelki tanítómestert, esetünkben téged, kedves Guru Mahārājám, akkor ez a közösség sikeres tud maradni és szépen tudnak majd fejlődni az egyének a tiszta istenszeretet eléréséig.

Olyan sok inspirációt hagytál már ránk az évek során, mióta az országban vagy. Nagyon szépen kérlek Guru Mahārājám, ezen kedvező napon, mint egy *kalpa-taru* ,áldj meg azzal a képességgel, hogy tökéletesen tudjalak követni és erős vágyam is legyen erre.

Könyörgő szolgád:
Ānanda-vardhana dāsa

Ānandinī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

he guro jñāna-da-dina-bandho svānanda-dātā karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra prasīda rādhā-praṇāya-pracāra

„Óh, lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, és elesettek barátja! Te mindig Vṛndāvanában laksz, de alászállsz az elesett lelkek kedvéért, mint amilyen én is vagyok, és a Rādhā és Kṛṣṇa iránti isteni szeretetet prédikálod. Kérlek, légy kegyes hozzám."

Mielőtt elmentél Indiába, többször öltöztetted Śrī Śrī Rādhe-Śyāmát este. Az Isteni Pár csillogott-villogott, ragyogott, tündökölt az esti reflektor fényében. Odaragasztottál a *mūrtik* elé. Csak álltam és néztem Őket. Guru Mahārājám öltöztetett. Úr Isten! Gyönyörűek, Guru Mahārāja pontosan tudja milyenek, és Śrīmatī Rādhārāṇī sárgán-aranyosan csillogott, Śrī Śyāmasundara kéken szikrázott. Mondtad,

hogy jó lenne nappal öltöztetni, mert amikor a nap rájuk süt, még csodálatosabbak. Az elutazásod előtti nap reggel öltöztetted Őket. Felejthetetlen *darśana* volt. Śrī Rādhe szemérmesen fogta kezében a fátylát és szinte arany színben pompázott, Śrī Śyāma pedig pajkos ifjú volt kék csillámmal. Eszembe jutott a fenti idézet. Ez másként nem is lehet. Te Vṛndāvanából szálltál alá, hogy megmutasd nekünk ki igazán Rādhe-Śyāma. Én nagyon elesett vagyok, de a te kegyedből a szívem egyre jobban vágyik Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szolgálatára, a te szolgálatodra, a *bhakták* szolgálatára.

Nṛsiṁha Kavaca prabhuval beszélgettetek a *mūrti*-imádatról. Több olyan téma szóba jött, amiről én is gondolkodtam, de tanácstalan voltam. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura a *mahā-mantra* meditációjában a második „Kṛṣṇa" után a következő meditációt adja: „Óh, édes Kṛṣṇa, tisztítsd meg a szívem a transzcendentális tudással tiszta *bhaktádon* át.." Guru Mahārāja, te mindig adod azt a tudást, amire szükségem van.

Az egyik dolog, amiről gondolkodtam, mi az, ami egyre közelebb visz Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szeretetéhez, és hogy a legjobb szolgálni Őket. Nagyon szép választ kaptam a beszélgetésetekben. Azt mondtad: „Szeretek – különösen a farmon – Rādhe-Śyāma jelenlétében lenni, szeretem látni Őket, szeretem, ha az Úr jelenlétében tudok énekelni, mert ez arra való, hogy Őt dicsőítsük. Számomra ez a kapcsolat jelenti a szolgálatot az Úrnak. A *mūrti*-imádat minden része általában kapcsolódik az énekléshez, még amikor öltöztetsz, akkor is énekelsz *mantrákat,* vagy dicsőíted. Ez tesz teljessé mindent. A *kīrtana* teszi teljessé a *mūrti*-imádatot is."

Itt volt az az utazás előtti öltöztetés reggel és utána az a csodálatos *kīrtana*. Te mindent mutatsz, nincs min gondolkodni, csak látni kell te mit teszel, itt a jó példa, és tennünk kell, és megkapunk minden áldást, ami a követéssel, és a helyes gyakorlással jár.

De felhívod a figyelmet a beszélgetés későbbi részében arra, hogy az, hogy kifejlesszük azt a megvalósítást, hogy Kṛṣṇa jelen van előttünk, szükséges, hogy egyensúlyban legyen a jó társulás, a jó hallás, a jó éneklés és a *mūrti*-imádat. Majd így folytatod: ahhoz, hogy a *bhakták kīrtanázzanak* és énekeljenek, jó lenne, ha mindannyian végeznének *mūrti*-imádatot. Hasonlóan, akik főleg *mūrti*-imádattal foglalkoznak, kell hogy csinálják azt a másik dolgot, legalább amíg föl nem szabadulnak.

Amikor te táncolsz Nekik, tökéletesen tudatában vagy, hogy kik Ők, pontosabban nem csak amikor táncolsz és énekelsz, hanem mindig. Ez minden cselekedeteden látszik. Én is szeretném ezt egyszer elérni. Add kérlek a kegyed hozzá!

A *kīrtanáid* világhírűek. Nṛsiṁha Kavaca prabhu úgy nevezett téged „*kīrtanīyā,* a szent név éneklője". Ha táncolsz és énekelsz Rādhe-Śyāmának, az elmém megnyugszik, Rādhe-Śyāmára rögzül, a szívem megtelik egy csodálatos, megfogalmazhatatlan édes érzéssel, amit szeretnék mindig ott tartani, mert annyira jó. Tudatomat felemeled egyre inkább csak arra vágyom, hogy szolgálhassalak, elmerülhessek édes *kīrtanádban, bhakták* szolgálatában, és elmerülhessek egyre mélyebben Rādhe-Śyāma imádatában, ahogy te is csinálod, ahogy tanítasz.

tvaṁ gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyaṁ pradāya kuru māṁ vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīṁ sukhābdhau

„Óh, szeretett lelki tanítómesterem, te mindig a tehénpásztorlány Rādhā, Vṛṣabhānu lánya társaságában tartózkodsz. Kérlek, adj szolgálatot lótuszlábaidnál, melyek az odaadó szolgálat birtokosai! Kérlek, vess az örömóceánba az által, hogy megadod

azt a boldogságot, amit Śrī Rādhā lótuszlábának nektári szolgálata jelent Vraja-dhāmában!"

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *kī-jaya!*

Guru Mahārāja, kérlek, csak vezess tovább a lelki életben. Csak a te kegyedből sikerül fejlődni. Én elesett szolgád vagyok, kérlek taníts.

Elesett szolgád:
Ānandinī devī dāsī

Anaṅga Mañjarī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

A friend told me recently about a presentation she attended where someone spoke on the subject of *ahiṁsā*. During their talk they outlined what *ahiṁsā* meant to them, and how some people take it very literally and choose to eat a meat free diet – but the presenter felt that wasn't essential to the practice of *ahiṁsā* and her choice was to continue eating meat.

This is just one of many examples you can hear anywhere of people taking something and watering it down to accommodate their sense gratification. For 20 years I have heard you speak and guide us. For 20 years I have heard you repeat with care and clarity Śrīla Prabhupāda's undiluted and unwavering message. For 20 years

I have watched you counsel with a beautiful blend of uncompromising faith and compassion for our individual circumstances and challenges.

In a world where people are loosing sight of what anything really means anymore, you stand firm, a transcendental rock in the rushing river of the material energy.

Thank you Guru Mahārāja for being our rock. Your dedication to preserving Śrīla Prabhupāda's pure message is an inspiration and comfort to us all.

Your servant,
Anaṅga Mañjarī dāsī

Añjavatī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor a fenti szavakat gépelem, sokszor elgondolkodom egy pillanatra. Annyiszor leírom vagy mondom ezeket, de valóban azt akarom érezni, amit leírok, hogy ne csak egy sablonszöveg legyen minden levelem elején.

Minden dicsőséget drága lelki tanítómesterednek! Egész személye egy csoda volt. Gyerekkoromban hittem a csodákban, aztán az anyagi világ gondoskodott róla, hogy ne tegyem. Egy kis idő elteltével aztán találkoztam Śrīla Prabhupāda könyveivel és *bhaktáival,* és újra hiszek a csodákban. Sokszor mesélem el Śrīla Prabhupāda életét a templomba látogató vendégeknek. Olyankor igyekszem átadni az üzenetet: ez nem

egy életrajz, egy történet, egy híres személy életének adatai, hanem egy igazi csoda. Amit életében, annak is leginkább az utolsó évtizedében, és még inkább eltávozása után véghezvitt, az már nem evilági teljesítmény. Személyes példája, tanításai, könyvei meghódították több ezer ember szívét, és ez még csak a kezdet. Az istentestvéreid, akik hozzád hasonlóan életüket áldozzák a misszió terjesztéséért, szintén csodálatos dolgokat visznek véghez. Példájukon keresztül tökéletesen bemutatják a szentírások követését, a prédikálást, a *murtī*-imádat folyamatát, a szent név iránti odaadást, és még sorolhatnám. Szerencsémre sok ilyen emelkedett személlyel találkozhattam már, és mind megerősítenek abban, hogy a legjobb utat járom, és a legjobb helyen vagyok lótuszlábaid menedékében. A tanítványaid és *bhaktáid* mindennapos menedéket nyújtanak nekem az anyagi világ fergetegében. Csodálatos személyekkel vagyok körülvéve, akiknek a társaságát meg sem érdemlem. Hatalmas elszántsággal és kitartással harcolnak az anyagi energiával, és fáradhatatlanul dolgoznak azon, hogy elégedetté tegyenek téged és Śrīla Prabupādát. Lelkesedésük és irántad érzett mérhetetlen szeretetük egész Magyarországon elterjeszti szeretett lelki tanítómestered mozgalmát, és mindenki lehetőséget kap a szent név éneklésére.

Guru Mahārāja, az, hogy te ilyen csodálatos személyekkel vagy körülvéve, azt jelenti, hogy kimondhatatlanul csodálatos jellemed és személyed mindenkit vonz, aki csak kapcsolatba kerül veled. A körülötted lévő kiemelkedő személyek beragyogják tündöklő személyiségedet. Biztos vagyok benne, hogy Śrīla Prabhupāda elégedetten kíséri figyelemmel törekvéseidet, és végtelenül büszke rád. Nagyon hálás vagyok, hogy egyáltalán figyelmet szánsz rám, és hogy megkaphatom a személyes és könyveid által a társulásod. Részemről ez a legnagyobb csoda, amit elértem.

Egy gondolat eszembe jutott, amit a jövő évi felajánlásodra akartam csak megírni, de nem tudhatom, melyik lesz az utolsó napom, és lesz-e lehetőségem még elmondani

neked, ezért inkább leírom. Minden nap igyekszem erősen elmélyedni a szavaidban és a tanításaidban. Szeretném valóban akarni követni ezeket, és elérni azt a szintet, hogy a saját vágyaimat háttérbe szorítva csak a Kṛṣṇa-tudat legyen az életem. Nagyon nehéz ezt elérni. Nagyon nehéz küzdenem minden nap. Az elmúlt egy év a legtanulságosabb évem volt eddig. A kétszínűség, az ostobaság, a fafejség és sok-sok elviselhetetlen tulajdonság szemtanúja és tapasztalója voltam és vagyok. Nagyon sok dolgot láttam és tapasztaltam. Olyankor felmerül a kérdés, hogy érdemes-e folytatni a küzdelmet az anyagi energiával, hogy érdemes-e a vágyak ellen küzdeni, ha mégis időről időre mindig felülkerekednek. Sajnos még mindig nagyon naív vagyok, és keresem a boldogságot az anyagi világban. Régebben nem értettem, és nem éreztem át igazán, de most már elmondhatom, hogy nagyon félek *māyātól.* Minden nap a sarkamban van, és végzi a szolgálatát, hogy próbára tegyen. Te vagy az, aki segítesz ezt a küzdelmet megvívni. A *bhakták,* akik társasága nagy kincs nekem, drága lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda tanításai és istentestvéreid szavai mind te vagy nekem, mert rajtad keresztül kapom meg ezeket. Arra gondolok, hogy mennyi mindent láthattál már eddigi éveid során, és ennek csak pici töredéke az, amit én megélek. A te hited olyan hatalmas, hogy mindig kitartasz a célod mellett, és a nehézségek ellenére folytatod a küzdelmet. Kérlek, bocsásd meg, hogy gyenge és hálátlan tanítványod vagyok, és köszönöm, hogy erőt adsz, és példát mutatsz az igazi *bhakta* személyét állítva elém. Köszönöm, hogy minden hibám ellenére elfogadsz engem, és figyelsz rám.

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Jelentéktelen szolgád:
Añjavatī devī dāsī

Anupamā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te lótuszlábaidnak!

Nagyon boldog vagyok, hogy újra köszönthetlek ezen a páratlan ünnepen. A tanítványok életében ez egy nagyon különleges nap. Jóra fordítottad a sorsunkat, és megadtad a lehetőséget, hogy megkapjuk az istenszeretet drágakövét. Az Úr Kṛṣṇa íz-palettáját szélesíti, ha egy *bhakta* visszatér hozzá, és te ezen dolgozol, hogy az elesett lelkeknek megmutasd az utat Śrī Kṛṣṇa lótuszlábainak szolgálatához. Sajnos olyan ostoba vagyok, hogy annak ellenére, hogy az Úr a szeretet legmagasabb rendű ízeit kínálja fel, én mégis az érzékek és az elme csábításának engedek. Időről-időre arra gondolok, mennyire különleges vagy, hogy a tengernyi nehézség ellenére mindig kitartóan prédikálsz, hogy segíts az elesett lelkeknek. Mindenkinek példát állítasz rendíthetetlenségeddel, szigorúan követed Śrīla Prabhupādát, hogy nekünk példát mutass. Szeretném, ha én is örömet tudnék okozni azzal, hogy egy napon megtisztul majd a szívem és méltó tanítványod leszek, viszonozva azt az áldozatot, amit értünk hozol. Sajnos az érzékek szolgája vagyok, de szeretnék a te szolgád lenni. Rémisztő, milyen alacsony szinten vagyok, de egy vigaszom van, hogy a *bhakták* szolgálata által mégis van esély a fejlődésre. A könyveid által olyan szép útmutatást adsz, és kedvesen bepillantást engedsz a gondolataidba, megvalósításaidba. A könyveid árulják el, mekkora szeretet, tudás és odaadás birtokában vagy. A legszebb példát mutatod mindenki számára, mégis az elmém megijed ettől az elszánt határozottságtól és inkább a kényelmes életet választja. Vajon mennyi időbe telik még végre felfogni, hogy az

igazi boldogság az, ha elmerülhetünk az istenszeretetben, hiszen Śrī Kṛṣṇa erre az odaadó szeretetre vágyik. Nagy örömmel tölt el, hogy te itt vagy közöttünk és így van esélyünk, hogy kegyedet megkapva elérjük Kṛṣṇa lótuszlábát, hisz a *bhakták* szolgálata által lehetőséget kapunk a fejlődésre. Bízom abban, hogy egyszer megkapom a *bhakták* áldását és a te szolgádnak mondhatom magam.

Elesett szolgád:
Anupamā devī dāsī

Anurādhā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja on this most auspicious day of your *vyāsa-pūjā* I feel so grateful that I am fortunate to be able to be given an opportunity to glorify your many wonderful qualities.

As the years pass by I pray for the ability to serve you properly and sincerely, by practicising and following your many instructions and guiding loving advice that you have given me. By doing this my practicising of Kṛṣṇa conciousness will be a upward progression rather then remaining stagnant which I so fear that I am or may become.

Guru Mahārāja, it is so wonderful and intriguing how everything you do is with

immense devotion and perfection; In every aspect from the planning to building and even expanding of New Vraja-dhāma has been so expertly thought of.

Your beautiful Rādhā-Śyāmasundara and the sweetness personified little Rādhā-Dāmodara are so expertly dressed and worshipped; they are cared for so lovingly by yourself and the devotees of New Vraja-dhāma.

Your eloquently written books which are definitely windows to the spiritual world are true works of art.

Your deep desire to expand Kṛṣṇa consciousness in Hungary, and this was honoured by being awarded the Gold Cross on behalf of Śrīla Prabhupāda: what an immensely prestigious achievement. Guru Mahārāja you have so much dedication and no personal motivation.

You are showing us through your every move, thought and action how to love and serve your spiritual master. Please Guru Mahārāja on this most auspicious day please bless me so that I may one day be a good and worthy disciple. I pray that I may develop a few of you wonderful qualities and be a disciple that you can be proud of and not a burden.

Guru Mahārāja I also wanted to thank you so much for being so kind and encouraging to Mohinī and Nāyikā. They had an absolutely amazing time when they came to New Vraja-dhāma last Summer and had their little experience of Pāda-yātrā; it is something that they will remember for many years, thank you.

From your servant,
Anurādhā devī dāsī

Aprākṛta dāsa

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to the dust at your lotus feet.

On this most auspicious day of your appearance please allow me to offer some glorification at your lotus feet.

When the disciple takes initiation from the spiritual master he makes a promise to follow 4 regulative principles and to chant 16 rounds of the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* daily, and by doing this the disciple is given an opportunity to engage in devotional service under the shelter and guidance of a bona-fide *guru* and over time perfect his devotional mood and come to the platform of Kṛṣṇa consciousness.

The disciple should particularly endeavour to chant those 16 rounds avoiding all 10 offenses in order to achieve the ultimate goal – love for Kṛṣṇa. Śrīla Rūpa Gosvāmī has compared this regulated chanting to a sick person taking the medication they so badly need to regain their health, or spiritual consciousness.

"The holy name, character, pastimes and activities of Kṛṣṇa are all transcendentally sweet like sugar candy. Although the tongue of one afflicted by the jaundice of *avidyā* (ignorance) cannot taste anything sweet, it is wonderful that simply by carefully chanting these sweet names every day, a natural relish awakens within his tongue, and his disease is gradually destroyed at the root." (Nectar of Instruction, Mantra 7)

In the purport Śrīla Prabhupāda explains that one begins his treatment by chanting the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra,* because by chanting the holy name a person

suffering with the material condition will become relieved of all misconceptions about ones spiritual identity, misconceptions that provide the foundation for false ego within the heart.

I can see that by taking this medicine of the *mahā-mantra* that you are free from the misconception of material existence because of your strong taste, attachment and eagerness for the holy name. Through your example I have become convinced that by following you and your instructions, although constantly struggling with dictations from my mind, it is possible for me to overcome this sickness.

You have made it your life mission to propagate this *saṅkīrtana* movement all over the world and encourage others to take to the chanting of the holy names. It is explained in Vedic scriptures that the pure devotee sees Kṛṣṇa everywhere. Just like a businessman sees the opportunity to make money everywhere, so you, as the Lord's pure devotee, are seeing everywhere how this mission of Lord Caitanya can be pushed on and this chanting of Hare Kṛṣṇa increased around the world.

As the 2nd verse of *Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka* by Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura explains.

"Chanting the holy name in ecstasy, singing, and playing musical instruments, the spiritual master is always gladdened by the *saṅkīrtana* movement of Lord Caitanya Mahāprabhu. Because he is relishing the mellows of pure devotion within his mind, sometimes his bodily hairs stand on end, he feels quivering in his body, and tears flow from his eyes like waves. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master."

I can see that by taking this medicine of the *mahā-mantra* you have developed a relish for the sweet mellows of devotional service. Although I am experiencing the

bitter taste in these beginning stages, in time I hope that I will one day, through your mercy, be able to taste this holy name which is sweet like sugar candy.

Aspiring to become your servant,
Aprākṛta dāsa

Āryadeva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, kedves Guru Mahārāja, hogy a társaságodat és az odafigyelésedet megkaphattam, ezalatt a rövid idő alatt, amióta itt vagyok a mozgalomban. Életem során mindig kerestem azok társaságát, akiket barátnak nevezünk, és jóban-rosszban önzetlenül együtt haladunk az élet útján. De sajnos az ilyen kapcsolatoknak mindig csalódás volt az ára. Mindenki a saját ügyével törődött. Becsapja mindenki a másikat. Ez a világ nem a szeretet és odaadás világa.

Ezért vagyok szerencsés, kedves Guru Mahārāja, mert találkozhattam veled, és te megtanítottál az odafigyelésre, a barátságra, és az önzetlenségre. Ami igazából az élet. A lelki élet, ami egy oázis az anyagi világ sivatagában. Csak jó tulajdonságok vannak a tetteidben. A társaságodban minden szennyezett dolog megtisztul. A holló

hattyúvá változik. Ami lehetetlen, de itt ez a valóság. Az anyagi világba meghívtad a lelki világot, Új Vraja-dhāmát. Ide gyűjtöd Kṛṣṇa szolgáit, társait, barátait, hogy ne kelljen többé elfelejteni Őt. Ez egy csodálatos dolog. Egy örök valódi helyzet. Erre senki nem képes, csak a Legfelsőbb Úr tiszta szívű *bhaktája*. Ezért vagyok igazán szerencsés, mert egy ilyen csodálatos személy a társaságát és a lelki világot adja nekem.

Imádkozom továbbra is ezért a szerencséért, hogy ne veszítsem el. Kedves Guru Mahārāja, add az áldásaidat, hogy mindig a társaságodban, és a többi *bhakta* társaságában maradhassak.

Jelentéktelen szolgád:
Āryadeva dāsa

Āśrayā dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

E jeles nap alkalmából szeretnélek köszönteni téged, és megköszönni mindazt a lehetőséget, amit adtál nekem. Most már több mint egy éve Krisna-völgyben élek a családommal, magunk mögött hagyva a nyüzsgő városi életet. Adtad a kegyedet, hogy itt ezen a szent helyen végezhessek szolgálatot, és csekély tudásommal segítsem Krisna-völgy fejlődését. Emlékszem, mikor először láttalak Pécsen egy reggeli lecke

során, már akkor nagy hatással voltál rám, de még nem voltam tisztába a veled való kapcsolat nagyszerűségéről. Akkor még csak pár alkalommal jártam a pécsi templomban, és még csak barátkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, de a program után, amikor elmentél, és a kertben szembetalálkozva rám köszöntél, a belőled áradó jóság és szeretet nagyon megfogott. Az a pillanat – most visszagondolva – meghatározó volt életemben. Nagy lökést adott, és megerősített abban, hogy jó helyen vagyok, és a *bhakták* kegyéből idővel nekem is sikerül *bhaktává* válnom. Az életem ezután nem sokkal gyökeresen elkezdett változni, és minden úgy alakult, hogy a Kṛṣṇa-tudat lett a főszereplő benne. Nem sok idő elteltével a családommal együtt Somogyvámosra költöztünk, és jelenleg is itt végezzük szolgálatunkat. A végtelen kegyedből a tavalyi év folyamán avatást fogadtam el tőled, ami eddigi életem legfontosabb napja volt. Igyekszem minden tudásomat arra szentelni, hogy megelégedésedre végezhessem szolgálatomat.

Haszontalan szolgád:
Āśrayā dāsa

Aṣṭa Sakhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sokat gondolunk rád, amíg Indiában vagy. Az utóbbi fél évben nagyon elkényeztettél

bennünket az állandó vraja-dhāma-i jelenléteddel. Igaz ugyan, hogy a könyvíró maraton miatt nem tudtál sokat társulni velünk, de tudtuk, hogy itt vagy, láttunk a templomszobában, amikor Rādhe-Śyāma előtt írtál, és találkoztunk ebédkor és *Gaura-āratīn*. Próbálunk türelmesek lenni, mert szeretnénk, ha terveid szerint elkészülne a *Nava-vraja-mahimā,* hogy végre ihassunk a nektárból. Olyan figyelmes vagy, egyszer megkérdezted, hogy nem zavar-e az aggregátor, ami a számítógépedet működteti. Igazából csak akkor hallom, amikor megyek hazafelé, vagy átmegyek a templomba, és mindig jó érzés tölt el. Akkor is, ha hallom, mert akkor tudom, hogy írsz Rādhe-Śyāmáról, és akkor is, ha nem hallom, mert akkor tudom, hogy végre pihensz egy kicsit.

Sokszor hallgatom a *parikramākon* tartott leckéidet, és amikor megyek a farmon valahová, akkor próbálok tudatosan gondolkodni, hogy amikor elmegyek egy szent hely mellett, ott milyen kedvtelések történnek. És olyan csodálatos, amikor a *bhakták* beszélgetnek egymással, vagy mesélik, hogy hol jártak vagy hová mennek, és a szent helyek nevét használják tájékozódási pontokként. Persze még nagyon keveset tudunk, de a tudatosabb gondolkodásunk arról, hogy hol élünk, és hogyan élünk együtt Rādhe-Śyāmával, már nagyon szép hangulatot teremt. Kezd a szokásunkká válni az is, hogy elmegyünk *parikramāzni,* és egy-egy szent helyen elmeséljük egymásnak az ottani kedvteléseket.

Szeretném megköszönni neked, Guru Mahārāja, ezt a páratlan kincset, amivel megnyilvánítod számunkra Vrajá t, és lehetővé teszed számunkra megtapasztalni, hogy mit jelent Vrajában élni, még ha méltatlanok vagyunk is rá. Kérlek, add a kegyedet, hogy tudjunk oly módon élni ezzel a különleges lehetőséggel, hogy sértések nélkül szolgáljunk téged, Śrīla Prabhupādát, és Rādhe-Śyāmát.

Jelentéktelen szolgád: Aṣṭa Sakhī devī dāsī

Atula-kṛṣṇa dāsa

Kedves Śrīla Gurudevám!

Kérlek, szépen fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A fentieket csak azért írhatom le, mert létezik dicsőséges megnyilvánulás is e sötét világban. Minden dicsőséget hát számunkra oly jelentőségteljes *vyāsa-pūjādnak!*

Azt hiszem 18. alkalommal próbálkozom azzal, hogy *vyāsa-pūjā* felajánlást írjak neked. Mondhatom, nem könnyebb mint régebben. Nem lettem gyakorlottabb. Ellenkezőleg, egyre nagyobb különbséget vélek felfedezni közötted és közöttem. A kiválóságod egyre inkább megnyilvánul, saját elesettségem és alacsonyrendűségem pedig szintén... Így a feladat súlyosbodik.

Ezúttal kaptam azonban egy praktikus segítséget is a Mindenhatótól, egy elképzelés formájában, milyen aspektusból közelítselek meg az idei felajánlásomban.

Néhány napja megkérdezte tőlem valaki, mi a kedvenc *ślokám*. Mondtam neki egyet, ami eszembe jutott és később újra elővettem a kérdését. Kutattam a szívemben és a ,,lelki titkaim rekeszében találtam két másik *ślokát: saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka* és *yasya prasādād bhagavat-prasādo*. Szeretem ezeket.

Egyszer azt mondtad nekem, hogy én éneklem legjobban a *Gurv-aṣṭakát*. Gondolkoztam rajta, mi esélye lehet ennek a valóságra, s csupán arra jutottam, hogy úgy foglalsz helyet az én szívemben, életemben, mint akiből kinő az odaadó életem. Szóval mi történik egy növénnyel, ha mindenestől kiveszik az életet adó talajából? Ezért úgy éneklem a *Gurv-aṣṭakát*, ahogyan éneklem. Ennyi.

Az odaadásom növénykéjének bizonyos élethelyzetei jutottak eszembe nemrég,

amikor is veszélybe sodródott az anyagi létezésemben az idő hullámai kontrollja alatt. Törékeny kis növénykéről lévén szó, bizony csodán túl tesz az, hogy ennyi támadást túl élt ez a piciny lélek. Ki lát bele a gondviselés szándékába, hogy tudhassa miként fordulhatott elő, hogy ekkor szerencse-sorozat érte növénykémet? Én nem tudom, hogyan lehetséges ez. Többször eszembe jutott már, hogy emberi léptékkel számítva már rögtön az elején tisztán kiszámítható lett volna az odaadó életem halála. Ehhez (az elejéhez) képest olyan mozgalmas 19 év áll mögöttem, ami sokkal-sokkal többnek tűnik. Én csak azt tudom, hogy ezekben a sötét, kilátástalan és félelmetes időkben mindig volt egy személy, aki kezet nyújtott nekem. Nem mondom, hogy ő az egyedüli, akinek köszönhetem az életemet, de ma már látom, hogy a többi segítőim közül ő a legelkötelezettebb felém. Legmélyebbről és leghatalmasabb erővel volt képes engem mindig kihúzni a bajból. Ha mellette voltam, éreztem a jelentétében azt az oltalmazó és végtelenül szerető burkot, melyet soha és sehol máshol nem tapasztalhattam meg az ÉLETBEN. Minél többször, minél veszélyesebb helyzetből segített ki ő, a szerető jóakaró, annál elkötelezettebb lettem felé. Ha ez így folytatódik, lassanként egészen megpuhítja és hatalmába keríti a szívem. Természetesen ő látja, hogy nem könnyű a dolga e téren, de ő szeret engem. Másképp hogyan lett volna képes ilyen páratlan türelmet és megértést nyilvánítani? Hatalmas erővel bír, az biztos!

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az

erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja."

Isteni kegyelme hatására lassan kezdem megérteni azt is, hogy *yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*. Sírva kérlek, könyörgöm: ne engedj el engem! Kérlek: *rākho rāṅgā-caraṇera pāśa*.

Köszönöm szépen Śrīla Gurudeva.

Szolgád:
Atula-kṛṣṇa dāsa

Bālamodaka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

śrī-guru-caraṇa-padma, kevala-bhakati-sadma
bando mui sāvadhāna mate
jāhāra prasāde bhāi, e bhava toriyā jāi,
kṛṣṇa-prāpti hoy jāhā ha' te

„A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok ezekhez a lótuszlábakhoz. Drága testvérem, drága elmém! A lelki tanítómester kegyéből jutunk át ezen az anyagi léten és érhetjük el Kṛṣṇát."

Odaadó szolgálatot csak a lelki tanítómester lótuszlábainak menedékében lehet végezni. Köszönöm neked, hogy a lelki apukám lettél, egy igazi apa, aki menedéket ad. Szerencsésnek érzem magam, hogy a te felügyeleted alatt szolgálhatok, *bhaktákkal* között élhetek és részt vehetek Śrīla Prabhupāda missziójában. Azt mondják, a *gurunak* nem lehet visszafizetni azt az ajándékot, amit ad nekünk, a tiszta odaadó szolgálatot. Ez a bizalom örökre lekötelezetté teszi a tanítványt, hogy egész életét a lelki tanítómesterének szolgálatába ajánlja. Ahogy az avatáskor mondtad: az arany lehetőség, ami egyszer van az életben. Nincs képességem arra, hogy visszafizessem neked azt a gondoskodást és szeretetet amivel felém fordultál, de minden erőmmel azon leszek, hogy valahogy meghálálhassam. Kérlek, légy elégedett azzal a kevéssel, amit felajánlhatok neked.

Szolgád:
Bālamodaka dāsa

Balānuja dāsa, Āli-priya devī dāsī és Rūpa

Kedves Guru Mahārājánk!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenésed napján szeretnénk köszönteni e jelentéktelen felajánlással. Igazából az egész életünknek egy neked szóló felajánlásnak kellene lennie. Pont úgy, ahogy a te életed egy felajánlás Śrīla Prabhupādának. Mi kezdő, törekvő *bhakták* vagyunk, de sohasem szabad elfelejtenünk az életünk célját: azt, hogy elérjük a tiszta istenszeretet, a *premát*.

Könyvedben, a *Śuddha-bhakti cintāmaṇiban* leírtad és részletesen elemezted ezt a rögös utat. Az utat, mely a materialista, anyagi életből a tiszta istenszeretet felé vezet minket. Ez a könyv egy útikalauz.

Kezdetben lelkesen indultunk el, de aztán a sok nehézség, és kudarc megtépázta ezt a naív, és gyerekes lelkesedést. Aztán láttuk azt is, ahogy nagy *bhakták* elhullottak, vagy megkeseredtek és visszafordultak az úton.

Meg kell értenünk, hogy igazi mohó vágyat, *lobhát* kell kifejlesztenünk ahhoz, hogy elérhessük Rādhā és Kṛṣṇa lótuszlábainak tiszta szolgálatát, és őszintén sírnunk kell és könyörögnünk az Ő kegyükért.

Ahogyan figyelmesen, újra és újra olvassuk és hallgatjuk tanításaidat, ráébredünk: a sok-sok nehézség, és kudarc csak azért van, hogy megerősítsen minket, és hogy megértsük azt, hogy nekünk semmi keresnivalónk nincs ebben a rothadó anyagi világban.

Illetve egy dolgunk azért akad: követnünk kell példádat, amint kifogyhatatlan lelkesedéssel prédikálsz, és feltételekhez kötött, szerencsétlen lelkeket teszel végtelenül szerencsésséé azáltal, hogy a legnagyobb kincset adod nekik: lehetőséget a tiszta odaadó szolgálatra.

Mi is megkaptuk azt a kincset, és örökké adóssá váltunk általa. Lehetetlen visszafizetni ezt az adósságot, de meg kell próbálnunk törleszteni annyit, amennyit csak

lehet. Életünk céljává kell tenni, hogy felvegyük a missziót, Śrīla Prabhupāda misszióját. Bárcsak tudnánk segíteni ebben a küldetésben!

Kérlek, bocsásd meg a tengernyi sértést, amit elkövettünk lótuszlábaid ellen, és áldj meg minket, hogy életről-életre a te egyszerű, alázatos tanítványaid, a szolgáid szolgájának a szolgái lehessünk.

Jelentéktelen szolgáid:
Balānuja dāsa, Āli-priya devī dāsī és Rūpa

Balarāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A nagyságodon tűnődtem, s rájöttem, hogy nem tudom felmérni az abszolút eredeti nagyságot, de biztos nagyon hatalmas, nagyon súlyos *(guru)* és nagyon vonzó lehet. A parányi lélek pedig vonzódik a forrásához, s menedéket is benne remél.

Lelki tanítómesterként *(sākṣād-hari)* a mi érdekünkben képviseled az eredeti *gurukat*. Hatalmad nagy, a léted súlyos, a karaktered menedék. Hadd hajtsam végre fejemet a lótuszlábaidhoz.

A lelki tanítómester elfogadása azonban a követésben nyilvánul meg, s ez önátadást jelent.

Az odaadás emblémáját hordozod a szívedben, ezért bármerre jársz is, vonzod az élőlényeket, Kṛṣṇát is beleértve. Bárcsak én is úgy tudnék szeretni másokat, mint te. Bárcsak hozzád kapcsolódva tudnám hozzád kapcsolni őket.

Szolgád:
Balarāma dāsa

Bhaktin Bányai Hilda

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét elérkezett megjelenési napod ünnepe. Már nem először írok neked ilyenkor, mégsem érzem magam soha elég képesítettnek magam ahhoz, hogy megfelelően köszöntselek. Kérlek, mégis fogadd el tőlem szerény próbálkozásomat.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* Első Énekének 2. fejezetének 18. versének magyarázatában Śrīla Prabhupāda azt írja:

„Kétféle *bhāgavata* van: a *bhāgavata* könyv és a *bhāgavata bhakta*. Mindkettő megfelelő orvosság, és mindkettő képes megsemmisíteni az akadályokat. A *bhāgavata bhakta* épp olyan jó, mint a *bhāgavata* könyv, mert a *bhāgavata bhakta* a *bhāgavata* könyv szerint él, a *bhāgavata* könyv pedig teli van tudnivalókkal az Istenség Személyiségéről

és az Ő tiszta *bhaktáiról*, akik szintén *bhāgavaták*. A *bhāgavata* könyv és a *bhāgavata* személy nem különböznek egymástól."

Mikor olvastam a magyarázatnak ezt a részét, arra gondoltam, milyen „jó dolgom" van itt nekem Magyarországon, hiszen egy olyan személy vezeti a magyarországi Kṛṣṇa-tudatú egyházat a személyedben, aki tökéletesen megfelel a *bhāgavata bhakta* kritériumának.

Hiszen te nem csak úgy élsz, ahogy a *bhāgavata* könyv írja, eltérés nélkül követve a lelki tanítómesteredet, hanem saját példáddal meg is mutatod a könyvekben leírtak megvalósítását. Ezzel tanítod, mutatod nekünk is az utat, amellyel egyszer majd mi is elérhetjük ezeket a megvalósításokat. E mellett pedig, fáradhatatlanul és folyamatosan olyan könyveket adsz a kezünkbe, melyek általad íródtak, s melyek teli vannak tudnivalóval az Istenség Legfelsőbb Személyiségéről, és az Ő tiszta *bhaktáiról*. Ez a mi szerencsénk. De ezt tanítják nekem akaratukon kívül a *bhakták* is:

Pár éve beszélgettem egy *bhaktával,* aki elmesélt egy történetet nekem. Mikor gyerekek voltak a testvérével, és imádkoztak, a testvére mindig azt kérte, ha felnő, gazdag legyen. Míg ő pedig azt, hogy valami nagyon nagy szerencse érje. Majd megkérdeztem tőle, megkapta-e már a kért nagy szerencsét? Ő erre azt felelte: azzal, hogy találkozott a *bhaktákkal* és itt lehet a közösségben, úgy gondolja, igen. Akkor még nem is gondoltam bele, neki már akkor is milyen igaza volt. Pedig, ha őszintén magamba nézek, nem látok semmi mást, mint azt, hogy ez az én életem legnagyobb szerencséje is!

Hiszen az, hogy itt lehetek ebben a *bhakta* egyház közösségben, ahol egy olyan személy vezeti az egyházat, aki eltérés nélkül követi, az előző *ācāryák* nyomdokait, ezzel a helyes úton tartva azokat, akik őt akarják követni, mi ez, ha nem szerencse?

Kérlek, add a kegyed, hogy ezt a szerencsémet soha se kótyavetyéljem el. Egész

életemben itt tudjak maradni a *bhakták* között, s tudjam megtanulni annak a művészetét, hogyan kell tőlük és őket hallani és szépen szolgálni, így rajtuk keresztül tudjalak szolgálni téged is.

Elesett szolgád: Bhaktin Bányai Hilda

Bhaktin Bányász Alexandra

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Minden évben, mikor felajánlást írok neked születésnapod örömteli alkalmából, nagyon nagy boldogság, de emellett némi szomorúság is kavarog bennem.

Boldogság azért, hogy a lelki tanítómesteremnek mondhatlak, hogy olyan szerencsés vagyok, hogy ebben a nyomorult világban egy makulátlan személy, egy tiszta *bhakta* kegyét megkaphattam. És szomorúság azért, mert semmi különöset nem tudok felmutatni, hogy megörvendeztesselek. Nem vagyok kiemelkedő prédikátor, sem kiemelkedő ember. Az egyetlen jó tulajdonságom, az egyetlen kincsem a Kṛṣṇa-tudatom. Ezt pedig tőled kaptam, és ezért nagyon hálás vagyok. Igyekszem olyan életet élni, hogy ne hozzak rád szégyent, és ha csak egy hangyányi mértékben is sikerül, de próbálom ezt a kincset szétosztani, melyet Kṛṣṇa különleges szolgájától, az én lelki tanítómesteremtől kaptam, attól a személytől, akinek:

Szíve mindig a Kṛṣṇa iránti édes szeretettel van teli, akinek
Ereiben a vér is a Hare Kṛṣṇa ritmusára csörgedez, aki
Révületben énekli az Úr szent neveit eksztatikus *bhajanáiban,* aki
Egyetlen percet sem tölt el Urai, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálata nélkül, kinek
Tanításának minden cseppje gyógyír zavarodottságunk és ostobaságunk feloldására, aki
Üstökösként világosítja meg a tudatlan magyar lakosság sötét elméjét, kinek
Nagyságát fel sem tudjuk mérni!
Köszönjük, hogy vagy nekünk Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Bányász Alexandra (Szandra)
Eger

Bhakta Bérces Ádám

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék ezzel a felajánlással kedveskedni neked megjelenési napod alkalmából. Nagyon sokat gondolkoztam azon, hogy mit írhatnék neked, hogyan tudnám leírni azt a szeretetet és hálát, amit érzek. Sokszor voltam azon a ponton, hogy én nem

vagyok képes neked szép felajánlást írni így meg se próbálom, de rájöttem, hogy ez egy buta felfogás, hiszen attól lesz igazán szép egy felajánlás, ha szívből jön.

Eleinte nagyon bizonytalan voltam, de ahogy ismerem magam, később megbántam volna, ha most nem írok neked. Amikor küldtem neked levelet mielőtt elutaztál Indiába, nagyon sokszor hálálkodom azért, amit teszel értünk, de úgy érzem, ezer élet is kevés lenne ahhoz, hogy meghálláljak mindent. Tiszteletreméltó, amit teszel a *bhaktákért* és Śrīla Prabhupāda vágyáért. Nem győzöm meghálálni ezeket a dolgokat, hogy létrehoztál Magyarországon egy Kṛṣṇa-tudatos közösséget. Ha nem jöttél volna el Magyarországra, nem gyönyörködhetnénk minden nap Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga gyönyörű arcában, nem lenne Krisna-völgy és még megannyi minden. Habár nincs személyes kapcsolatom veled, mégis érzem a szereteted és támogatásod a mindennapokban, vagy amikor prédikálok, és mindig melegség tölti el a szívem, mikor meglátlak.

Köszönöm szépen Mahārāja, hogy segítesz az utamon és hogy megmentesz minket. Kérlek, segíts nekem megszabadulni a rossz szokásoktól és fogadd el jelentéktelen törekvésem, amivel megpróbállak elégedetté tenni.

Örök szolgád:
Bhakta Bérces Ádám

Bhagavat-priya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának a lelki tanítómesteremnek."

A múlt évi felajánlásomban arról írtam, hogy te manifesztálod Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda kegyét a tanítványaid és a *bhakták* számára, lehetővé téve ezzel, hogy a bűnös visszahatásaik ellenére is gyakorolhassák a lelki életet. Tehát a te indokolatlan kegyedből kapjuk csökkentve a ránk kirótt szenvedéseket és vagyunk megvédve az újabb bűnök elkövetésére kényszerítő anyagi természet alsóbb kötőerőinek hatásától.

Most viszont azon gondolkodom, hogy milyen áldozatot jelent mindez számodra? Ahogyan próbáltam szavakba önteni ebbéli gondolataimat, valami más is eszembe jutott. Ez pedig a jelenleg készülő könyved, a *Nava-vraja-mahimā*. Amelyet hihetetlen erőbedobással és óriási lemondások közepette írsz. Már ez is hihetetlen és lenyűgöző, azonban a tartalma az igazán sokat mondó. Ugyanis amit e könyvben megalkotsz, az Kṛṣṇa minden *rasára* és részletre kiterjedő kedvteléseinek a leírása, ami

még sohasem látott napvilágot a történelem során. A múltban ilyen részletességgel még senki sem írt Kṛṣṇáról. Śrīla Prabhupāda megírta a csodálatos *Kṛṣṇa-könyvet,* de nem fejtette ki részletesen, mert azt szerette volna, hogy ezt az egyik tanítványa tegye majd meg. A *Nava-vraja-mahimā* megírásával most már egyértelmű; te vagy az a személy, téged küldött Kṛṣṇa, hogy még idáig soha nem látott részletességgel kifejtsd a Róla szóló történeteket. Ha belegondolok ennek a jelentőségébe, hirtelen megborzongok az indokolatlan szerencsémen, hogy a tanítványod lehetek. A tanítványa egy olyan lelki tanítómesternek, aki olyan felhatalmazást kap szeretet Rādhā-Śyāmasundarájától, hogy az Isteni Pár rajta keresztül, hajlandó kiadni magát és titkait a világnak. Bár e témához semmit sem értek, biztos vagyok benne, hogy ez, a te szívedben lévő legmagasabb istenszeretetből fakadó azon vágy miatt történik meg, hogy olyannyira oda szeretnéd adni a világnak imádott Istenségeidet. Ez a vágy olyan, mint egy végtelen óceán, amelyet egy kicsiny helyre préseltek össze, és ezért hihetetlen erővel akar kitörni onnan, és amit szeretett Kṛṣṇád boldogan követ. Nem is tudna másként tenni, hiszen az Iránta érzett önzetlen szeretetteddel megkötözted Őt. Most Rādhā és Kṛṣṇa, e szeretet által vezérelve már ezen könyv formájában is eljön a Földre, hogy a *bhakták* így is imádhassák Őt.

Ilyen hatalmas szereteted van, amely páratlan és egyedülálló az egész univerzumban. Te mégis megszülettél egy családban, felnőttél, egyetemre jártál még házas is voltál. Majd annyi nehézséget vállaltál a szolgálataid során is, mielőtt GBS lettél, ami az életrajzodból is kiderül. Vállaltad ezt a sok szenvedést és lemondást mindazért, hogy később ezen szolgálataid erejével úgy alkothasd meg a magyar *yātrāt* és Új Vraja-dhāmát, hogy az itt élő *bhakták,* a múlt bűneiktől és az alacsonyabb kötőerőktől megvédve gyakorolhassák a lelki életet. Mindaddig amíg szolgálatuk erejével fel nem égetik azokat. Ezt jelenti ez a szolgálat, ez volt azaz ár, amit értünk fizettél,

és az, hogy ezért még mind ezen pillanatig, napról-napra betegségekkel, fejfájásokkal és oly sok más szenvedéssel fizetsz. Ez a végtelen szereteted megnyilvánulása felénk, amely minket örök hálára kötelez. Ez az önzetlen szolgálat felfoghatatlan a közönséges emberek számára, talán még a *bhakták* számára is,

Sajnos én ennek ellenére is csak fejfájást okozok neked, ahelyett, hogy meghódolnék lótuszlábaid előtt, teljesen átadva magamat szolgálatodnak. Azonban úgy érzem, most már szeretném ezt megtenni, de erre magamtól még így is képtelen vagyok, ezért kérlek, add továbbra is az indokolatlan kegyedet és bocsásd meg sértéseimet, hogy végre végérvényesen megtehessem ezt.

Örök szolgád:
Bhagavat-priya dāsa

Bhakta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábadnak!

Régebben ostoba fejemmel nem írtam felajánlást *vyāsa-pūjā* ünnepségedre. Nem értettem a jelentőségét. Most, hogy öt hónapig személyesen szolgáltalak, megértettem. Nem csak szép mondatokat írni, hanem tényleg dicsőíteni a *gurut* és megköszönni neki mindent, amit tett értünk.

2009 áprilisában Śyāma-bihārī felhozta az ötletet: Van kedved lejönni a farmra

vyāsa-pūjā után, segíteni? Takarítani, vizet húzni Guru Mahārājának... Kihagyhatatlan lehetőségnek éreztem.

2009. április 16-án, mikor készültél elmenni 1%-ozni, elmondtam neked Śyāma-bihārī ötletét. Te ezt mondtad: „Nem kell addig várnod. Lejöhetsz most hétvégén is velünk a farmra. Az autóban van hely és a házban is." Hirtelen nem tudtam, hogy ez minek köszönhető. Te már mentél is. Nagyon jó volt veled az a hétvége.

Aztán, amikor tanítottál nyilazni? (A nagy dögcsordát célozva.) Hihetetlen élmény volt. Párszor akadt lehetőségem lótuszlábad és nyakad masszírozni. A legmegdöbbentőbb az volt számomra, mikor te magad elintézted nekem, hogy kijöhessek a *gurukulába*. Rengeteg dolgod van egész évben. Pont a könyvíró maratonodat csináltad. És emellett képes voltál nekem ilyen mértékben segíteni. Mint egy igazi apa. Mindig gondoskodtál rólam, tanítottál dobolni, nyilazni, hogy kell szépen felszolgálni *prasādamot* és rengeteg más dolgot... Minden értelemben. Lelki és anyagi értelemben is. Nem tudtam, hogy ez rossz-e vagy nem, de én a gyerekednek éreztem magam, akiről az apuka gondoskodik (te). Aki terelget a lelki élet ösvényén. Nagyon hálás vagyok neked. Mielőtt eljöttem, az orromra kötötted, hogy rendszeresen kell majd e-mailt küldenem. Még mielőtt felrepült a gépünk, felhívtam Śyāma-bihārīt. Utána beszéltem veled is. Biztattál, hogy minden rendben lesz, és hogy mikor megérkezünk Māyāpurába, írjak sms-t. Az egész elképzelhetetlen volt számomra. Egy lelki tanítómester, *sannyāsī,* ilyen mértékben felelősséget vállal egy kis 16 éves, ostoba gyerekre.

Itt vagyok Māyāpurában, te Magyarországon vagy, s így is nagyon jó a kapcsolatunk. Rendszeresen levelezünk és próbálsz lelkesíteni. Például egyszer írtál egy ilyen levelet: „I hope that you are keeping to chanting 16 rounds and that you are also doing that with some quality." Attól a naptól minden nap 16 kört *japázom*. Régebben

te is tudtad, hogy nem vettem komolyan a *japázást*. Erre is lelkesítettél. Ez is csak neked köszönhető.

Itt Māyāpurában is, mikor kijöttél, rengeteget segítettél. A *gurukulából* nagyon nehezen engedtek el szolgálni téged. Mikor mondtam neked, te csak azt mondtad: „Nem baj. Minden percnek örülünk, mikor itt tudsz lenni." Amikor beszélgettem veled arról, hogy hogyan válhatok a tanítványoddá, újra kedvesen segítettél. Mindig biztatsz, hogy csináljak mindent szépen a *gurukulában*. Rendszeresen írsz leveleket nekem.

Nagyon hálás vagyok ezért neked!

Örök szolgálatodra vágyó:
Bhakta dāsa

Bhuvaneśvara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nem könnyű feladat számomra méltóképpen dicsőíteni téged, mert rendkívül elesett vagyok, és nem ismerem igazán dicsőségedet, mégis, mint minden évben, most is szeretném kifejezni hálámat, és köszönetet mondani neked, azokért a felbecsülhetetlen értékű dolgokért, melyeket nekünk ajándékoztál.

nāma-śreṣṭhaṁ manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīṁ māthurīṁ goṣṭhavātīm
rādhā-kuṇḍaṁ giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpaya śrī-guruṁ taṁ nato 'smi

„Leborulok lelki tanítómesterem szépséges lótuszlába előtt. Ő az, akinek indokolatlan kegyéből megkaptam a mindenek felett álló szent nevet, az isteni *mantrát,* Śacīmātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelső lakhelyet, Mathurāt, a gyönyörteli lakhelyet, Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kuṇḍát és Govardhana-hegyet, s a vágyat a szívemben, hogy szerető szolgálatot végezhessek Śrī Rādhikānak és Mādhavának Vṛndāvanában."

Amikor először vettem részt a minden nyáron megrendezésre kerülő *nāma-haṭṭa* táborban, az odaadó szolgálat öt legfontosabb folyamatáról tartottál előadássorozatot. Sokszor meghallgattam azóta felvételről ezeket a leckéket, és gyakran eltűnődöm rajta, hogy milyen páratlan lehetőséget is kaptunk tőled, hogy tökéletessé tegyük az életünket és felélesszük elfeledett kapcsolatunkat a legszeretettebb személlyel, minden élőlény legfelsőbb jóakarójával és jótevőjével, Śrī Kṛṣṇával.

Guru Mahārāja! Nélküled az életem egy örökkévaló nyomorúság lenne. Hisz te voltál, akitől megkaptam a *bhakták* társaságát, mely a valódi boldogság kapuit nyitja meg minden szenvedő lélek számára; Kṛṣṇa mindennél édesebb szent nevét, mely nyílásra fakasztja az odaadó szolgálat növényét; Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda könyveit, melyek véget vetnek az ismétlődő születés és halál körforgásának, hiszen az Istenség Legfelsőbb Személyisége dicsőségét hirdetik; a legcsodálatosabb helyet az univerzumban, Új Vraja-dhāmát, mely nem különbözik a legfelsőbb, gyönyörteli

lakhelytől, Śrī Vṛndāvana-dhāmától; valamint az elbűvölő Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szépséges lótuszlábai szolgálatának transzcendentális ékkövét, mely többet ér a három világ összes kincsénél.

Még ha olyan hosszú ideig élnék, mint az Úr Brahmā, se tudnám visszafizetni neked adósságomat, ezért csak annyit tudok tenni, hogy megteszek minden tőlem telhetőt, legjobb tudásom szerint próbálom követni az utasításaidat és törekszem életem végéig – vagy ha úgy akarod, életről-életre – odaadással szolgálni téged. Bár a saját erőmből semmire sem vagyok képes, újra és újra leborulok lótuszlábaidhoz és a kegyedért könyörgöm: kérlek, add meg nekem az erőt, hogy szolgálhassalak! Kérlek, tégy alázatos szolgáddá!

tvaṁ gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyaṁ pradāya kuru māṁ vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīṁ sukhābdhau

„Ó, drága lelki tanítómester, te mindig a Rādhā nevű *gopī,* Vṛṣabhānu király leánya társaságában vagy. Hadd szolgáljam lótuszlábadat, az odaadó szolgálat kútforrását. Kérlek, meríts a boldogság óceánjába: részesíts a Śrī Rādhā lótuszlábainál, Vraja-dhāma ligeteiben végzett szolgálat ízeinek örömében."

Hasznavehetetlen szolgád:
Bhuvaneśvara dāsa

Bhaktin Bocsor Ildikó

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadanak! Minden dicsőséget neked!

Köszönteni szeretnélek téged a mai napon, megjelenésed alkalmából.

Kṛṣṇa-tudat nélkül szerintem semmi esélye sincs az embernek ezen a világon. Annyi pluszt ad, amit semmi másból és sehonnan nem lehet megkapni. Mindig hálásnak kell lennünk annak a *bhaktának,* akinek segítségével az első lépéseket tesszük meg. Az első lépéseket a *guru* felé, Kṛṣṇa felé. Ez az út nem mindig egyenes – bárcsak az lenne.

Ha te nem lennél, Guru Mahārāja, akkor nagy bajban lennénk itt mindannyian. De te eljöttél hozzánk, és elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, s ezért örök hálával tartozunk neked. Visszafizetni e drága kincset csak úgy tudjuk, ha mindig, mindenben téged követünk. A te életed a példa az életünk mindennapjaiban, és jövőjében egyaránt.

Kérlek, fogadd el jelentéktelen szolgálatomat. Legjobb képességeim szerint szeretnélek szolgálni téged és a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat.

Szolgád:
Bhaktin Bocsor Ildikó

Bhaktin Boros Eliza

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!

Újra eljött *vyāsa-pūjād* kedvező napja, alkalmat adva minden *bhaktának,* hogy dicsőíthessen téged. Minden dicsőséget neked, hogy megjelentél, és hogy kegyedből sok-sok elesett lélek Magyarországon is megkaphatta a Kṛṣṇa-tudatot.

Te a tiszta *bhakták* minden jó tulajdonságával rendelkezel, de én sajnos nem vagyok képesített isteni tulajdonságaidat megfelelően dicsőíteni. Kérlek, fogadd el ezt az ügyetlen próbálkozást, amelyben a te határtalan kegyedet szeretném kifejezni.

Kedves Mahārāja, te minden elesett lelket elhalmozol a kegyeddel, hogy kimentsd az anyagi élet lángoló tüzéből. Mindig kérjük a kegyed, mert a lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni. Amikor egy tanítványod egyszer újra a kegyed kérte, te azt válaszoltad: „Én adom..., hidd el..., hogy történik!" És te tényleg adod, pillantásod, szavaid, jóakaratod által. Amikor itt vagy Új Vrajadhāmában és jössz minden nap Rādhe-Śyāmához, soha sem mulasztod el, hogy legalább egy kegyes pillantást vess a *bhaktákra,* akikkel találkozol útközben.

Szavaiddal is adod. Amikor egy *darśana* után mérges voltál, mert nem voltak szép füzérek ajánlva a *mūrtiknak,* akkor én is fűztem és előtte felmerült bennem a gondolat, hogy talán megdicséred. De pár perc múlva már meg is kaptam a kegyed egyetlen csöppjét, amivel a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgádat, és megszabadítottál a vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányult. Később nagy hálát éreztem a szívemben, hogy imáim meghallgatásra találtak:

gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne spṛhā-hīna

Te a lehető legjobbat akarod nekünk. Jóakaratod könyveidben és leckéiden is megnyilvánul, amelyek minden módszert és tudást megadnak ahhoz, hogy megtisztuljunk.

Mahāprabhu prabhu egy régi felajánlásában olvastam, hogy „valójában nem a tanítvány imája készteti a mestert, hogy adja a kegyét, hiszen ő amúgy is adja. Az ima valójában a tanítványt teszi képessé, hogy el tudja fogadni a kegyet."

Szeretném megköszönni kegyed óceánját, ami körülvesz bennünket, és próbálok szépen imádkozni, hogy el is tudjam fogadni.

Szolgád:
Bhaktin Boros Eliza

Braja-latā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Elérkezett az idő, amikor megköszönjük neked, hogy olyan szépen vezeted a *yātrāt* évről-évre. Számomra felfoghatatlan az az erő és energia, amellyel prédikálsz, és felügyeled a mozgalom fejlődését. A lelki világot közvetíted felénk, és olyan mélyen átitatódtál a Kṛṣṇa-tudattal, hogy folyton Goloka Vṛndāvana hangulatát árasztod, a könyveiden, a tanításaidon és a személyes példamutatásodon keresztül. A rendszeres internetes kapcsolat útján praktikus, lényegre törő útmutatásaiddal minden fejlettségi szintű *bhaktának* kész vagy segíteni abban, hogy haladjon az önmegvalósítás felé. Nagyon különleges és ritka lehetőség Kṛṣṇa olyan tiszta szolgájával társulni nap mint nap, mint amilyen te vagy.

Te egyaránt érted az anyagi és a lelki világ működését, minden helyzetben, kérdésben – oly gyorsan, mint a villám – a leginkább Kṛṣṇa-tudatosabb megoldást javaslod. Valójában te a lelki világban élsz csak leereszkedtél hozzánk, és elfogadtad a lelki tanítómester szerepét, hogy részt vegyél a jelen kor kedvtelésében, Śrīla Prabhupāda és Úr Caitanya Mahāprabhu mozgalmában, hogy bemutasd a tiszta vegyítetlen odaadó istenszeretetet.

Az életeddel példát mutatsz – mély megvalósítás volt számomra az a Śrīla Prabhupāda maraton, amikor a saját *saṅkīrtana* történeteidet mesélted, annyiszor elolvastam, hogy szinte kívülről tudom, de újra és újra átélve történeteidet, mindig katartikus élményt jelentenek. Én is átéltem ezeket a hangulatokat könyvosztás

közben, és ha manapság is valami problémával kerülök szembe az utcán, akkor csak emlékezem szavaidra, és arra gondolok, hogy a legjobb helyen vagyok, és itt az anyagi világban mindig lesznek nehézségek, de te ott vagy mögöttem, és menedéket nyújtasz. Tulajdonképpen nem azért csinálom a szolgálatomat, hogy kapjak érte valamit, hanem azért, hogy örömet okozzak neked és Śrīla Prabhupādának, mert tudom, hogy mögöttetek Isten áll, és az Ő társasága a legmagasabbrendű.

Arra vágyom, hogy vágyadat eggyé tudjam tenni szívemmel, és útmutatásaidat követve rendületlenül szolgálhassalak életem végéig.

Maradok örök szolgád:
Braja-latā devī dāsī

Brajasundarī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you. All glories to your service.

I am really glad to be part of ISKCON. I am grateful that I am acquainted with the amazing, enchanting and enlightened devotees that make up Śrīla Prabhupāda's movement. You and your generation did the groundwork which has allowed our society to grow. If not for the early devotees, most of us wouldn't be here today. Since I have been back in England, I have noticed a huge change in our local society.

When I moved back to England, after living in India for a few years, the kind of energy that abounds in North Watford was shocking, unreal. The language and the style of the people seemed pre-historic, almost sub-human and the difference between the locals and the devotees was almost too startling to bear.

Then a deeper truth surfaced. It started to seep through and emerge out of the nasty outward coat until its sweetness became more and more apparent. One day an old lady, in the queue at Asda's supermarket, revealed her mind while she was waiting for her items to be pinged by woman at the checkout. She leaned over to me and told me that she would like to join the temple. I hadn't said a word about Kṛṣṇa and I just listened to her chat about aspects of our philosophy, revealing her depth of knowledge. "I can't join 'cause of me smoking habit, not this life-time," she said, "I am a vegetarian though!" she added.

As the days and weeks passed, I met more and more budding devotees. And now hardly a day goes by when I am not surprised and delighted by people's acceptance of the truth of reincarnation, God-consciousness and *karma*. I go to *yoga* classes at Watford council sports centre and all the teachers play Kṛṣṇa conscious CD s. They talk about *ahiṁsā* and reincarnation. It's very easy to speak to anyone I meet about *karma* or God consciousness. It seems that everyone in this area knows the basics.

Of course, there is another side, a side which is spiralling downward. Masses of people are plummeting into worse degradation, misery and misfortune. But even they have the chance to switch to a happy life. There are so many opportunities for them to hear about Kṛṣṇa.

The council estate where we live is pretty rough, very rough, but lots of the people here value the devotees. I had a letter through my door; from someone I didn't

know, asking if any of "my" people would like to rent a house. They were looking for new tenants and they wanted Hare Kṛṣṇa people.

Like a smouldering fire about to burst into flames the collective consciousness is gradually tipping in favour of Kṛṣṇa. It's not always easy to see, but it's there. One day I can visualise Watford being like Vṛndāvana-dhāma.

Who knows? One day Watford may be like the farm community that you have created and built up in Hungary. The farm is such a fantastic success. Devotees can live in a spiritual environment where they are sheltered from the horrors of the world. What a gift you have provided for present and future generations! No one in the world has done what you have done. No one has given what you have given. I think it's a result of your sheer genius as well as your hard work.

And there you stand at the helm like the captain of a great ship steering towards greater and greater triumphs. You are Solid as a rock, always the same, always one pointed in your determination. No where do the deities dress in more stylish, original and beautiful outfits. Everything you do is perfect and complete.

Like a dog barking at the moon, I look up to you as the most shining example of determined Kṛṣṇa consciousness and I am grateful to be part of it all.

Your servant,
Brajasundarī dāsī

Brijbāsī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget neked megjelenésednek ezen a csodálatos napján! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

A 2009-es év egy váratlan fordulatot tartogatott a számomra. Tizenöt évnyi krisna-völgyi élet után Līlāśuka prabhuval Budapestre kellett költöznünk, hogy az elkövetkezendő másfél évben ottani szolgálatokat lássunk el.

Be kell vallanom, nagyon lesújtott a dolog és a lelkesedésnek egy parányi szikráját sem véltem felfedezni magamban. Krisna-völgyben élni és Rādhe-Śyāmát szolgálni – kívánhatna ennél csodálatosabb dolgot az ember? Most már látom, hogy ez különleges kiváltság.

Lázadó elmém viharait Līlāśuka prabhu próbálta lecsendesíteni a „szolgák vagyunk", az „ez a kötelességünk" és a „tudod, az a jó, hogy ez nem a mi saját vágyunk" *mantrákkal*. Nem lettem sokkal lelkesebb, de valahogyan segített, hogy lenyeljem a meghódolásnak ezt a keserű piruláját. Közben kiderült, hogy Guṇagrāhī prabhu és Śrī Gokula mātājī átmenetileg kéthetes budapesti kiküldetésben vannak – hogy az ottani *pūjārī* osztályt segítsék ki a szolgálatukkal –, amit valahogyan szintén másfél évre hosszabbított a vezetőség. Micsoda véletlen egybeesés! Ha már nem lehetünk Vrajában, legalább a barátommal támogatjuk majd egymást az idegenben. Kezdtem

kicsit pozitívabban tekinteni a dologra. Elhatároztam, hogy nyitott szemmel fogok járni, azt keresve, hogy Kṛṣṇa vajon milyen tanításokat tartogat majd a számomra a távollét ideje alatt. Most már csak megfelelő útravalót kellett találnom, ami mindig tápláléka lehet a Rādhe-Śyāma szolgálata iránti parányi elkötelezettségem és vonzalmam pislákoló szikrájának. Mint ahogyan a szikrák a tűzből nyerik a létüket, úgy a mi elkötelezettségünk is a te odaadásod tüzéből táplálkozik. Ennek a tűznek a lángnyelveivel írod a könyveidet, Guru Mahārāja. Őket választottam útravalómul. A tőled való hallás lett az igazi menedékem és a lelkem tápláléka. Különleges ajándékként tekintek erre. Amikor a könyveidet olvasom, olyan, mintha a szívedben tehetnék körutazást. Elmerül benne az elmém, és megszűnik a külvilág. Eltöltenek ezek a Rādhe-Śyāmáról szóló történetekkel, amelyeket leírsz, erőt merítek belőlük, megszilárdítanak a lelki céljaimban, növelik az elkötelezettségemet a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása iránt és segítenek, hogy tovább folytassam az itteni szolgálatomat. Így teszel csodát a könyveiddel a tanítványaid és más *bhakták* szívében. Az, hogy megosztod velünk ezeket a lelki kincseket mérhetetlen nagylelkűségednek és szeretetednek a jele, amit az irányunkban mutatsz, hogy felemelj minket és megtanítsd nekünk a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet titkait.

Remélem, Guru Mahārāja, hogy még sok csodálatos könyv rejlik benned, amelyek sorjában napvilágot látnak lázas igyekezeted eredményeképpen, hogy útmutatást adjanak nekünk, gyakorló *bhaktáknak* az élet valódi célját illetően, s hogy lelkesítsenek bennünket e cél elérése érdekében, még ha az olykor nehéznek vagy kilátástalannak tűnik is feltételekhez kötött természetünkkel folytatott küzdelmünk során.

Köszönettel, jelentéktelen szolgád:
Brijbāsī devī dāsī

Bhaktin Bulla Hajnalka

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaidnál!

Vande guroḥ śrī-caraṇāravindam! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked.

Amióta találkoztam tanítványaiddal, Kṛṣṇa kedves, ellenállhatatlanul vonzó *bhaktáival,* lelkem csillapíthatatlan vágyat érez az odaadó szolgálat iránt.

„A *bhakták* még az Úrnál is kegyesebbek, s az odaadó szolgálatban a *bhakta* kegye még értékesebb, mint az Úr kegye. A folyamat tehát az, hogy a *bhakta* kegyéből elnyerhetjük az Úr kegyét, az Úr kegyéből pedig megkapjuk a lehetőséget, hogy szolgáljuk az Úr *bhaktáját*." (*Ś-Bhāg* 1.15.9)

Ebben az indokolatlan kegyben részesülhettem kedves tanítványaid által, és résztvehettem a *prasādam* osztásban, mely szolgálat eddig sosem tapasztalt elégedettséggel és boldogsággal töltött el. A *prasādam* osztásakor minden aggodalom eltűnt a szívemből, eltöltött az elégedettség érzése, nyugalmat találtam és úgy éreztem ez a természetes tevékenységem.

sat-sevayādīrghayāpi jātā mayi dṛḍhā matiḥ
hitvāvadyam imaṁ lokaṁ gantā maj-janatām asi

„Még ha csak pár napig szolgálja is az Abszolút Igazságot, a *bhakta* értelme szilárddá válik s Bennem rögzül. Következésképpen tovább folytatja útját, hogy a jelenlegi szánalmas anyagi világokat feladva társam legyen a transzcendentális világban."

Kedves Mahārāja, hódolatom és hálám fejezem ki lótuszlábaidnál. Hallhattalak

prédikálni és az Úr szent nevét énekelni, és éppen olyan voltál nekem, mint amilyennek leírnak téged! Egy felhő, mely elhozza a kegy óceánjának áldását, és esőt zúdít az anyagi létezés lángoló tüzében szenvedő léleknek. Elmondtad, hogy az emberek azt mondják, szolgálni akarnak, de valójában nem értik, mi az odaadó szolgálat. Csupán Isten szolgájának a szerepét fogadják el talán. Nem fogadják el, hogy Isten szolgájának a szolgájának a szolgái legyenek. Amikor ezeket a szavakat mondtad, úgy éreztem, hogy én leginkább erre vágyom, szavaid gyógyító balzsammal kenték be szívemet és a legtökéletesebb eksztázis érzésével ajándékoztak meg.

Vande guroḥ śrī-caraṇāravindam!

Kérlek, fogadd imámat, mely hódolatom kifejezése, esetlenül ugyan, de azért imádkozom, hogy szemem az istenszeretet írjával kend be, hogy minden pillanatban láthassam Istent, Kṛṣṇát a szívemben! Imádkozom, hogy elmém örökké ott lakozhasson lótuszlábaid porában, és életem egyetlen pillanatát se vesztegessem el értéktelen cselekedetekre, melyek nem állnak kapcsolatban az Úr Kṛṣṇával! Imádkozom, hogy kegyedből, tanítványaid kegyéből kifejlődhessenek és megerősödjenek azok a tulajdonságok a szívemben, melyek méltóvá tehetnek engem arra, hogy rálépjek az odaadó szolgálat szentséges és gyönyörteljes útjára! Imádkozom, hogy tökéletes szolgálatodban segítségedre lehessek, és Kṛṣṇa dicsősége ragyoghasson rajtam keresztül is, mint kedves tanítványaidon át, gyógyírt osztva a szenvedő lelkeknek az anyagi világban!

Szolgád:
Bhaktin Bulla Hajnalka

Caitanya Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet Guru Mahārāja and all glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year has gone by so fast and I have not made much progress in my spiritual practice. I am continually fighting with my mind trying to chant the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* with love and devotional and focus the mind on the sound vibration. I still have hope that one day I will receive your blessings in order I can advance in my chanting and develop attachment for the same. Listening to your previous podcast, I fond a nice Pod cast (July 2006) where you have given a very nice talk on chanting. Also when you visited Leicester temple on January 2008 you gave a very nice lecture on chanting. I just wish I can take your instruction seriously and make progress in my devotional services.

2009 was a very interesting year for me Guru Mahārāja, I had the pleasure of your association when you came to Leicester. In October, 2009 I was very fortunate that I had Gaura Nitāi *mūrti* installed by devotees at my house and they named them Gaura Nitāi Natarāja. I am trying to worship them and engage my family to chant in front of the deities so they can get their blessings in their spiritual life. Every Tuesday Guru Mahārāja we have *Bhagavad-gītā* class at our house and we are very fortunate to have association with devotees and discuss *Bhagavad-gītā*. I have started to go on *harināma* every Saturday with the Leicester devotees. All this is due to your blessings towards me and I am most grateful to you for being so kind to me and my family. Although I do not deserve it Guru Mahārāja.

There is so much progress I should be making in my spiritual life, as mentioned before. I feel I do not try hard enough to be more serious and follow your instructions. You have given me everything Guru Mahārāja for me to make progress and I am just a lazy disciple who does not try hard enough to make advancement in chanting and other devotional practise. The above mentioned devotional activities which happened in 2009 were not any effort put by me, they came from your blessings and the devotees kindness. Please Guru Mahārāja, shower your blessing upon me and my family that we can remain strong in our Kṛṣṇa consciousness so we can please you and Śrīla Prabhupāda. Without the blessings of the Spiritual Master there is no hope for us. I know I do not deserve anything from you Gurudeva, because I can never repay you in millions of live time for the kindness and mercy you have given to me. Gurudeva, please forgive me for my ignorance and mistakes which I have committed in dealing with you.

Finally, I wish to again offer my humble obeisances at your divine lotus feet on your vyāsa-pūjā day and again, thank you very much for everything. My wife Jayña and the children, Haridāsa, Mahādeva and Dharma offer their humble obeisances to you on your *vyāsa-pūjā* day and beg from you gurudeva that you will bless them to be strong in their *sādhana.* We are so much grateful to you and thank you again.

Your humble servant,
Caitanya Nitāi dāsa

Caitanya Candra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You on this most wonderful day.

As the sun rises in the morning it brings light and warmth, dispelling the clouds and revealing the beauty of our surroundings. By the grace of Lord Kṛṣṇa You have appeared in late morn of my life, bringing love and great hope; great hope that the dark clouds of illusion that cover my eyes will soon evaporate, and the chill of the morning air will warm my heart to perform eternal loving service at Your Lotus feet, revealing the beautiful groves where Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara sport.

Basking in the loving glance of the Divine Couple, You are distributing those bright golden rays of love through everything You do. It is exciting watching and hearing You, the warmth of those rays reflected in Your books, Your podcasts and personal guidance.

Please continue to shine in my direction. Bring me out of darkness into the light of eternal loving service where you reside. Dissipate those clouds that shadow my heart and please bear me to witness my real self and service at your disposal.

Then in the self effulgent realm of Vraja-mandala I will one day wake up at Your feet and remember with the warmth of love you share with me joyfully perform my service.

It is all possible by Your grace – Out of the cold winter morning into the warmth of the bright mid-day summers day. Please take me to pure devotion, the real abode

of happiness for the soul. Please find a way for me to also shine as You do, so that I may be of some insignificant help.

Thank you for everything, every glance, word , smile, thought, prayer, chastisement and service opportunity. You are absolutely everything to this insignificant nothing.

You aspiring servant,
Caitanya Candra dāsa

Caitanya Caraṇa devī dāsī

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you on this most auspicious day.

There are so many things that can be said of your amazing service to Śrīla Prabhupāda. I do not feel adequate enough to know even were to begin. I have known you for twenty six years and have always been impressed by your upright and staunch loyalty to Śrīla Prabhupāda. When maya comes to test us, you are always strong yet gentle in the way in which you show your support. You are always there to push forward a good cause and always make so much sense of everything that

happens. Your capacity to remember everyone is astounding, and the time you take to nurture us is simply wonderful.

I remember when my previous Guru Mahārāja left, how you took us into heart and cradled our pain and suffering. I am ashamed to say that I did not stay around the temple then, and moved on to what I saw as normal living! For some fifteen years I got on with life away from devotees, getting more and more entrenched in maya. Life seemed happy enough, until one day, my dog was diagnosed with cancer and she had a few days to live, and without even thinking about it, I started to chant the Holy Name... this was the first time I had uttered the *mahā-mantra* in fifteen years!! I chanted with the dog until she left her body. Some couple of months passed and I found myself on a course in Swansea, and keen to find a vegetarian resteraunt, someone gave me directions to one, that I had no idea until I got there, it was to be Govindas! I remember my heart missed a beat as I slowly opened the door and saw my first devotee in years... I proceeded to take the prasadam that they were serving there, and I think I bought half the shop out, I was so excited with having things all Kṛṣṇa around! On my return home, I decided that I would find my old chanting beads and set up an altar, bearing in mind I had moved several times since my devotee days, I was surprised to find a box of paraphernalia still in my loft. Also I was now married to someone that new nothing of my background as a devotee, so it came as a bit of a surprise to him when he came home from work one day to find me chanting in front of an altar with incense burning!! So from the day I returned from Swansea I started chanting sixteen rounds again immediately, and wanted to just stay quietly getting on with my Kṛṣṇa Consciousness at home, preferably with no association, as I had concerns about getting involved in the movement again, due to the pain of my last experience. So I plodded along daily, praying to Śrīla Prabhupāda that he be

my Guru Mahārāja, and every time I prayed like this to him, He seemed to tell me to not be concerned, that He would show me my spiritual master, and that I must take the association of devotees before he would do this. So some weeks went by and whilst shopping in Exeter, I saw a devotee in the distance, and again my heart leapt, filled with emotion, I approached him, as one would a long lost friend, the devotee gave me a book and a flyer, advertising a festival coming to Exeter that weekend. I knew that I had to go, it was like Śrīla Prabhupāda was prodding me, and so went, and enjoyed the most wonderful *kīrtana, prasādam* and association of some lovely devotees.

I started to attend the Nama Hatta in Exeter, but remained determined that Śrīla Prabhupāda would remain my Spiritual Master, until one day shortly after that, I had the following dream. It was evening and I was sitting in a little cottage lit only by the flame from the fire burning in the hearth, when there was a knock at the door. I was unsure whether to answer it, when I became aware that Śrīla Prabhupāda was standing behind me "Open the door ", He said. So I opened the door, and standing there was a tall man, dressed in saffron, I could not see his face as it was hidden in the darkness, and seemed the more I tried to look up the taller he got! "Invite him in" said Śrīla Prabhupāda, so I invited him in, he walked across the carpet and sat down on the sofa, his silhouette being all I could see at first, then as my eyes became adjusted to the light, I started to recognise his face, "it is Śivarāma Swami Mahārāja" I thought to myself, wondering why I was seeing someone that I had not seen in fifteen years suddenly appear in my dream. As I contemplated this, I wondered what he must be doing now, when Śrīla Prabhupāda whispered in my ear. "This is your Spiritual Master"!! I was taken aback, thinking to myself that the last time I knew him, he was not an initiating guru, so wondering how this could

be, not knowing that of course during the time I was away from the movement, he had indeed become so. I woke from my dream and decided that day, I would investigate my "potential Spiritual Master", and found his tape ministry on line, ordered some tapes, I was deeply moved by them, I decided to write a letter to Him.. I did not think that He would have remembered who I was, but He called me on the telephone upon reading my letter. He said "Caitanya Caraṇa, this is Śivarāma Swami" like I wouldn't remember his very distinct voice!! My heart was in my mouth and I could hardly speak, but I remember very well the next few words He said to me. "I am always amazed at the way in which Lord Caitanya brings people back, it does not matter how long we are away, He remembers all the service we have rendered, and brings us back to Him" I knew after this conversation that Śrīla Prabhupāda was right, and I asked Guru Mahārāja if he would be so kind as to give me the shelter of his Lotus Feet... I am thrilled to say that He agreed, and have since been under his guidance. All glories to you dearest Guru Mahārāja... You have saved my life, I love you and I hope that you will allow me to humbly serve you eternally.

Your servant and disciple,
Caitanya Caraṇa devī dāsī

Caitanya-priya devī dāsī

To your Holiness Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances unto your lotus feet.

Please forgive me for I am not able to glorify you as well as your other disciples, I don't yet understand your greatness, which is no one's fault but my own.

Even though I am not aware of your true glory, through hearing your instructions and kirtans, and seeing you serve our Lord Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara, it always amazes me how dedicated and fixed you are in this service. How you take simple instructions by Śrīla Prabhupāda and create them into great external manifestations, like the holy names being chanted in every town and every village with the *pada-yātrā* group and the principle of simple living and high thinking with the farm is a great inspiration. You show so many devotional qualities of being grave, humble, tolerant, compassion and many many more. You have really taught me how to raise my consciousness through your personal instructions and in your talks and podcasts. Some of those things have inspired me to distribute books, growing fruit and vegetables to be self sufficient and attempting to chant sincerely, to some degree. You have helped me apply my Kṛṣṇa Consciousness through other aspects of material life. I want to thank you so much for that.

Unfortunately I have difficulty in taking all instructions as seriously as a devotee could. I become so influenced by the Lord's external energy, my mind, body and speech are not being controlled, I have made so many mistakes, even within your presence and I pray for forgiveness for my offenses and strength to over come these challenges. I don't take Śrīla Prabhupāda's teachings seriously enough and

unfortunately i continue to take it all for granted. I feel ashamed of myself. The only way for me to try to advance is if I surrender to you... as you are dear to both Śrīla Prabhupāda and Lord Kṛṣṇa. Please help me to be fixed in the service of the Lord and serve Śrīla Prabhupāda's mission.

Your aspiring and inadequate servant.
Caitanya-priya devī dāsī
(Madhusūdana prabhu's daughter, Coventry)

Caitya-guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Through the spiritual master, the Supreme Lord speaks to the disciple. We desperately need spiritual knowledge. Without hearing that spiritual sound vibration, we are lost in māyā. The śabda is the words of the Supreme Personality of Godhead which are free from any faults, imperfections or bad motivations. Thus the words of our spiritual master are always true and for our spiritual benefit. A real disciple should have this faith.

I cannot remember anything You have told me in the past which proved wrong or not for my real interest. Unfortunately because of my week nature and shallow Kṛṣṇa consciousness I cannot follow all your instructions. But You have never gave

up Your service of acting as my spiritual master. This gives me some understanding of Your Glories.

Dear Guru Mahārāja, you can see my heart clearly and know what I (the soul) really need. You are acting according to this. Between a spiritual master and a real disciple political considerations never exist. They just want to serve. This is the spiritual platform. Sometimes spiritual activities look like material, but who is above the material plane sees the real nature of devotional service.

I would like to see clearly, so that I would never miss to follow Your valuable instructions. I would like to have such a faith that even if I don't understand why You say something to me, I just follow them.

Your glories be broadcasted through out the whole world!

Your rascal disciple,
Caitya-guru dāsa

Candra devī dāsī és Niśā

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed szent napján.

Pár éve azt írtad egyik leveledben nekem: „most az életednek egy másik szakaszába értél, a családos életbe. Emlékezz mindig rá, hogy az életünk szakaszainak hátterében

mindig a Kṛṣṇa-tudat áll, ezért bármilyen vágyaink vannak ebben a világban, azok csak átmenetiek, ami örök, az a Kṛṣṇával való kapcsolatunk."

És valóban: életet adni Új Vraja-dhāmában egy gyermeknek, nevelni őt ebben a légkörben, együtt élni, örülni a *vaiṣṇavákkal* mind-mind nagyszerű dolog és sok-sok Kṛṣṇa-tudatos tapasztalatot nyújt.

De amikor nehezebb periódusok jönnek az életemben, a tapasztalt anyagi szenvedések annyira elvonják az elmémet a valóságról, hogy megfeledkezem Kṛṣṇáról, és arról, miért is vagyok itt.

Amikor tavaly kislányom sokat betegeskedett, kórházba kellett szállítani. Nagyon sokat aggódtam miatta, és teljesen úrrá lett rajtam a kétségbeesés. Te nagyon kedves és türelmes voltál hozzánk (azóta sem tudom, hogyan érdemeltem ki, hogy személyesen is felkerestél bennünket), naponta többször is felhívtál, hogy érdeklődj hogylétünk felől, és hogy segíts nekünk túlélni ezt az időszakot. Pedig akkor is, mint mindig, nagyon elfoglalt voltál. Még a *ratha-yātrā* felvonulás előtt és után sem hagytad ki, hogy felhívjál. Nagyon sokat jelentett nekem ez a gondoskodás, és főleg az a mondatod, ami valahogyan így hangzott: „ha soha nem lenne részünk szenvedésben, akkor soha nem akarnánk elmenni ebből az anyagi világból. Ezért ezek a szenvedések mindig emlékeztetnek minket arra, hogy ez nem egy jó hely, el kell innen mennünk!"

Ez volt a „mankóm", amibe kapaszkodtam, és ami, remélem, mindig eszembe jut majd, amikor szükség lesz rá. Ami megvéd a teljes kétségbeeséstől és segít, hogy tudjak Krisnára gondolni a bajban is.

Köszönjük figyelmességedet, útmutatásodat, szeretetedet!

Szolgáid:
Candra devī dāsī és Niśā

Candra-gupta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben is elérkezett a *vyāsa-pūjā* ünnepséged napja. Ebből az alkalomból kérlek fogadd el ezt a felajánlást!

Már hónapokkal előtte nagy izgalom keríti hatalmába a *bhaktákat,* hogy papírra vethessék irántad érzett hálájukat és megírják a *vyāsa-pūjā* felajánlást. Rajtam is eluralkodik az izgalom s az aggodalom. Aggódok, hogy fény derül lelki szegénységemre. Te azonban tisztában vagy a helyzetemmel s a végtelen kegyes Urat képviselve befogadsz a családotokba.

Hogy mi a kegy, azt nagyon szépen megfogalmazza Śrīla Raghunātha Gosvāmī a *Vilāpa-kusumāñjali* című imájának hatodik versében, amit *śikṣā-gurujához,* Sanātana Gosvāmīhoz intéz:

vairāgya-yug-bhakti-rasaṁ prayatnair
apāyayan mām anabhīpsum andham
kṛpāmbudhir yaḥ para-duḥkha-duḥkhī
sanātanas taṁ prabhum āśrayāmi

„Vonakodtam beleinni az odaadó szolgálat lemondással teli nektárjába, de Sanātana Gosvāmī indokolatlan kegyéből megitatta velem, annak ellenére, hogy másképpen képtelen lettem volna erre. Ő ezért a kegy óceánja. Nagyon könyörületes a hozzám hasonló elesett lelkek iránt, így hát kötelességem , hogy tiszteletteles hódolatomat ajánljam lótuszlábánál."

Világ életemben lusta, nemtörődöm szerencsétlen voltam, de indokolatlan kegyedből bedobtál az odaadó szolgálat lemondással teli nektár óceánjába. Éretlen szinten az odaadó szolgálat nagyon nehéz, hiszen mindent felhasznál a hamis öntudat letörésére. A fejlődés kulcsa a megfelelő gyakorlat. Tanításaid fáklyaként világítják utamat ezen a keskeny, sötét és akadályokkal teli ösvényen, s ha meg is botlok személyed nagyságára és szentségére gondolva új erőre kapok.

Honnan van e nagy szerencsém, hogy egy tökéletes lelki tanítómesterrel hozott össze a sors? Ez egyedül végtelen együttérzésedből fakad. Te ismered Kṛṣṇát. Tudod milyen Vele lenni. Ismered a lelki világot, s tudod milyen az anyagi világ, ezért szíved mélyéről fakadó könyörületből, amely mint egy fájdalmas tüske: miért nem ismerik fel a valóságot? Miért esnek újra és újra ugyanabba a csapdába? Miért nem fogadják el újra Uruk szavát s merülnek a valódi boldogságba? Hirdeted az odaadó szolgálat kiváltságát.

Ahol mindenki csak élvezetet akar, ott nincs lemondás. Ahol mindenki csak kapni akar, ott nincs odaadás. Az önzők földjén mi esélye valakinek az önátadásra. Mégis a legszerencsétlenebbek is elkezdhetik a vegyítetlen szolgálatot, ha egy olyan *bhaktával* találkoznak, akinek ez megvan.

A kegy óceánja vagy, mert elhoztad a jó szerencsémet! Ez nem csupán azt jelenti, hogy megmentettél ebből a kopár, égető sivatagból, hanem, hogy elviszel a valóság nektári paradicsomába. Megosztod velünk örök lakhelyed, a transzcendentális birodalmat, ahol csodálat hat át mindent és elképzelhetetlen boldogságban fürdeti azokat, akik részesévé szeretnének válni.

Tiszta odaadó szolgálat, Vṛndāvana, Rādhe-Śyāma csodálatos szavak, de számomra titkok maradtak. A titok nagy ajtajának kulcsát adtad nekem s megmutatod, hogyan kel kinyitni, ezért minden dicsőséget neked! A vak embert azonban nagyon

nehéz tanítani, úgyhogy alázatot erőltetve a szívemre könyörgök, hogy tégy képesítetté a szolgálatodra!

Szolgád:
Candra-gupta dāsa

Candra-kāntā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam neked tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja, szeretnélek köszönteni téged megjelenési napodon.

Ha mindazt, amit kaptam tőled, szeretném megköszönni, akkor egy véget nem érő listát olvashatnál most. Azért pár dolgot nagyon megköszönnék, amit nagyon a szívembe zártam, ami nagyon megérintett, ami nagyon foglalkoztat mostanában.

Az egyik ilyen dolog az a kitartó elv, hogy bármi történik körülöttünk, mindig összpontosítsunk Kṛṣṇára, az odaadó szolgálatra, a *japára,* szóval a kapcsolatunkra Kṛṣṇával. Ha esik, ha fúj, ha sok az idő, ha kevés; ha jó kedvünk van vagy ha rossz; ha rosszul mennek a dolgok, vagy ha épp jól csináltunk valamit. Ezt a kiegyensúlyozottságot, úgy tűnik számomra, mintha lehetetlen lenne elérni. Kṛṣṇáért tényleg nagyon meg kell kűzdeni, minden pillanatban.

A te odaadó életed Kṛṣṇának egy tökéletes példa erre is. Minden pillanatban az Ő boldogsága, öröme, érdeke, terve a célod. Mindig új erővel, új frissességgel, új

kedvvel fordulsz minden és mindenki fellé, hogy elégedetté tedd Kṛṣṇát. Minden szavad, minden mosolyod, minden morcos szavad, minden tetted a Kṛṣṇa iránti szeretettel van átitatva. Döbbenetes számomra és nagyon boldog vagyok, hogy a tanítványod lehetek, és egyengeted az utamat Kṛṣṇa felé.

Azt is szeretném megköszönni, hogy ilyen szép lehetőséget teremtettél a *bhaktáknak,* mint Krisna-völgy, ahol tényleg az embernek az egész napja Kṛṣṇa szolgálatával telik, és távol van annyi nehézség, ami csak akadályozná a lelki életben való elmélyülést, legalábbis nekem biztosan.

Felbecsülhetetlen érték ez, és néha belegondolok, hogy van ez a tagsági rendszer, és ugye, van a támogató tag, és belémhasít a gondolat, milyen alázatos megközelítés ez. Hiszen inkább azt mondhatnánk, hogy Krisna-völgy a támogató, aki a *bhaktákat* támogatja, hogy lelki életben boldoguljanak. Kṛṣṇa itt van személyesen Rādhārāṇīval, és minden *bhaktát,* magyart, nem magyart támogat, hogy fejlődhessünk a lelki életben, és megnyilvánítja a támogatói rendszert, legyezve a hiúságunkat, hogy mi támogatjuk Őket.

Azt hiszem, ez a szeretet olyan, amit nehéz még csak elképzelni is. Szeretném még megköszönni, hogy itt élhetünk mi is Krisna-völgyben. A férjemnek ez a hely a szíve csücske – úgy magyarosan. Az élete – úgy *bhaktásan.* A kisfiamnak, úgy tapasztalom, ez MINDEN.

Hát én meg az elme vagyok a családban, de majd igyekszem felzárkózni.

Jelentéktelen szolgád:
Candra-kāntā devī dāsī

Cintāmaṇi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Már a küszöbön áll a tavasz. Új Vraja-dhāma kertjei, mezői kezdenek ébredezni hosszú téli álmukból. A hó épphogy csak elolvadt, már meg is jelentek a kis hóvirágok, nárcisz- és krizantémhajtások, ezzel is díszítve Vraja-dhāma földjét.

Március eleje van, előttünk az egész év, a vendégforgalom, a fesztiválok, összejövetelek, új tervek és lehetőségek. És itt az ideje annak is, hogy megünnepeljük megjelenési napodat, megírjuk felajánlásainkat, hiszen ez lesz az első ünnepség az idén.

Most még Indiában tartózkodsz, de nekünk már a gondolatainkat az foglalja le, hogy Guru Mahārāja mindjárt hazajön. Nagyon várjuk, hogy újra láthassunk, és találkozhassunk veled. Mikor elmentél, én is számolgattam a heteket, hogy mennyi idő múlva jössz vissza, és elég soknak találtam, bár igaz, volt, amikor sokkal több időt voltál távol. Azzal vigasztaltam magam, hogy március elején elkezdjük a nagytakarításokat a templomban, és mire a végére érünk, már itt is leszel.

A kapcsolatot Rādhe-Śyāmával a szolgálat jelenti, és amikor a lelki tanítómesterünk is személyesen bátorít egy-egy szolgálat elvégzésére, akkor egy igazi kincsesláda nyílik meg előttünk. Nagyon sok elfoglaltságod van, rengeteg szervezés itt és külföldön is, beszélni a *bhaktákkal* és a vezetőkkel, fejleszteni a farmot, podcastokat mondani, *mūrtikat* imádni, írni az új könyvet, és mindemellett még arra is szentelsz figyelmet, hogy taníts minket főzni vagy takarítani, inspirálva ezzel arra, hogy legyünk még figyelmesebbek a szolgálatunkban. Nekünk egy-egy mosolyod vagy szavad egy

nagy kincset jelent, és illatos virágfüzérrel ékesítve őrizzük emlékeinkben. Itt a *bhakták* leghőbb vágya az, hogy Új Vraja-dhāma mindig gondozott és szép legyen, hogy elnyerjük elégedettségedet, és amikor meghívod az istentestvéreidet, akkor büszkén mutogathasd a kerteket, házakat, tehenészetet, a templomot, és hogy Krisna-völgy az egész világ számára egy ideális farmközösség.

De ahhoz, hogy ez létrejöhetett, te kellettél, Guru Mahārāja. Nem lenne Új Vraja-dhāma nélküled. Nem lennének ilyen szép *bhakták,* ilyen ragyogó *mūrtik,* nem lenne annyi ötlet, fejlesztések...

Te is lelki tanító mestered, Śrīla Prabhupāda vágyát akartad valóra váltani, hogy legyenek működő farmok tehenekkel és kertekkel. Sok-sok tervvel és a lelkes *bhaktákkal* bele is vágtál az úttörő feladatba, és mint a virágok tavasszal, úgy nőtt ki Krisna-völgy is Somogyvámos földjén. Egy anyagi hely lelkivé változott lótuszkezeid érintésétől, és sok fiatal fiú és lány *vaiṣṇavává* változott a veled való társulástól. Átváltoztattad az életüket, gondolataikat és terveiket, és arra inspirálod őket, hogy vállaljanak egyre több feladatot és felelősséget.

Mert az idő kereke sajnos nem áll meg. A gyerekekből felnőttek lesznek, és át kell venni őszülő,ráncosodó kezű tanáruk feladatát, hogy ugyanúgy folytatódjon minden tovább. Ahogyan Śrīla Prabhupāda is tette: nyugodtan hagyhatta el ezt a világot, mert voltak olyan tanítványai, mint te, Guru Mahārāja, aki biztosítottad, hogy a mozgalom megy tovább, és egyre csak nőni és fejlődni fog.

Hálánkat és köszönetünket ki kell fejeznünk szavakkal és érzelmekkel, de az igazi hála az lesz, ha mi is csak folytatjuk tovább és tovább...

Törekvő tanítványod:
Cintāmaṇi devī dāsī

Bhakta Csernus Tibor

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Itt állok előtted, mert mindig hívsz, s én jönni akartam.
Adnom kellene, de csak magam vagyok zavartan.
S mivel csak magamat adhatom, az csupán arra elég,
Hogy újra és újra kérve kérjek:
Segíts, hogy AMIT KELL, elérjek.

Érdemtelen szolgád:
Bhakta Csernus Tibor

Bhaktin Czirják Ivett

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenésed napján! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hadd dicsőítsünk ezen a kiemelkedő napon! Egy pár héttel ezelőtt megnéztem két videót Új Vraja-dhāma kezdeti időszakáról. Amikor láttam, hogy ezek a *bhakták*

már akkor, az elején micsoda szeretettel énekelték a szent nevet, hogy milyen kitartással végezték a szolgálatukat bármikor, bármiről is volt szó, egyből te jutottál az eszembe! Ez a tiszta jóságos szeretett, amit adtál nekik, felmérhetetlen. Mindig példáddal biztattad és segítetted őket, minden helyzetben. Igazából olyanról írok amit nem tapasztaltam meg közvetlenül, de átérzem ennek súlyát. Leírhatatlan, amit véghez vittetek, és ez mind a te szívedből, kegyedből nyilvánult meg. Ezek az idős *bhakták* most is csak áradoznak rólad, szereteted mélységéről. Különleges érzéseket keltett bennem, amikor láttam a *bhaktákat* bhajanázni, építkezni, vagy éppen kertészkedni, és ezt mind teljes hittel, odaadással. Hittek benne! Mert megkapták ezt a hatalmas kegyet ami a te tiszta szívedből jelent meg. Hiszen a lelki tanítómester kegye felülmúlhatatlan, minden anyagival szemben. Minden szavad többet mondd ezer szónál, és minden tetted regéket mesél. Minden szavaddal és cselekedeteddel csak tanítasz minket, végig céltudatosan. Sajnos nekem még nincsen olyan mély és erős kapcsolatom veled, mint ezeknek a tiszta *bhaktáknak,* de amikor hallom őket, mindig megnyílik a szívem, de egyben elkeseredem, amikor észlelem, hogy én nem lehetek ilyen. Én csak álmodozni tudok ezekről a tulajdonságokról. Ez a szeretett, kitartás, őszinte tanítás, amelyet átadtál számukra páratlanul ragyogó.

Külön köszönet neked a *Śuddha-bhakti-cintamāṇiért,* amivel könnyebben megérthetem a szerencsétlen helyzetemet, és amivel még alázatosabban fordulhatok a *vaiṣṇavák* felé. Megmaradt bennem egy vers, amit te is idézel. Egy gyönyörű vers, amiről mostanában mindig az eszembe jutsz. A Śrīmad-Bhāgavatamban mondja Jada Bharata Rahūgaṇa királynak. (SB 5.12.12)

„Kedves Rahūgaṇa király! Ha valakinek nem adatik meg a lehetőség, hogy testét tetőtől talpig a nagy *bhakták* lótuszlábának porával dörzsölje be, nem valósíthatja meg az Abszolút Igazságot. Az Abszolút Igazságot sem nőtlenségi fogadalom betartásával,

sem a családos élet szabályzóelveinek követésével, sem szigorú vezeklésekkel, télen a vízbe merülve, nyáron pedig tűzben vagy perzselő napon állva nem lehet megismerni Az Abszolút Igazság megértésének számtalan folyamata van, az Abszolút igazság azonban csak az előtt tárul fel, aki elnyerte egy nagy bhakta kegyét." Ez a vers minden elmond! Csakis rajtad függünk! A lelki tanítómester kegye elpusztít minden akadályt, illúziót. Nem a szüleinken, barátainkon vagy ismerősökön, akiket a három kötőerő minden pillanatban befolyásol.

Sokszor hajlamos vagyok elfelejteni, hogy milyen fontos ez az időszak az életemben, és csak megyek az árral, de te megmentesz minket a könyvekkel, amiket önzetlenül átadtál a *bhaktáknak.* Tudom, hogy csakis Śrīla Prabhupāda és a te szolgálatodból tudunk elégedettséget kapni, és így menedéket venni. Mindennap tapasztalom *saṅkīrtana* közben vagy éppen *bhakták* között, hogy milyen tudatlanságban vagyok, nem értek semmit. Kérlek, hadd vegyek menedéket lótuszlábad közelében, és hadd szolgálhassalak majd egyszer én is tiszta szívvel. Köszönöm ezt a varázslatos világot és a sok lelki ajándékot, amit tudom, soha nem bírok visszafizetni neked.

Elesett szolgád:
Bhaktin Czirják Ivett

Damodara-rati devī dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Köszönöm a lehetőséget, hogy megtisztító személyeden meditálhatok, és hálámat fejezhetem ki a kegyedért, amiben évek óta részesítesz engem.

Én csak pár éve gyakorlom a lelki életet, de ezalatt a rövid idő alatt is olyan sok változáson mentem keresztül, aminek te is tanúja vagy: láttad kezdeti végtelen lelkesedésem, hogy „azonnal mindent akarok, és feladok érte bármit", és látod azt is, hogy hogyan változik a lelkesedésem hőfoka, miközben kezdem megérteni, hogy nem lesz az olyan hamar, hogy én tiszta *bhaktává* válok, és nincs bennem többé aggodalom. Annyira tapasztalt vagy, hogy már az elején mondtad, hogy az egyensúlyra kell törekedni. Ez a józanság transzcendentális jellemed egyik drágaköve.

Végtelen türelmes vagy, miközben látod, hogy bár próbálom követni utasításaid, mégis sokszor elég nehezen megy, és neked többször kell ugyanazt az utasítást adnod nekem, mire végre tudom hajtani. Ez a türelem transzcendentális jellemed egyik drágaköve.

Amikor nem megfelelően viselkedtem, és elmémben sem voltam elég törődő feléd, akkor én a helyedben jól leszidtam volna magam, erre te olyan szeretetteljes és kedves voltál velem, hogy teljesen meghatódtam és megrendültem. Ez a kedvesség transzcendentális jellemed egyik drágaköve.

Lelki utamon számtalan sértést követek el a szent név ellen, ellened, Kṛṣṇa ellen, *bhakták* ellen, szolgálat közben. Mindezek ellenére te mindig jelen vagy, hogy segíts,

és kihúzz a bajból, és védelmet nyújtasz. Kegyességed legragyogóbb tulajdonságod, amely megvilágítja ezt a sötét világot (és az én sötét szívem, ami oly mélyen a tudatlanságban fuldoklik). Ez a kegyesség transzcendentális jellemed egyik drágaköve.

Abban is követendő példával állsz előttünk, hogy hogyan legyen egy *bhakta* eltökélt, kitartó és állhatatos. A könyveid írása közben is rengeteg más tennivalód akad, Te viszont minden „akadály" ellenére csak folytatod az írást. Ez az állhatatosság transzcendentális jellemed egyik drágaköve.

Fontosnak tartod – a mi szerencsénkre –, hogy minden nap kapcsolatban légy velünk, azáltal, hogy tanítasz bennünket, a kérdéseinkre válaszolsz. Bármilyen témában is érkeznek hozzád a kérdések, minden nehézség nélkül tudod a megfelelő választ, hogy Śrīla Prabhupāda arról a témáról mit mondott és hol, illetve a szentírások mit mondanak róla. Transzcendentális tudásod egy parttalan óceánhoz hasonlatos, aminek nincsenek határai, és az én parányi képességeimmel csak csodálni tudom. Ez a lelki tudásban való jártasság transzcendentális jellemed egyik drágaköve.

Lelki tulajdonságaid végeláthatatlanok. Mégis pontot kell tenni egyszer. Ami a számomra legimádandóbb tulajdonságod, a szent névhez való ragaszkodásod. Mivel még nagyon kezdő vagyok, nem láthatok túl messzire, és nem is érthetek túl sokat abból a szeretetből és ragaszkodásból, ami benned lángol az Úr szent nevei iránt. Egyik leveledben írtad, hogy olyannak kell lenni, mint egy vászon, amin a transzcendentális élmények kivetülnek. Amikor azt hallgatom, ahogy a szent nevet énekled, akkor bennem is csodálatos érzések jelennek meg. Ezeknek forrása te vagy, a te szent név iránti ízed nektárjának cseppje hullik rám, mint a festék a vászonra, és boldogsággal színezi meg a szívemet. Ez a szent név iránti ragaszkodás transzcendentális jellemed legfényesebb koronaékköve.

teṣām ahaṁ pāda-saroja-reṇum
āryā vaheyādhi-kirīṭam āyuḥ
yaṁ nityadā bibhrata āśu pāpaṁ
naśyaty amuṁ sarva-guṇā bhajanti

„Óh, tiszteletreméltó egybegyűltek! Mindannyiótok áldásáért esedezem, hogy életem végéig hordhassam koronámon a *brāhmaṇák* és *vaiṣṇavák* lótuszlábának porát. Aki ilyen port hordhat a fején, az hamarosan megszabadul a bűnös életből származó minden visszahatástól, s végül szert tesz minden nemes és kívánatos tulajdonságra." (SB 4.21.43.)

Az Úr Śrī Kṛṣṇa megáldotta ezt a Föld bolygót azáltal, hogy megszülettél itt, és felszabadítottál mindannyiunkat. Köszönöm.

Szolgád:
Damodara-rati devī dāsī

Daṇḍa-kṛt dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

So here is my formal opportunity to give praise to you, knowing that although

you generally would hate to receive praise for yourself due to the humility born from your love of Kṛṣṇa, you force yourself to accept this praise as a service to your disciples and Śrīla Prabhupāda.

How can I make best use of this special opportunity? I do not want to write anything that will not give you pleasure upon hearing, so I pray for your mercy to be expert enough to be able to praise and please you simultaneously.

Hmmm... this is not so simple... hmmm...

I give up! I am useless and fallen - so fallen that I can not find a way to give you praise in a palatable way. I will not give you praise if I think it will be undesirable for you. But there must be something I can offer at your lotus feet. What can it be?

Hmmm...

Well, after deliberating I have come to the conclusion that I am very expert at one thing only... Praising myself! So maybe I will stick with what I know best!

Looking back over the past year there are three personal achievements I have taken great pride in, three areas where I feel I have shown great ability. Please allow me to tell you about them:

I have been an integral part of our *bhajana* team, being the main harmonium player, and have accumulated a fairly large array of melodies I can use for whoever is leading the chanting. Chanting is the core of all our programs and the melodies I have managed to learn seem to epitomise the mood of our *yātrā,* thus assisting the devotees in being absorbed in the Holy Name.

Hang on a minute! Come to think of it, where did I actually take these melodies from? And was this my mood that our *yātrā* seemed to be following?

Actually, if I am honest for once, these melodies were generally ones that you have been using, or at least ones I had heard at festivals in New Vraja-dhāma where

your mood of devotion for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara is pervading. I have merely taken from you, so it should be you I glorify here and not myself!

So I have managed to get lucky and put in a bit of glorification, but now back to glorifying me!

I always feel that it is good for deeper absorption in the Holy Name when a few words are spoken between *bhajanas* to help us focus. With this is mind I have compiled a number of talks to use when the opportunity arises, and there is always positive feedback whenever I give one.....

Oh dear, I am not sure if you will enjoy this next part....

I am thinking back to how I managed to get the inspiration and material to do this – once again this wasn't my own ability. It was your talks that propelled me to do this, and it was by studying your talks, podcasts and books that I managed to get anything together. Your glory again, not mine! Sorry!

One last try, surely here the glory will be mine!

About a year ago I presented my fellow *brahmacārīs* and temple authorities with a 'Brahmacārī Reform Proposal', a short paper on how I felt we needed to tighten down to allow us to move forward. Most of the proposals were agreed to and we have been gradually implementing over the past year to the benefit of the whole *yātrā*.

So I have been able to glorify myself! Success at last! All the ideas for this proposal came from..... where did they come from? Opps, I think I may have done it again....

The ideas I presented were what I have heard from you – either through classes, podcast or form the information I have seen about the structural set up in Hungary. Without your clarity of thought in my proposal there would only be a few wacky ideas left which would cause social services to close the *āśrama!*

I have failed miserably in glorifying myself, but in failing I have come to appreciate

you more. Instead of accepting praise for myself I must thank you, because it seems that my achievements only come about because of your mercy. Still I pray that this offering has been able to give you some pleasure rather than be a burden to hear.

Praying to always remain a recipient of your mercy,
Your servant
Daṇḍa-kṛt dāsa

Dayal Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I recently re-read *Na pāraye 'ham* and *Kṛṣṇa-saṅgati.* What exquisite literature! I really relished reading them and am already looking forward to re-reading them again. To be honest Guru Mahārāja, I was not able to enter into them as deeply the first time I read them. What was different this time? I cast my mind back. Perhaps all those years ago I was too stressed out or tired or puffed up to fully appreciate them.

Whatever the case, this time my conclusion was different. This time the enchantment was there. Every line seemed to have a sparkle and flair about it. Beautiful expressions adorned every page. The natural sweetness, humour and suspense of Vṛndāvana and of Kṛṣṇa's pastimes had been artfully and devotedly captured.

I even found myself asking, "How come I am enjoying reading these books so

much?" Then, by Kṛṣṇa's mercy, the realisation occurred to me, "Well, it's because the author enjoyed writing them so much."

I think that reading your books Guru Mahārāja gives your disciples (and even the greater audience) a very real and valuable means to not only intimately and confidentially associate with Kṛṣṇa in Vṛndāvana, but with you as well.

I thank you for all the amazing service born out of love and devotion that you are constantly engaged in.

Yours Humbly,
Dayal Nitāi dāsa

Bhakta Déri Péter

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Śrī Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

Arra gondolok, hogy nagyon fontos vagy az életemben. Emlékszem, hogy hallottam Dhruva Mahārāja történetét, amikor találkozott az erdőben az Úr Viṣṇuval. Azt

mondta Viṣṇunak, hogy üvegcserepeket keresett, de értékes drágakövet talált. Úgy gondolom, hogy ez történt velem is, amikor találkoztam veled és a Kṛṣṇa-tudattal. A legnagyobb kincsre találtam azon a napon. Szeretném megkapni a kegyed, hogy e csodálatos drágakövet egy napon a szívembe tudjam zárni, melyre sajnos most még nem vagyok alkalmas. De mire is vágyhatna az ember a legjobban, mint hogy legyen egy lelki tanítómestere, és hogy tudja őt szeretettel szolgálni. Ebben a világban minden átmeneti, csak az odaadó szolgálat örök. Látva ahogy a *bhakták* a szolgálatodban tevékenykednek, én is égek a vágytól, hogy követhesselek téged. Köszönöm szépen hogy elhoztátok nekem a Kṛṣṇa-tudatot, és hogy törődtök velem. Bízok a gondviselés akaratában, hogy hű szolgáddá fogok válni. Kérlek, foglalj le engem is Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana*-mozgalmában! Szeretném az életem erre áldozni. Kérlek, segíts nekem ebben! Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Ostoba vagyok, gyenge és elesett. Kérlek, tégy szeretett szolgáddá! Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Csak a kegyed révén létezem. Ha te nem vagy kegyehozzám, egyfolytában sírok, és lassan elszáll belőlem az élet.

Örök szolgád:
Bhakta Déri Péter

Devaprastha dāsa

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, you are a constant source of aspiration, inspiration and perpetuator of hope.

The depth of your absorbtion in serving Śrīla Prabhupāda is impossible for someone of my stature to fathom. But, I can appreciate it to some capacity.

To see how you take an aspect of your service, and multiply the effects for the benefit of others is wonderful... for example, last year you hosted an open discussion with H. H. Nirañjana Swami, H. H. Devāmṛta Swami, H. H. Keśava Bhāratī Mahārāja and yourself. This could have taken place in private, but you arranged for it to take place in the Temple room, for the benefit of the *vaiṣṇavas.* Plus, it was broadcast on the internet. So, we had the benefit of witnessing such elevated *sādhu-saṅga.* The philosophy was interesting, but it was also so inspiring to see how association can be. You were all so humble, putting forward points, and having them counterpointed, in front of an audience. To see how you were all so appreciative of each other, and how much love and respect there is between you, gives such a seemingly impossible standard to reach. But at least that standard has been witnessed, and is not a theoretical possibility, but a definite reality.

Thank you so much, Guru Mahārāja, for being such a wonderful servant of Śrīla Prabhupāda, and for sharing your association with us in different ways... for caring for us in the best way.

Thank you for being my Spiritual Master.
Please bless me that I may one day be a proper disciple of yours.

Your servant,
Devaprastha dāsa

Devarṣi dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.
For the auspicious day of your appearance, please accept the following poem.

The world is gripped by fantasies of heroes and adventures galore,
Mystical worlds and dazzling feats and tales of love and war,
Imprisoned by desires' veil they get lost in dreams and hopes
Or project their longings onto screens as they entwine with natures' ropes

Ironically, the truth is what the entire world pursues
Śrī Kṛṣṇa's play, his heroic deeds and land of touchstone too
An ocean of adventure waits, and love, like none before
All those things a soul could want and then there's even more

Within this age the adventures come in the form of harināma,
Loving feasts and profound truths, shared with care and charm
This golden mission spreads its rays like a sunrise from the east
With its mysterious intoxicating ways it colours the souls it meets

The heroes of the modern age are great souls and saints like you
Refined and cultured gentlemen with compassion and erudition too,
Resolute in purpose and expert in all you do
Your selfless lives are beautified by their matchless devoted hue

You are the moon to this little dwarf who wonders at your might
You are the life and soul of we who hold you in our sights
You lead the world to the lotus feet at which all masters pray
Please cast your glance upon us so with you we'll always stay.

Your servant,
Devarṣi dāsa

Dharmarāja dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obsciences. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja thank you for everything you have done for me (even though I don't deserve it) and tolerating my many offences and shortcomings. I pray that I never lose your shelter and protection and I hope I can one day please you like my many wonderful and exemplary God brothers & God sisters do everyday. Thank you for sharing Śrīla Prabhupāda's mercy with us.

Your Servant,
Dharmarāja dāsa

Dharma-setu dāsa & Kāraṇa Kāraṇa devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances at your lotus feet. All glories to Your Divine Grace, and all glories to your wonderful spiritual father Śrīla Prabhupāda.

In a recent letter you wrote to us:

"Chant and read nicely and show your new child how to do the same. That is your special duty as a devotee. Otherwise, as Śrīla Prabhupāda says: in all species of life adults maintain their off-spring. However they do not show them the way back to Kṛṣṇa. It is up to you to do that."

Being a parent is certainly hard work, and a big responsibility on a material level, what to speak of being responsible for ensuring the spiritual well-being and onward progress of one's dependants.

This past year meditating on this new responsibility has given us an even greater appreciation of the burden you have taken on your own shoulders to guide and care for so many of your spiritual children on our path back to Kṛṣṇa.

We, your fortunate disciples, experience your care in so many ways – sometimes in the form of encouragement, and sometimes chastisement - all are a manifestation of your love for us, but sometimes, like foolish children we cannot appreciate what is good for us. Still, like a loving father, you persevere, always our well-wisher no matter how much we might disappoint you.

As the saying goes: 'like father, like son', you are truly a wonderful testimony to your own loyalty to and love for Śrīla Prabhupāda, your glorious spiritual father, having faithfully followed in his footsteps for so many years, never ceasing in your determination. As the faithful son takes on the qualities of the father, so we can see that Śrīla Prabhupāda is empowering you in so many ways to carry on with his mission here on this planet.

And, in turn, and further testimony to your greatness, your own spiritual sons and daughters are also becoming empowered to do wonderful things in the service of Lord Caitanya's *saṅkīrtana* movement. Although we cannot count myself among those great souls who are a true legacy, we feel ourselves very fortunate to have a connection with you as your disciples and spiritual children.

Thank you so much for everything that you do to help us reignite our devotion to Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara, and to reunite with our long-forgotten family in Goloka Vṛndāvana.

Your humble servants,
Dharma-setu dāsa & Kāraṇa Kāraṇa devī dāsī

Dhyānāmṛta devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble and respectful obeisance's. All Glories to Your lotus feet. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you so much Guru Mahārāja for the work you do for all of us Devotees and for the spreading of Kṛṣṇa consciousness all over the whole World. I know myself to be so undeserving of your mercy and I still do not realise what you have bestowed upon me. I pray that one day I will have this realisation. I will never be able to repay what you have done for me but I sincerely hope that I have more opportunities to give back what I can for your mercy and to please you by my service to you. I pray that one day with your mercy I can become a better and more humble a servant. All that you do is always so perfect and efficient and I am ever inspired by you, Thank You again,

Your servant,
Dhyānāmṛta devī dāsī

Bhakta Dipak and Jayshree

Hare Krishna Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisance's at your lotus feet. All Glories to you on this very special and auspicious day. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

This is our first ever *vyāsa-pūjā* offering and we feel very inadequate in expressing our appreciation and gratitude to you but hope that you will appreciate our jointly expressed heartfelt sentiments.

We feel very blessed to have been introduced at your lotus feet by our dearest Mother Kulāṅganā and Rādhā-kānta *prabhu,* a disciple of His Holiness Girirāja Swami Mahārāja.

Within minutes of first speaking with you Guru Mahārāja, you immediately dispelled our false understanding of "initiation", which you clarified was only the beginning of the purifying process and that true initiation starts in the spiritual realm when one actually begins to render devotional service.

We also had the good fortune of your personal association on Rādhāṣṭhamī celebrations at Krishna Valley last year and witnessed under your personal guidance, the so much attention to detail, dedication and commitment with which you have developed a truly Kṛṣṇa conscious community. We felt very purified and inspired and are convinced that New Vraja-dhāma at Krishna Valley will continue to inspire and attract souls into Kṛṣṇa Consciousness.

We have maintained close association with you by listening to your daily podcasts on the website where you address so many wide ranging questions and provide practical and authoritative solutions which continues to purify us. Your guiding

instructions on "*not all Hari kathā is conducive to Kṛṣṇa consciousness*" has raised our understanding and focused our minds on being more selective in our hearing and chanting. Your warmth and caring approach touches us most and this comes through especially when we listen to your wonderful and melodious *kīrtanas.* Thank you Guru Mahārāja for such a wonderful website.

We spent several years' searching spiritually, but never actually appreciated *what* we were searching for until we had association of sincere devotees. In the last year or so especially, we feel that your mercy, together with Śrīla Prabhupāda's blessings, has strengthened our conviction and increased our desire to surrender at your lotus feet.

Please shower us with your blessings Guru Mahārāja, so that we may continue to chant and hear the names of Kṛṣṇa, purify our hearts and qualify to render devotional service at your lotus feet. You are our only hope and means of coming out of this material world.

Lots of love from your aspiring servants, seeking your shelter,

Hare Kṛṣṇa.

Bhakta Dipak and Jayshree
London. England.

Dhīra-Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrīla Prabhupādának!

Végtelen kegyéből most itt ülhetek Új Vraja-dhāmában, szolgálatommal próbálok mindig hálát adni. Itt élhetek, ahol aztán a legtöbb lehetőség adatik a lelki élethez. Ezen a szent helyen évente sok ezer vendég, érdeklődő és vaisnava együtt éneklik a szent nevet. Bárcsk bennem is elmélyedne a vágy tisztán énekelni, bár soha ne hagyna alább a törekvésem. Köszönöm, hogy elhozta mindezt nekünk. Adta a kegyét és a szent nevet, a tudást és minden ta valódi boldog élethez. Egy új életet kaptam a régi borzalmas helyett.

A krisnások nélkül nem tudom, hogy mit kezdjek magammal. Most egyszerre minden értelmet nyer. Végtelenül izgalmas kihívásokkal teli életem soha többé nem hasonlítható össze korábbi életpályámmal. Énekelhetek és táncolhatok az Urak előtt, akik mindig kedvesen várnak és végtelenül türelmesek. Ismerik minden gondolatunk és vágyunk, gondoskodnak rólunk. Hasonlóképpen Guru Maharádzsa több száz követőről gondoskodik, életében mindig másokért cselekszik. Ön az Úrnak és nekünk szentelte minden erejét, törekvését.

Köszönjük szépen az új boldog életünket, szolgálatunkat és mindent! Életemmel szeretném visszafizetni. Kérem, legyen kegyes elesett szolgájához és áldjon meg!

Szolgája:
Dhīra-Kṛṣṇa dāsa

Bhaktin Dombiné Kollár Zsuzsanna

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Én még nagyon kezdő vagyok a Kṛṣṇa-tudat útján. Ezért kérem, nézze el nekem, ha nem tudok olyan szép felajánlást írni még, mint amilyeneket olvastam. Számomra a hála azt jelenti, hogy vágyam van viszonozni azt, amit kapok. A hála nagysága attól függ, mennyire vagyok képes értékelni a kapott dolgot. Azt már látom, hogy miért is kellene hálát éreznem, de sajnos még nem érzem annyira. Viszont vágyam már kezd kialakulni, hogy ezt minél jobban érezzem is. Jelenleg igazi hálát a pécsi *bhakták* iránt érzek, és közülük is kifejezetten Śauri prabhu és Devī Deva prabhu iránt. A pécsi *bhaktáknak* köszönhetem, hogy ott tartok, ahol. Igazán a Kṛṣṇa-tudat útján még nagyon az elején járok, de magamhoz képest már elkezdtem változni.

Számomra a Kṛṣṇa-tudat egy létra Istenhez, ahol még csak most kezdem beazonosítani, hogy melyik létrafokon kik vannak. Látom magam a létra alján. Az első lépcsőfokon a *bhaktákat,* akik vannak olyan kegyesek hozzám, hogy segítenek fellépni az első fokra, ahol még többet lehet majd látni. És már látom önt is a pécsi *bhakták* felett. Megtanították, hogy amit ők adni tudnak nekem, azt önnek és Prabhupādának köszönhetik. Én ezért nagyon hálás vagyok önnek és Prabhupādának. Ez számomra olyan, mint amikor bemegyek egy étterembe éhesen. Hálát érzek annak, aki kihozza az ételt. De már tudom, hogy a szakács nélkül, ha még nem is látom, a pincér sem lett volna képes csillapítani az éhségemet. Köszönetet szeretnék mondani, hogy hozzájárul, hogy én is fejlődhessek. És csak reménykedem és kérném a kegyét, hogy

évről évre sikerüljön hálásabb levelet írnom azáltal, hogy jobban látom és értem, hogy igazán miért is kellene hálásnak lennem.

Köszönettel, tisztelettel és hálával:
Bhaktin Dombiné Kollár Zsuzsanna

Dvaipāyana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget erőfeszítéseid gyümölcsének, a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közösségének!

Śrīla Prabhupāda 1965-ben megérkezett az Amerikai Egyesült Államokba, hogy valóra váltsa szeretett lelki tanítómestere, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura dédelgetett vágyát, s elterjessze az Úr Caitanya *sankīrtaṅa* mozgalmát a nyugati világban is. Ahogy visszaemlékezett ezekre a napokra, nem volt kiforrott terve, de biztos hite volt lelki tanítómestere utasításában. Prédikálásának hatására idővel egyre többen kezdtek vonzódni a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásához.

„Śrīla Prabhupāda szerette tanítványait, és tanítványai szerették őt. Szeretetből a legnagyobb kinccsel ajándékozta meg őket, ők pedig szeretetből követték utasításait. Ez volt a lelki élet lényege. E szeretetre épülve a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom egyre nőtt." (PL 4. fejezet)

Te 1987-ben megérkeztél Magyarországra, hogy valóra váltsd szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda dédelgetett vágyát, s elterjeszd az Úr Caitanya *sankīrtaṅa* mozgalmát Magyarországon is. Ahogy visszaemlékeztél ezekre a napokra, nem volt kiforrott terved, de biztos hited volt lelki tanítómestered utasításában. Prédikálásod hatására idővel egyre többen kezdenek vonzódni a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásához.

Egyre érettebb *bhakták,* egyre kiterjedtebb tevékenység, egyre több létesítmény, egyre több intézmény… A közösségünk fejlődik, s ennek a közösségnek te vagy az apja, Guru Mahārāja. Egy apa gyermeke iránti szeretete nem merül ki csupán az érzelmekben, ezen túl sok minden történik még: gondoskodik a fenntartásáról, a lehető legbiztonságosabb helyzetet igyekszik kialakítani számára, védelmet nyújt neki a felmerülő veszélyekkel szemben és táplálja őt.

Lehet, hogy hihetetlenül hangzik, ha kimondjuk, mégis így van: te ugyanezt a gondoskodást adod, de nemcsak egy, hanem sok száz személy részére. Könyveiddel, személyes prédikálásoddal, utasításaiddal FENNTARTOD a törekvéseinket a lelki élet csúszós és kanyargós ösvényén. *Śuddha-bhakti Cintāmaṇidban* szisztematikusan foglaltad össze számunkra mindazt a tudást, mely nélkül nagyon kétségessé válik a lelki siker. Kezünkbe adtad a térképet, megmutattad, hogy most hol állunk ezen a térképen, és azt, hogy hol van az, ahová el akarunk jutni. Leírásokat adtál a célállomásról, hogy majd felismerhessük, ha odaértünk. Feltártad előttünk az út közben ránk leselkedő titkos csapdákat. Megmutattad, mik azok az útjelző bóják, melyekről tudhatjuk, hogy a jó úton járunk, s melyek látványából lelkesedést meríthetünk a továbbhaladáshoz. El lehet-e képzelni ennél tökéletesebb gondoskodást? Aligha.

Vagy mégis? Te ugyanis nemcsak a térképet és a megfelelő útbaigazítást adtad meg nekünk, de azt is megmutatod, hogyan tudunk biztonságosan haladni az úton. A *varnāśrama* rendszerünk építésével mindenki a számára legbiztonságosabb helyzetben

gyakorolhatja a Kṛṣṇa-tudatot, a tanácsadói rendszer építésével pedig azokat a kötelékeket erősíted meg, amivel a lelki élet hajóján kapaszkodunk.

Az útbaigazítás és a biztonságot jelentő kapaszkodók mellett még folyamatosan védelmezel is bennünket utunk során a különféle veszélyektől: az érzékkielégítés vonzásától, de még mások rosszindulatától is. Ha sértő filozófiák ütik fel a fejüket az országban, te oroszlánként szállsz szembe velük. Felvértezed a *bhaktákat* azzal, hogy tisztán és félreérthetetlenül kinyilvánítod a transzcendentális igazságot, és mindenki számára láthatóan leleplezed a csalást. Vajon milyen messzire jutnánk egymagunk enélkül az oltalmazás nélkül?

De valójában nemcsak útbaigazítasz bennünket, nemcsak kapaszkodókat adsz a kezünkbe és nemcsak oltalmazol minket utunk során, hanem eközben folyamatosan táplálod is a lelki hangulatunkat. Csodálatos *bhajanáid, kīrtanáid,* és állandó személyes társulásod az interneten keresztül arra biztatnak bennünket, hogy lépjünk egyre beljebb és beljebb a Rādhā-Śyāmasundarával való kapcsolatunk misztériumába. Nos, el lehet-e képzelni ennél tökéletesebb gondoskodást?

Mit mondhatnék? Hát ki vagyok én, hogy megérthessem dicsőségednek akár parányi töredékét is? Te szereted tanítványaidat, és a tanítványaid szeretnek téged. Szeretetből a legnagyobb kinccsel ajándékozod meg őket, ők pedig szeretetből követik utasításaidat. Ez a lelki élet lényege. E szeretetre épülve a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom egyre nő.

Szolgád:
Dvaipāyana dāsa

Bhakta Egyedi Hari

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Fogadd kérlek tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak, az összes szentnek és természetesen neked! Nem utolsó sorban az összes Kṛṣṇa-hívőnek, valamint azoknak az embereknek, akik néha kimondják a szent nevet, mert ők már jó úton járnak.

Ez lényegében egy köszönőlevél a részemről. Tehát szeretnék köszönetet mondani neked, amiért tavaly nyár körül javasoltad, hogy töltsek egy hónapot Somogyvámoson, a farmon. Örülök neki, mert jót tett. Addig az időpontig szépen haladtam a mélypont felé, az óceán mélyére. De tavaly nyáron kidugtam a fejem ebből a „koszos vízből", és elkezdtem úszni a part felé. Odaérve megtapasztaltam a legjobb ízt és illatot, amelyet elfelejtettem egy időre. Az íz a Kṛṣṇa-tudat, az illat Kṛṣṇáé, aki ott vár a hegy tetején. Hosszú és göröngyös az út odáig tudom, de ezt az illatot szeretném követni és ezt az ízt érezni. Remélem Kṛṣṇát többé el nem feledem!

Köszönöm, hogy ismerhetem nevedet,
Értékelni tudom pozitív tetteidet.
Az embereket és ezzel a Világot változtatod meg,
És így idővel mindenki a lelki világba megy.
Remélem egyszer én is ezt tehetem,
Elhitetem sok emberrel, hogy Kṛṣṇa nélkül nem megy!

Köszönettel és tisztelettel:
Bhakta Egyedi Hari

Ekāvalī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupádának!

Most, amikor írom ezt a felajánlást, már több mint egy hónap eltelt, azóta hogy elmentél Indiába a gyűlésekre és pihenni. Azóta minden reggel azért imádkozok Rādhe-Śyāmához, hogy vigyázzanak rád ott kint a távolban, tudjál pihenni és minél előbb visszagyere. Mindig figyelem az sms-eket, amiket a *pūjārība* írsz, hogy mi történik ott veled. És sokat beszélgetünk rólad a *bhaktákkal.* Így gondolva rád, talán nem annyira érezzük a jelenléted hiányát, azok után, hogy az elmúlt időkben oly sokat itt voltál.

Azt hiszem, szinte minden *bhaktában,* a tanítványaidban ez a hozzád való ragaszkodás, ez segít át a nehézségeken és tesz kitartóvá a lelki élet gyakorlásában. Nekem legalábbis személy szerint ez volt az, ami mindig is segített, ha valamilyen nehézségem volt. Ha hallok rólad, ha másokkal beszélgetek a tulajdonságaidról és a veled kapcsolatos eseményekről. Vagy amikor nap mint nap látom különleges személyiséged megnyilvánulásait, melyek mind erősítik a ragaszkodás és a hála érzését egy tanítványban. Hálát érzek azért, mert egy ilyen rendkívül büszke, önző, irigy és ostoba személyt is elfogadtál, mint amilyen én vagyok, és vezetsz a lelki fejlődés rögös útján. Köszönöm. Sokszor elszégyellem magam, amiért ilyen vagyok, és csak imádkozom, hogy alázatos szolgává tudjak válni. A te példád lebeg a szemem előtt, hiszen – mint mindenben – az alázatosságban is mindannyiunk előtt jársz. Ezt sokszor tapasztaltam már. Amikor elismerést kaptál az államtól, felajánlottad Śrīla Prabhupādának (az eltávozási napján), mondván, őt illeti meg. Azt is mondtad, hogy

ez minden *bhaktának* az érdeme. Egyik kedves istentestvérem szokott mesélni arról, hogy a személyiséged milyen tulajdonságai nyilvánulnak meg, amikor öltözteted Rādhe-Śyāmát. Ezek közül a tulajdonságok közül is kitűnik az alázatosságod, ahogy szolgálod Őket.

Nemrégiben kaptunk egy jegyzetet, amely Nṛsiṁha-kavaca prabhuval folytatott beszélgetésedet tartalmazza. Ebben beszélsz arról, hogy a *bhakták* elkötelezettségét a *mūrtik* felé azzal érted el, hogy te is elkötelezett vagy, vagyis személyes példamutatással. És tényleg, ez adja nekünk is az inspirációt, hogy látjuk mennyire elkötelezted magad Rādhe-Śyāma felé és csak Értük élsz, valamint értünk, feltételekhez kötött lelkekért. Ennek a beszélgetésnek a leírása, amelyben megosztod velünk személyes tapasztalataidat, nagyon sokat jelent számomra. Akárcsak a könyveid, amelyek szintén sok tanítást adnak. Könyveidben – amellett, hogy Rādha és Kṛṣṇa kedvteléseiről mesélsz – tanítasz arra, hogyan tisztítsuk a szívünket és adjuk át magunkat teljesen a Legfelsőbb Személynek, Kṛṣṇának. Amikor olvasom őket, elgondolkodom: vajon alkalmassá válok-e valamikor arra, hogy igazi szolgálatot ajánljak tiszta szívből, szeretettel Rādhe-Śyāmának. Megtisztulok-e annyira, hogy megérthessem a Legfelsőbb Úr cselekedeteit, kedvteléseit, amelyekről írsz. És akkor rádöbbenek, hogy ez csupán a te kegyedből lehetséges. *„Mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim”* – a lelki tanítómester kegyéből még a lehetetlen is valóra válhat. Főként egy olyan személy kegyéből, mint amilyen te vagy. Bárcsak ki tudnám fejezni a hálámat és egy kis örömet tudnék szerezni neked a szolgálatommal! Szeretnék bocsánatot kérni, hogy ha valamikor esetleg sértést követtem el ellened tiszteletlenségből!

A Védák dicshimnuszokat zengenek az olyan lelki tanítómesterről, amilyen te vagy, és mindenki, az egész világ és az egész Kṛṣṇa-tudatos mozgalom elismer azokért

a dolgokért, amiket véghez viszel. Ők magasztalnak és a „nagy embert”, a *gurut* látják benned, de nekünk, akik itt élünk Krisna-völgyben, mindig az apukánk maradsz.

Maradok örök szolgád:
Ekāvalī devī dāsī

Bhakta Eördögh Richárd

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kérlek, add, hogy kegyedből át tudjam szelni az anyagi szenvedés óceánját és eljuthassak Kṛṣṇához!

Mostanában sokat gondolkoztam azon, hogy milyen a helyes kapcsolat veled, és hogyan tudnálak igazán szolgálni téged. Eszembe jutottak kapcsolatunk eddigi állomásai onnantól kezdve, hogy először személyesen találkozhattam veled. Első találkozásunk egy közéleti vacsorán volt, ahol a szervező *bhakták* kegyéből melletted ülhettem, és egész este veled beszélgethettem. Akkor még nem sok közöm volt a Kṛṣṇa-tudathoz, talán az érdeklődő kategóriába tartozhattam. Emlékszem, hogy a vacsora végén azt mondtad nekem, hogyha van kedvem, találkozzak veled és beszélgessünk tovább azokról a témákról, amelyek az este során szóba kerültek. Erre azt

válaszoltam, hogy egy ilyen fontos és elfoglalt személynek biztos nincs ideje arra, hogy velem beszélgessen, mire te azt felelted, hogy ne aggódjak, mert lesz erre időd.

Most már tudom – és ez az egyik csoda veled kapcsolatban –, hogy bár a napodban nincs talán egy pillanat sem, amit nem Kṛṣṇa szolgálata töltene ki, mégis mindig volt időd, ha hozzád fordultam. Időközben kicsit olyan lettem, mint egy elkényeztetett gyerek, aki mindig az édesanyjáért kiállt, akkor is, ha tényleg szüksége van rá és akkor is, amikor csak látni akarja. Az utóbbi években többször kellett hozzád fordulnom, hogy életem komoly kérdéseiben iránymutatást adjál, ilyen volt az angliai kiutazásunk elhatározása, vagy a kintlétünk meghosszabbítása. Mindig szakítottál időt, hogy ezeket megbeszéld velem. Sőt, ezen túlmenően, tudtam veled akkor is találkozni, amikor néha Magyarországon jártam, vagy te látogattál Angliába.

Legutolsó magyarországi találkozásunkkor azonban egy kicsit kényelmetlenül éreztem magam, mert te még egy hosszú fárasztó nap végén, amikor a hátad már annyira fájt, hogy ülni sem tudtál, mégis szakítottál időt arra, hogy velem találkozz. Ekkor úgy éreztem, hogy nem voltak olyan fontos kérdéseim, amelyek indokolták volna, hogy egy ilyen erőfeszítést tegyél miattam. Egyszerűen csak látni akartalak, és egy kis időt veled tölteni. Rádöbbentem, hogy neked nincsenek felesleges pillanataid és hogy én nem nehézségeket akarok okozni neked, hanem amennyire képességeim engedik, segíteni, szolgálni téged.

Ugyanakkor szeretném megköszönni, hogy már eddig is oly sok időt és figyelmet áldoztál rám, amelyet talán soha nem fogok tudni kiérdemelni. Köszönöm, hogy olyan példát állítottál elém, hogy abban soha nem tudtam hibát találni és hogy megadtad nekem az esélyt, hogy oly sok elvesztegetett idő után végre legyen értelme az életemnek. Köszönöm, hogy mindig megválaszoltad minden kérdésemet, még akkor is, amikor sokadszorra kérdeztem vissza, hogy igazán megértsem a választ. Mindig

türelmes, mindig kedves voltál velem. Köszönöm, hogy olyan tökéletes vagy, hogy már attól is zavarba jövök, ha rád gondolok, nem beszélve a személyes találkozásokról, amikor már órákkal előtte nem tudok semmit csinálni csak arra gondolni, hogy találkozni fogok veled. Köszönöm, hogy olyan nagyszerű *bhaktákat* neveltél Magyaroszágon és Angliában is, akik segítették első, félénk lépéseimet a Kṛṣṇa-tudat útján, akik inspiráltak és mindig szeretettel fordultak felém.

Kérlek, fogadj engem szolgálatodba és add, hogy nagy családodban én is megtaláljam a helyem, hogy hasznos tagja lehessek missziódnak, hogy örömet okozhassak neked és elégedetté tehesselek téged. Kérlek, add, hogy lótuszlábad árnyékában én is menedékre találjak.

Szolgád:
Bhakta Eördögh Richárd

Bhaktin Brigitta Kussinszky Eördöghné

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you. All glories to your appearance day.

"I was born in the darkest ignorance, and my spiritual master opened my eyes with the torch of knowledge. I offer my respectful obeisances unto him."

I offer my respectful obeisances unto you many many millions of times. How can

one even begin to describe your glories? How could I ever begin to describe your glories?

A few days ago, a devotee I barely know, travelled in my car. The music started playing, you were singing. I proudly told her: it is Śivarāma Swami. I told her because I knew what would follow: your glorification. It never fails, whenever your name is mentioned, devotees start praising you, disciples or not alike. And I wanted to hear it; I like to hear it every time. Everyone puts her own piece into my picture of you. They can say it so nicely; they can put it so much better than I ever could.

I have been thinking for a couple of *vyāsa-pūjās* about how best to honour you. I am not qualified to make statements about you, and my observations are restricted to your qualities approachable for me: you are an excellent teacher, a great scholar, a fantastic singer, kirtaneer, an inspirational preacher, a perfect gentleman. You have outstanding sense of humour, you are clever and intelligent, the best leader, you are a loyal friend, a good son and the greatest father that one could wish for.

Besides all these, there are your magical qualities, such as the ways you make everyone around you feel special, unique and valued. Or the way you give everyone just what they need from you. Or how you answer questions and doubts asked and unasked in your pod casts, all one has to do is pay attention. Or the curious ability of having 48 hour-long days.

But before anything, you are so fully devoted to Śrīla Prabhupāda.

Into your true, spiritual glory, I can occasionally get a glimpse through the mercy of my Vaishnava sisters and brothers and their nectarian stories about you.

If I am not sure how to honour you the way you deserve it, then how could I offer you anything? What have I to offer you? You gave me a process that seems so easy but when I fancy the thought of offering for instance just one extra round of *japa*

a day for you, for your health, it does not seem so easy anymore, and I feel deeply ashamed. Hence, I spent many hours contemplating what I could give you that I can always keep to and that would make you happy. You are our spiritual father, and as a parent, I believe, it must please you to see your children love each other. This, I can offer you open-heartedly, to love your children and serve them to the best of my abilities. And by serving my dear Godsisters and brothers, I hope someday to receive your blessings.

Thank you for accepting me as your disciple. I will do my best to live in a way that is worthy of you and Śrīla Prabhupāda.

Your aspiring servant:
Bhaktin Brigitta Kussinszky Eördöghné

Bhakta Farkas Ádám

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ahhoz, hogy Śrī Kṛṣṇa dicsőségét megállás nélkül tudjuk prédikálni az egész világon, elengedhetetlen a hála és szeretet kifejlesztése a lelki tanítómester iránt, akinek a kegye emel föl az anyagi lét mocsarából, és így érhetjük el Kṛṣṇát.

A *kṛṣṇa-prema* egy távoli célnak tűnik nekem még, aminek az elérését a szívemben

lévő szenny tenger is nehezíti. Te viszont olyan kedves vagy az elesett lelkekhez, mint az Úr Caitanya. Indokolatlan kegyedet mindenkinek válogatás nélkül osztod, minden segítséget megadva nekünk a *kali-yuga* óceánjával kilátástalan harcot folytató lelkeknek.

Szeretnék ezért az önfeláldozó, önzetlen élettel teli munkádért köszönetet mondani.

Egy szó nem sokat ér, ha nincs mögötte tartalom. Ezért próbálom a te iránymutatásod szerint élni az életem, hogy Kṛṣṇának és neked örömet szerezzen. Ebben kérem szépen a további segítségedet.

Szolgád:
Bhakta Farkas Ádám

Bhaktin Fodor Kata

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

Bár még csak rövid ideje tevékenykedhetek szolgálatodban, s bár nem vagyunk személyes kapcsolatban, mégis szeretném kifejezni köszönetemet és hálámat munkásságodért, és azért az erőért, amivel átitatod a már felépítettet. Köszönöm, hogy elhoztad Śrīla Prabhupāda misszióját ide, Magyarországra, és ezáltal tökéletes rendszeren keresztül foglalsz le bennünket Kṛṣṇa szolgálatában.

Csapongó elmém, amely mindig a tevékenységeket, a tetteket keresi, egyetlen módon nyerhet nyugalmat: hogyha olyan feladatok végzésében oldódik fel, melyek téged, és rajtad keresztül a Legfelsőbbet szolgálják. Az anyagi világ szüntelen ostorozásában csupán ezt az egyetlen értelmet kaphatja életünk, és kegyedből, cseppenként mindig megérkezik az a feladat, amellyel lehetőséget adsz az odaadó szolgálatra.

Először írhatok neked felajánlást, s muszáj szólnom arról a csodáról, ahogy segíted mindennapjainkat pusztán üzeneteiden, leckéiden keresztül. Olykor elég napi üzenetedet meghallgatnom, s te mindig éppen arra a kérdésre, problémára adsz választ, valami különös módon, ami felmerült bennem. Ha a főiskolára beszámolót kell írni, a témáid mindig támpontok, bóják, így bár, ha ritkán is láthatunk, mindig velünk vagy és kérdés nélkül tanítasz. Azt hiszem ez azért lehetséges, mert ahogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* említést tesz erről: „az olyan *bhakták,* mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek."

Megjelenésed alkalmából kívánok neked nagyon jó egészséget és erőt, terveid, és feladatod megvalósításához!

Hare Kṛṣṇa!

Parányi szolgád:
Bhaktin Fodor Kata

Bhakta Forgács Balázs

Kedves Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A te *mahā-mantra* éneklésed,
A te *kīrtanád* hangjainak vibrációja
Az Úr Kṛṣṇa jelenlétének megcsodálása.

A te kimeríthetetlen és indokolatlan kegyed,
Dicsőséges és alázatos szolgálatodnak
Állandó nektárja.

Ó, Lelki tanítómester,
Rád szállt már az Úr Caitanya Mahāprabhu
Állandó áldása.

Tiszta fényed s kimeríthetetlen energiád által,
Szíved kegyessége megmenti a hozzád fordulókat.
Az anyagi óceán meg-megújuló hullámaitól.

Śrīla Prabhupāda hű tanítványa,
Mesterének örök szolgája,

Kṛṣṇa kegyének hordozója,
Bhakták odaadó segítője.

Szolgád:
Bhakta Forgács Balázs

Bhakta Fortron József

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nem vagyok képesített dicsőíteni téged, de szeretném kifejezni a hálámat, azért, hogy itt lehetek. Az Úr Caitanya könyörületességének köszönhetjük, hogy találkoztunk felhatalmazott követével, veled, aki őszinte elkötelezettséggel, nagy elszántsággal és kitartással, pontos és igényes hűséggel követed lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda lábnyomait.

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy lehetőséget kaptunk a Kṛṣṇa-tudat megismerésére és gyakorlására. A magyar *bhakták* különösen kedvező helyzetben vannak, mert általad egy olyan tiszta *bhakta* irányításával tanulhatnak, prédikálhatnak és fejlődhetnek, aki teljes szívvel a felemelkedésükért, a Kṛṣṇa-tudat terjesztéséért, Krisna völgy dicsőségének megismertetéséért él. Minden dicsőség neked!

Életünk minden területét a Kṛṣṇa-tudat foglalja le, ezzel kelünk, ezzel fekszünk.

Napi tevékenységeink is Kṛṣṇa-tudatosak, és az, hogy ez így van, annak köszönhető, hogy a társadalomban nagyon komoly megbecsülést vívtak ki a *bhakták* példamutatásukkal, odaadásukkal, eltökéltségükkel, tiszta életükkel, ezért nem kirívó, vagy elítélt életmód a Kṛṣṇa-tudatos. Az emberek legtöbbje, hallott már a „krisnások"-ról, és kevés lenéző, vagy bántalmazó bírálatot hallani. Sokan ismernek téged a képernyőről, mint a vezető lelkészt, aki minden nyilvános rendezvényen az élen jár: énekel, prédikál, tanít, nyilatkozik, vitatkozik ... Köszönjük, hogy veled lehetünk!

Egész életem alatt a legjobb dolgok a Kṛṣṇa-tudatban történtek velem. Arra kérem Kṛṣṇát, hogy még hosszú ideig élhessünk veled, és sok emberben ébredjen fel a vágy a Kṛṣṇa iránti odaadó szolgálatra!

Szolgád:
Bhakta Fortron József

Gadabhṛt dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenésed szent napján szeretnék írni néhány dicsőítő gondolatot.

Több száz tanítványod van szerte a világon. Fizikai lehetetlenség minden egyes tanítvánnyal személyesen beszélni, mégis megtaláltad a módját annak, hogy ezt

megtedd. Nagyon sokat segítesz podcastjaidon keresztül mindannyiunknak. Ez zseniális alkalmazása az internetnek *(yukta-vairāgya)*.

Nagyon személyesen szólsz fáradságot nem kímélve nagyon fontos témákat elmagyarázva mindenkinek, aki hajlandó hallani tőled.

Az anyagi testünk öregszik, és ez azzal jár, hogy lekorlátozódnak a képességeink. Mint tudjuk, sok problémát okoz neked is ez az állapot. Különböző betegségekkel nézel szembe, melyek néha hatalmas akadályt gördítenek missziód elvégzése elé.

Egyszer beszélgettem személyes szolgáddal, Śyāma-bihāri prabhuval. Mesélte hogy meg voltál fázva akkoriban, de a lázas betegség ellenére ugyanúgy végezted a könyved írását, felülkerekedve a testi problémákon.

Eme akadályok ellenére te mégis hatalmas elszántsággal folytatod töretlen lelkesedésel Śrīla Prabhupāda szolgálatát. Teljesen átadtad magad az Legfelsőbb Úr, Śrī Kṛṣṇa szolgálatának az Úr Caitanya missziójában.

Imádkozom, hogy isteni szolgálatodat még sok-sok évig legyél képes végezni, valamint hogy lótuszlábaidat követve segíthessek én is az Úr Caitanya missziójában!

Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:
Gadabhṛt dāsa

Gadādhara dāsa

Dear Guru Mahārāja,

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarśma-sāmin iti nāmine

Please accept my humble obeisance. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In *Bhagavad-gītā* 2.41, in the purport Śrī Prabhupāda write "Service in Kṛṣṇa consciousness is, however, best practiced under the able guidance of a Spiritual master who is a bone fide representative of Kṛṣṇa, who know the nature of the student and who can guide to act in Kṛṣṇa consciousness. As well such, to be well versed in Kṛṣṇa consciousness one has to act firmly and obey the representative of Kṛṣṇa, one should accept the instructions of the bona fide spiritual master as one's mission in life. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura instructs us in his famous prayer for the spiritual master as

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam

"By satisfaction of the spiritual master, the Supreme Personality of Godhead becomes satisfied. And by not satisfying the spiritual master, there is no chance of being promoted to the plane of Kṛṣṇa consciousness. I should, there, therefore, meditate and

pray for his three times a day, and offer my respectful obeisances unto him, my spiritual master.

Please continue giving us your spiritual guidance and help us in our service to Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa.

Your humble servant, Gadādhara dāsa

Gadāgraja dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Olyan régóta egyengeted a lelki életemet, hogy már nem is emlékszem, előtte mi volt. Hatalmas hiba volt, hogy a beszélgetéseinket nem vettem fel vagy nem írtam le. Ezek a szavak kincset érnek, és egy tanítványnak ez az iránytűje. Sajnos nem emlékszem minden szóra, de arra igen, hogy sokszor megbuktam a hamis egó tesztjeiden. Mentegetőztem ha kérdőre vontál valami miatt, így a befogadás hiányában elzártam a lehetőséget a hallásra. Bezárt ajtók mögött gubbasztok. Néha kinyitom résnyire.

Most hogy a kegyedből prédikálhatok másoknak, előjönnek, visszaköszönnek ezek a helyzetek. Várom, lesem, figyelem az alkalmat, mikor kíváncsiak valamire, és így talán a résnyire nyitott ajtójukon becsúsztathatok egy-egy levelet, amire nagybetűkkel az van írva: „Hahóóó, otthon Vrajában várnak...!"

Szolgád: Gadāgraja dāsa

Bhakta Galkó Dávid

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Hare Kṛṣṇa! Kérlek, fogadd tiszteletteli hódolatomat!

Csak szeretnék egy őszinte imát ajánlani neked megjelenésed napjára.

Kedves Śivarāma Mahārāja, a te kegyedből megkaptuk a transzcendentális tudást itt Magyarországon. Tudjuk, hogy Kṛṣṇa akaratából létezik ez az egész világ. Vele éltünk a lelki világban, de elfordultunk Tőle, és az anyagi világba jöttünk.

Itt próbálunk boldogok lenni, az irigy irányító, élvező mentalitásunkban – de csak szenvedünk, hisz Kṛṣṇa nélkül igazából nincsen boldogság. Még ebben az anyagi világban is Ő ad minden úgynevezett boldogságot, hisz Ő minden. Mindenki az igazit keresi, de valójában az igazi az Kṛṣṇa. Hozzá kell visszatérnünk, és le kell végre mondanunk erről az egész szenvedéssel teli anyagi világról, ami csak a halál birodalma. Te hűen követed Śrīla Prabhupādát, és oly szépen terjeszted Śrī Caitanya Mahāprabhu üzenetét. Ez az az üzenet, amit próbálsz velünk megértetni. Ó kedves Mahārāja, mikor értjük már meg ezt?!

Millió és millió lélek vándorol a megszámlálhatatlan univerzumokban, a felsőbb és alsóbb bolygórendszerekben, állandóan csak anyagi tettekbe merülve, elfelejtve Kṛṣṇát.

Mi – e néhány lélek – azonban a te kegyedből megkaptuk az odaadó szolgálat magját, a legnagyobb kincset, aminél nagyobbat még elképzelni sem lehet. A te vágyadból nagyszerű lehetőség van itt Magyarországon gyakorolni a lelki életet. Köszönjük neked mindezt, s minden mást is.

Nagyon inspirál, amikor látom, hogy milyen elszántan és végtelenül szigorúan

éled a lelki életet, és amikor látod, hogy valaki nem veszi ezt ennyire komolyan, a viselkedéseddel és a kijavításaiddal nagyon inspirálsz minket – pl. engem –, arra, hogy igazán komolyan éljük a tanítást és hódoljunk meg végre teljesen Kṛṣṇának. Elméletben én is értem e tanítást, de sajnos nem mindig tudok eszerint cselekedni. Kérlek, ne haragudj rám, és kérlek add a kegyed, hogy megértsem végre, nincs értelme ennek az anyagi életnek, csak a lelkinek.

Amennyire tudok, próbálok részt venni Kṛṣṇa szolgálatában szolgáid vezetése alatt. Bárcsak örömet tudnék neked szerezni a többiekkel együtt én is.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Galkó Dávid

Gāndharva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A mai napon szeretném megköszönni neked, hogy kiszabadítasz az anyagi világ óceánjából, hogy újra és újra lehetőséget adsz, hogy fejlődhessek a lelki életben.

A szent név, mely elhagyja lótusz ajkaidat a lelki világból jött. Behatol a fülön keresztül a szívbe és ott elpusztítja a jelenlévő *anarthákat*: a kéjt, dühöt, illúziót, irigységet, mohóságot, őrültséget, félelmet és a bánatot. A szent név, melyet vibrálsz, olyan mint egy végtelenített *puṣpañjalī*. Kinyitja a szív kapuját, és megtölti

azt melegséggel, hittel és boldogsággal. A *jīva,* mely megkapta indokolatlan kegyed, erőre kap, és hálás szívvel felnéz. Nem lát már akadályt a szeretetteljes meghódolás útján, amely hazavisz Istenhez. Biztonságban, védelem alatt áll és elégedettségében egyre csak azt kérdezi: Hogyan szolgálhatlak Uram?

Guru Mahārāja *ki – jaya!*

Jelentéktelen szolgád:
Gāndharva dāsa

Gandharvika-prema dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Ahogy telnek fölöttünk az évek itt a mozgalomban, sok minden olyan természetessé és magától értetődővé válik: hogy jönnek és mennek a *bhakták,* hogy egyesek felemelkednek, mások leesnek, hogy sok minden felépül, míg ugyanannyi az idő martalékává válik. Mégis van néhány fix pont a lelki életünkben, amibe tudjuk, hogy mindig belekapaszkodhatunk, mint a *mūrtik,* a szolgálat, vagy a szent név. Ilyen fix pont vagy te is. Ugyanolyan vagy a lelki életünkben, mint maga Kṛṣṇa, vagy az Ő különféle megnyilvánulásai.

Ez persze természetes is, hiszen Kṛṣṇa képviselőjeként számunkra tulajdonképpen

aligha különbözöl Tőle, ezt mégis olyan természetesnek fogadjuk el. Pedig ez valójában nem is olyan természetes. A 10 millióból hány magyar ember tudhatja magáénak a veled való kapcsolat kincsét? Hányan ismerik és értik a benned rejlő pozitív emberi tulajdonságok tárházát, és hányan hisznek abban, hogy ilyen ember egyáltalán létezik és él a mai világban? És hogy ez a különleges személy itt van egy karnyújtásnyira tőlünk, akit bármikor felhívhatunk, akivel bármikor válthatunk egy pár szót, írhatunk neki, láthatjuk őt, kérdezhetünk tőle, hallhatjuk a bölcseleteit és megtanulhatjuk tőle, milyen is egy valódi úriember, egy tiszta *vaiṣṇava,* egy szent. Hogy milyen kegyes, milyen szeretetteljes, milyen megbocsátó, milyen alázatos, kitartó, lemondott, szerény, szorgalmas, szabályozott, fáradhatatlan, hűséges, könyörületes, költői, mély, figyelmes, szigorú, eltökélt, finom, művészi, és még sorolhatnám. Ha bármelyikünk csupán ezek egyikének töredékével is rendelkezik, az igen szerencsés lélek és bizonyára a tökéletesség útját járja.

Kedves Guru Mahārāja, mindannyiunk Guru Mahārājája! Kérlek, hogy legyél itt velünk és közöttünk, ugyanolyan természetes módon, mint ezidáig, és szidj minket vagy dicsérj, üss vagy simogass, sírj és nevess velünk, amire épp szükségünk van. Csak maradj itt nekünk, akik itt maradtunk neked, veled és érted.

Jelentéktelen szolgád:
Gandharvika-prema dāsī

Gaura Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget szeretett Guru Mahārājádnak, Śrīla Prabhupādának!

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

Kṛṣṇa mindenható. Jelen van mindenhol, sőt, mindig, minden lélek számára biztosítja az élvezeteket. De nem mindegy, milyen élvezetet.

A Védák egyik *mantrája* szerint annyira vagyunk képesek élvezni az örökkévaló, örömteli életet, amilyen mértékben megvilágosodunk az Istenség Legfelsőbb Személyisége társaságában. A *Bhagavad-gītāban* Śrīla Prahupāda elemzi ezt az öt szintet – *annamayát, prāṇamayát, jñānamayát, vijñānamayát* és *ānandamayát*.

Ám ismert tény, hogy Kṛṣṇa *bhaktái* még kegyesebbek, mint Kṛṣṇa, és készek minden eszközt felhasználni, csak valahogy a lelki út felé tereljék tanítványaikat. Te is ilyen lelki tanítómester vagy, kedves Guru Mahārāja. Azaz tanítványaid számára olyan élvezeteket is biztosítasz, amit még Kṛṣṇa sem nyújt nekik. Nézzük csak meg a múltat egy kicsit ebből a szempontból.

Eleinte szinte mindent megengedtél nekünk, megszervezted, hogy ellátogassunk a szent helyekre Indiában, sőt, nagy erőfeszítést tettél, nehogy túlságosan megerőltető legyen számunkra az egy hónapos vizit. Külön leckéket szerveztél, és igen részletesen elmagyaráztad, mire vigyázzunk. Első látogatásunk során a legkedvesebb

bhakta-barátaidat kérted meg, hogy különleges élményekkel fogadjanak minket. Ha mindezt összehasonlítom Rādhānātha Mahārāja „élményeivel", aki a lelki utat választva életében saját elhatározásából indult el Indiába – pénz nélkül, társak nélkül, és gyalog (na jó stoppal, ami a legtöbbször még veszélyesebb). Az útja során nem egy alkalommal volt veszélyben az élete, tűnt lehetetlennek a továbbjutás. Amikor pedig megérkezett, senki sem várta tárt karokkal. Jógik között kezdte el meditációs gyakorlatait, napokon, heteken át koplalt, gyakran csak vizet ivott, és csak nagy sokára jutott el a tiszta szívű *bhakták* társaságába találkozott lelki tanítómesterével, Śrīla Prabhupādával, és az ISKCON lakomával. Ezt kapta Kṛṣṇától. Micsoda nehézségek ezek összehasonlítva a miénkkel!

Az első utunkon Kalkuttába a beígért koplalás helyett Caitanya dāsa és családja fogadott minket egy óriási lakomával. A repülőút egyetlen nehézsége volt, hogy a tanácsaid szerint majd mindenki *több, mint egy napja csak magokat, gyümölcsöket evett* (hiszen a kedves légi kísérőktől mindent megkaptunk, amit kértünk), és további óvatos étkezések vártak ránk. A legnagyobb nehézségünk a nyakunkba szakadt tizenkét fogásos ebéd volt – isteni *prasādammal,* a végén számtalan *rasagulával*! Borzasztó. Úgy teleettük magunkat, mint még soha, de ha jól emlékszem, senkinek semmi baja nem lett. Olyan kedvesen, őszinte szeretettel szolgáltak fel Caitanya prabhu családtagjai mindent, hogy minden akadályt legyőztek, ellentmondva az összes biológiai törvénynek.

„Ahogyan az a *Taittirīya Upaniṣadban* (2.9) áll: *brahma puccham̐ pratiṣṭhā.* A Legfelsőbb Úr energiájának van egy *annamayaként* ismert megnyilvánulása, ami nem más, mint az ételtől való függés a lét fenntartása érdekében. Ez egy materialista megvalósítás a Legfelsőbbről."

Igen, ezt megtapasztaltuk. Hiszen a legjobb esetben is lelkes materialisták voltunk

akkoriban. Ez a különbség, hogy egy hiteles lelki tanítómester felügyelete alatt találkozik valaki Kṛṣṇával, vagy önmaga erejéből – *annamaya* szinten.

„A követő *prānamaya* szinten, miután az ember megvalósította a Legfelsőbb Abszolút Igazságot az ételben, megvalósítja a léttünetekben vagy létformákban is."

Egész úton mindig mellettünk voltál, figyeltél ránk éjjel-nappal, különösen a betegekkel voltál igen kedves. De máskor is hasonló figyelmet fordítottál a mindennapok nehézségeivel küszködő csapatunkra. Amikor elkezdtük a *saṅkīrtanát,* saját magad szolgáltad fel a *prasādamot,* ellenőrizted a menüt. Egyszer lázasan jöttem haza délben, mire személyesen főztél nekem *halavát,* diktáltál belém több liter friss citromos vizet. Ettől a gondoskodástól minden *karmám* megváltozott, másnapra kutya bajom se volt, és mehettem vissza a könyvosztó csatába.

Vajon közvetlenül Kṛṣṇától ugyanezt kapják-e a kezdő *bhakták*? Aligha. Csak nézzük meg Bali Mahārāja esetét. Meghódolt Kṛṣṇa előtt, mire Kṛṣṇa, Vāmanadeva a lábával lenyomta a fejét, de úgy, hogy Bali Mahārāja egyenesen ment a föld alá, és évszázadokon keresztül a napfényt sem láthatta. Kṛṣṇa nagyon kedves, kegyes, de a kegye néha szokatlan formában nyilvánul meg. A Kṛṣṇát képviselő lelki tanítómester forró *halavával* gyógyítja a betegséget, Kṛṣṇa a lótuszlábával és nagy nyomással.

A *jñānamaya* szintjén megvalósítását kiterjeszti az életszimptómákon túl a gondolkodás, az érzés és az akarat pontjáig.

Szóval itt jönnek a társadalmi kapcsolatok, és a tesztek, amik ezzel járnak. Fiatal csapatunkat is egyből megtalálták a magyar társadalom különböző rétegei – főleg a református papok és a mögöttük lévő erők. Gyakorlatilag megpróbáltak lehetetlenné tenni minket, mondtak rólunk kígyót, békát. De nem tellett bele pár hónap, és minden a visszájára fordult, a vészterhes viharfelhők helyett szivárvány vetült a lehetőségeink egére. Taktikusan, ügyesen megszervezted az ellencsapásokat, és a

döntő ütközetben *maha*-tortával vetted be a Németh Géza nevével fémjelzett konferencia közönségét. Ezt követően az elítélő nyilatkozatok már soha nem szóltak a magyar krisnásokról.

Vajon ugyanezt kapta-e az a csapat, akiket Kṛṣṇa közvetlenül pártfogolt? A Pāṇḍavák tizenhárom kemény évig száműzetésben voltak, egy évet ebből teljes inkognitóban. Hol viseltünk volna el egy ilyen retorzitót? Nem ékes jelzése ez annak, hogy egy lelki tanítómester nagyságrenddel nagyobb kegyet ad (persze Kṛṣṇa kegyét, szó se róla), mint maga Kṛṣṇa?

A következő a Brahman-megvalósítás, amit *vijñānamayának* hívnak. Ezen a szinten az ember különválasztja az elmét és a léttüneteket magától az élőlénytől.

Hol kerül itt a képbe a szereped, kedves Guru Mahārāja? Hát a *bhajanáid*, a *kīrtanáid* révén. Ki ne tudna mesélni milyen lelki hangulatokat vagy képes odavarázsolni az életünkbe, ha te vezeted a *bhajanát*, a *kīrtanát*. Érdemesek vagyunk-e ilyen megvalósításokra? Ha magamat nézem, aligha. Külön ki kell emelnem a könyveidet azon eszközök sorából, amelyekkel a tanítványaidat igyekszel kiemelni a tudatlanság és szenvedély sűrűjéből. Míg Śrīla Prabhupāda a könyveiben egy egész korszakra előre foglalta össze a lelki tudományt, te megadtad mindebből a jelen pillanatban legfontosabb megértést. Segítettél velük egyáltalán megfogalmazni a legfontosabb kérdéseket, különben hogyan kerültük volna el a SB. 1.2.10-ben említett hibát:

kāmasya nendriya-prītir lābho jīveta yāvatā
jīvasya tattva-jijñāsā nārtho yaś ceha karmabhiḥ

A kedvteléseket bemutató könyveidben pedig fokozatosan kijelölted az utat, hogy az elménk elmerülhessen a tiszta, transzcendentális élmények óceánjában. *Mahājano*

yena gataḥ sa panthāḥ. És mivel te valóban ismered már az igazságot: *Advaya-jñāna-tattva vraje vrajendra-nandana,* „Az abszolút igazság Vrajendra-kumára, Nanda Mahārāja fia Vrajabhūmiban." Ilyen *guruként* számunkra is lehetővé teszed ennek a megízlelését, az elkülönülésben végzett odaadó szolgálat édes-keserű élményét.

Mindezt az élményt Kṛṣṇa nagyon nehezen adja önmaga – mondja a *śāstra*. Nem véletlenül elemzi az *Odaadás Nektárja* első fejezetében Śrīla Prabhupāda, milyen ritka is a tiszta *bhakti* kegye.

„A lelki élet előkészítő szakaszában különféle lemondások, vezeklések és hasonló folyamatok segítik az önmegvalósítás elérését. E folyamatok gyakorlásával azonban még akkor sem juthat el az ember az odaadó szolgálat szintjére, ha nincsenek anyagi vágyai. Ezenkívül az sem kecsegtet sok reménnyel, ha arra vágyunk, hogy a magunk erejéből tegyünk szert az odaadó szolgálatra, mert Kṛṣṇa nem adja meg bárkinek a lehetőséget erre. Könnyen felkínálja az anyagi boldogságot vagy akár a felszabadulást is, de odaadó szolgálatával rendkívül nehezen jutalmaz meg bárkit is. Odaadó szolgálatot valójában kizárólag egy tiszta *bhakta* kegyén keresztül lehet végezni. A *Caitanya-caritāmṛtában* (*Madhya* 19.151) ez áll: „Az ember a lelki tanítómester – a tiszta *bhakta* – és Kṛṣṇa kegyéből juthat el az odaadó szolgálat szintjére. Nincs rá más mód."

Azt, hogy az odaadó szolgálat ritka dolog, a *tantra-śāstra* is alátámasztja, amikor az Úr Śiva így szól Satīhoz: „Kedves Satīm! Ha valaki nagyon jó filozófus, aki a tudáshoz vezető különböző folyamatokat tanulmányozza, megszabadulhat az anyag kötelékétől. A Védákban javasolt rituális szertartásokkal az ember felemelkedhet a jámbor cselekedetek síkjára, s így a lehető legteljesebb mértékben élvezheti az anyagi élet kényelmeit. Ezek az erőfeszítések azonban nem teszik lehetővé számára az Úr odaadó szolgálatát még akkor sem, ha sok-sok ezer életen át próbálkozik velük."

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* Prahlāda Mahārāja is megerősíti, hogy pusztán saját erőnkből vagy a felsőbb tekintélyek utasításainak követésével nem érhetjük el az odaadó szolgálat síkját. El kell nyernünk egy anyagi vágyak szennyeződéseitől teljesen mentes tiszta *bhakta* lótuszlába porának áldását.

A következő és legfelsőbb szint az *ānandamaya,* a gyönyörrel teljes természet megvalósítása. A Brahman megvalósítása ily módon öt fokozatból áll, melyet *brahma pucchamnak* neveznek. Ezek közül az első három – *annamaya, prānamaya* és *jñānamaya* – az élőlények cselekvésmezejével kapcsolatos. A Legfelsőbb Úr, akit *ānandamayának* is hívnak, transzcendentális a cselekvések mezeivel szemben. A *Vedānta-sūtra* szintén jellemzi a Legfelsőbbet: *ānandamayo 'bhyāsāt.* Az Istenség Legfelsőbb Személyiségének természete örömmel teli, s hogy ezt a transzcendentális örömet élvezhesse, kiterjed mint *vijñānamaya,*

prānamaya, jñānamaya és *annamaya.* A cselekvés mezején az élőlényt tekintik az élvezőnek, s az *ānandamaya* különbözik tőle. Ez azt jelenti, hogy az élőlény akkor válik tökéletessé, ha elhatározza, hogy az *ānandamayával* összekapcsolódva akar élvezethez jutni. Ez a valódi kép a Legfelsőbb Úrról, a cselekvés mezejének legfőbb ismerőjéről; az élőlényről, az alárendelt ismerőről; valamint a cselekvés mezejének természetéről. Ez után az igazság után a *Vedānta-sūtrában,* azaz a *Brahma-sūtrában* kell kutatni.

Fontos szerepet játszik itt a *bhāgyavān* kifejezés. Miután sok-sok univerzumban vándorolt már a *jīva*, ha *bhāgyavān*, azaz szerencsés, Kṛṣṇa kegyéből rátalál a *gurujára*. Aztán a *guruja* kegyéből eljut Kṛṣṇához. *Guru-kṛṣṇa-kṛpā* – Kṛṣṇa kegye és a *guru* kegye révén elérhetővé válik a *bhakti* növényének magja. Ha valaki nagyon szerencsés, megkapja Kṛṣṇa kegyét és rátalál a *gurujára,* akit Kṛṣṇa küldött hozzá. Megkaphatja-e Śrī Gurut ha valaki nem szerencsés?

Ilyen szerencsénk van nekünk, tanítványaidnak. A sors különös akaratából itt, Magyarországon születtél meg, és csak később vittek el távol nyugatra a szüleid. Ha nem magyar ajkú lettél volna, vajon ugyanúgy könnyen hódoltam volna meg? Bár nem szabadna Kṛṣṇa kegyében kételkednem, de ha a szívembe nézek, azt kell mondjam, aligha. Engem ugyan nehezen tudott volna meggyőzni bárki, legyen akármilyen nagy tudós, ha csak angolul beszél, és egy tolmács adja át szavai értelmét. Nekem az kellett, hogy bár tört hangsúlyokkal, de te beszélj, te nézz rám, kedves Guru Mahārāja. Neked azon a nyelven tehettem fel kérdéseket, amin gondolkoztam, veled tomács nélkül beszélhettem, közvetlenül, kettesben. Nem érdemeltelek meg, de igen szerencsésnek mondhatom magamat. Miért?

Szerencsés az a lélek, akinek nem *māyā* küld *gurut,* akinek olyan lelki tanító mestere lehet, mint te, kedves Guru Mahārāja. Még szerencsésebbnek érezheti magát, akinek a *guruja* az Úr Caitanya misszióját viszi előre rendíthetetlenül, akinek írásai – mint Śrīla Prabhupādáé is – felkeltik a vágyat a lelki világ, különösen pedig Goloka Vṛndāvana megközelítésére. Felkeltik a vágyat, tudást adnak e vágy beteljesítéséhez, és szigorú utasításokkal szinte rákényszerítik a tanítványt, hogy megfelelő lelki erőt is gyűjtsön a tudása (és vágya) megvalósításához. Mert egy tökéletes lelki tanítómester tudja, hogy milyen nehéz, akadályoktól hemzsegő a tanítványa útja – különösen e Kali-korban. Egy ilyen lelki tanítómester nem szentimentális, hanem utasításai éles kardjával levágja a nemkívánatos *anarthák* kusza szövevényét, és tanítványát kiszabadítja az irigység talajából eredő gyomnövények fojtogató szorításából.

Ilyen lelki tanítómesternek ismertelek meg, és remélem, a kegyedből még sokáig veled lehetek. Akik jól ismernek, úgy mondják, kívülről talán keménynek tűnsz, de ez csak az a védelem, amit tiszta, vajpuha szíved köré vonsz, hogy együttérzésed révén érzett fájdalmaidat el tudd viselni. Tanítványaidat annyira szereted, hogy a

legkisebb nehézségük is neked okoz nagyobb fájdalmat. Jobban átéled az ő veszélyeiket, mint bármelyikünk. Nem vagyok méltó ilyen kegyre, de hálámat igyekszem valahogyan, a magam parányi erejéből kimutatni. A legmélyebb alázattal (ami csak tőlem kitelik) szeretném felajánlani a hódolatomat neked, örök tanítómesteremnek.

Szolgád:
Gaura Nitāi dāsa

Gaura Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Az elmúlt egy év számtalan tanulsága közül szeretnék veled megosztani kettőt azért, mert mindkettőben óriási szerepet kap a jelenléted, segítő, vagy távolról vigyázó személyiséged.

Néhány évvel már túllépve a negyvenéves kort, egyre inkább elmélázok a körülöttünk lévő világ ideiglenes természetén. Ideiglenes, bennünket körülvevő tárgyak,

pozíciók, kapcsolatok, konfliktusok, örömteli események, vagy éppen bánatot okozók, amelyek, ha nem vagyunk eléggé tudatosak, szép lassan, egy újfajta, eredeti énünkhöz valójában nem kötődő énkép részeivé válhatnak.

Természetesen dőreség lenne ezekre bármilyen komoly (*esetleg lelki*) tervet építeni, vagy éppen önmagamat velük kapcsolatba hozva szemlélni. Ez lenne a hamis ego legsikeresebb iskolapéldája – megjegyzem, hajlamos vagyok rá. Mindemellett azonban kevesen lennénk sikeresek az „ellenállásban", ha nem te vezetnél bennünket Guru Mahārāja. Megdöbbentő számomra a mindig tiszta logika és sá*sztrikus*látásmód, amellyel a hamis elgondolásainkat és énképünket nyesegeted.

Mint minden tanítványodnak, nekem is nagy vágyam van a hozzád való érzelmi, intellektuális és fizikai közelségre, de ahogy számtalan esetben leszűrtük már, ez lehetetlen, ha a közeledést a hamis ego motiválja. Mi az esélyem???

A másik gondolat, amire majdnem minden nap áldozok egy percet a meditációmból, hogy elkezdtél visszavonulni az egyházvezetésből, s csak kevesekkel és kevés időben találkozol. Egyszer elmondtad, hogy már kb. 7-8 éve tervezed ezt, de most ért meg rá a magyar *yātrā*, hogy ezt megtehesd. Legtöbb idődet a *gaudīya-vaiṣṇava* „családi hagyományunknak" a lelki üzenetekkel átitatott könyveid írásának szenteled. Érthető, hiszen ezek által tudsz a legtöbb emberhez a legmaradandóbban eljutni, és eljuttatni Śrīla Prabhupāda és az *ācāryáink* üzenetét… Közben persze figyeled, hogy hogyan lépked immáron saját lábain lelki gyermeked, a magyar közösség, akit felneveltél…

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy mindig szilárd „tájékozódási pont" vagy, aki segít az úton maradni és jelzi, ha letértél…

Örök szolgád:
Gaura Kṛṣṇa dāsa

Gaura-bhāvana devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Életed során bizonyára sok emberrel találkoztál, de közülük mégis csak néhányan vagyunk olyan szerencsések, hogy lelki tanítómesterünkként tekinthetünk rád, *guruként,* aki megmutatja, hogyan juthatunk vissza eredeti helyzetünkbe.

Mindig visszautasítod, ha valaki azt mondja, hogy tiszta *bhakta* vagy. Állíthatod, hogy nem vagy az, de a tetteid és a jellemed megmutatják valódi kilétedet. Fáradhatatlan vagy önként vállalt szolgálatodban, és végtelenül szigorú önmagaddal, de elnéző a hozzám hasonló kezdőkkel szemben. Így állítasz tökéletes példát elénk a saját életeddel.

Ezt a szolgálatot vállaltad magadra, és sokszor úgy érzem, te jobban vágysz arra, hogy haladjak a lelki megvalósítás ösvényén, mint én magam. Mintha a te vágyad húzna, vonzana maga felé, hogy képes legyek megtenni egy újabb apró lépést. Utasításaiddal, leveleidben és személyes beszélgetések során adott tanácsaiddal, válaszaiddal pedig egyértelműen kijelölöd ennek a lépésnek a helyét.

Kevés ismeretem van csak a lelki energia természetéről, de nap, mint nap tapasztalom, hogy lelki tanítómesteremként mindig mellettem vagy, hogy segíts a nehéz helyzetekben, vagy együtt örüljünk a sikereknek. Nem kell mást tennem, csak rád, és a szavaidra gondolnom. Bár még mindig sokszor irigy vagyok azokra, akik olyan szerencsések, hogy térben is a közel lehetnek hozzád, egyre erősebben érzem a boldogságot, ami abból fakad, hogy valamilyen jószerencse folytán elégedett vagy azzal az apró szolgálattal, amit a távolból fel tudok neked ajánlani.

Sajnos az elmúlt egy év alatt sem lettem képesítettebb arra, hogy méltóképpen dicsőítselek, sőt, egyre inkább azt érzem, hogy felmérhetetlen a távolság, ami a tanítvány és a lelki tanítómestere között van. Így, mivel képtelen vagyok látni ennek a kapcsolatnak a valódi jelentőségét, nem is tudom azt megfelelően értékelni, valószínűleg nem is becsülöm meg kellőképpen, és biztosan sok-sok sértést követek el ellened. Kérlek, bocsáss meg ezekért, vagy ha kell szidj meg, mert most még értem, hogy nem az a legrosszabb, amikor a lelki tanítómester megszid, hanem amikor már nem mond semmit.

Te 61 éves vagy, én pedig 35. Önzően azt remélem, sokáig fogsz élni, mert úgy érzem, még hosszú időre van szükségem ahhoz, hogy saját erőmből, a megvalósított tudásból fakadó erőre támaszkodva tudjak továbbhaladni. Szükségem van arra, hogy mellettem állj, hogy legyen valaki, aki nem engedi, hogy feladjam az odaadó szolgálat gyakorlatait, nem engedi, hogy elvesztegessem a lehetőséget, amit a *bhakták* kegyéből megkaptam.

Szolgád:
Gaura-bhāvana devī dāsī

Gauramaṇi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Bár teljesen alkalmatlan vagyok rá, hogy határtalanul dicsőséges személyedről megfelelően írjak, mégis *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából nagy örömmel teszek ilyen próbálkozást.

Miközben e sorokat írom, a bombay-i Bhaktivedanta Kórházban töltöm gyógykezelésem idejét. Szerencsére az itt eltöltött idő alatt több lehetőségem adódik Śrīla Prabhupāda könyveinek tanulmányozására. Ahogy Śrīla Prabhupāda könyveit olvasom, sok helyen találkozok Kṛṣṇa tiszta hívének leírásával, aki egy alázatos szolgája lelki tanítómesterének. Ezen nektári sorok egyszerűen megfogalmazottak, mégis mérhetetlen mélységű jelentéssel bírnak. Śrīla Prabhupāda az őszinte, az alázatos, a lágyszívű, a hűséges és még sok más kedvező tulajdonsággal jellemzi az Úr tiszta hívét. A *Śrīmad-Bhāgavatam* sorai szintén magyarázzák ezt a magasztos témát:

yasyāsti bhaktir bhagavaty akiñcanā
sarvair guṇais tatra samāsate surāḥ

„Aki rendíthetetlen odaadással fordul az Istenség Személyisége felé, az a félistenek valamennyi jó tulajdonságával rendelkezik."

Ezek a leírások és kifejezések hűen tükrözik nagyszerű jellemed. Kedves Guru Mahārāja, cselekedeteid, szavaid és gondolataid egyedüli célja Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara elégedettsége. Ezt a megmásíthatatlan tényt tapasztaltam itt Bombayban, is amikor Śrīla Prabhupāda lakosztályában jártam a Juhu templomban.

Láthattam a helyet, ahol Ő Isteni Kegyelme transzcendentális könyveit írta, ahol *bhogát* ajánlott *mūrtijainak,* ahol társult tanítványaival, ahonnan vezette a prédikálást, ahol tisztálkodott és helyet ahol lepihent. Ugyanez a tiszta Kṛṣṇa-tudatos légkör

tapasztalható a te közeledben, is kedves Guru Mahārāja! Azt mondják, hogy egy igazi tanítvány jól ismeri mestere hangulatát és élete minden pillanatában igyekszik hűen képviselni Őt. Kedves Guru Mahārāja, köszönöm neked végtelenül inspiráló példádat, mint Śrīla Prabhupāda hűséges tanítványa, és imádkozom hozzád, hogy tégy engem is alázatos, komoly, őszinte és önzetlen szolgájává a *vaiṣṇaváknak* és isteni lótuszlábaidnak!

Szolgád:
Gauramaṇi dāsa

Gaurāṇga dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the dust of Your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to Your blessed appearance day.

Life has intensified lately, both for me personally, and for the Kṛṣṇa conscious society in Hungary. Looking back to my path in Kṛṣṇa consciousness, I remember the sweet years of preaching and pioneering the spreading of Kṛṣṇa consciousness in Hungary under Your direct supervision. In the nineties we were just a small family in Hungary, and You could personally attend to the needs of each member of the society. You, like Śrīla Prabhupāda, had to teach us everything by Your own example. How to give Bhāgavatam-class, how to lead *kīrtana,* how to organize preaching and *nāma-haṭṭa* programs, how to manage, and how to worship the Deity.

This personal example and Your personal involvement in all the significant steps in my life remains a constant source of inspiration for me, even through the recent and coming years, when as a fruit of Your efforts, the society has grown and matured into a significantly bigger family, with a lot of qualified and experienced devotees. Of course You have planned on that, as a real leader trains and empowers his followers, implanting the seed of sincere effort and showing the path like a beacon light, by his personal conduct and practice. Nowadays you still concentrate on the most important aspect of Your leadership: leading the way back to Goloka Vṛndāvana.

Your latest book, *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* is the real proof of Your love for Śrīla Prabhupāda and His movement, and Your care for all of its members. You show the pristine and ecstatic path of pure devotion, how it should be practiced and realized within our society, steering away from all the imperfections and distortions that turned the genuine *dharma* and spiritual heritage of India into a pipti-rupi-bazaar of false Hinduism providing for the needs of pseudo-spiritualists, who want to go the easy way, without surrender, without sacrifice.

Your vision is transcendental, and all those, who care to listen to Your words, and open their hearts to following them, realize, that despite all the suffering, difficulties and turmoil of the material world, the spiritual reality can be experienced right here, right now, by the simple process of hearing the pastimes of the Lord, chanting His Holy Name, worshipping His sweet Deity form and serving the society of devotees. My agenda has been really busy lately, with all the material responsibilities, both relating to my family and other householder devotees, as well as the people at large, who may become devotees in this life, or maybe in the next, but they at least have made some contact with the devotees, and have accumulated some *ajñāta-sukṛti*.

I was really blessed by You when you named me after Lord Gaurāṅga. My temple

president at that time said to me: "You lucky fellow, got the name of your favorite!" How true, and I was happy. Since then the people have known me in so many fashions – as a Vaishnava priest, as an Ayurvedic healer, as a Vedic astrologer, and lately as a yoga teacher. But all of them have a chance to remember Gaurāṅga's holy name by having met me, and knowing that I am a Kṛṣṇa devotee, they admire the character of the devotees (if I have any semblance of those). They appreciate our lifestyle of vegetarianism, no intoxication, no gambling, and no illicit relationships. In fact, everyone would like to live an exemplary life like this, but some lack the spiritual power and purity for it. Still they value the genuinety of a spiritual movement like ISKCON and the devotees it produces.

I have put considerable efforts into establishing the Atma Center in Budapest, and hope to give the people who visit it a taste and a touch of what life could be for them also. People come to taste *prasādam,* buy the books of Śrīla Prabhupāda, listen to devotional music and philosophy, change their lifestyle to the more healthy and natural way, and they start to appreciate devotees to be experts in how to live a happy and healthy life, and find a meaning to their lives. Also our society is building up in terms of householder devotees, as well as congregation members, and ISKCON would do well to provide spiritual options to the different necessities in the lives of it's members.

Śrīla Prabhupāda have always wanted ISKCON to become an educational institution, which I believe should educate not only the young *brahmacārīs* and *brahmacāriṇīs,* but all of its adult and infant members also. In this spirit I helped to establish a Kṛṣṇa conscious kindergarten, which later hopefully will grow into a primary school. I also continuously take part in the higher education projects of the Bhaktivedanta College. *Gṛhasthas* need schooling for their children, but they also

need some means of living. So our Atma Center project provides an opportunity for some devotees to make their living, and at the same time we can contribute financially to the efforts of our society, and hopefully to some projects that are personally very dear to You.

My wife has been involved in the Deity outfit "business" for over ten years now, and we hope we can provide for the nice outfits for Rādhe-Śyāma and Gaura-Nitāi in the future also, not only by arranging the making of those outfits, but also by contributing financially to all the needs of the Deity worship in Hungary. While You are absorbed in manifesting the higher reality of Goloka Vṛndāvana to Your true followers through compiling *Nava-Vraja-mahimā,* we want to make sure that everything goes smoothly in our society, and help these projects that are particularly dear to You. Our connection to You is through the service, and let it remain so. We are yet to earn the excellence of waking up to our spiritual identities in Goloka. When this day will be ours, You will be there, grab us by the hand and lead in front of the Divine Couple, introduce us to Śrī Rādhikā and personally engage us in Her service.

I am sure this will happen the very day, when i decide that I am interested in nothing else but sweet, unalloyed devotional service. At the present moment, your desire for this to happen is much-much stronger than mine, but my hope is that if I continue to connect to You through service, eventually my hard-drive will be erased and Rādhe-Śyāma's pastimes will manifest in it in Their full magnificence.

I beg to remain Your eternal servant,
Gaurāṇga dāsa

Gaurarāya dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my obeisances, humble as they are. All glories to Śrīla Prabhupāda.

My desire to glorify you is manifest as an offering of a prayer of thanks that begs forgiveness. That illuminates and brings forth our relationship as Guru and disciple, sometimes as father and wayward son and at other times like brothers, big and small. It seems that for this life and maybe many more, that I am bound to the struggle of sense control with little hope of relief or progress. Yet despite all setbacks and delays, I'm determined to pursue the course and apply what meagre resources I have at my command in bowing down at your feet and begging your mercy, secure in the knowledge that success is sure for the ridge practitioner.

I am faced with a process of self examination, but how can I glorify you with a self examination it seems that what is called for is a opening of my heart of hearts that lets the light in, but all I can see is my lack, and inability to offer anything which can approach an understanding of what you have offered me.

Although I am in so many ways unqualified it is the duty of the disciple to glorify the spiritual master with the understanding that he is as good as God himself, the sum total of all the demigods.

This is because you are carrying the torch of transcendental knowledge in succession from Lord Śrī Kṛṣṇa to Brahmā, from Brahmā to Nārada and so on through to Śrīla Prabhupāda down to the present day.

You have the implicit faith in Guru and Kṛṣṇa and you carry that light of faith and by which you light the path so that others may follow. But only if they can do so

strictly without compromise or speculation, giving up all conceptions the mind and body as the self or as a source of shelter or pleasure. Only if they do so out of affection, in trust and love, manifest in action born out of duty and sacrifice.

I can find no words that can fathom the depth of grief and regret that is in my heart I dare not even face it for fear that I shall be lost burning and wretched.

On bended knee, cap in hand, I offer these words of supplication.

Please hear my prayer.

I have no pleasing deed or duty fulfilled in a preaching field. I ask for the strength to do your will, to face all challenges, that come what may early or late, in heat or cold in pleasure or pain. That I can hold your order in my heart and on my head. I try in my way to do these things but after 24 years I'm still washing the pots, can this be pleasing to you?

I have no right only duty compels
My Master. My lord
I have no love only this sense of loss
Your smile like gold, the greatest treasure
O King. O prince
Your laughter gives such sweet pleasure
O lightening bolt, O shining lamp.
Please strike with words so clear and true.
Please call me to your side.
I have no right to say these words.
O friend, O guide, O brother
In life or death your service I aspire

Kick out my fears.
Allow me to be with you.
No intelligence but what you offer.
No strength but what you give.
Shall I run to your feet next time we meet,
and diving deep be lost in the depths of sweet surrender?

Begging to become as you have I remain your aspiring servant
Gaurarāya dāsa

Ghanaśyāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivarāma-svāmin iti nāmine

rādhā-sammukha-saṁsaktiṁ sakhī-saṅga- nivāsinīm
tvām ahaṁ satataṁ vande mādhavāśraya-vigrahām

Ó, lelki tanítómester, újra meg újra leborulok elő, aki mindig Śrīmatī Rādhārāṇī közelében vagy, s bizalmas barátnő, a *gopīk* társaságában odaadóan szolgálod Ő. Egész lényedet áthatja a Kṛṣṇa iránti szeretet.

Śrī Kṛṣṇa egyszer megkérdezte Rādhikātól: „Ó Rādhā, életem királynője, kérj tőlem valamit! Mit tehetnék, hogy örömet szerezzek Neked?"

Śrī Rādhikā boldogan válaszolta: „Vṛndāvana erdejében itt vannak gyönyörű, bájos és szerető *gopī*-barátnőim, itt a nővérem, Candrāvalī meg az ő összes barátnője, …s aztán itt van a Te társaságod is, ami a legnagyobb boldogságot jelenti Számomra. Mi okozhatna ennél nagyobb örömet Nekem? Egy áldást mégis szeretnék kérni Tőled! Azoknak, akik Vṛndāvana végtelenül édes földjén élnek, és akik hosszú idő óta, eltökélt szívvel remélik, hogy egy nap majd elérhetnek, kérlek, ó, Gokula Ura, ifjú barátjukként jelenj meg a szemük előtt."

Śrī Kṛṣṇa eksztázisban válaszolta: "Kedvesem, úgy legyen!" (*Na pāraye 'haṁ* – 264 old.)

Kedves Guru Mahārāja! E rövidke, de lényeges párbeszéd köré fonnám dicsőégedet. Kérlek szépen, bocsáss meg a sértéseimért! Itt Śrīmatī Rādhā azt kérte Kṛṣṇától,hogy azok a *bhakták* akik Vṛndāvana édes földjén élnek, és hosszú idő óta eltökélt szívvel remélik, hogy egy napon elérhetik Krsnát, jelenjen meg ifjú barátukként a szemük előtt. Śrī Kṛṣṇa pedig ígéretet tett: „Úgy legyen!"

Nagy örömömre szolgál ez az édes párbeszéd, hiszen az ígéret,hogy megkaphatom a társaságukat. Két feltétel volt hallható. Az első: akik Vṛndāvana édes földjén élnek. A második: aki hosszú idő óta eltökélt szívvel remélik,hogy elérik Śrī Kṛṣṇa ifjú baráti társaságát. Kedves Guru Mahārāja! Számomra mindkét feltétel adott, a te egyedülálló, indokolatlan és szeretetben bővelkedő kegyedből. Megalapítottad Nava Vraját, elhoztad az uralkodóikat, kedvteléseik helyét, és magukat a kedvteléseket is kinyilvánítod az előző *ācāryákat* idézve és követve.

Nava-vraja ki – jaya! Guru Mahārāja ki – jaya!

A második feltétel, hogy hosszú idő óta eltökélt szívvel remélik, hogy elérik Őt, Śrī Kṛṣṇát. Ha megengeded, én ezt a szilárd szint elérésének értelmezném, de ha tévednék, akkor is legyen ez bármilyen szint is a lelki életben, biztosan elfogom érni a te isteni kegyedből. Ahogy kiemeltél a legmélyebb tudatlanságból, és felhoztál egy *vaiṣṇava* gyakorló szintre, ezek után az sem kétséges, hogy lesz egy eltökélt szívem, mellyel remélni fogom hosszú időn át, hogy elérem Őt, Śrī Kṛṣṇát. Kṛṣṇa elhozott hozzád, te pedig felemelsz arra a szintre, ahonnan megközelíthetem Őt, nincs más dolgom csak engedelmeskedni neked. Kérlek, oktass és fejlessz addig, amíg szeretnéd! Használj saját örömödre! Nagy hozzáértéssel emeled fel a *bhaktákat,* köztük engem is. Ez a hozzáértésed nagy biztonságérzettel tölt el engem. Igéretet tettem, hogy követni foglak, te pedig, hogy akkor hazaviszel. Ez olyan szép! Ennek van súlya! Nagyon bízom benned! Szeretlek, kedves Guru Mahārāja! Bocsánatodért esedezem, nem ékeskedem nagyon a követésben, de legjobb képességeim szerint próbálom, kérlek, jutalmazz meg, ahogy jónak látod! Nincsenek szavak amelyekkel megfelelően lehetne dicsőíteni téged!

Guru Mahārāja ki – jaya!

A kegyedre és Rādhe-Śyāma kegyére várva, szolgád:
Ghanaśyāma dāsa

Goloka-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, ezen az áldott napon!

Kedves Guru Mahārāja! Mikor először láttalak, még nem gondoltam, hogy egyszer olyan szerencsés leszek, hogy tanítványod lehetek. Bár – kimondva-kimondatlanul – a szíven mélyén mindig reméltem, hogy így lesz. Sokkal többet kaptam és kapok tőled, mint amit valaha fel tudnék fogni.

Kitüntetve érzem magam, hogy ilyen lelki tanítómesterem van. Iránted érzett hitem és hálám nőttön-nő, ahogy képesítetlenségem egyre nyilvánvalóbbá válik számomra (is).

Rossz tulajdonságaim, amik az odaadó életem elején még csak apró porszemeknek tűntek, most hegyekként tornyosulnak előttem. Tudom, hogy segítséged nélkül nem tudom lerombolni ezeket a hegyeket. Csak a kegyedből ismerhetem meg a hegyek mögötti világot.

Kedves Guru Mahārāja! Te minden jó tulajdonság megtestesítője vagy, ami végtelen szerénységgel párosul. Ez mindig megdöbbent és segít pontosabb irányt adni a lelki életemnek. Hited és szereteted mélyebb, mint bármelyik óceán, és ha csak egy cseppjét megérthetném, akkor egyből hátat tudnék fordítani az önző, gyümölcsöző cselekedetek, amikre most a végső boldogság forrásaként gondolok. Ha indokolatlan kegyedből egyszer egy szikráját megérthetném ennek az odaadásnak, akkor az Úr Caitanya vágya lesz az egyetlen vágyam és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lesz az életem és a lelkem.

Az, hogy a lelki tanítómesterem vagy, az egyetlen reményem, hogy ez megtörténik.

Nincsen semmim, amivel vissza tudnám fizetni mindazt a lelki kincset, amit tőled kapok, Guru Mahārāja. Az egyetlen, amit tehetek, hogy jobban és jobban törekszek, hogy kövessem a példádat és utasításaidat, még ha néha elkeserítően sikertelen is vagyok ebben.

Semmit sem tudok a lelki életről, és elképzelésem sincs azokról a lelki magasságokról, ahol vagy, Guru Mahārāja, de azt tudom, hogy én is oda akarok eljutni, ahol te vagy, bárhol is legyen az a hely. Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy kimentettél a pokoli létből, és hogy fáradhatatlanul tanítasz az odaadó szolgálatra. Bárcsak hűséges szolgád lehetnék.

Jelentéktelen szolgád:
Goloka-pati dāsa

Gopa Līlādhara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Milyen szerencsés is az a személy, aki elkezdheti az odaadó szolgálat folyamatát! Fokozva, mennyivel áldásosabb, ha Śrīla Prabhupāda mozgalmában tevékenykedhet! Tagja lehet egy ilyen közösségnek valahol. Az első évek lendülete után, esetleg *āśramát* is váltva tovább maradhat, változtatás nélkül. Nem köszönik meg kedvesen

az eddigi tevékenységét, további jó boldogulást kívánva neki az életben. Nagyon kevés az olyan hely az ISKCON-ban is, ahol ugyanazok a személyek ott vannak már évtizedek óta, s mindegy, hogy milyen *āśramában.* Most Krisna-völgy egy ilyen hely. Példa, lehetőség az egész mozgalom számára, hogy a sok „elvérzett" *bhakta* után most már mindenki maradhasson: bölcsőtől a koporsóig (Yamunāba szórásáig). Ezt az esélyt te adtad nekünk, Guru Mahārāja Köszönöm szépen!

Azt mondják, a mi célunk, hogy hazamenjünk Istenhez. Amikor ezt hallom, a válaszom annyi: „ Mi már ott vagyunk. Megérkeztünk, nekünk már nem kell sehova sem menni. Inkább maradni!" Köszönöm szépen, hogy így válaszolhatok, s bízom benne, hogy ha ez most még csak szóban van meg nekem, de kegyedből valósággá válik számomra is!

A tavalyi *vyāsa-pūjā* leckédnek azt a címet adtad: „Ne hagyjatok el soha engem!" Néha megkérdezik tőlem: „Te mikor jöttél?" Valami nagy számra vágyva, annyit hallhatnak csupán: „Nem az a lényeg, hogy mikor jöttem, hanem az, hogy meddig maradok." Ez a te ajándékod nekem , a féltve őrzött kincsem. Köszönöm szépen!

A *Bhagavad-gītā* szerint lehet valaki a bűnösek legbűnösebbje, lelki tanítómestere kegyéből olyan tudásra tehet szert, mely nemcsak, hogy felemeli az illúzión túlra, hanem segíti örök helyzetének megtalálásában. Amikor a Nṛsiṁha-mantrával felavattál, azt írtad a hozzáfűzött leveledben: „Ezt a *mantrát* azért adom neked, hogy imádkozz Nṛsiṁhadevához, segítsen eltávolítani az akadályokat Rādhe-Śyāma szolgálatában." Ennél nincs több, amit kívánhatnék! Fejemet lótuszlábaidhoz hajtva imádkozom ez így is maradhasson!

Az életét a legjobb helyen és társaságban élő szolgád:
Gopa Līlādhara dāsa

Gopati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

E csodálatos napon szeretném csak megköszönni neked, hogy olyan nagy erőfeszítést teszel értünk. Minden igyekezeteddel arra törekszel, hogy közelebb vigyél minket Kṛṣṇához. Biztos vagyok benne, legfőbb vágyad, hogy végül mindannyiunkat hazavigyél Kṛṣṇához.

Śrī Caitanya Mahāprabhu ezt mondja a *Caitanya-caritāmṛtában:*

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

„Brahmā univerzális teremtésében vándorolva néhány szerencsés lélek megkaphatja a *bhakti-latā*, az odaadó szolgálat növényének magját. Ez mind a *guru* és Kṛṣṇa kegyéből történik." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya* 19.151)

Minden dicsőséget Neked, Guru Mahārāja! Azt hiszem, nem is olyan távolinak tűnő dologról beszélek, hiszen Magát Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát meghívtad hozzánk, s kegyedből végezhetünk Nekik odaadó szolgálatot. Ez a kínálkozó lehetőség már önmagában is csodálatos, de ez még nem minden!

Ahol ott van Kṛṣṇa, ott van Vṛndāvana is. A most készülő könyved leírásai nyomán számunkra is megnyilvánul a szent *dhāma,* és így karnyújtásnyira érezhetjük magunktól a lelki világot. Új Vraja-dhāma dicsőségét végtelen hosszan lehetne ecsetelni. Már alig várjuk, hogy erről olvashassunk az új könyvedben.

E lelki értelemben is különleges hely pompáját gyakori jelenléted és a hozzád hasonlóan emelkedett szentek – istentestvéreid – és más lelki tanítómesterek gyakori látogatása teszi még teljesebbé.

tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānāṁ kim utāśiṣaḥ

Ha eljutunk a mennyei bolygókra vagy megszabadulunk az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr bhaktájának társaságában. Mit mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre halál vár?

Leírhatatlanul szerencsésnek és hálásnak érzem magam!

Társulásod viszont nem korlátozódik csupán egy helyre. Sokat utazol, és így nem lehet veled mindenki, aki hallani szeretne tőled. Vagy mégis?

Fantasztikus próbálkozás, hogy napi rendszerességgel tanítasz minden podcast-hallgatót már évek óta. Ennek forradalmiságát és hasznosságát talán csak ahhoz lehetne hasonlítani, amikor Śrīla Prabhupāda az újonnan forgalomba került diktafont kezdte el használni az íráshoz. Nem tudom, hogy ki és milyen céllal találta ki a podcast műfaját, de úgy gondolom, hogy ennek ez a legmagasabb rendű alkalmazása.

Visszatérvén a kezdő gondolatomra, ez is csak megerősíti azt, hogy mennyi erőfeszítést teszel, hogy megmentsd az ilyen elesett lelkeket, mint

Szolgád:
Gopati dāsa
Śrīla Guru Mahārāja ki – jaya!

Gopīcandra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja! Cselekedeteid, tanításaid mindenki számára nagyon vonzóak. Így én is szeretnélek igazán szolgálni. Itt csak az „igazánnal" van problémám. Sokszor próbálkozom, de igazán sose sikerül. Mivel szennyezett a szívem, szennyezettek a vágyaim, ezért erőfeszítéseim elenyésznek a semmiben. Ilyenkor szerencsére sokszor kétségbe esek, s úgy látom helyzetem kilátástalan, mivel szolgálatom eredménye legtöbbször katasztrofális. Mégis talán az utolsó pillanatban megmented a helyzetet. Valahogy minden jóra fordul és csak rossz álomnak tűnik, ami az előtt volt.

Mit is írhatnék? Nem tudok mit felajánlani. Gyermekkoromban akartam csinálni egy vetítőt apámnak ajándékba. Amikor elérkezett a nap, hogy odaadjam az ajándékot, csak egy nejlon zacskót adtam oda, amiben fogaskerekek és mindenféle tákolt alkatrész volt. Hát nem sikerült, de elmondtam apámnak, hogy hogyan tudná ő összerakni. Persze nem rakta össze, mert nem is lehetett. Szóval így érzek. Igazán nem tudok semmit se ajánlani neked, mégis most a kegyedből a semmiből valami lesz. Valami, aminek értéke van. Össze tudod rakni, amit nem lehet összerakni. Köszönöm, hogy szolgálhatlak és köszönöm, hogy értelmet adsz a szolgálatomnak.

Szolgád:
Gopīcandra dāsa

Gosvāmiṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatom ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok tárháza."

Miközben azon gondolkodtam, mit írhatnék neked, ez a vers akadt a kezembe. Elgondolkodtam hogyan illik ez rád. Már csupán azzal, hogy megjelensz, enyhíted ezt a lángoló tüzet. Amikor lejössz hozzánk *saṅkīrtana* után vagy tartasz egy *bhajanát* vagy egy leckét, akkor tudom érteni, hogy a problémák, amik miatt aggódom, és ez az egész anyagi létezés valójában nem valós dolgok. Ilyenkor erősíted bennem a vágyat, hogy megtudjam érteni, hogy ki vagyok én és mi a kapcsolatom Istennel, mert ennek van csak értelme. Aztán, mikor elmész, ismét visszakerülök a kis világomba és jobban zavarnak az anyagi dolgok. De szerencsémre, a *bhakták* mindig emlékeztetnek erre a dologra: csinálj mindent Kṛṣṇa és Guru Mahārāja örömére!

Ha mindig rajtuk meditálsz, sosem leszel boldogtalan. Ezt próbálom Guru Mahārāja, hogy minden pillanatomban jelen legyél, és így az anyagi vágyak özöne ne lehessen rám hatással, és az egyetlen vágyam a te elégedettséged legyen. De ha velünk vagy, szerencsére az utasításaidon keresztül mindig társulhatunk veled. Ezt a legjobban akkor érzem, amikor kint vagyok *saṅkīrtanán,* mert a templomban kellemesen tudja érezni magát az elme akkor is, ha nem fókuszál Kṛṣṇán, de amikor kint vagyok az utcán, akkor nincs más választása csak, hogy menedéket vegyen nálad. Köszönöm, hogy végezhetem ezt a szolgálatot és így mindig tudok emlékezni arra, hogy nélküled és Kṛṣṇa nélkül értelmetlen az élet. Kérlek, add az áldásod, hogy legyen erőm kitartani a Kṛṣṇának való meghódolás útján. Köszönöm szépen minden segítséged.

Szolgád:
Gosvāmiṇī devī dāsī

Govardhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget önnek!

Megjelenése kedvező alkalmán szeretném a köszönetemet kifejezni mindazért, amit értem, értünk tesz Guru Mahārāja.

Most, amikor a felajánlásomat írom, éppen apukám 70. születésnapja alkalmából gratuláltam neki, megköszönve és hálámat kifejezve mindazért, amit neki

köszönhetek. Miután telefonon beszéltem vele, arra gondoltam, Guru Mahārāja mennyivel más módon az apukám, mint ő. Guru Mahārāja folyamatosan abban segít az évek folyamán, hogy anyagi életemet fejezzem be, és folyamatosan az úton legyek ahhoz, hogy visszaállítsam eredeti szerető kapcsolatomat Kṛṣṇával és a vele együtt szolgáló *bhaktákkal.* Végtelen türelemmel ad tanácsokat minden élethelyzetre vonatkozóan. Amikor személyesen beszélünk, akkor azon a módon – podcast-ján pedig napi rendszerességgel tudok társulni önnel a legkülönbözőbb témák kapcsán. Az MKTHK szervezetében lehetőségem van szolgálatot végezni Guru Mahārāja, Śrīla Prabhupāda, az Úr Caitanya és a *bhakták* számára. Minden lehetőségem adott – köszönöm önnek!

Guru Mahārāja, ön annyira felelősségteljes, hogy a magyar *yatrában* tölti ideje nagy részét, hogy gondoskodjon lelki gyermekeiről, és csak ritkán utazik el a környező országokba – jóllehet sok meghívást kap máshová is. Könyveiben nem csak a mi, hanem a jövő generációi számára is biztosítja a lelki tudás megkapásának módját és az odaadó szolgálat helyes módon való végzését (*Śikṣā-guru, Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* stb.), ezen kívül folyamatos inspirációt ad a folyamatosan fejlődő *bhaktáknak* a Kṛṣṇával való kapcsolatok transzcendentális ízeiről *(Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozat), ami a lelki élet szíve-lelke, és megmutatja – ahogy azt Kṛṣṇa Caitanya is tanította –, hogy Kṛṣṇa és környezete *(dhāma)* ugyanúgy imádandóak *(Nava-vraja-mahimā)*. Nem látom Guru Mahārāja szolgálatának határait, de minden területen példás életével igazi inspiráció számunkra, tanítványai számára.

Jaya Guru Mahārāja!

Szolgája:
Govardhana dāsa

Govinda Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Újra eltelt egy év, és itt van ez a kedvező nap *vyāsa-pūjā* napod! Remélem megfelelő szavakkal tudlak dicsőíteni ezen a napon. Bár az adósságom nagy, amit tőled kaptam, mert odaadtad számomra a Kṛṣṇa-tudatot, ennek ellenére megpróbálom visszatörleszteni neked, bár te többet adtál nekem, mint amit valaha is visszatudnék adni neked.

Szeretném megköszönni neked, hogy a *bhakták* társaságában szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Egy csodálatos szolgálatot kaptam tőled, Śrīla Prabhupāda könyveinek osztását. Minden nap imádkozom hozzád, hogy legyen elég erőm osztani Śrīla Prabhupāda könyveit. Az élmény, amit ez a szolgálat nyújt, nagyon különleges. Nagyon ritka lehetőség találkozni a Kṛṣṇa-tudattal ebben az anyagi létezésben.

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan

a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját." (*Caitanya-caritāmṛta Madhya līlā* 19.151)

Ha valaki szerencsés, akkor találkozhat Kṛṣṇával Śrīla Prabhupāda könyvein keresztül. Bárhová megyek is a világban ugyanazt érzem mindenhol, ha átadhatom a Kṛṣṇa-tudatot. Különleges dolog megmenteni az elesett lelkeket, és köszönöm, hogy én is egy kicsit részese lehetek ennek.

Remélem folytathatom tovább ezt a szolgálatot, és remélem, hogy ha ezt folytatom, egy kis mosolyt és elégedettséget tudok okozni neked, s ezzel az életem tökéletessé válik.

Szolgád:
Govinda Hari dāsa

Govindanandana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Szeretném felajánlani hódolatomat lótuszlábaid porában, és megköszönni neked,

hogy kegyedből és a *bhakták* kegyéből itt lehetek és sok lehetőséget kaphatok az isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára! Ez nagyon nagy kegy és én évről-évre jobban tudom értékelni.

Nagyon köszönöm a sok energiát és türelmedet amit kapunk tőled. Sokszor csodálkozom, hogy egy ilyen elesett léleknek, mint én, mennyi kegyet adsz. Habár nagyon elesett vagyok, mégis türelmes vagy velem. Köszönöm, hogy én is részt vehetek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában. Nagyon szeretem a szolgálatomat, bár az utóbbi években egyre nehezebb.

Imádkozom hozzád ma lótuszvirág lábaidnál, hogy add a kegyed, hogy jó szolgáddá tudjak válni, tudjam végezni a szolgálatomat neked és az Isteni Párnak, és így én is részt tudjak venni a missziódban, hozzá tudjak járulni valami hasznos szolgálattal.

Szolgád:
Govindanandana dāsa

Guṇa-grāhī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Drága mesterem! Kérlek, hallgasd meg alázatos imámat! Az élőlények átkozottak ebben a világban, mert miközben karjaikba zárják a valóság árnyékát, az lassan megfojtja őket. Mielőtt először hajtottam meg az én makacs, büszke fejemet isteni

lótuszlábaid előtt, már régóta fuldokoltam, majd beleveszve napjaim felkavarodott, szennyes pocsolyájába. Életem sivár volt, összegyűjtött kincseim, üres csigaházak…

Amikor végre találkoztam veled, először kelt fel a Nap felettem, elűzve a jeges októberi esőt, melyben kezdetektől ázott megdermedt életem. Bhaktivinoda Ṭhākura így ír:

„Hogyan került valaki olyan, mint én, a te oltalmad alá? Biztos, hogy ez csakis a te kegyed, mert te mindig meg akarod tisztítani és menteni az elesett lelkeket…"

Korhadó szívemnek te adtál menedéket.

Noha sok év telt el, és én még mindig gonosz vagyok és megátalkodott, te nem taszítottál el magadtól. Mivel rossz a természetem, ezért nincsenek barátaim, mégis a legfőbb jóakaróm maradtál. Bűnös múltam súlya alatt majd összeroskadok, mintha egy helyben toporognék, és te még mindig bízol bennem.

Nagyon hálás vagyok neked ezért, Guru Mahārāja.

Az a kötelességem, hogy tisztán megértsem lelki tanítómesterem küldetését, és még ha „fülemben ott visszhangzik is a világi lét pokoli lármája", teljes szívemmel kell támogatnom azt.

2001. márciusában így írtál erről: „Áldozzátok ezt az egy életet Gaurāṅga szolgálatára, és majd láthatjátok az eredményt. Boldogok lesztek ti is, és az összes magyar ember, és Magyarország lesz az első Kṛṣṇa-tudatos nemzet Európában. Ez lehetséges. A *vaiṣṇavák* lehetetlen dolgokról álmodnak, és Kṛṣṇa örömét leli abban, hogy valóra váltsa azokat a lehetetlen álmokat."

Noha egyáltalán nem vagyok őszinte, a szívembe helyezem ezt a csodálatos álmot, és bár úgy érzem, képtelen vagyok rá, erősen fogom próbálni, próbálni és újra csak próbálni, hogy minden tőlem telhetőt megtegyek, és jelentéktelen részese lehessek a csodának.

„Mikor fogok alázatos szívvel elindulni, és prédikálni Mahāprabhu isteni parancsát?"

Azt tanultam tőled, hogy a szeretet nem valami sekélyes érzelem, vagy néhány üres frázis, ezért azt hiszem, ez itt az áldozat ideje. Áldozat, annak a kedvéért, Akinek mindent köszönhetünk. Talán ezt hívják hálának. Minden nap imádkozom Nityānada Prabhuhoz, hogy képes legyek rá.

Kedves mesterem, mindent neked köszönhetek.

Śrīla Bhaktivinoda így imádkozik: „Senki más nem tud megmenteni engem. Óh Uram, kérlek, mentsd meg ezt a hitvány és alacsonyrendű bűnöst, ahogy megígérted."

Örök szolgád:
Guṇa-grāhī dāsa

Gurūttama dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Minden évben, amikor felajánlást írok neked, elgondolkodom azon, hogy ebben az évben vajon melyik tulajdonságodat emeljem ki és dicsőítsem a magam szerény

módján. A választás sohasem könnyű, azonban nem is olyan nagyon nehéz. Minden évben személyiséged olyan aspektusára kapok egy pici rálátást, amit nem is gondoltam volna.

Azt természetesen tudtam, mióta ismerlek, hogy könyvet írsz. Ez önmagában is dicsőítésre méltó. Az, hogy te milyen fáradhatatlan energiát és erőfeszítést teszel a *Nava-vraja-mahimā* megírásában, az emberfeletti. Nem hallottam még egy olyan személyről, aki ilyen energiákat képes megmozgatni. Śyāma-bihāri prabhut szoktam kérdezgetni arról, hogy hogyan telnek napjaid. Amikor beszél rólad, szívemet melegség járja át, és csodálattal teli szeretetet érzek. Śyāma-bihāri prabhu szavait hallgatva a következő gondolataim ébredtek: Az, hogy könyvet írsz, a legtökéletesebb módja a törődésnek és példamutatásnak. Egyfelől nagyon sok *bhakta* számára teszed elérhetővé megvalósításaidat, melyeken keresztül egyre jobban megérthetjük kapcsolatunkat a Legfelsőbb Úrral, valamint láthatóvá teszed számunkra azokat a kedvteléseket, melyek Új Vraja-dhāmában történnek, és szíved tükrében felcsillannak. Ez a fajta inspiráció csak a könyvíráson keresztül tud eljutni sok száz és ezer elesett lélekhez, kiknek szavaid olyanok, mint sivatagban az esőfelhő, mely nem csak árnyékot ad, hanem vizével kioltja a kibírhatatlanul perzselő hőséget. Másfelől a könyvírással példát mutatsz számunkra, hogy mit is jelent igazából szolgálni az Urat. Amit én látok, az az, hogy folyamatosan azon meditálsz, hogyan szervezd egyre jobban az életed az írás köré. Úgy eszel, úgy alszol, úgy intézed közösségünk életét, hogy legfontosabb szolgálatodat, a könyvírást szem előtt tartva, mindent köré szervezel. Amikor valaki úgy éli napjait, hogy folyamatosan emeli saját sztenderdjeit, és egyre inkább tökéletesíti szolgálatát, az rendkívül inspiráló a számomra. Abban erősít meg, hogy valaki minél közelebb van az Úrhoz, annál nagyobb ízt tapasztal arra, hogy elmerüljön a szolgálatában, és egyre jobb minőségben, egyre fókuszáltabban végezze azt. Ez

a személyes példamutatás az, ami segít nekünk megérteni az odaadás természetét.

Látva azt, hogy milyen odaadással írod jelen könyved, még inkább felébreszti bennem a vágyat arra, hogy egyszer végre a kezemben tarthassam a köteteket. Abban az áldásban részesültem indokolatlan kegyedből, hogy azzal az ismerettel olvashatom majd a fejezeteket, hogy milyen mértéktelen lelki energiát, szeretetet és odaadást írtál ki a szívedből, és milyen értéket képviselnek az oldalak. Így még inkább fogom tudni értékelni, és talán, ezáltal több kegyet is kaphatok a megértéshez.

Drága lelki tanítómesterem, köszönöm, hogy írsz, és kérlek, soha ne hagyd abba!

Örök szolgád:
Gurūttama dāsa

Bhaktin Gyöngyössy Angéla

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat e jeles napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Köszönöm az ajándékot amit tőled kaptam!

Hadvezér Úr! Itt a 16108-as számú kiképzőtiszt jelentkezik! – Sokszor érzem így magam reggelente, mikor elhúzom a függönyt az oltáron és te rám kacsintasz.

Ma megint csatába indulok – gondolom. Csatába a kísértés és a hanyatlás mezejére, csatába az anyagi világgal szemben.

Gaura-Nitāi csak mosolyog: – Egy katona bohócruhában.

Elszégyelem magam és talán gyengeségből vagy elhivatottságból, de imádkozni kezdek indokolatlan kegyedért. És ebből a pózból már úgy kelek fel, hogy te felvértéztél engem megint, hogy küzdeni tudjak magamért a családomért és a *bhaktákért* aznap is.

Van olyan nap, hogy ez könnyebben megy, van olyan, hogy nehezebben, de egy dolog biztos: sosem vagyok egyedül. Egyedül nem is lennék rá képes…

A vért, amit adtál varázslatos. Ebben csak győzni lehet. Benne van minden: tudás, szolgálat, elhivatottság, kitartás, alázat, küzdeni akarás. Minden, amire szükségem lehet egy ilyen csatában.

Este, mielőtt behúzom a függönyt, jó katonához illően a vértet és a fegyvereket visszaadom.

Gaura-Nitāi most is csak mosolyog: örülnek, hogy nem vesztem el.

Te az arcomat fűrkészed, vajon, hogy telt ez a nap. Tisztelettel jelentem – túléltem!

Bár a vértem már ütött-kopott, te minden nap egy újjal ajándékozol meg. Tele olyan tulajdonságokkal amik belőlem hiányoznak.

Hát így történik, hogy te megajándékozol engem minden reggel… Nem is tudom, hogy tudnám ezt illendően megköszönni! Hogy tudnám ezt viszonozni?! Félek, sehogy…

Talán ha küzdök rendületlenül mindennap, megtanulom ezt is, és az összes rámvértezett tulajdonsággal együtt majd illendően tudom dicsőíteni az én hadvezéremet – téged Guru Mahārāja–, aki az összes helyzetben tudja, melyik a megfelelő fegyver, és tudja is azokat használni.

Köszönöm, hogy az egész életedet annak szenteled, hogy kiképezz minket szívós

harcosokká, leckéiden, írásaidon, vagy akár csak egy-egy elejtett mondatodon keresztül!

Maradok örök szolgálatodban, egy katona:
Bhaktin Gyöngyössy Angéla

Haladhara dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you and Śrīla Prabhupāda.

Thank you for picking me up and helping me to get out of this place of suffering. Thank you for making the reality of our spirituality clear to us. You give such a welcoming, attractive presentation of the spiritual world, inviting us to let go of our self-imposed chains and shackles of material existence. You give such clear guidelines for how we should live our lives as part of the society of devotees. May we be able to truly appreciate all that you have given us and make the most of it in perfecting our lives. I pray that one day I may be able to obtain even a drop of the devotion which you have.

Your servant,
Haladhara dāsa

Bhakta Halmai Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az elmúlt évben is szünet nélkül fejlődésünk érdekében fáradoztál. Könyveid történelmi jelentőségűek, nem csak nekünk, hanem az elkövetkező generációk sokaságainak jelentenek majd tiszta útmutatást a lelki élet rögös ösvényein. Leckéid és személyes példamutatásod a prédikáció hatásos és egyben kifinomult megnyilvánulásai. Az Úr Kṛṣṇa szolgálatának olyan magas színvonalát mutatod be nekünk, mely ámulatba ejtő. Aki részt vehet szolgálatodban, az eléri az élet célját.

Soha nem leszek képes viszonozni azt, amit kaptam tőled. Elképzelhetőnek tartom, hogy életem végéig jelen lesznek bennem az anyagi ragaszkodások. Mindig problémát és bánatot fognak okozni. Nincs hatalmam hozzá, hogy megszabaduljak tőlük, de kegyedből megvalósulhat az, ami lehetetlennek tűnik egy egész életen át.

Ezért erősödik bennem a bizalom és kap új erőre a türelem, mert személyed garancia minden hozzád forduló fejlődésére. Kérlek, fogadd hálás köszönetem minden lelki eredményért, amit megkaphattam.

Kegyelmedben bízva:
Bhakta Halmai Zoltán

Hare Kṛṣṇa devī dāsī and Puṇḍarīka dāsa

Sindhu Bindu
Amara Param Priya ane Param Pūjyā Śrīla Gurudeva,

On this amazing morning of my being enabled to write this Vyāsa-pūjā offering please would you accept my humble obeisances firstly at our Paducka here at Śrīvāsa Aṅgam, Paducka that in fact are yours brought here by yourself wrapped only in the way you would in what seems like a *yuga* bygone. All glories to your Divine Grace Gurudeva! All glories to Śrīla Prabhupāda!

What may I offer you Śrīla Gurudeva this day of days?

Recently on my 'birthday' you kindly asked me to go distribute 3 *Bhagavad-gītā* out on the streets that day. And I had to give you my feeble excuse of being engaged at our Peacock Surgery so much that it would be difficult – do you remember Śrīla Gurudeva? And do you remember us saying how that very week there had been 3 people who had accessed the *Bhagavad-gītā* As It Is on-line due to our constraints at not being able to distribute to them? And how one of them even sent a beautiful card saying 'I am the proud owner of this great book now' when their *Bhagavad-gītā* arrived via the Internet shopping.

So from the Peacock Surgery where what so very often seems like an Ocean of Kṛṣṇa's Divine External energy where the 3 modes of material nature so competitively manifest, one outsmarting the other, and where I definitely get trashed repeatedly and I daily learn how lame, and ill-advised I really am, I pay tribute to my waking thoughts today and offer to you just 3 drops from this Ocean – as what else do I have Gurudeva worthy of offering to you?

A 34-year-old man had been measuring his own blood pressures, and worrying as readings remained consistently high. His family history also bode the same, and he said had even led to early death. He had tried all kinds of relaxations, exercise & over-the counter remedies without success, and now his partner& himself had the stress of moving house and preparing for the arrival of their first child. He was correctly concerned that high blood pressure would cause damage to his internal organs. He worked as an ADHD specialist Psychiatric nurse (Attention Deficit Hyperactive Disorder) on a Community Children's Programme and is a very valued team member indeed. Yet he openly declared that his own mind was hyperactive! He recognized 'always being concerned for others' & 'difficulty switching off'.

Measuring his blood pressure 3 times whilst using relaxation techniques I was able to demonstrate to him the fact that with distraction his BP could record normal! He listened deeply to my explanations of how the demands of senses attracted to sense objects can lay astray the mind, and how the uncontrolled mind is our enemy. He was already aware of mind body medicine, yet he quickly & openly admitted to an abhorrence of Religion. Caution arose in my mind, yet soon it became obvious that his was NOT an anti God stance at all! Only to the media & doctrine led sectarian spiffs.

We had dealt with the more medical aspects of his case management when he said in fact he had been avidly looking since ever he could remember for such knowledge, knowledge of the SOUL, scientific knowledge that would hopefully give him a chance. He explained how he had never found what he was looking for – not that he knew even what that would be! He would be so grateful to have recommendations on what he could read further!

Gurudeva *amara* I myself struggle with time pressures yet this morning I realized

that if I offer with love and devotion only 3 drops of my time at the Peacock – like offering 3 drops of her own waters to the Gaṅgā no matter what thrashings or trashing my mind & body get there if you accept my offering, my life will be successful. What to speak of all our patients & staff serving with us there! How ever can I Thank you enough Gurudeva?

With affectionate humble obeisances at your Paducka's here at Śrīvāsa Aṅgam & still waiting for you to come,

Yours,
Hare Kṛṣṇa devī dāsī and Puṇḍarīka dāsa

Hari dāsa és Ali-Kṛṣṇa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel köszöntünk születésnapod alkalmából! Gratulálunk a magas állami kitüntetésedhez, ami csodálatra méltó esemény volt.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönjük a többszöri érdeklődést, hogy hogyan állunk a költözködéssel. Örömmel tudatjuk, hogy már itt lakunk a faluban, ami pár éve elképzelhetetlen volt még, az most megvalósult. Köszönjük a kegyet, nélküled ez a költözés nem valósult volna meg. Az itt élő *bhakták* szeretetteljes érdeklődése is sokat segített nekünk.

Kedves Guru Mahārāja, jó egészséget kívánunk neked!

Szerető szolgáid:
Hari dāsa és Ali-Kṛṣṇa devī dāsī

Harideva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you. All glories to the blessed day of your divine apperance. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Life of a *sādhaka* is the one of a trial. An experienced person is called in English, as one who has gone through thick and thin, through the mill or through the water and fire. These are the trials of adversity. In Russian such a man is called as one, who has gone through the fire, water and brazen trumpets. Brazen trumpets are the symbol of success. This year you show us example, how to go properly through the trials of success. You has accepted the Golden Cross on behalf of Śrīla Prabhupāda, giving all the credits to His Divine Grace. Thus you has taught us how we can advance on the path of bhakti, when external success has come. Thank you, dear Guru Mahārāja, for this lesson.

This year in central Moscow *āśrama* in Yurlovo we continued to study the science of *bhakti,* based on *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi.* Also I am fortunate to be engaged in

sanskṛt proofreading of Russian edition of this book. Thank you very much for your books and for your podcasts. They support me greatly. It is like to live near one' spiritual master, listening daily him, sitting under the shelter of his lotus feet. For me this is like upa-ni-shat of jet age.

I often remember your explanation of the word of "philosophy". As you explained, philosophy is not so much a love for wisdom, but rather wisdom how to love. I hope to get such a wisdom, which is quite a rare thing, *kṛṣṇa-bhakti-rasa-bhavitā-matiḥ*. As you explain in introduction to *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi,* this is Kṛṣṇa consciousness. Although I am unworthy, I hope against hope to get it some day by your mercy.

Your humble disciple,
Harideva dāsa

Harimālā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Guru Mahārājának ezen a legkedvezőbb napon!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Mióta anya lettem, most személyesen is megtapasztalhattam, amit eddig csak hallomásból ismertem, hogy az anyaság nem is olyan egyszerű dolog. Mivel az anyák különösen ragaszkodnak a gyermekükhöz, állandóan aggódnak, nehogy valami rossz történjen a csemetéjükkel. És persze a kis lurkók sokszor próbára is teszik édesanyjuk türelmét. Időnként szigorúnak is kell lenni velük. Arról nem is beszélve, hogy a nap huszonnégy órájában készenlétben kell állni arra, hogy gondoskodjunk róluk. És a szülő egyik legfőbb kötelessége, hogy helyes irányvonalat mutasson az élethez, és eszerint is nevelje gyermekét.

Guru Mahārājára is úgy tekintek, mint a lelki édesapámra, aki hasonló jellemzőkkel terelget a lelki életem útján. Mindig számíthatok önre, és tudom, hogy a legjobb tanáccsal fog segíteni, hogy tovább lépjek életem egy-egy szakaszán. Türelmes velem, hiszen ha látja, hogy valamit nem tudok olyan gyorsan véghezvinni, hagy időt, hogy az megtörténjen, vagy beérjen. Néha kicsit szigorú is, hiszen szeretné, hogy egyre precízebben és egyre nagyobb odaadással szolgáljam Śrī Kṛṣṇát és Śrīmatī Rādhikāt. És ami a legnagyobb kincs, hogy Guru Mahārāja példájával, tanításaival az élet legmagasabb rendű tökéletességét adja nekünk, az Isten iránti tiszta szeretet.

Nekem csak egy gyermekről kell gondoskodnom, és néha még ez is olyan nagy lemondással, fáradtsággal, egészségügyi nehézségekkel jár. Bevallom, el sem tudom képzelni, milyen felhatalmazásra van szükség ahhoz, hogy egy avató lelki tanítómester több száz, vagy akár több ezer tanítvány lelki életére vállalhasson felelősséget. Én egy apró hangya vagyok önhöz képest, és csodálom azt a lelki potenciát, amivel Guru Mahārāja rendelkezik, hiszen több száz lelki gyermekére vállal felelősséget.

Köszönöm, hogy annak ellenére, hogy a gyermeknevelés kalandjai mellett kissé szétszórt vagyok, így is újra személyes szolgálatot végezhetek Önnek. Ez nagyon nagy

kincs számomra. A podcast-okért is végtelenül hálás vagyok, nagyon sok erőt merítek ezekből a leckékből, *bhajanokból.*

Nagyon vágyom rá, hogy igazi, őszinte tanítványává váljak, és hogy hátralévő életemben ne legyen más motivációm, mint hogy végre tiszta odaadással szolgáljam a lelki tanítómesterem és a *bhakták* lótuszlábait. Még a bűnös anyagi ragaszkodásaim miatt ez oly távolinak tűnik, de tudom, hogy Guru Mahārāja és a *bhakták* kegyéből ez megtörténhet, hiszen ki lehetne náluk kegyesebb?

Szolgája és lelki lánya:
Harimālā devī dāsī

Hari-vallabha devī dāsī

Kedves lelki tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és híveiknek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez alkalommal a felajánlásomat egy versben fogalmaztam meg, kérlek fogadd szeretettel!

A bűvész

Sosem büntet – hibáim magában keresi
szürke palástjába rejti vétkeim magjait.

A szíve óceán és partjainál rám vár
Mikor merem felfedezni titkait.

Figyelmétől kísérve bárhol otthon vagyok
szavai bársonyán a „régi” úton haladok.
Bizalma hidat ver a szakadék felett
így véd láthatatlanul amerre megyek.

Mindig új-egész más, kiről úgy hittem ismerem,
mégis ugyanúgy kedves minden múló percben.
Érhet baj és szenvedés – szívemben ő a remény,
mint téli ágon szendergő álruhás énekes.

Minden levelem szememből olvassa ki.
Csillagporral írt válaszát kezem nem érintheti.
Nem tudnám fogadni úgy ahogy illene,
mégis úgy érzem mintha mindig itt lenne.

Teljesületlen vágyaimnál jobb mire ő kér,
mert abba sok elfeledett kívánságom belefér.
Talán e bűvész varázskalapja látszólag-üres,
de mi benne rejlik reményeimnél is több lehet.

Tisztelettel és szeretettel:
Hari-vallabha devī dāsī

Bhaktin Hegedűs Ildikó

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sajnos alkalmatlan vagyok rá, hogy emelkedett személyedet dicsőítsem.

Csak hálás vagyok, hogy a te kegyedből megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot. Egy parányi országban élek, amit sok helyen még a nevéről sem ismernek a világban. Ám mégis isteni kegy, hogy odaadásod és elhivatottságod a lelki tanítómestered felé, s hogy megmentsd az elesett lelkeket, ide vezérelt hozzánk. Tanítasz, vezetsz minket, hálásak lehetünk, hogy menedéket vehetünk lótuszlábad porában. Indokolatlan kegyedből megismerhettük az Úr Caitanya (aki maga Kṛṣṇa) tanításait, megkaptuk a *kali-yuga* felszabadító folyamatának alappilléreit. A szent nevet, melyet az Úr Caitanya a te közvetítéseddel ajándékozott számunkra, a feltételekhez kötöttségünk létében a legszebb ajándék. Annyit kell csak tennünk, hogy énekeljük és így emlékezünk Kṛṣṇára.

Az évmilliók óta szennyeződő szívünknek gyógyír. A szent név éneklésével megtisztíthatjuk beteg és kemény szívünket és talán megláthatjuk a benne lakó Felsőlelket és talán kifejlődik majd bennünk az Isten iránt érzett feltétel nélküli szeretet. Ez magasztos cél értelmet ad emberi testben létünknek.

Jó lenne megvalósítani ezt a célt. Kérlek, add a kegyed, hogy lótuszlábad menedékében a helyes úton tudjak maradni.

Jelentéktelen szolgád: Bhaktin Hegedűs Ildikó

Hemāṅgī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és isteni megjelenésednek!

Néhány éve részt veszek a *vyāsa-pūjā* könyv készítésében, és minden felajánlást elolvasok, amit a *bhakták* írnak. Ez egy nagyon lelkesítő időszak. Bár nincs képesítésem ahhoz, hogy bárkit is megítéljek, látom, ahogyan változnak a *bhakták,* ahogy egyre több időt eltöltenek a Kṛṣṇa-tudatban. Amikor jövünk, lángoló tűztől – az anyagi világ természetétől – szenvedünk. Śrīla Prabhupāda azt mondja, hogy a *guru* kioltja az aggodalom tüzét a szívben. Te nem csupán avatott tanítványaid, hanem az egész magyar *yātrā* tagjainak szívében oltod a tüzet. A *bhakták* felajánlásai lelki boldogságról, őszinteségről szólnak, ahogy egyre jobban elmerülnek Rādhe-Śyāma kedvteléseiben. Dicsőségedet hirdetik, hiszen a lelki világ olyan mélységeibe nyernek betekintést, amiről álmodni sem lehet. És ahogy telik-múlik az idő, egyre képesítettebbek lesznek részt venni e kedvtelésekben. Hogy mi adja a képesítést? Semmi más, hogy a benned való hit. Akinek hite van benned és követ téged, az megfizethetetlen dolgot kap cserébe: megízlelheti az anyagi világban megnyilvánult lelki világ édességét. Minden dicsőséget az ilyen lelki tanítómesternek!

Guru Mahārāja, bár tudom, nem illik, rendhagyó módon mégis kérni szeretnék megjelenési napodon: kérlek, add áldásodat, hogy mindig végezhessek szolgálatot!

Szolgád: Hemāṅgī devī dāsī

Bhaktin Horváth Ancsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Ez az első felajánlásom. Nem érzem magam képesítettnek arra, hogy felajánlást írjak neked, de azért megpróbálom. Nem tudom szavakba önteni, mennyire sokat jelent nekem, hogy találkozhattam Kṛṣṇa-tudattal, ami csak neked köszönhető, hiszen te mutattál ebben az országban kiutat az anyagi lét óceánjából, és adtál menedéket Kṛṣṇa lótuszlábainál. Most már látom, 2 évvel ezelőtti életemnek, mielőtt a *bhaktákkal* találkoztam volna, nem sok értelme volt. Mindig is hittem Istenben, csak nem gyakoroltam komolyan semmilyen vallást, de imádkoztam sokat hozzá, tudtam, hogy vezet engem. Nagyon hálás vagyok neki, hogy Kṛṣṇa-tudat felé vezetett és ezáltal megismerhettelek téged is. Csodálatos személy vagy! Mindig háttérbe helyezed magad, csak hogy szolgálhasd Rādhe-Śyāmát és teljesítd Śrīla Prabhupāda vágyait! Nélküled semmit sem tudnánk a lelki életről, nem lenne Krisna-völgy, Rādhe-Śyāma, nem kapnának az emberek *prasādamot,* nem olvashatnák csodálatos könyveidet, amelyekben a lelki világról írsz, nem tanulmányozhatnák Śrīla Prabhupāda könyveit sem, és nem hallgathatnák transzcendetális *bhajanáidat* és podcast-jaidat sem. Ezeket minden nap hallgatom és olyankor olyan, mintha itt lennél mellettem és vezetnél a lelki életben. Sokszor válaszolsz a fel nem tett kérdéseimre is, amik nagy segítséget jelentenek a mindennapokban, és persze a podcast-oknak köszönhetően mindig hallok róla, mi történik éppen veled.

Segítettek a podcastok abban is, hogy komolyabban vegyem az odaadó szolgálatot,

valamint még egy dolog hozzájárult ehhez: amikor elütött egy autó. Ekkor rájöttem, hogy tényleg az a legnagyobb csoda a világon, hogy nap mint nap halnak meg az emberek körülöttünk, mi mégis azt hisszük, örökké élhetünk e testben. A baleset után nagyon hálás voltam Kṛṣṇának, hogy még nem hagyott meghalni. Nem tudom, hova jutottam volna a halál után, de biztos nem hozzá. Az ütközéskor egyáltalán nem tudtam Kṛṣṇára gondolni. Rájöttem, hogy a legfontosabb az életben a *bhakták* társasága, a jó *sādhana* és Kṛṣṇa szolgálata, hogy majd az utolsó pillanatban Rá tudjak emlékezni. A többi nem olyan lényeges, hisz mulandó. Ezekről sokat beszélgetek az emberekkel is. Szeretnék megszabadulni a sok rossz tulajdonságomtól, amik az odaadó szolgálat útjába állnak, és nem engedik, hogy felfogjam a *saṅkīrtan-yajña* fontosságát. A fejlődéshez azonban szükség van egy jó vezetőre is, aki át tudja adni tapasztalatait, tudja mutatni a megfelelő irányt, és ez a vezető szeretném, ha te lennél. Nálad képesítetted személyt nem is találhatnék!

Szeretném, ha a lelki apukám lennél és mutatnád az utat a tiszta odaadó szolgálat felé, de attól félek, nem leszel elégedett velem, és ha ez így lesz, akkor nem sok reményem van fejlődni a lelki életben, hiszen ezt a *guru* kegye teszi lehetővé. Ahogy a Śrīmad-Bhāgavatam 1.15.8. magyarázatában írja Śrīla Prabhupāda: „A folyamat tehát az, hogy a *bhakta* kegyéből elnyerhetjük az Úr kegyét, az Úr kegyéből pedig megkapjuk a lehetőséget, hogy szolgáljuk az Úr *bhaktáját*." Śrīla Viśvanātha Cakravatī Ṭhākura is ír erről: „Ha a lelki tanítómester elégedett, az elégedettséget okoz az Istenség Legfelsőbb Személyiségének is, ám ha nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert, semmi esélyünk nem lesz arra, hogy eljussunk a Kṛṣṇa-tudat síkjára."

Szeretném felajánlani jelentéktelen szolgálatomat, megpróbálva kihozni magamból a maximumot, és abban bízom, hogy talán egy kicsit is, de elégedetté tudlak

tenni, és abban is, hogy utasításaiddal együtt megkapom a képességet is arra, hogy megfelelően szolgálhassalak.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Horváth Ancsa

Bhakta Hüvelyes Lajos

Patita-pāvana Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, neked és lótuszlábad porának!

A mai napon szeretett tanítványaid túlcsorduló érzéseiket nem csak tettekkel, de szavakkal is kifejezik. Az ő odaadásukat irántad még felbecsülni sem tudom, nem hogy megérteni. Én csak egy rövid egyszerű köszönetet szeretnék mondani, hogy dicsőséges mestered – Śríla Prabhupāda – lótuszlábát követve, valamilyen különleges elrendezésből, ebbe a jelentéktelennek tűnő országba léptél, szent hellyé változtatva azt. Köszönöm, hogy tanítványaidat vezetve, ideális körülményeket teremtesz mindenkinek – akár kezdő, akár haladó a lelki életben –, hogy eleget tegyünk legalapvetőbb kötelességünknek: szolgálhassuk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *bhaktáit!*

Egész ország megmentője: Śrīla Śivarāma Swami ki – jaya!

Örök szolgád: Bhakta Hüvelyes Lajos

Indīvara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyednek!

Március havában járunk, a keleti szél már a tavasz illatával lengi be Új Vraja-dhāma mesés dombjait. A földből előbújó hóvirágok, a rügyező bokrok és fák tökéletes egységet alkotnak. Nemsokára kezdődik a *gaura-ārati,* s ilyenkor a lemenő nap vörösre festi a horizontot. A látvány lenyűgöző. Ma Rādhe-Śyāma birodalma nagyon békés és csendes, mégis a harmónia nem lehet tökéletes.

Mint minden évben az idén is ezt az időszakot Indiában töltöd több ezer kilométerre innen, s nélküled Új Vraja-dhāma nem lehet teljes és tökéletes. A *bhaktáknak* egyedül csak az emlékezés nyújt vigaszt. Azok az emlékek, amikor veled *bhajanáztak, kīrtanáztak,* és leckéidet hallgatták. Mindenki csak egyedül azt várja mikor érkezel meg, és mikor kezdődik újra a vezetéseddel egy *kīrtana,* amely mindenkit magával ragad, és elvisz a transzcendentális birodalom legrejtettebb világába.

Új Vraja-dhāma mindig csodálatos, olyan mint egy lótuszvirág. A lótuszvirág gyönyörű, kecses vonalai mindig vonzóak, de amikor ez a lótusz kinyílik, akkor olyan csodálatos, hogy látványával nem lehet betelni. Új Vraja-dhāma lótusza csak a te jelenlétedben tud kinyílni, s ezért hiányzol annyira mindenkinek. Bár fizikálisan nem tudsz mindig velünk lenni, de tanításaid szigorú követésén keresztül a jelenléted mindig érezhető, s ez az oka Új Vraja-dhāma vonzerejének. Cak azért imádkozom hozzád, hogy add meg nekem az erőt, és intelligenciát ahhoz, hogy mindig megfelelően tudjalak követni.

Szolgád: Indīvara dāsa

Īśāna dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivaráma-svāmin iti nāmine

Megjelenésed alkalmából, ebben az évben is szeretném megköszönni a sok szolgálatot, amelyet az elmúlt évben végezhettem. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy Śrīla Prabhupāda könyveinek az osztásával segíthetem azt a szolgálatodat, amellyel az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda üzenetét adjuk át az embereknek, megadva nekik is a lehetőséget, hogy felszabaduljanak és elérjék a lelki tökéletességet.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* kijelenti, hogy a közönséges emberek csak anyagi tettekkel foglalkoznak, elmerülve érzékeik kielégítésében:

nidrayā hriyate naktaṁ vyavāyena ca vā vayaḥ
divā cārthehayā rājan kuṭumba-bharaṇena vā

„Az irigy családfenntartó az életét éjjel alvással vagy a szexuális élvezettel tölti, nappal pedig pénzt keres vagy családja eltartásáról gondoskodik."

A szolgálat közben, amelyet adtál nekem, csak ilyen szerencsétlen emberekkel találkozom, akiknek többsége nem képes elfogadni ezeket a tanításokat. Ostobán azt gondolják, hogy mi akarjuk becsapni őket, nem látva mostani vezetőik elesettségét.

Mivel nekik hódolnak meg, életük minden bizonnyal nagyon szerencsétlen eredményt fog hozni a számukra.

Egyetlen esélyük van ha elfogadják Śrīla Prabhupāda könyveit, amelyek a te kegyedből jelentek meg ebben az országban, megadva a lehetőséget ennek az ország lakosaink, hogy felébresszék eredeti Kṛṣṇa-tudatukat.

Ezt a tulajdonságod inspirál és ösztönöz, végezni ezt a szolgálatot:

„A tudatlanok nem képesek méltányolni a Kṛṣṇa-tudatú tetteket, ezért az Úr Kṛṣṇa arra utasít bennünket, hogy ne zavarjuk őket, ne vesztegessük az időnket fölöslegesen. Az Úr *bhaktái* azonban még Nála is kegyesebbek, mert megértik szándékát. Emiatt aztán vállalnak minden veszélyt, még azt is, hogy megközelítik a tudatlanokat, s megpróbálják rávenni őket a Kṛṣṇa-tudatú tettekre, amelyek feltétlenül szükségesek az emberi lény számára." (BhG 3.29. magy.)

Ezt látom benned, amelyet nagyon inspirálónak találok a szolgálat végzéséhez. Megtenni olyasmit ami nagy örömet okoz Śrī Kṛṣṇának. Áldozatot hozni, mások érdekében, még ha ez egyáltalán nem könnyű.

A hozzád hasonló kiváló személyiségek rendelkeznek ezzel a nemes tulajdonsággal, ez az amely megkülönbözteti őket a közönséges emberektől, akik csak saját önös érdekükkel foglalkoznak. Vágyni mások boldogságára, segíteni őket a lelki fejlődésben – amelyet te tanítasz nekünk –, a legmagasabb rendű imádata Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. Ez mindenki számára hasznos és áldásos, az embereknek és számunkra is.

Így hát szeretném újra megköszönni ezt különleges ajándékot, amelyet kaptam tőled indokolatlanul és imádkozom áldásaidért, hogy tovább tudjam végezni.

Egy jelentéktelen személy:
Īśāna dāsa

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Guru Mahārājának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sok tanítványoddal együtt szeretettel köszöntelek és dicsőítelek áldásos megjelenésed évfordulója alkalmából!

Ahogy telnek az évek, és egyre többet tapasztalom, hogy milyen nehéz ebben a korban a lelki életet gyakorolni – és még inkább másoknak átadni – annál inkább növekszik a tiszteletem irányodban. Egyre nyilvánvalóbb a számomra, hogy olyasféle eredményeket, amelyeket te értél el, nem lehet közönséges módon elérni. Nem lehetséges anyagi eszközökkel, isteni felhatalmazás nélkül emberek százait rávenni az odaadó szolgálat végzésére, és ezen az úton tartani őket. Nem lehetséges egy lelki értékekkel szemben ellenséges világban mindig csak növelni és növelni az odaadó szolgálatot végzők számát, és egyre nemesebbé tenni odaadásuk minőségét. Nem lehetséges továbbá a tisztaság elveit hirdető lelki szervezetet létrehozni, egyben tartani, fejleszteni és sikeressé tenni különleges lelki megbízatás és küldetés nélkül.

te száznyolcvan fokban ellentétes irányban úszol, mint amerre az anyagi energia folyik, és mégis felszabadultan, gyorsulva szeled a hullámokat. Hogy ez mekkora csoda, azt azóta értettem meg, mióta elesett törekvőként azzal próbálkozom, hogy legalább a lelki tudás bevezető falatjait megismertessem másokkal. Engedd meg, hogy esetlen próbálkozásaim egyikének leírásával dicsőítsem a te akadályt nem ismerő természetedet és sikerességedet. A történet azt illusztrálja, hogy egy súlyosan

feltételekhez kötött léleknek milyen nehézségekkel kell szembesülnie, mikor a magasztos Úr dicsőségének parányi szikráját próbálja a maga módján hirdetni.

A dolog úgy esett, hogy Bencz Zoltán barátunk ajánlása révén felkértek a TEDx Danubia konferencián való részvételre. Ez a nemzetközileg sikeres TED konferenciák meghonosításának első magyarországi kísérlete volt. A rendezvény maga laza hangulatú, de a rövid előadásokat jól begyakoroltatják az előadókkal, hogy a produkciók hatásosak legyenek. A szervezők kedvesnek mutatkoztak. Több témát is felajánlottam nekik, amiről beszélhetnék. Ők „A természet IQ-ja" címet választották, mivel tudomást szereztek a könyv viszonylagos népszerűségéről.

Elhatároztam, hogy barna ingben és nadrágban fogom tartani az előadást, de nem volt ezekhez illő egyszerű, barna és *ahimsā* cipőm (tudni kell, hogy a nem bőrből készült cipők nagyon ritkák). Nem nagyon szeretek vásárolni, de az esemény rangja miatt rávettem magam, hogy benézzek egy-két közeli cipőboltba. Az egyik boltban éppen végkiárusítás volt, ezért az árúkat jelentősen leértékelték. Elkezdtem turkálni a cipők között, és a kezembe akadt egy pár barna félcipő, ami a cédula szerint nem bőrből készült, és a mérete is jónak ígérkezett! Az egyetlen gyanús vonása az volt, hogy a felirata szerint „utcai viselésre nem alkalmas". De én ezt is isteni elrendezésnek tekintettem, hiszen ha nem utcai viselésre, akkor biztosan színpadi viseletre szánják. Elképesztően alacsony ár volt ráírva: 3000 Ft (a műbőr cipők ritkák, de olcsók). Odavittem a pénztárhoz, ahol kiderült, hogy ez még a leértékelés előtti ár, amiből azóta 50%-ot levontak, úgyhogy mindössze 1500 Ft-ot kellett fizetnem. Elégedetten sétáltam haza, abban az egoista-*bhakta* hangulatban, hogy lám-lám, Kṛṣṇa mennyire támogatja a tevékenységeimet.

Hazaérve elkezdtem összeállítani az előadás vázlatat, amelyben egyrészt a homoki lábastyúk különleges költési szokásairól akartam beszélni (ami számomra Isten létét

bizonyítja), majd arról, hogy a vallások milyen közös életvezetési elveket ajánlanak az embereknek.

Egy-két nappal később aztán megrázó tartalmú e-mailt kaptam a szervezőktől. Kiderült, hogy egy értelmiségi csoport petíciót nyújtott be a részvételemmel, pontosabban a témaválasztásommal szemben. Emiatt a szervezők mentegetőzve azt írták, hogy nem adhatok elő a konferencián.

Mint kiderült, a tizenhárom aláíró közül jó néhány tudóst már korábbról ismerek: ateista és materialista emberek, akik mindent megtesznek, hogy a saját evolucionista felfogásuktól eltérő nézetek ne kaphassanak hangot. Nyilvánvalóvá vált a számomra, hogy a kezdeményezésük hátterében az áll, hogy próbálják elnyomni, elhallgattatni a nem-evolucionista nézeteket.

Dühös voltam, de majdnem teljesen tehetetlen. A szervezők szemében én csak egy extrém nézeteket valló krisnás voltam, míg az aláírók tekintélyes tudósok és tanárok. A támadókkal együtt a szervezők is eltökéltnek mutatkoztak, hogy ne adhassak elő az eseményen.

Valami mégis azt súgta, hogy nem szabad annyiban hagynom a dolgot. Hogy mi súgta ezt? Hát az a frissen vásárolt pár barna műbőr cipő. Miért engedte volna Kṛṣṇa, hogy megvásároljam, ha nem akarná, hogy használjam? Nem akarja tán a Jóisten, hogy kidobjak az ablakon 1500 Ft-ot?

Elhatároztam, hogy a magam lehetőségeihez mérten kampányba kezdek a fellépésemért. Nehéz döntés volt, mert az ember persze szerénységre törekszik, ugyanakkor nem akartam hagyni, hogy a démonikus erők ilyen könnyű győzelmet arassanak. A kommunikációs csoportban szerzett tapasztalataimra alapozva összeállítottam egy tervet.

Ennek a fő eleme az volt, hogy az egyház nevében írtam egy levelet, amit aztán Gaura Śakti prabhuval és Prithvi-pati prabhuval finomítottunk. Ebben az egyház

részéről próbáltunk egy kis nyomást gyakorolni a szervezőkre, felhívva a figyelmüket, hogy „sok tízezer Krisna-hívő és támogató aggodalommal figyeli" a körülöttem zajló eseményeket. Taktikai okokból azt is felajánlottam, hogy az IQ-könyv témájáról nem fogok beszélni, csak a vallások közös etikai alapelveiről.

A szervezők egyeztettek a petíció aláíróival, akiknek nem volt kifogásuk az ellen, hogy ilyen, számukra semleges témáról beszéljek. Így kényszerítettek rá az evolucionisták, hogy ne beszélhessek kedvencemről, az ausztráliai homoki lábastyúkról… Úgy tűnt, hogy a „kegyükből" kénytelen leszek közvetlenebb lelki témákról előadni.

Az egyházi levél is megtette a hatását, így a szervezők végül úgy döntöttek, hogy bent maradhatok az előadók között. Eddigre persze mentálisan jól kimerültem az igazságtalanság, a tervezgetés és kampánylevelek írása miatt.

De végül elérkezett a konferencia, és bemutathattam „A vallások közös nevezője" című vetítésemet, amit erkölcsi intő tartalma ellenére a szervezők és a több száz fős, elit közönség is elég jól fogadott.

A konferencia után még annyit tettünk, hogy az egyház nevében kiadtunk egy sajtóanyagot, amiben jeleztük, hogy nem értünk egyet azzal, hogy egyes értelmiségiek cenzúrázni akarják azoknak a véleményét, akivel nem értenek egyet, hiszen ez teljesen ellentétes a szólásszabadság demokratikus eszméjével.

Ennyi a történet. A tudományos prédikálásunk mostanában olyan fázisba érkezett, hogy némileg több figyelmet kap, de ezzel együtt az ellenséges hangok is felerősödtek, és személyeskedő támadásokat kezdeményeznek. Ezt mentálisan elég nehéz kezelnie egy olyan hétköznapi léleknek, mint én vagyok.

Remélem, nem haragszol, hogy egy ilyen személyes történettel köszöntelek a megjelenésed alkalmából. Csak szeretném, hogy tudd, hogy a magam kedvéért soha nem mennék bele ilyen konfliktusokba, hiszen alapvetően visszahúzódó természetű

vagyok. Érted, Śrīla Prabhupādáért és Kṛṣṇáért tudom csak rávenni magam, hogy belelépjek ilyen „kutyaszorító" helyzetekbe. És tudom, hogy Tőletek kapom az erőt arra is, hogy képes legyek elviselni és kezelni ezeket a helyzeteket.

Számomra a legfőbb tanulság az, amit a bevezetésben említettem. Ha ekkora nehézségekkel jár az, hogy az ember tarthasson egy 18 perces előadást egy fél-spirituális témáról, akkor micsoda lelki hatalomra van szükség ahhoz, hogy valaki véghezvigye mindazt, amit te véghezviszel? Tiszteletteljes hódolatom ajánlom lótuszlábad minden lépésének porába.

Tökéletlen szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Jagannātha-suta dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All Glories unto you on this auspicious occasion of your *vyāsa-pūjā*. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It's quite some years since I actually wrote an offering, although you are in my thoughts quite frequently and an offering is usually swimming around my mind, so finally pen to paper. I do find writing quite frustrating with dyslexia; a piece of music would be easier, although it would be only an instrumental which is probably of little use to you.

Last year with the backing of Jai Nitāi prabhu, I started a record label for Soho Street, "Radha Krishna Records". The 1st release a compilation album consisting of various devotees including Kṛpamoya prabhu and Śākṣī-gopāla prabhu was a commemorative album to celebrate the 40th Year of Śrī Śrī Rādha Londonīśvara's installation. Selling approximately ৲3,000 worth of CD's thus far, the initial burst of *lakṣmī* has been reinvested in the recording of an elaborate album featuring Kṛpamoya prabhu, which has potential to be released commercially to a broader audience. Two live albums have also been recorded involving the devotees and guests at Soho St. It's a small start but something I'm determined to see flourish and expand.

Music is irrelevant unless there's devotion to Kṛṣṇa and although I produce many budding stars at the studio eager to be the next big thing, ultimately it lacks real substance. The real sustenance with music came in the good old days while in Hungary with you on the festival tours, devotional music to be precise. That constant absorption that you gave, chanting the Holy Name, dancing and feasting, is certainly hard to forget, a profound moment in my life.

Another profound moment was the creation of your first *vyāsa-pūjā* books which Dayāl-Nitāi prabhu produced. Assisting him by photocopying, gluing pictures and assembling the book which was somewhat quite make shift, but a sheer joy. These moments are impossible to forget and certainly something to cherish. A simple affair of constructing your *vyāsa-pūjā* book—an amazing life experience.

There have been many moments within my life of which many of them have been totally useless, but when I've been engaged by you, the spiritual magic has been truly there. So simply, thanks Guru Mahārāja, it hasn't all been useless.

Your servant, Jagannātha-suta dāsa
UK (Soho Street)

Bhakta Jakab Gábor

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

Fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Nem tudom, hogy léteznek ilyen csodálatos személyek, mint te? Mióta a *bhaktáid* között lehetek, s szolgálhatom őket megváltozott a szívem, egyre jobban és jobban vonzódom hozzád, mert a legcsodálatosabb dolgot kaptam meg tőled: az odaadó szolgálat magját. Soha nem szeretnék mást, csak örökké szolgálni téged és a *bhaktáidat.* Kérlek segíts, hogy jó eszköz lehessek a kezedben, és igazán hálás tiszta szívem lehessen egyszer nekem is, hogy a legnagyobb kincsed milliók kaphassák meg rajtam keresztül is, mert ez az élet legmagasabb rendű tökéletessége.

Köszönöm, hogy szolgálhatlak, köszönöm az új életem!

Szolgáid jelentéktelen szolgája:
Bhakta Jakab Gábor

Bhakta Jakoda József

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogad tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmának.

„A lelki tanítómester kegyéből az isteni tudás megnyilvánul a szívben, *prema-bhaktit* sugároz és elpusztítja a tudatlanságot." Ezt a kegyet kapjuk tőled. A példamutatásodat, hogy mit jelent lelki tanítómesternek lenni. Mit tanítasz a léleknek? Az eredeti helyzetét, hogy jelentéktelen, parányi része a Legfelsőbb Úrnak. Csodálatos mélységeit tárod fel ennek a tanításnak. Segítesz megérteni, mit is jelent jelentéktelennek és parányinak lenni. Ez a megértés nagyon súlyos a feltételekhez kötött lélek számára. De tanítványaid, amikor alázatossá válnak és elfogadják ezt a jelentéktelenséget, megérthetik, hogy részei a Legfelsőbbnek. És ez a tudás, hogy részei, hogy örök kapcsolatuk van Kṛṣṇával, beragyogja őket és elpusztítja tudatlanságukat. A szerető kapcsolat Kṛṣṇával lesz számukra a kívánandó cél. Egyetlen kincsükké válik. Átadják magukat Kṛṣṇának és Kṛṣṇa pedig az övék lesz. Ezt kapjuk tőled, ha el tudjuk fogadni kegyedet. Kérlek, gondolj együttérzéssel erre az elesett lélekre.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Jakoda József

Jaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid isteni porának!

Ahogy a gyermek nem nőhet fel szülei figyelmes törődése nélkül, úgy a transzcendentális szolgálat szintjére sem emelkedhet fel senki a lelki tanítómester gondoskodásának hiányában. Életem eddig legfontosabb eseményein a *vaiṣṇavák* jelenléte mellett, a te áldásaid és jelenléted voltak, amelyek visszavonhatatlanul szentesítették e jelentőségteljes pillanatokat.

„A hozzád hasonló szenetek maguk a zarándokhelyek. Tisztaságuknak köszönhetően az Úr állandó társai ők, s ezéert még a zarándokhelyeket is képesek megtisztítani." (Cc. Ādi-l. 1.63)

Először is felavattál, aztán pedig második avatásban részesítettél, s kegyedből részt vehetek a *mūrti* imádatban és más brahminikus tevékenységekben. Nincs az a jámbor tett ami feljogosítana arra, hogy itt éljek Új Vraja-dhāmában, szolgálva a *bhaktákat* és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Csak egy olyan tiszta *bhakta* különleges kegye teszi ezt lehetővé, mint amilyen te vagy. Képesítetlenségem és rossz tulajdonságaim mind egy-egy akadály a kettőnk és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara között lévő kapcsolatban. De te elfogadtál úgy ahogy vagyok, miközben személyes példáddal, könyveidben leírt tanításaiddal, leckéiddel, potcast-jaiddal, velem és feleségemmel folytatott személyes beszélgetéseiddel (melyekben inkább apai, mint lelki tanítómesteri kapcsolatodat fejezted ki) folyamatosan arra inspirálsz, hogy *bhaktává* váljak.

Az elmúlt év nyarán volt az esküvőnk Līlārāṇīval, melyet szintén te szentesítettél meg.

Amikor valaki házasságra adja a fejét, az azt feltételezi, hogy az illető személy, személyek, felelősségteljes felnőtt emberek akik készek arra, hogy családot alapítsanak és utódokat nemzzenek.

De a *Bhāgavatam* óva int attól, hogy valakik ezt a megfelelő érettség nélkül tegyék, hiszen családjuk utódaik még a bogaraknak is vannak. *„pitā na sa syāj jananī na sā syāt„*(SB 5.5.18)

A Kṛṣṇa-tudatban minden tett, minden gondolat lelkivé válik az által, hogy felajánljuk azt a lelki tanítómesteren keresztül az Isteni Párnak. Az én szempontomból ez azt jelenti, hogy a lelki életemben, melyet immáron a *gṛhasta āśramában* gyakorlok, felnőtté, éretté, felelősségteljessé kell válnom. Jelenlegi elesett helyzetemet és a szentírások kinyilatkoztatásait figyelembe véve, ez csak egy módon lehetséges: *yasya prasādād bhagavat-prasādo/ yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi.*

Csak is a te kegyedből.

Szolgád:
Jaya dāsa

Jayadeva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda and to you my beloved Gurudeva.

My offering is light hearted because I am always touched by the pictures I see with you and Tarakanātha prabhu having fun, cracking jokes, in India.

I hope you don't mind.

You're so fun fun funny
Sweet as hun hun honey
You're the one one oney we adore.

You're so joy joy joyous
Life cannot destroy us
As you buoy buoy buoy us to The Shore.

And your chide chide chiding
Stops us slide slide sliding
Always guide guide guiding to The Right

Practice what you're preaching
Influence reach reaching
Till my weak weak weakness sees The Light.

Ever true true truer
Not the do do doer
That's the pure pure devotee you are

Tricks the tricky trick tricker
C'os you're quicky quick quicker
Than a light beam flicker from a star.

And we love love love you
None above 'bove 'bove you
'Cept the blue gold Lovers in The Sky.

And your Guru's instructing
And his mercy inducting
As it falls kind kindly from on High.

You're the shy shier shyest
You're the dry drier driest
You're the high higher highest one for me

And I think you know it
Tho' I don't much show it
But I am in your debt eternally

Your servant,
Love Jayadeva dāsa

Jaya Gopāla dāsa, Ekacakra Dāsī, Bodhiṇī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupada!

Although geographical distance from your personal association is undoubtedly a major handicap, fortunately, this past year in the UK, we were lucky enough to hear from you both with your daily podcasts and fortnightly Skype conferences—the perfect *yukta-vairāgya* of modern technology!

I hope we will again be able to benefit from these nectarean communications this coming year.

Thank you again Guru Mahārāja for being an ever dependable well-wishing, spiritual beacon, guide and friend.

All glories to your unrelenting and ever-fresh devotional service to Śrīla Prabhupāda and Śrī Caitanya Mahāprabhu.

Your servants,
Jaya Gopāla dāsa
Ekacakra Dāsī
Bodhiṇī

Jayānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance at your lotus feet and all glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you very much for initiating me and accepting me as one of your disciple. Allowing me the access to to Śrīla Praphupāda's family so that I can make progress in my spiritual life.

I beg to remain your humble servant,
Jayānanda dāsa

Jayanta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm, hogy könyveket írsz, hogy olyan sok kutatást végzel és nagyon alaposan elmagyarázol mindent. Nagyon sokat segít. Munkád felbecsülhetetlen értékű. Kegyedből a pokol az Úr transzcendentális lakhelyévé változott. Légy szíves, fogadd ügyefogyott erőfeszítéseimet úgy, mintha virágokat ajánlanék az oltáron, és add az áldásodat, hogy egyszer szilárd eltökéltséggel és szeretettel szolgálhassak.

Szolgád: Jayanta dāsa

Jayaśrī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaranak!

Megjelenési napod alkalmából azért imádkozom, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni és kifejezni hálámat mindazért, amit tőled kaptam.

Évről évre, ahogy írom neked a felajánlásaimat, rá kell, hogy döbbenjek, hogy majdnem mindig ugyanarról írok, megköszönöm, hogy megmentettél és próbálom kifejezni a hálámat. Hát ezt sajnos nem nevezném fejlődésnek.

Nem vagyok a szavak embere, és mivel nem vagyok a közvetlen közeledben, ezért személyes élményekről sem nagyon tudok írni. Mégsem vagyok elkeseredve, mert szerencsére sokféle módon adod a tanításaidat a tanítványaidnak. Könyveid tele vannak eksztatikus kedvtelésekkel és filozófiával egyaránt. Ezek az írások a te magas szintű megértéseid és mély megvalósításaid a lelki élet titkait illetően. Már alig várom az új könyvedet, a *Nava Vraja Mahimāt,* ami azt hiszem minden eddigi elképzelésünket felül fogja múlni a szépséget és a tökéletességet illetően. Milyen szerencsések vagyunk mi magyar *bhakták,* hogy ilyen csodálatos lelki tanítómesterünk van mint te, aki ilyen írásokkal áldja meg a közösségünket, melyek különleges drágakövek az ISKCON-ban megjelent könyvek között. Aztán ott vannak a napi hangüzeneteid, melyek segítenek azoknak a *bhaktáknak,* akik nem templomokban élnek, hogy napról napra kapcsolatba kerüljenek egy kis transzcendentális hangvibrációval, mely élettel tölti el őket a Kali-yuga haldokló társadalmában. Hát nekem ezek a lehetőségek jutottak, és ha szerencsés vagyok, néha még egy-két leckéden is ott tudok lenni

Krisna-völgyben, hogy ily módon is tanulhassak tőled. Az életem most messze van a szabályozottságtól és a rendszerességtől, hála kisfiamnak Náradának. Egyelőre csak meditálok rajta, hogy majd szavak helyett, idővel szolgálatot, és komolyabb lelki gyakorlatokat is tudok ajánlani neked, és ezáltal elégedetté tenni téged.

Ismét megköszönöm, hogy megmentettél a lelki halálból és bízva abban, hogy kegyedet egyre mélyebben megvalósítva valóban hasznos tagja tudok majd lenni e csodálatos közösségünknek, mely vágyadból és Śrīla Prabhupāda iránti szeretetedből nyilvánult meg.

Jelentéktelen szolgád:
Jayaśrī devī dāsī

Jitendriya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmának!

Itt ülök a budapesti *āśramában*. Az ágyamnál lévő szekrényen van rólad egy képem, amin *harināmát* vezetsz, *mṛdaṅgán* játszol és közben Kṛṣṇa szent nevét énekled. Melletted egy *bhakta* áll, aki szintén dobol, de őt nem ismerem. Közben azon tűnődöm, mi is az pontosan, amit kaptam tőled? Ahhoz, hogy erre választ kapjak, még nagyon sokat kell fejlődnöm. Nem is tudom értékelni azokat a kincseket, lelki

drágaköveket, amiket adtál nekem! Olyasmi ez, mint amikor a hozzá nem értőnek mutatnak egy nagyon értékes drágakövet, de számára az semmit sem jelent, mert nem ismeri fel annak a kőnek a páratlan értékét, és azt sem, hogy milyen különleges ajándékot kapott. Te nemcsak megmutatod ezt a drágakövet, hanem nekem is akarod adni, de én annyira ostoba vagyok, hogy nem akarom elfogadni. Te mégis mindig türelmes maradsz, mindig adsz egy újabb esélyt, egy újabb lehetőséget, hogy felismerjem és elfogadjam azt a kegyet, azt a csodálatos életet, amelyben te is élsz, és ami a valódi szabadságot és boldogságot jelenti. Ez nem más, mint a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet, a legnagyobb kincs, amit mindenkinek ingyen adsz mindenkinek, aki elfogadja és aki tudja értékelni. Bár csak igazán tudnám értékelni, az életemmé tudnám tenni a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást, és bárcsak ne vágynék semmi másra!

Kedves Guru Mahārāja! Néha olyan távolinak tűnik a kapcsolatom veled, mert van, hogy ritkán látlak, de mindig rájövök arra, hogy erről csak én tehetek, mert te mindig készen állsz arra, hogy viszonozd az én közeledésemet. Néha magamból indulok ki, és azt gondolom, biztosan annyi dolgod van, és nem érsz rá, hogy pont velem foglalkozz. Tudom, hogy ez igazából nem így van. Tudom, hogy annak ellenére, hogy részemről elhanyagoltnak mondható a kapcsolatunk,te még így is gondolsz rám, sőt nem csak rám, de minden tanítványodra. Nem csak az én helyzetemmel vagy tisztába, de mindenki más helyzetével is.

A szent írások szerint senki sem szabadulhat fel addig ebből az anyagi világból, amíg nem szolgál egy *mahātmāt.* A *mahātmānak* pedig – többek között –, az a tulajdonsága, hogy napi huszonnégy órában Kṛṣṇa szerető szolgálatát végzi. Láthatjuk, hogy te mindig el vagy merülve Kṛṣṇa szerető szolgálatában. Ezzel is szolgálsz minket, a tanítványaidat, hogy *mahātmā* vagy, aki mindig nagy igyekezettel szolgálja Kṛṣṇát.

Teljesen elfogadod szolgálatnak azt, amit én szerencsétlenkedek, és ezáltal Kṛṣṇa is elfogad engem. Páratlan kincset adsz nekünk, Guru Mahārāja! Ígérem, hogy fő törekvésem az lesz, hogy én is alkalmassá váljak ennek a kincsnek a továbbadására. Köszönöm a türelmedet, a példamutatást és a sok szeretetet, amit adsz nekem!

Érdemtelen szolgád:
Jitendriya dāsa

Jīvadoyā dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisences. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Divine Grace.

At this auspicious occasion of your appearance day I would like to speak about your amazing quality of compassion and kindness.

It was some time ago when you came to England for one of your regular visits. As usually you were very busy with many meetings at the Manor. Apart from that I think you also did some house programs, spoke to devotees, came to the Manor for the morning programmes and worked on your books. You had so, so much to do. Your schedule was just so packed that it couldn't have been busier.

Then the news came that one devotee was admitted to Watford General Hospital with some disease. I cannot remember who it was but what I remember is that

despite of your supremely busy schedule you put some time aside to go and visit that devotee.

I got the wonderful opportunity to drive you there in the car. I think it was rather a disturbance for you because of my passionate driving and a tendency to always be late. But somehow I got your mercy and you allowed me to take you to the Hospital. It was only me and you in the car. I was so nervous. I didn't know whether I was supposed to talk to you or ask you some questions or whether I should just keep quiet. I think I just kept quiet because I thought 'Guru Mahārāja has so many important issues on his mind, the last thing he wants to do is to be disturbed by my useless talk.'

So we were driving together in the car. When we got to the Hospital I dropped you off at the main entrance and I stayed in the car, waiting for you. When you returned you looked very grave and thoughtful.

I remember I was truly amazed by the fact that you put aside all your things and travelled all the way to the Hospital to see that devotee.

I wanted to tell you how impressed by your behaviour I was. So I gathered some courage and said: "Guru Mahārāja you are so compassionate and kind, you came to see this devotee even though you have such a busy schedule" Then I remember I froze, getting all nervous whether I said the right thing. But you just kept the same grave expression on your face and simply said: "It is not a question of compassion it is a question of duty. It is our responsibility."

Thank you so much Guru Mahārāja for teaching me by your exemplary action. I will always remember that day when I drove you to the Hospital.

Happy Birthday!

Your insignificant servant, Jīvadoyā dāsa

Kalāvatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupada. All glories to your appearance day which brings great happiness and joy to your disciples and the Vaisnavas.

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

"I was born in the darkest of ignorance, and my spiritual master opened my eyes with the torchlight of knowledge. I offer my respectful obeisances unto him".

When I first saw some of the samples you showed me and Rāmapriya of *Nava-vraja-mahimā* last year, I was completely overwhelmed. Just those few samples were so wonderful, so beautiful and completely spiritual in the layout, that I felt enthused and excited more than ever to see the end product. This book will be like none before and whoever is fortunate enough to receive one will thank you for this magical gift of New Vraja-dhāma and the wonderful pastimes of Rādhe-Śyāma, for them to keep. It will be amazing!

To be honest I will be really glad when it is published too and I have a copy on my coffee-table so to speak, as then you will be available to come and visit the temple more, and we can have your association more with classes, and look forward if we are fortunate, to take part in *bhajanas* and *kirtanas* during the evening for a short while with you too. We have all missed you a lot especially the devotees who have

lived here for so many years. But my feelings are that when we all get the book finally, then it will make up for all that time you have been sitting at your desk and computer, typing, typing…typing for so long. All of your books are truly wonderful and unique in their presentation and content, we are really so fortunate to be here when you are also here writing them and to share them with you. Generations of Vaishnavas to come will be able to appreciate and enjoy reading about Kṛṣṇa's pastimes while visually participating in parikrama of those Holy Places at New Vraja-dhāma which is pristine clean and pure.

"He reasons ill who tells that Vaishnavas die when thou art living still in sound." (Śrīla Bhaktivinoda Thakura)

It is a year ago now that we moved from the uk and it is still a bit surreal that we are here. But I wanted to advance in my spiritual life and did not want to waste too much time (being the age where those thoughts of death are with you more often) so I was so happy that you gave us the opportunity to come here and start to make that advancement. Because of that I try to do things nicely to please you and Rādhe-Śyāma and of course the devotees. You work so hard on your books and in everything that you do for Śrīla Prabhupāda. You life revolves round him and Rādhe-Śyāma and Their pleasure. How wonderful must it be to have so much absorption like that and I often wonder to myself and also hope that one day I may experience that loving exchange with Them too.

janame janame sabe pitāmātā paya
kṛṣṇe guru nahi mile bhaja hari ei

Everyone always gets a mother and father; but if one gets the benedictions of Kṛṣṇa

and guru he can conquer the material energy and return back to Godhead by serving the Lord.

I am so very fortunate to be here and everybody tells me so. That good fortune however has only been allotted by you my spiritual master the one who is in charge of my life and actions, of everything that I do. So the time comes when serious actions need to be implemented so please instruct me further on how I can improve my service to you, Śrīla Prabhupāda and the Vaishnavas, because that is the only thing that is important…pleasing and serving on the path back home back to Godhead according to your instructions.

Dear Guru Mahārāja have a wonderful and happy day today, I hope you do not get too tired though. All glories to you!

Your ever aspiring servant,
Love
Kalāvatī devī dāsī

Kalyāṇi devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarának!

Annyi minden történt ez alatt az év alatt. Minden változik. Mi is folyton változunk. Azt mondják ez a természetes. Hozzá tartozik az élethez, hiszen a Kṛṣṇa-tudat folyamata szerencsés esetben maga a változás.

Amíg ezen töprengek, rájövök, ha mindig minden változik is, akik igazán fontosak a számomra mindvégig itt voltak mellettem. A lelki tanítómesterem, mint az én örök középpontom, sohasem enged kibillennem az igazi helyzetemből, mely nem más, mint az alázat sziklavárára épülő szolgai mentalitás. A szent név, aki mindig reménnyel tölti el küzdelmekkel teli lelki fejlődésem minden pillanatát. Valamint a *bhakták* társasága, mely oly ragyogó, hogy bármilyen sötét időszakot képes beragyogni, persze, csak ha engedem. De miért is ne engedném? Hiszen ezek az én biztos láncaim, amikhez leláncolhatom magam *māyā* tornádója elleni harcomban.

Guru Mahārāja! Köszönöm neked, hogy esélyt adsz jobbá tennem az életem. Köszönöm, hogy lehetőséget adsz jobbá tennem mások életét. Tudom, hogy sok kegyet és alkalmat elmulasztottam ostoba és önző természetem miatt, de kérlek bocsásd meg, és fogadj el jelentéktelen szolgádként.

Leestem egy lealacsonyult tudatszintre. Guru Mahārāja, kérlek, ments meg ebből a helyzetből.

Addig is maradok őszinte örök szolgáid jelentéktelen szolgája:
Kalyāṇi devī dāsī

Kamala devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, olyan kegyes vagy hozzám, amiért annyi éve a szolgálatodban állhatok. Ettől nagyobb szerencse sosem érhetett volna engem. Minden a te kegyedből történik, általad, minden, ami előbbre vihet a lelki élet útján, haza az örök otthonunkba. Ennek a szerencsének a nagysága fel nem fogható a számomra.

Most éppen Bombayben vagyok. Jó tapasztalat látni, hogy egy hiteles lelki tanítómester irányítása nélkül és Śrīla Prabhupāda védelme nélkül semmi sem az igazi. A szemben lévő templomban szépen megfér egymás mellett Durgā devī, Hanumān, Gaṇeśa, az Úr Śiva, es egy gyönyörű Rādha-Kṛṣṇa *mūrti.* A helyiek, akik sokféle *mantrát é*nekelnek a nap folyamán, meglepődve tapasztalták, hogy leborultam a *mūrtik* előtt, és hogy *japáztam.* Honnan tudom én ezt, ki mutatta nekem? Miért vagyok száriban, honnan tudom, hogy kell felvenni? Tele vannak kérdésekkel. Amikor Śrīla Prabhupādáról mesélek nekik, sokan rögtön tudjak, hogy ki ő.

Amikor a neten megmutattam nekik Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara fotóit, elámultak, Śrīmatī Rādhārāṇī szépsége elkápráztatta őket. Mindig ilyen szépen vannak díszítve? Mennyi ruhájuk van? Rögtön lecserélték a mobiljaik háttérképét a *darśanájukra.* Az irodista hölgy megkért, hogy tegyem be a képüket háttérképnek a számítógépére. Az idős *mātājik* sírtak, amikor *mahā-prasādamot* kaptak, és a Krisnavölgy magazinban száriban, *dhotīban* látták a gyerekeket. Hogyan lehetséges ilyen csodalatos hely valahol Európában? Ekkor szoktam rólad mesélni, hogy lássák ilyen csodák nem nyilvánulnak meg csak úgy maguktól a világban, csakis egy tiszta *bhakta*

szeretetteli szívéből, amely Kṛṣṇa szolgálatáért dobog: egy olyan szívből, mint a tiéd, Guru Mahārāja.

Amikor az ügyintézők látják a *karmi* nevemet a papírokon, de én ugye Kamala dāsīként mutatkozok be, rögtön azt kérdezik: a Guru Mahārājád adta neked ezt a nevet?

Igen, a Guru Mahārājám adta, akitől kegyesebb, csodalatosabb, odaadóbb, megvalósítottabb, lemondottabb, tisztább személyt nem ismerek. Aki az egyetlen magyarázat arra, hogy hogyan lehetek még mindig a társaságában.

Beszélgettem egy, a kórházban dolgozó férfival. Azt mondta, nekik itt minden lehetőségük megvan, de hogyan bírunk mi *bhaktak* maradni nyugaton? Aztán bevallotta, hogy irigyel engem, mert nekem van egy lelki tanítómesterem, neki meg nincs, és hogy milyen szerencsés vagyok én ezert.

Igen, Anniruddhának igaza van, én nagyon szerencsés vagyok, amiért minden érdemtelenségem ellenére te vagy a lelki tanítómesterem! Köszönöm ezt neked, Guru Mahārāja!

Elesett szolgád:
Kamala devī dāsī

Karṇapūra devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget neked, megjelenésed legkedvezőbb ünnepén! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog vagyok ezen a napon, hogy együtt ünnepelhetek veled, az istentestvéreimmel és a többi kedves *bhaktával!* Tavaly ugyanis ezen a napon nagyon beteg voltam. Akkor azt gondoltam, talán soha többé nem lesz alkalmam a *vyāsapūjādat* megünnepelni, talán nem is láthatlak többé… De Krisna olyan kegyes volt hozzám, hogy adott nekem még egy esélyt az életre, hogy kijavíthassam a hibáimat, és hogy törődhessek azokkal, akiket szeretek. Te feltétlenül közéjük tartozol, ezért szeretném, ha a kapcsolatunk épülne és mélyülne. Szeretnék tenni valami csodálatosat, hogy kifejezzem irántad érzett szeretetemet és elkötelezettségemet.

Tudod, az elmúlt két évben sokfelé jártam, de mindennap gondoltam rád, és sokszor nagyon szomorú voltam, mert nem követtem az utasításaidat és így nem ápoltam a kapcsolatunkat. Most azon dolgozom, hogy ez megváltozzon, kérlek, add a kegyed, hogy sikeres legyen ez a próbálkozásom! Nagyon szeretnélek elégedetté tenni!

Törekvő szolgád:
Karṇapūra devī dāsī

Karnikāra devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra eltelt egy év és megint azon gondolkodom, mit is ajánlhatnék fel neked. Minden gondolatunk, tettünk és szavunk egy felajánlás kell, hogy legyen, de ha nem az, akkor hol az odaadás? Nekem még azt is nehéz megérteni, mit jelent az, hogy lelki tanítómester. Śrīla Prabhupāda egy leckéjén pont erről beszélt, mit jelent hiteles lelki tanítómesternek, *gurunak* lenni. Hat tulajdonságot nevezett meg, amivel rendelkeznie kell ennek a személynek.

A *guru* első tulajdonsága, hogy olyan utasításokat kell adnia melyek, azonnal kioltják és megszabadítják a szívünket az aggodalom lángoló tüzétől. A második tulajdonság az, hogy mindig az Úr szent nevét énekli és táncol. Ezt a tulajdonságot jól képviselik a *kīrtanák,* amiket vezetsz, és közben utasításokat adsz nekünk, hogy mi a legmegfelelőbb mód ennek a tulajdonságnak az elsajátítására.

A harmadik tulajdonság, hogy mindig a *mūrtit* imádja és a tanítványait is ebben foglalja le. Én is nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy megkaphattam tőled Rādhe-Śyāma *mūrtiainak* szolgálatát. Amikor látlak az oltáron, hogy milyen szeretettel és odafigyeléssel, finomsággal bánsz velük, az mindig megerősít abban, hogy ők tényleg személyesen jelen vannak a *mūrti*-formában.

A lelki tanítómester negyedik tulajdonsága, hogy arra ösztönöz, hogy az embereknek osszunk *prasādamot,* mert a nyelvet az Úr szolgálatába kell állítani úgy, hogy mindig a szent nevet énekeljük és *prasādamot* osszunk és tiszteljünk meg.

Az ötödik tulajdonság, hogy mindig, 24 órán keresztül a kedvteléseit végző Kṛṣṇára emlékezik, gondol. Te ezzel a tulajdonsággal is rendelkezel, mert folyamatosan írod a Kṛṣṇáról szóló könyveket. Amikor itt vagy a farmon, és veled lehetünk személyesen, bármerre nézel, mindig valamilyen kedvtelés jut eszedbe, amit megosztasz velünk is, hogy felébreszd a szeretetünket Kṛṣṇa iránt. Köszönöm neked, hogy ezeket a szép történeteket megosztod velünk.

Utolsó tulajdonságnak a lelki tanítómester legfőbb célját tekinti, azt, hogy eljusson Kṛṣṇa bolygójára, ahol segíthet a *gopīknak* Kṛṣṇát szolgálni. Ezzel a tulajdonsággal is rendelkezel, mert útmutatással látsz el minket, a szolgálatunk közben, hogy hogyan lehet még jobban szolgálni Kṛṣṇát.

Guru Mahārāja, te mind a hat tulajdonsággal maximálisan rendelkezel, amit nekünk is olyan nagy szeretettel adsz át, hogy a tiszta odaadásodat látva, mindenki szeretné megkapni ezt a lelki boldogságot.

Bárcsak lenne nekem is egy kis odaadásom, hogy tudjalak követni. Add a kegyed, hogy a missziód beteljesítésének részese legyek és eggyé tegyem vágyadat a szívemmel és lelkemmel, amit saját példáddal mutattál be a lelki tanítómestered iránt.

Bocsásd meg a botlásaimat, és kérlek, add továbbra is a kegyed nekem is. Köszönöm, hogy megmentettél, és a tanítványod lehetek!

Haszontalan szolgád:
Karnikāra devī dāsī

Kathāmṛta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Vyāsa-pūjād az egyik legkedvesebb nap tanítványaid és követőid számára, hiszen lehetőséget kapunk arra, hogy kifejezzük hálánkat mindazért, amit értünk tettél és teszel.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy találkozhattam veled! Örökké adósod maradok! Te voltál az, aki megtörted nyomorúságos sorsom bilincsét, és szabadon engedtél az Úrnak végzett odaadó szolgálat ösvényen. Mióta találkoztam veled és a *bhaktáiddal,* életem minden pillanatát Kṛṣṇa-tudat gazdagítja.

A *bhaktákon* keresztül csodás szolgálatokat kapok, amit csak a te kegyedből tudok végezni, hiszen olyan tudatlan és szerencsétlen vagyok. Semmi képességem és jó tulajdonságom nincsen. Naponta többször kérlek, áldj meg engem, hogy a rám bízott feladatot Kṛṣṇa és a te megelégedettségére el tudjam végezni! Nem is tudom felmérni, hogy milyen szerencse vár rám, ha hűséges maradok tanításaidhoz és segítek a vágyaid beteljesítésében.

Nagy hálával és szeretettel gondolok rád! Magadat nem kímélve, áldozatokat hozva írod transzcendentális könyveidet, értünk, hogy a bennük levő tudás elpusztítsa a tudatlanságból fakadó sötétséget. Belülről világosítson meg minket.

Végül szeretett mesterem! Kívánom neked, hogy még eben a világban, jó egészségben tudd elégedetté tenni lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupādát. Lótuszlábait követve, beteljesíteni misszióját!

Örök szolgád: Kathāmṛta devī dāsī

Kirtirāja dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

dṛṣṭaṁ na śātram guravo na pṛṣṭā
vivecitaṁ napi budhaiḥ sva-buddhyā
jathā tathā jalpatu bāla-bhāvāt
tathāpi me gaurahariḥ prasīdatu

Nem kaptam képzést szent lelki tanítómesterektől, nem tanulmányoztam művelt tudósok segítségével a szentírásokat, s bár úgy beszélek, akár egy gyerek, mégis azért imádkozom, hogy az Úr Gaurahari elégedett legyen velem. (Prabhodhānanda Sarasvatī: *Śrī Caitanya-candrāmṛta* 143)

Ezzel szemben én egy tökéletes *vaiṣṇava* lelki tanítómester tanítványa vagyok, s a te segítségeddel képzetté válhatok a különböző szentírásokban. Az biztos, hogy úgy beszélek akár egy gyerek, de kegyedből, a szolgálatod által az Úr Gaurahari biztos elégedett lesz velem.

Kedves Guru Mahārāja! Külön szeretném megköszönni neked, hogy megosztod velünk a podcaston a Kṛṣṇa-tudatos látásmódodat a leckéiden és a beszélgetéseiden keresztül. Számunkra, akik óvatosan dédelgetik lelki palántáikat, ez az a tápoldat, ami segít, hogy napról napra erősödjenek.

Szolgád: Kirtirāja dāsa
(Cukor dāsa)

Kiśora dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Mostanában fejezem be a *Śuddha-Bhakti Cintāmaṇi* című könyvedet. Nagyon sokat tanultam belőle, és azt hiszem, bárki, aki veszi a fáradtságot, az így van vele. Igazából azt hiszem, egész életemben téged kerestelek. Mindig hozzá csapódtam egy-egy csoporthoz, bandához, aztán egy szép napon megjelentél az életemben, és onnan már nem volt visszaút. Mindig nagyon nagyra értékeltem, ha valaki egészen apró részletekig belemenően tudatos arról, amit csinál, és ismeri az útnak, amit jár, minden egyes apró részletét. És főleg, ha ezt nem csak megjárta, átélte, hanem képes átadni másoknak, sőt képes vezetni is és járni megtanítani másokat azon az úton.

Nemrég csatlakoztam a mozgalomhoz, és most egy éve, hogy felavattál tanítványodnak. Sok minden történt ennyi idő alatt, és sok dolgot láttam, de ezek mind elenyésznek, mikor elkerülök én a képből és megpróbálom az életemet úgy élni, hogy az nem az enyém, hiszen felajánlottam neked és Śrīla Prabhupādának. Elég csak azokra a történetekre gondolnom, amiket Śrīla Prabhupāda mesélt az ISKCON megalapításáról, vagy a saját életéről, vagy azokról, amiket te írtál, vagy meséltél azokról az időktől egészen napjainkig, miután Śrīla Prabhupāda eltávozott.

Ilyenkor mindig eltörpülnek azok a dolgok amikkel épp küzdök, vagy küzdeni akarok. A te életed tökéletes példája, hogy miként kell meghódolni Śrī Kṛṣṇa, az Istenség legfelsőbb személyisége akaratának, és miként kell Vele összhangban, az Ő akaratának és elképzeléseinek teret engedni a saját életünkben.

Ez nekem, mint egy feltételekhez kötött léleknek, néha rettenetesen nehéznek tűnik, de ilyenkor mindig próbálok rád gondolni, és a te példaértékű életedre, mindennapjaidra, hogy ha az ember mégis képes elfogadni a dolgokat úgy ahogyan azoknak lenniük kell, akkor Kṛṣṇa megáldja őt transzcendentális tudással és megvalósítással, amivel sokkal egyszerűbb és hatékonyabb az élet.

Igazából nagyon sok erőt és kitartást tudok kapni azokból a pár soros leveleidből is, amiket írtál nekem, és gyakran veszem elő őket, hogy megpróbáljam megérteni és alkalmazni azokat az elveket, amiket tanítasz nekem és minden élőlénynek ezen a világon.

Érdemtelen szolgád:
Kiśora dāsa

Koda-Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséged lótuszlábaidnak!

„Ha olvasod a könyveimet, társulhatsz velem" – mondta Śrīla Prabhupāda egy indiai férfinak Torontóban 1975. augusztus 7-én, egy reggeli séta alkalmával. A férfi csüngött Śrīla Prabhupāda szavain és panaszkodott, hogy nagyon ritkán kapja meg a társaságát. Śrīla Prabhupāda ezt felelte: „A távollétemben olvasd a könyveket.

Amiről beszélek, az le van írva a könyvekben. Ennyi." A férfi nem így gondolta: „De személyesen mégis csak jobb." Mire Prabhupāda így bátorította: „Persze, de még mindig, ha olvasod a könyveimet, társulhatsz velem."

A tanítvány kötelessége, hogy társuljon a lelki tanítómesterével. De ez a személyes társulás fizikailag sokszor lehetetlen. Te, hogy szolgáld a tanítványaidat, elérhetővé teszed magad számunkra a podcast-en és a könyveiden keresztül. Szerencsére jó sok könyvet írtál! Ennek egy jó része a filozófiát, másik Kṛṣṇa kedvteléseit tartalmazza.

Mivel lusta ember vagyok, lusta tanulmányozni Śrīla Prabhupāda könyveit, annak ellenére, hogy többször elolvastam őket, nem hiszem, hogy könyveid nélkül megérteném az összefüggéseket. Te nagyon érthetően összefoglalod Śrīla Prabhupāda tanításait. *Śikṣā-guru, Bhaktivedānta magyarázatok,* stb. Számomra a legkiemelkedőbb és legkedvesebb könyved a *Śuddha-bhakti cintāmaṇi.* Ha nem lenne ez a könyv, nem hiszem, hogy megérteném a *rāgānuga-bhakti* részleteit, milyen szinten mit szabad hallanom, hogyan kell összehangolni a prédikálást a lelki gyakorlatokkal.

Olvastam a Kṛṣṇa Vṛndāvanában sorozatod többi részét is, de a *Kṛṣṇa-saṅgati* bevezetője után meggyőződtem arról, hogy még nem jött el az az idő a lelki életemben, hogy elmerüljek Kṛṣṇa ezen kedveteléseiben. A *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* is ezt erősítette meg. S azt, hogy mennyire fontos olvasni Śrīla Prabhupāda könyveit, ami valójában a könyv egyik fő mondanivalója.

Indradyumna Swami tavaly *vyāsa-pūjādon* mesélte, már 11-szer elolvasta, Candramauli Swami csak egyszer, de egy éven keresztül, s kivesézett minden részletet. Nagyon örülök, hogy ilyen kedves *bhakták* csinálnak neked transzcendentális reklámot! Ha tehetném az ISKCON összes *bhaktájának* kötelezővé tenném ezt a könyvet, miután elolvasták Śrīla Prabhupāda könyveit. Én még csak 3,5-szer olvastam el ezt a könyvet, de mindig visszatérek a részletekre. Minél jobban megértjük

a tiszta odaadó szolgálatot, annál inkább eltávolodunk az anyagtól, s közelítünk az életünk célja, a *Kṛṣṇa-prema* felé. Az egyetlen dolog felé, ami elégedettséggel tölti el a lelket.

sa vai puṁsāṁ paro dharmo yato bhaktir adhokṣaje
ahaituky apratihatā yayātmā suprasīdati

Az emberiség legmagasabb rendű hivatása (*dharmája)* az, amely által az ember eljuthat a transzcendentális Úrnak végzett szeretetteljes odaadó szolgálatig. Ennek az odaadó szolgálatnak töretlennek kell lennie, valamint mentesnek minden indítéktól, hogy teljes elégedettséget nyújtson az önvalónak. (SB 1.2.6)

Már csak egy dolog van hátra: a megvalósítás. Ha belegondolok te mindent megadtál nekem a lelki életemhez, csak hogy Rūpa Gosvāmī által kiemelt öt legfőbb elvet említsem: a szent nevet, a *Bhāgavatamot,* a *bhakták* társaságát, a szent helyeket és a *mūrtikat*. Ezen kívül mindig adtál szolgálatot, s határtalan lehetőségeket fejlődni a lelki életben.

Guru Mahārāja, csak egy dologért imádkozom, hogy végre tudjam komolyan venni, értékelni és ami a legfontosabb, gyakorlatba rakni azt a tanítást, amit adsz a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇiban!*

Jelentéktelen szolgád:
Koda-Nitāi dāsa

Kokila Bihari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogad tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

Ezen az áldott és szerencsés napon, kérlek, engedd meg, hogy néhány gondolattal próbáljam kifejezni a veled való kapcsolatomról kialakított megértésemet és érzéseimet. Ahogyan egy új nap kezdete ígéretes és reményteli, mit lehetne mondani egy olyan időszak kezdetéről, ami egy eltévedt lélek és a lelki tanítómester találkozásával veszi kezdetét? Hosszabb időnek kell eltelnie, hogy nagyszerűségét megértsük.

Miután Śrīla Prabhupāda mozgalmában eltöltött rövid idő tudatosította bennem, miféle lényekkel van ez a föld benépesítve – akik magukról úgy gondolkodnak, mint emberi lények – a csodálkozástól el kell jutnom a magasztalás legfelsőbb fokáig, hogy megfelelően kifejezzek tiszteletet azok iránt az emelkedett lelkek iránt, akiket nem zavar meg egy pillanatra sem, hogy ilyen leromlott környezetben a kulturálatlanság társadalmában kell szolgálatot végezniük. Számomra már az egy csoda lenne, hogy idővel semmi ne zavarjon meg abban, hogy őszintén tudjam felajánlani a hódolatomat neked, Guru Mahārāja, aki képes vagy szétoszlatni az emberek sötét tudatlanságát. Hiszen egy emberi kultúra alatti szintről érkezőt még az is zavar, hogy egyáltalán bármiféle tiszteletet tanúsítson, bárki felé. Reggelente ezért is esik jól – ha lehet ezt így megfogalmaznom – gondolnom rád és hódolatomat ajánlani, legalább elmében. Mert annak az embernek látlak, aki boldog akart lenni. Itt ebben a világban! És az is lett!

Ebben a „jól esik" kifejezésben, a példád bátorító hatását is beleértem. Ahogyan te elfogadtad ezt a fenséges folyamatot – amit Kṛṣṇa-tudat néven ismert meg a világ- és

az életed változása meggyőző erővel bizonyítja másoknak is, hogy érdemes elkezdeni. A nagy ácárják élete, és más kortárs vaisnavák meggyőző példája szétoszlatja lassan bennem a félelmet attól, hogy szembenézzek azzal, aki amúgy sem vagyok, vagy „felfedezzem" azt a valakit, aki soha nem is voltam. A hamis önazonosság téveszméje remekül megfért azzal a szocializációnak nevezett folyamattal melynek során megtanítanak bennünket félni.

Személy szerint én úgy látom, át kell mennem egy folyamaton, amely során a biztonságra való belső igényem, egy „vándorútra kel". Egy méltatlan helyről átcsoportosul oda, ahol igazán jó helye van. A gyermekkortól volt egy alap-kiindulási pontom: hogy rajtam kívül mindenki más biztos abban: amit mond; amit tesz, hogyan kell céltudatosnak lenni; hogyan érvényesítheti magát. A biztonságérzet méltó helyét öröm felfedezni, noha mellette keserű a tévedés belátása, ami évtizedek óta rögzült belém.

Az életedet és munkáságodat –amit az Úr és a lelki tanítómester szolgálatában végzel- ismerve, úgy merem elengedni ezt a hamis korábbi elképzelést, hogy nyilvánvalóvá válik mi az az új és más, amit te adsz. Ezt a változást, ahogyan a biztonságtudatot a te személyed közelében keresem, nem csak egy szimpla, automatikus módon élem át. Hiszen a biztos pontok képzelt világához tartozóak voltak az anyám, a nagyszüleim, a közelebbi rokonok. Nem csupán személytelen távoli tömeg képviselte ezt.

Igyekezetem arra is irányul dicsőítésedkor, hogy egyensúlyt tartsak a mondataim és kifejezéseim súlya formája és az őszinteségük között. Úgy érzem a tiszteletemet tudom ezzel is kifejezni, ha ezt sikerül megoldanom, amikor szembesülnöm kell azzal a ténnyel, hogy milyen korlátozottak a képességeink a csodálatos, Legfelsőbb Személyt dicsőíteni és értékelni. Elég magyarázatnak csak annyi, hogy már ott fennakadunk, hogy egy embertársunk parányi, jó tulajdonságát is nehezünkre esik méltányolni. Ahogyan megkönnyíted, és lehetővé teszed számomra is, hogy ezt az őszinte

értékelést és méltányolást elsajátítsam, úgy tűnik elérhetőnek az az alkalmas állapot, amikor a Legfelsőbb urat és bhaktáit fogom tudni méltóképpen dicsérni, magasztalni. És mindezt személyiséged, tetteid, szolgálatod megnyerő ereje, tisztasága, elkötelezettsége teszi számomra lehetővé, hogy a világ legtermészetesebb dolgának tűnik.

Több mint tíz éve hallottam egy mondatot: „ti voltatok az életem egyetlen értelme" én ezt a mondatot egy klinikán hallottam. Reméltem nem egy halálos ágyról. Az anyám mondta –testvéreimre is utalva- ezeket a szavakat. A reményem üresnek bizonyult. És jóval később ott voltam egy félig, meddig halálos ágynál, aminél te is ott voltál Gurumahárája. Egy rákos végstádiumban lévő nőnek mondtál a lélekről, a halálról, a lelki világról egyszerű szavakat. Csendesen, magától értetődő természetességgel. Ott egy tanítást hallottam és a földön ülve pislogtam és lélegzet visszafogva figyeltem. Azóta az az asszony eltávozott. De úgy, hogy találkozott veled és hallgatta a szavaidat! Az anyukám jutott eszembe, és az hogy te átadod az életed egyetlen értelmét az emberiségnek. Nagyon erősen kívánom, hogy a prédikálásod emberek tíz és százezrei számára hozzák el, a Legfelsőbb emberi célról szóló üzenetet. Minél többen legyenek olyan szerencsések a kegyedből, akik a „halálos ágyuk" elhagyása után nem egy létformát fogadnak el az alacsonyrendű fajokból. Hanem megkezdik dicsőséges útjukat Krisna lelki birodalma felé.

Kegyedtől függő szolgád:
Kokila Bihari dāsa

Kṛṣṇa-nāma dāsa

Kedves Guru-Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tavaly nagyon sok örömet merítettem Bhakta dāsa élménybeszámolóiból, melyeket a veled eltöltött hónapok alatt élt át, amikor személyes szolgálatodat végezhette. Úgy éreztem, hogy történetei meghallgatásával egy kicsit még közelebb kerülhettem hozzád én is.

Egy szülő mindig a legjobbat szeretné a gyerekének, és te, mint a legjobb szülő, olyan szerető gondoskodással foglalkozol Bhaktával és törődsz vele, amiről korábban álmodni sem mertem volna. Én is a legjobbat szeretném Bhaktának, viszont te a személyes inspirálásoddal el is érted, hogy életkorának megfelelően a legjobb helyzetbe kerülhessen.

Bízom benne, hogy ha már én nem tudlak értékes szolgálattal elégedetté tenni, akkor majd ő a Māyāpurában tanultakat a te elégedettségedre fogja tudni használni! Tudom, ez nem mentesít engem az alól, hogy jómagam is törekedjek valamilyen formában a segítségedre lenni missziód végrehajtásában. De talán azáltal, hogy próbálom Bhaktát mindenhogyan támogatni azon az úton, amit rövidtávon meghatároztál neki, egyszer még az Úr Śrī Kṛṣṇa szerető szolgája szolgájának a szolgájává válhatok!

A lehetőséget és a képesítést is te adod, Guru Mahārāja! Nekem csak elég intelligensnek kellene lennem, hogy élni tudjak vele! Megjelenésed napja alkalmából ehhez szeretném alázatosan kérni az áldásodat! Isten éltessen sokáig, hogy még sokáig közöttünk lehess!

Szolgád:
Kṛṣṇa-nāma dāsa

Kṛṣṇa-caraṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Boldog születésnapot szeretnék kívánni *vyāsa-pūjād* alkalmából! Egyúttal köszönetemet szeretném kifejezni, hogy elfogadtál tanítványodnak és avatásban részesítettél. Nagyon köszönöm, hogy megelőlegezted ezt a bizalmat. Szeretnék nem visszaélni vele és szeretnék megfelelő tanítványoddá válni.

Nagyon megnyugtatóak a *bhajanáid* és a *kīrtanáid*. A leckéid és a könyveid nagyon inspirálóak fényt hoznak a sötétségbe. Ezek is mutatják a te kegyed és dicsőséged. Erre az eldugott helyre is elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot és egy ilyen szép közösséget építettél a semmiből. Köszönöm, hogy mindezt elérhetővé tetted.

Azt az áldást szeretném kérni tőled, hogy meg tudjam tanulni, hogy hogyan dicsőíthetlek téged, Śrīla Prabhupādát és az Úr Kṛṣṇát odaadással.

Jelentéktelen szolgád:
Kṛṣṇa-caraṇa dāsa

Kṛṣṇa-priya devī dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Divine Grace!

I am writing this on the blessed day of Gaura-pūrṇimā. I am thinking about Lord Caitanya, who appeared in the impenetrable darkness of the age of Kali and dispelled this darkness with His shining, bestowing the people with the treasures of the Holy Name of the Lord and the most pure and selfless love of God. I am thinking of the six Gosvāmīs of Vṛndāvana, who put down the instructions of Lord Caitanya, of Baladeva Vidyābhuṣaṇa and Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura, who kept those instructions in the Middle Ages, of Bhaktivinoda Ṭhākura, who revitalized them in the previous century and his son—Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura, who strengthened those instructions in India. I am offering my repeated obeisances to Śrīla Prabhupāda, who distributed those instructions all over the world. And inevitably do I return to your lotus feet. You continue the mission of *guru-paramparā,* keeping and distributing this teaching.

Listening to your lectures and *darśanas,* reading your books I did not find a single thing which You hadn't confirmed with the authority of the revealed scriptures and *guru-paramparā*. More than that, You kindly explain to us these instructions, showing how they can be used in our life. The perfect example to it is Your book *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*. You have revealed to us the instructions of Rūpa Gosvāmī given by him in *Bhakti-rasāmṛta-sindhu* and explained how we should understand *The Nectar of Devotion* by Śrīla Prabhupāda written on the basis of this work by Rūpa

Gosvāmī. In this book you remind us how important it is to keep one's faith pure, how one should take care of his creeper of devotion so that in due course it bears the blessed fruit of love of Kṛṣṇa. Yes, someone may find it unpleasant to face the fact that reading mundane literature and enthusiasm for mundane films are fatal for our spiritual life, that we most undermine Śrīla Prabhupāda's authority while not fulfilling his instructions about Vaishnava behavior and life style, that one may lose his pure faith and that as time goes by may develop a faith mixed with *karma* and *jñāna*. However it is necessary to remind us of that for even devotees in *kali-yuga* may have bad memory… 800 pages and every page is saturated with pure and sincere love to Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda and also with the genuine compassion to us—fallen conditioned living beings. On every page Bhakti devī rises in all her beauty. Your books is the gift to all of us and a wonderful offering to Śrīla Prabhupāda.

And you are also preaching throughout the world, keeping up with the mission of your spiritual master. This is not an exaggeration and this is not only about your books: I rather doubt that nowadays in ISKCON there's at least one devotee who hasn't heard of them, and serious devotees read and study them. To understand how wide your preaching is it is enough to see the geography of questions entering the podcast on Your site and the places from which Your disciples join skype-conferences with you. Brasil and the USA, Australia and Hawaii, Sweden and Bulgaria, South Africa and Russia… This means that in all these places devotees listen to you via Internet and your opinion on this or that theme is important not only for your disciples but to the community of ISKCON as a whole.

And in Russia you are preaching more widely than it may seem at the first sight. Your book *Śikṣā-guru* has become the basis for the course in *guru-tattva* in the framework of Vaishnava University—the system of full-time and correspondence

education for devotees in Russian ISKCON. At present the same suggestions are coming for *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*. This book is also going to be the basis for one of the courses of Vaishnava education in Russia. Some of your podcasts are translated in Russian and distributed not only among Russian disciples but among other devotees as well. And the most important—who can be considered a member of ISKCON, about the organization of Hungarian community and some others—are the subject of discussion of the management of Russian ISKCON. In Moscow community they have gatherings with those who have been to your farm in Hungary and devotees get much inspiration having this example of how a fairy tale may become real. During the marathon of 2008 your memories of your *saṅkīrtana* daily inspired more than 2000 congregational devotees and *brahmacārīs* to distribute books (we were translating them in Russian and they were read every morning in the *brahmacārī āśrama* and were sent through e-mail to devotees). Devotees would tell us that this year they again inspired themselves with your memories.

As for me, I recognize more and more my dependence on your mercy. The last two years were quite uneasy in my life. To be a nurse for a fatal ill mother…. but your books and your instructions in the podcasts, your *kīrtanas* washed away pain and dirt from the heart and the work on the Russian translation of *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* was that anchor which would not let me give way to despair and helped to see things clearly. To say that this was my shelter means to say nothing. Dear Gurudeva, you again saved me!

…I am recollecting New Vraja-dhāma… When the altar is opened the first whom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara see is Śrīla Prabhupāda on *vyāsāsana* and above his head all the *guru-paramparā* who brought this valuable teaching of Lord Caitanya to us. At the end of *paramparā,* behind Śrīla Prabhupāda you are leading many devotees

in *harināma*. One can see that as a freshly painted picture. But I am sure that for Rādhe-Śyāma and for you this is not just a nice picture but reality. I am praying you only about one mercy—to learn to serve to the mission of Lord Caitanya and Śrīla Prabhupāda so that you become happy with me and that thus I may become worthy to get lost among devotees in this "picture". Then, as a loving father you yourself will give me that which you think needed for me. I have no other dream.

Unworthy speck of dust at your lotus feet,
Kṛṣṇa-priya devī dāsī

Kṛṣṇa-mayī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhe-Śyāmának.

Tizennyolc éves kapcsolatunkat ünnepelhetnénk ebben az évben. Ennyi idő telt el, amióta megismerhettelek. A tanítvány az avatáskor megfogadja, hogy az életét a lelki tanítómesternek adja, és hűen követi tanításait. Általad új értelmet kapott életünk és halálunk. Kṛṣṇa minden egyes *bhaktát* más módon szabadít fel, de ha egy tiszta *bhakta* kegyet elnyerjük, akkor a felszabadulás az anyagi élet szenvedései alól egy villanásnyi dő. Te adod az istenszeretet lehetőségét, amelyet ritkán van

lehetőségünk megkapni. Olyan vágyad rá, hogy add a szeretetet, hogy a mi vágyunkat legyőzi, bármi is volt az.

Tiéd az életünk, s te Guru Mahārāja, formálsz minket, úgy, hogy megfeleljünk Kṛṣṇának. Meggyúrod az elménket, s ha kell, a testünket is. Sokszor hallottam, hogy nem csak a tanítvány elméjére ügyelsz, hanem a testére is. Ha valaki már a versenysúlya fölött lebeg , vagyis kövér és egy kis lejtőtől is csak piheg (mint én) akkor megjegyezted , hogy így a szolgálat végzése nehezebb.

Formálsz minket és engem. Sok személyes szolgálatot végezhettem neked , és sajnálom, hogy egyikben sem voltam tökéletes. Bár nem érdemlem meg közelségedet, mégis megkaptam. Én azt gondolom, Kṛṣṇa azért engedi, mert követek egy elvet, ami sajnos sok tanítványnak nem sikerült. Én nem tudom, nekem sikerülni fog-e. De formálódom, mert érted teszem. Így leszek megfelelő Kṛṣṇának. Kitörhetnék e követésből, de nem teszem, mert nem kapnám meg a kegyedet, s elveszíteném azokat a *bhaktákat,* akiknek a szolgálata csodálattal tölt el.

Ha ezekkel a *bhaktákkal* társulok, s ha ezekhez a *bhaktákhoz* szólok, mindig ámulok kitartásuk és szolgálatuk láttán, amit neked ígértek és nyújtanak. Néhány példa:

Ahogy Cintāmaṇi takarít, az nagyon különleges. Mesélte, hogy amikor megjelensz, mindig végighúzod lótuszkezedet a párkányon, illetve titkos porlepte helyeken, amelyet a Cintāmaṇi magasságú emberek nem érnek el. Ráadásul azt a fránya pókhálót is érkezésed előtt szőtte meg a pók szemmagasságodban a falon. Cintāmaṇi megijed, de te elégedett vagy vele, mert szolgálatát kitartóan neked ígérte, Rādhe-Śyāmára emlékezve.

A lelki világ változatos, Manjuvālīnak is sokszor fő a feje. Figyelünk és tanulunk tőled, pl. hogy Krsna mit szeret. Hát ismerjük az Ő hangulatát? Nem. Ezért formálsz minket.

Kundavālī téged követve sok vendéggel megszerettete Kṛṣṇát. Azóta is a vendégfogadáson gondolkozik, szervezi elmében. Megformáltad, adtad neki a kegyedet, lelkesítetted, és ő gyönyörű *bhakta* lett.

Medhya is megtanult láthatatlanul takarítani. Ha kijössz a szobádból, besurran, takarít, ha bejössz a szobába, ő már az előtérben sepreget. Nesztelenül végzi szolgálatát, nehogy megzavarja a vraja-dhāmai könyvírás ekszтázisát. Megtanulta tőled, hogyan kell ezt, s évek során profivá fejlődött melletted.

Tribhaṅga prabhu úgy fújja a szaxofont, ahogyan te mutatod neki. A szaxofon hangját utánozva mutatod neki a ritmust és a dallamot, ő bólint, hogy rendben értette és elkezdi. Ha sikerül neki, akkor OK-t mutatsz, ha nem lett valami élvezhető játéka, akkor csodálkozva rám nézel. Én meg Tribhangához fordulok: „Mi volt ez?" De a Tribhanga vágya, hogy téged elégedetté tegyen.

Formálod hogy jó legyen, és Rādhe-Śyāma táncához igazi talpalávalót fújjon.

Pūrṇa-tattva gitárjátéka a kedvenced. Lehet, hogy néha hangos, nem baj, ha így szereted, bedugjuk a fülünket.

Formálódom velük én is, különféle Hare Kṛṣṇa dallamok szerkesztésében, csevda sütésben, mert tudom, hogy én is egyszer olyan lehetek majd, mint ezek a *bhakták,* tanítványaid, akik közt élhetek.

Ők elfogadják azt a jót, amit mutatsz nekik, mert Kṛṣṇa képviselőjeként te vagy Guru Mahārāja, akinek tökéletes látása, hallása vezethet minket, vakon totyogókat.

Megformálsz minket, és így az anyagi nyomorúság fölé kerülünk, nap mint nap hallod imáinkat és látod szolgálatunkat. Ez arra késztet, hogy az Úr Kṛṣṇához fordulj érdekünkben.

Ó elmém, kérlek, imádd a hiteles lelki tanítómester lótuszlábait, mert dicsőségét

ékesen megerősíti a *śruti-śāstra, smṛti-śāstra,* a kiváló *ācāryák* magyarázatai és a tanítványok odaadó szolgálatai.

Elesett szolgád:
Kṛṣṇa-mayī devī dāsī

Kṣīracora dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Néhány nap múlva lesz az egyéves évfordulója annak, hogy Magyar Kormány Arany Érdemkereszt Kitüntetésben részesített, kedves Guru Mahārāja. Először nagyon meglepődtünk a hír hallatán, hogy ilyen komoly gesztust tesz a kormány egyházunk felé. Minden esetre nagy lelkesedéssel fogadtuk a hírt, mindannyian nagyra értékeltük. Végül a kitüntetés átadására ősszel került sor, az évente pompásan megrendezett díszvacsorán. Az esemény örömhíre körbejárta az országot, és hozzájárult egyházunk szélesebb körű elismeréséhez. Kedves Guru Mahārāja, ez a te érdemed. Tudom, hogy mindig elzárkózol ettől a gondolattól, de a te személyes útmutatásod, munkád, mindenfajta erőfeszítésed nélkül Śrīla Prabhupāda mozgalma itt Magyarországon nem tudott volna a huszonegynéhány év alatt ennyit előrelépni. A semmiből kellett felépítened egy egyházat, és ez megtörtént. Az igaz, hogy sokan

részt vettek ebben a munkában, de megfelelő szakértelmed és erős bátorításod nélkül a *bhakták* ereje nem kapott volna alkalmas céltudatos irányt. A világ teremtése is csak jól irányzott terv és irányítás alatt jött létre. Szóval nagyon fontos a te személyes jelenléted és útmutatásod. Köszönöm neked mindezt, és szeretném őszintén elismerni minden erőfeszítésedet.

Sok hibám ellenére, még mindig menedéket próbálok találni lótuszlábaidnál. Sajnos az utóbbi hónapokban csak szomorúságot és fájdalmat okoztam neked és egyházunknak is. Szégyellem magam érte, és igyekszem kimászni ebből a nagyon szerencsétlen helyzetből. Nem megy könnyen a talpra állás, de törekszem, reménykedem és erősen könyörgöm hozzád indokolatlan kegyedért. Kérlek, légy könyörületes ehhez a szerencsétlen lélekhez, bármennyire is érdemtelen vagyok egy parányi áldásra, még mindig indokolatlan jóindulatodat szeretném megkapni és befogadni.

Bocsásd meg ellened, lelki útmutatásaiddal szemben elkövetett sértéseimet, és kérlek, szabadíts meg bűneimtől. Köszönöm kedvességed. Mendéket veszek lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgád:
Kṣīracora dāsa

Bhaktin Kumārī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Már hetek óta az jár a fejemben mit is írhatnék, de akárhányszor neki látok valahogy mindig elakadok. Nagyon szégyenlem, hogy ennyire képtelen vagyok, de kérlek nézd el nekem.

Szerencsére végtelen kegyedből sok lehetőségem van könyvet osztani. Ilyenkor nagyon sokat gondolok rád. Amikor maratonozunk, sokszor kapunk sms-eket vagy akár az utóbbi maratonkor személyesen hallhattunk arról milyen volt neked könyvet osztani. Ezek nagyon lelkesítőek. Egyszer mikor hazajöttem *saṅkīrtanáról* azt mondtad, csak menj tovább és ne állj meg. Te pont ilyen vagy, semmivel sem törődve csak, hogy Śrīla Prabhupāda, Rādhe-Śyāma, és Gaura-Nitāi szolgálatában elégedetté tenni őket. Te vagy az én megmentőm. Lehetőséget adtál arra, hogy részt vehessek a *saṅkīrtana* mozgalomban. Kezemben a kulcs, amivel visszajuthatok Kṛṣṇához, már csak az kell, hogy egy ilyen tökéletes személyt mint te, Guru Mahārāja, kövessek és az utasításainak éljek. Kérlek, add a kegyed, hogy egyszer megvalósulhasson! Remélem egyszer őszinte, törekvő tanítványod lehetek.

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy ilyen türelmes vagy hozzám!

Szolgád:
Bhaktin Kumārī

Bhakta Kun András

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából!

Engedd meg, hogy tisztelettel és szeretettel köszöntselek e kedvező napon, 2010-es *vyāsa-pūjād* alkalmából! Az idei már a második felajánlás, amelyet határtalan kegyedből Somogyvámosról, Új Vraja-dhāma transzcendentális lótuszának menedékéből írhatok. Hálás szívvel gondolok rád, újra és újra megköszönve az itteni szolgálat lehetőségét!

Korábbi reménytelen helyzetemre gondolva egyre inkább értékelni tudom a szent *dhāma* által nyújtott lehetőséget. Az elmúlt két évtizedet közel teljes egészében botanikusként, ökológusként dolgoztam, és napról-napra láttam, tapasztaltam a körülöttem élő, dolgozó személyek, kollégák életének fokozódó reménytelenségét. Hiába az előrejutás, hiába a tudományos sikerek, a karrier – az üresség érzése egyre fokozódott bennem is, és kortársaimban is.

Most, hogy kegyedből közelebb jöhettem, hogy szolgálhatom Új Vraja-dhāmát, minden megváltozott. Az utóbbi egy-két év legfőbb tapasztalata, hogy a korábbi kollégák, szakmai barátok egyre-másra tűnnek fel itt, és fogadnak el kisebb-nagyobb szolgálatokat. Van, aki az öko-konferenciákon szerepel, vagy szervez, van aki ír a kiadványainkba, és van, aki a két kezével segít, eljön ide önkéntesnek. Számosan közülük idős személyek, akik ily módon lehetőséghez kapnak a szolgálatra.

Mint utóbb kiderült, az elmúlt évben megrendezett II. Fenntarthatósági Konferencia – a maga több mint 420 résztvevőjével – volt 2009-ben a legnagyobb

létszámú ilyen tematikájú magyarországi rendezvény. Tavaly és tavaly előtt 7 egyetemi/főiskolai hallgató fejezte be, és további 22 személy még írja Krisna-völgyben a szakdolgozatát. Ezek a számok azonban csekélyek ahhoz képest, hogy évente több ezer személy kapcsolódik Krisna-völgyhöz, mint a fenntarthatóság bemutató területéhez.

Úgy érzem, hogy az itteni eredmények, az, hogy Krisna-völgy mindenkit vonzó, az, hogy a szent *dhāma* transzcendentális ereje és kegye évről-évre egyre inkább megnyilvánul, és sok ezer embert fogad be, hoz kapcsolatba Kṛṣṇával, az elsősorban a te szent szolgálatodnak, tiszta odaadásodnak a következménye!

Soha nem tudom meghálálni neked azt a lehetőséget, hogy kapcsolódhatok ehhez a nagyszerű programhoz!

Újra meg szeretném köszönni hogy 2009. június 30-án kegyesen elfogadtál tanítványodnak! Ez rendkívül nagy lépést jelentett számomra a lelki életben. Azóta érzem azt a menedéket, és védelmet, amit jelenléted, szent utasításod nyújt.

Azóta sajnos nem beszélhettünk személyesen, így nem tudtam beszámolni neked az idei év végén történtekről, amikor is néhány héttel apám után anyám is elhagyta a testét. Rendkívüli megrázkódtatás volt ez számomra, amelynek feldolgozásában nagyon sokat segített az, hogy tanítványod lehetek. Sokat jelentettettek együtt érző és bíztató üzeneteid is, amelyeket a szívemben őrzök, és hálásan köszönök!

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, hogy tedd lehetővé számomra a Krisna-tudatos mozgalom, a *bhakták* szolgálatát! Erősen vágyom arra, hogy a jövőben elégedetté tehesselek a szolgálatommal!

Elesett szolgád:
Bhakta Kun András

Kuṇḍalatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget áldásos megjelenési napodnak!

Amikor itt Új Vraja-dhāmában reggel 7 órakor szétnyílik a függöny, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *darśanáját* megkapjuk, sokszor eszembe jut egy jelenet.

Még a templom megnyitója előtt lehetővé tetted a magyar *bhaktáknak,* hogy *darśanát* kapjanak Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarától, és mindenki sírt és imádkozott Hozzájuk. Nagyon különleges élmény volt, és nagyon különleges kegynek és szerencsés lehetőségnek tekintem, hogy sok év után már az Ő menedékükben élhetek itt Vraja-dhāmában.

Már akkoriban feltűnt, hogy milyen féltően, gondoskodóan vitted Śrīmatī Rādhārāṇīt a *darśana* után a templomépületbe, ideiglenes helyükre. Azért imádkozom, hogy képes legyek téged követve én is önzetlen, igazi szeretetet kifejleszteni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara felé.

Vraja-dhāma olyan, mint egy kívánságteljesítő fa, minden kedvező dolgot megad a *bhaktáknak,* hogy a legmegfelelőbb szolgálatot tudják felajánlani. Remélem, tudok élni a lehetőséggel, és egyszer megértem, milyen különleges dolgot adtál nekünk. Dicsőséges Vraja-dhāma, dicsőséges vagy te is, Guru Mahārāja, és ezáltal minden tanítványod is különleges helyzetet érhet el, ha meghódol és követ téged és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Nagyon hálásak vagyunk mindenért amit értünk, a magyar *yātrāért,* a prédikálásért, Śrīla Prabhupāda missziójáért és minden elesett lélekért teszel fáradhatatlanul.

Minden dicsőséget neked!

Elesett szolgád:
Kuṇḍalatā devī dāsī

Kuṇḍāvalī devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Minden dicsőséget neked és ennek az adakozó napnak, melyen eljöttél, hogy kiemelkedő tagja lehess Śrīla Prabhupāda csapatának, mely annak él, hogy kiemelje az emberiséget az anyagi világ bűzös mocsarából!

Mostanában gyakran említed vágyad, hogy az aktív könyvírás után időd legnagyobb részét Kṛṣṇa üzenetének terjesztésével szeretnéd lefoglalni. Mi már mindent megkaptunk tőled, ami a tökéletesség eléréséhez szükséges. Lelki megvalósításunkhoz csodálatosan felépítettél mindent, megfelelő háttérrel, támogatással, szolgálati lehetőségekkel, tudással és atyai gondoskodással. Így én is megkaptam tőled mindazt a segítséget, amit egy lelkiismeretes, igazán jó szülő megad a gyermekének. Sőt a batyumra tűztél még szinte a kezdetek kezdetén egy személyes, útravaló üzenetet: „Hirdesd Rādhe-Śyāma dicsőségét! Ez lesz az életed tökéletessége! „Ez az instrukció telve volt felhatalmazással és csodálatos, tömegekhez szóló prédikálási

lehetőségekkel. Meghatározta Rādhe-Śyāmával való kapcsolatomat. Örökre szívembe véstem.

És most, visszatekintve eddigi életemre, elmondhatom, hogy semmi nem adott még olyan boldogságot, mint a sikeres prédikálás. Mikor tömegek szemében látni megcsillanni egy apró lelki szikrát, hitet és bizalmat, mikor vágy ébred bennük többet hallani és olvasni, mikor hálásakká válnak Kṛṣṇának, hangosan éneklik a szent nevet és táncolnak, mikor feltarott kezekkel állnak az oltár előtt... Kegyedből olyanná vált a szolgálatom, mint a saját ízlésemre kevert drog. Most komoly elvonókúrán vagyok és nem telik el nap, hogy ne csengene fülembe instrukciód. Komoly, életre szóló és igazán értékes ajándékot adtál nekem. Meghatároztad utamat tökéletes szülőként és érzem, gondviselésed. Hogy tudom viszonozni? Remélem nagy missziók várnak még rám egészen utolsó leheletemig.

Szolgád (szeretne lenni):
Kuṇḍāvalī devī dāsī

Kuñjabihārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, kedves Guru Mahārāja!

Vyāsa-pūjād alkalmából szeretném kifejezni köszönetem mindazért, amit évek

óta felbecsülhetetlen áldásként kapok tőled. Egy csodálatos szent helyen élhetek, *tribhuvana-sundara mūrtik* közelében, csodálatos *bhakták* társulásában. Énekelhetem a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* és tanulmányozhatom a szentírásokat. Szabályokat is kapok, ami a természetemhez illő lefoglaltság. Mindent elérhetővé tettél számunkra.

Ahogy a jelenlegi helyzetet figyelem, minden nagyon fejlett, szervezett és mély. Mennyi törekvés, odaadás, szeretet, türelem, őszinte ima, küzdelem, könnycseppre volt szükség ahhoz hogy ez létrejöhessen.

Lelki tanítómestered utasításait és hangulatát a szívedbe zárva elültettél egy magot Magyarországon ami a minden tekintetben hozzáértő és kifogástalan gondoskodásod által fejlődött Vraja-dhāmává. Csak próbálkozhatok megérteni, hogy ehhez milyen szív szükséges.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm mindezt neked, és szívből köszönöm a végtelen türelmed és gondoskodásod, amit évek óta kapok tőled. Egy *bhaktával* beszélgettem, hogy amikor ő megkérdezte tőled, hogy mi a módja annak, hogy kifejezhessük a hálánkat a lelki tanítómester iránt, azt válaszoltad, hogy „csak fojtasd tovább a szolgálatodat."

Kérlek, fogadd tőlem próbálkozásim a lelki élet útján. Annak ellenére hogy sokat bukdácsolok, „csak folytatni tudjam a szolgálatomat".

Örök szolgád:
Kuñjabihārī devī dāsī

Kuṅkumāṅgī devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az egész univerzumban. Vannak közöttük, akik a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, míg mások az alsóbbrendűekbe zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az az egy, aki nagyon szerencsés, Kṛṣṇa kegyéből megkapja a lehetőséget, hogy találkozzon egy hiteles lelki tanítómesterrel, és Kṛṣṇa, valamint a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját."

Mikor a szívem felismerte, hogy a te drága személyedhez kötődik, hogy te vagy a legtökéletesebb apa, az én apám, az volt életem legkülönlegesebb napja. Sosem felejtem el, mit éreztem akkor: határtalan boldogságot, izgalmat és különös nyugalmat, a világ megszépült és minden a helyére került. Úgy éreztem, hogy én vagyok a világ legszerencsésebb embere, akit felszabadított a szívében életre kelt örök lelki kapcsolat – mintha életemben először vettem volna levegőt.

Azóta nyolc év telt el és én minden napért és percért hálával tartozom neked. Nekem mindent te adtál és Śrīla Prabhupāda. Csodállak téged és nagyon szeretlek. Kiemeltél a „majmok bolygójából", értékeket, kultúrát, értelmet adtál az életemnek.

Nem tudom, hogy mivel érdemelhettem ki mindezt, biztos vagyok benne, hogy leginkább semmivel, mert az ilyen dolgokat nem lehet megérdemelni. A világ nagyon szerencsés, hogy te létezel és tovább viszed Śrīla Prabhupāda álmát, hogy olyan élőhelyet teremts az emberek számára, ahol Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábainak áldásában részesülhet minden elesett lélek.

Köszönök mindent, és kérlek, bocsásd meg nekem, ha valaha tudatlanságommal megbántottalak volna téged. Kérlek, hogy soha ne engedj távol lótuszlábaidtól sem most, sem soha máskor.

Tudatlan és elesett lányod:
Kuṅkumāṅgī devī dāsī

Lakṣmī-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te megjelenési napodnak!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate-śivarāma-svamin iti nāmine

Nagyon boldog vagyok, hogy újra itt lehetek ezen a csodálatos napon, és együtt ünnepelhetem megjelenési napodat a *bhaktákkal.*

Guru Mahārāja, nagyon köszönöm mindazt a törődést, amit kaptunk tőled. A 2009-es év nagyon nagy változásokat hozott az egri központ életébe. Sajnos, nehezen dolgozom fel a hatását. Ebben az anyagi világban minden változik, néha kiszámíthatatlanul és váratlanul. Nagy terveket készítünk a jövőre, de néha ez a sors akaratából megváltozik.

Van egy nagyon szép ajándék, amit kaptam tőled. 1995-ben egy Hare Kṛṣṇa fesztivált tartottál Egerben, a művelődési házban, amire én is elmentem. Nagyon szép fesztivál volt. Emlékszem, anyukámmal mentem, ami furcsa elrendezése a sorsnak, mert nem nagyon mentünk együtt sehova, főleg nyilvános programokra. De ha volt Hare Kṛṣṇa fesztivál Egerben, oda mindig együtt mentünk el. Ő most már több éve japázik, jár a programjainkra, és nagyon szereti a *bhaktákat.* Azon a fesztiválon kaptam meg a *Bhagavad-gītāt* tőled, anyukám vette meg nekem. Azt írtad bele: „To B Laszlo. Just chant Hare Krsna and read Bhagavad-gita and you will be happy. Śivarāma Swami, 25/9/95"

Az életemben annyi dolog megváltozott már azóta, de ez az üzenet örök maradt, és a jövőre nézve is ez az egyelten biztos pont, ami nem fog változni soha. Nagyon köszönöm, hogy elfogadtál, és lehetőséget adtál nekem, hogy valóra váljon ez az ígéret. Köszönök minden törődést, amit tőled kaptunk. Nagyon örülök, hogy találkozhattam veled, hogy itt lehetek ezen a nagyon szép napon, és együtt ünnepelhetem a *bhaktákkal* megjelenési napodat.

Szolgád:
Lakṣmī-pati dāsa

Lālā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances onto the dust of your lotus feet. All glories to you, all glories to you, all glories to you in eternity.

oṁ tad viṣṇoḥ paramaṁ padaṁ
sadā paśyanti sūrayaḥ
divīva cakṣur-ātatam
tad viprāso vipanyavo
jāgṛvaṁ saḥ samindhate
viṣṇor yat paramaṁ padam

Just as those with ordinary vision see the sun's rays in the sky, so the wise and learned devotees always see the supreme abode of Lord Viṣṇu. Because those highly praise-worthy and spiritually awake *brāhmaṇas* can see that abode, they can also reveal it to others. Yes they can reveal it, but not every one wants to reveal it.

You however dear Guru Mahārāja don't want to keep it just for yourself, no, you are revealing it here to us. You are happy living in Vraja-dhāma wherever you may go, but you don't want to be happy alone, you want to see every one happy living in the supreme abode of Śrī Śrī Rādhe-Śyāma. This is the mood of a *vrajavāsī,* whatever he has or gets he wants to share it with others out of love.

A *sādhu-guru* cannot see anyone suffering because of lack of Kṛṣṇa consciouness, his heart bleeds seeing the sufferings of the *jīvas,* therefore you are working so hard

24 hours a day to dispel the agony in the hearts of the conditioned souls, by writing so many wonderful things, you are giving so much transendental knowledge that must be known everywhere in order to remain absorbed in thougts of the Divine Couple Śri Śrī Rādhe-Śyāma, and thus again become fevorable disposed to Them.

Dear Guru Mahārāja I want express to you my greatetude hundreds and tousends of times.

I am just a fool and although I am unable to glorify you I have tried it anyway out of my ignorance and pride, please forgive me and allow me to serve you life after life.

Your isignificant servant,
Lālā devī dāsī

Lalita-sakhi devī dāsī

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Just as the wind is moving unnoticed, similarly time is slipping by filling me with fear, anxiety and doubt of not being able to achieve the end result "Kṛṣṇa consciouness".

The secret of success is to follow the orders of spiritual master, but your compassion Guru Mahārāja shows no distinction of who is following this fact, as you magnanimously shower your blessings upon your disciples, well-wishers and friends.

Heartfelt inspiration is felt within me through your ecstatic singing and chanting of the holy names which you relish by the mellows of pure devotion to the supreme lord.

Gurudeva, your constant meditation is on how to increase the pleasures of the divine couple Rādha and Kṛṣṇa, hence you are constantly engaged in cleaning and dressing their lordships in beautiful garments and ornaments and feeding them sumptiously.

Remembering Their name, form, qualities and pastimes is your other meditation of deep realisations through your transcendental books.

Please give to this fool an understanding of the perils of *māyā* and my futile attempts for sense gratification. End my illusion of false perception of peace and happiness coming from unlimited material desires of power, position and property. Perhaps with time by your inconceivable mercy I will at last surrender to your transcendental instructions and relinquish the notion of being the enjoyer through the discipline of hearing and accepting your orders.

Thank you Guru Mahārāja for another wonderful year in the association of your divine self and all the Vaishnavas worldwide. My constant prayer to Guru and Kṛṣṇa is to attach myself to the chanting of the holy names "Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare."

Thank you once again for your fixed visionary determination to the service of your own Guru Mahārāja His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda ki – Jaya!

Your Grateful sevant,
Lalita-sakhi devī dāsī

Līlā Śuka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Hosszú idő óta ez az első alkalom, hogy nem Új Vraja-dhāmából írom a felajánlásomat. Fél éve vagyok itt Budapesten, és nagyon hiányzik Rādhe-Śyāma, Új Vraja-dhāma és az ottani *bhakták*.

Itt is csodálatos lehetőségek vannak a prédikálásra: könnyebb új *bhaktákat* toborozni, a templom nagyon jó hátteret biztosít ehhez. Most egyre több középiskolába is hívnak prédikálni bennünket, hogy tanítsuk a diákokat a káros szenvedélyek elhagyására, a tisztelet kultúrájára és az erőszak megfékezésére. Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅga nagyon nagyon kegyesek, és a *bhakták* is nagyon kedvesek és odaadóak. De Vraja-dhāma teljesen más.

Ezzel a parányi tapasztalattal a hátam mögött egy kicsit bele tudom érezni magam abba, amit te érzel, amikor el kell menni Vraja-dhāmából, vagy amikor vissza lehet jönni oda.

Érzem, hogy Rādhe-Śyāma akar tanítani valamit nekem: az elkülönülésben végzett szolgálatot. Amikor ott voltam, teljesen természetes volt, hogy minden nap láttam őket, japáztam Előttük és kīrtanáztam, illetve bhajanáztam a dicsőségükről a *bhaktákkal* együtt. De most azt tudom csak csinálni, hogy Rájuk gondolok és beszélek Róluk másoknak.

Próbálok a lehetőségeimhez képest minél többet Vraja-dhāmában lenni, de közel sem tudok annyit Velük lenni, mint amennyit szeretnék. Érdekes akadályok vannak,

könnyen meghiúsul a tervem. Időnként úgynevezett fontos dolgok miatt maradnom kell, vagy csak később tudok jönni, mint terveztem. Mintha Rādhe-Śyāma akadályokat gördítene elém, hogy fokozza a vágyamat velük lenni.

Ezzel a jelentéktelen tapasztalattal a hátam mögött mégsem tudom elképzelni, hogy te, Guru Mahārāja milyen elkülönülést érzel Rādhe-Śyāmától, amikor el kell menned valahova máshová.

Azt írják az *ācāryáink,* hogy az elkülönülésben végzett szolgálat a legmagasabb rendű. *Viraha* azt jelenti, hogy külsődleges elkülönülés, de belső együttlét. Minden *bhakta* tudja, mennyire ragaszkodsz Rādhe-Śyāmához, és ez a mostani könyv – Új Vraja-dhāma dicsőségéről – is ezt bizonyítja. Aki elkülönülést érez, úgy tudja ezt a fájdalmat enyhíteni, hogy egyfolytában az Úrról gondolkodik és beszél. Már a sokadik könyvet írod Śrīmatī Rādhārāṇī és Śyāmasundara kedvteléseiről, hogy enyhítsd ennek az elkülönülésnek a fájdalmát:

„ Van egy hely, amit sok-sok hattyú-*bhakta* a tiszta odaadásával *cintāmaṇi-dhāmává* változtatott, s ahol eredeti transzcendentális formátokban vagytok jelen. Amikor jámbor tetteim egy-egy gyümölcse beérik, ide jövök, hogy társaitok körében örülhessek és megmártózhassam *darśanátok* leírhatatlan gyönyörűségében. A *bhakták* ezen a helyen ekszтázisban éneklik szent neveiteket, szavaitokat gyönyörűséggel hallgatják, és ahányféleképpen csak tudnak , Titeket szolgálnak szeretettel. Örök lakhelyeteknek, isteni kedvteléseitek magasztos birodalmának hasonmása e hely."

„ Számtalanszor tanúja voltam, hogyan változtattok alkalmi látogatókat *bhaktákká,* kőszívű kétkedőket hívőkké, bűnös sértegetőket erényes lelkekké. Láttam hogyan árasztjátok el boldogsággal a szívüket, hogyan pusztítjátok el bűneiket, s hogyan csaltok könnyeket a szemükbe. Láttam, hogyan veszitek észre a jóságot abban, akiben nincs, hogyan tekintetek szolgálatnak a leggondatlanabb felajánlást,

hogyan hallotok ki meghódolást a figyelmetlen imákból. Mindenekfelett azonban láttam, hogyan áldjátok meg szeretettel nemcsak a tiszta, de az önző *bhaktákat* és a nem-*bhaktákat* is. Mindenkit megajándékoztok vele, akár méltó rá, akár nem. Mi több még nekem is megadtátok ezt a szeretetet, holott nincs bennem odaadás. Indokolatlan kedvességetek felfoghatatlan csoda. Csupán szépségetekhez tudnám hasonlítani, mivel azonban egyikről sem tudok tömör leírást adni, inkább e könyv megírásához: indokolatlan kegyetek terjedelmes dicsőítéséhez folyamodtam. Kegyes jóindulatotok eközben tovább burjánzik, virágzik, s meghozza gyümölcseit e transzcendentális helyen." *Śuddha Bhakti-cintāmaṇi,* Utószó

Bárcsak én is valamikor vissza tudnék jutni Vraja-dhāmába!

Jelentéktelen szolgád:
Līlā Śuka dāsa

Līlārāṇī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Guru Mahārājának.

Most még csak március eleje van és sajnos Guru Mahārāja nincs itt Új Vraja-dhāmában. Nagyon hiányzik, és nem telik el nap, hogy ne gondolnék Guru Mahārājára.

A napokban történt, hogy esti transzferos voltam, Atula Kṛṣṇa prabhu pedig déli. Már végzett, amikor hívott a bejárati ajtóhoz és azt mondta, ma volt itt Tulasī és azt kérdezte: „Apa, a *pūjārīk* nem szoktak takarítani?" A torkát köszörülve Atula Kṛṣṇa prabhu válaszolt: „De, szoktak." Tulasī nevetve azt mondta: „Akkor jó!" – és elszaladt.

Ránézem az ajtóra és elszégyelltem magam. Egyből az jutott eszembe hogy Rādhe-Śyāma és Guru Mahārāja szeme mindent lát. Gyorsan letakarítottam, emlékezve arra, amikor azt mondta Guru Mahārāja: „Ti itt csak simogatjátok a koszt!"

Úgy érzem, ez egy tükör ami mutatja a szívemet. Olyan sok személyes tanítást kapok Guru Mahārājától, ami erőt ad, biztat, és tanít. Ezek a tanítások, a *bhajanák,* a *kīrtanák* a seprű, a lapát, a portörlő a szívem tisztításához. Imádkozom, és kérem, hogy tudjam megfelelően elfogadni és használni ezeket az eszközöket, amiket kapok, ne csak simogassam a koszt a szívemben. Mert még jobban szégyelleném magam, ha évek múltán valaki megkérdezné tőlem, te nem szoktál takarítani a szívedben? Mert ez annak a jele hogy csak simogatom a koszt. Hiszen a vágyam az, hogy tiszta szívet tudjak ajánlani Rādhe-Śyāmának és lelki tanítómestereimnek.

Kedves Guru Mahārāja, hálás vagyok, amiért olyan sok törődést, szeretetet kapok. Törekszem viszonozni és méltónak lenni rá. Kérem, tartson menedékében.

Örök szolgája:
Līlārāṇī dāsī

Loka-bandhu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Évről-évre néha magamba tekintek, és vizsgálom, hogyan fejlődök a lelki élet ösvényén haladva. Éretlen tanítványod vagyok, valamennyi elméleti megértéssel, és azzal az egyetlen megvalósítással, hogy egyedül nem fog menni.

A minap hallottam Śrīla Prabhupādától egy kijelentést, miszerint a lelki életben való ideiglenes sikertelenség a végső siker pillére, a *Bhagavad-gītában* pedig Kṛṣṇa azt mondja: „Az én hívem nem vész el soha", tehát a kudarcok ellenére is remélhetek sikert. Optimistán kihívásnak nevezem mindazt a szenvedést, ami ér az anyagi vágyaktól terhes szívem miatt, úgy tapasztalom, hogy ezeken a kihívásokon csak a *bhakták* kegyéből kerekedhetek felül. A veled és istentestvéreimmel való közös éneklés ad enyhülést a szennyes szívemnek. A *sādhu-sangát* tekintem a legfőbb menedékemnek, biztonságban érzem magam, ha a környezetemben igazi *bhaktákat* fedezek fel. Igazi öröm látni *vaiṣṇavákra* jellemző vonásaidat, az alázatot, a türelmed, amikor elnézed tanítványaid tökéletlenségeit. A te dicsőségedre, és az én szerencsémre, csodálatos, és igazán képzett tanítványaid vannak, *śikṣājuk* és gondoskodásuk erőt ad a leki életemnek.

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat lelki tanítómesteremnek, az elesett lekek

megmentőjének. Kegye által a némából a legkiválóbb szónok válhat, s a béna hegyeket képes átszelni.

Azt hiszem, a legszebb egy tiszta szív felajánlása lenne, bárcsak a kegyedből Loka-bandhu dāsa igazi *bhaktává* válhatna!

Szolgád:
Loka-bandhu dāsa

Mādhava dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján és mindig máskor is!

Már bőven elkezdődött a huszonegyedik század. A prédikálási lehetőségeknek számtalan, eddig soha nem látott módja jelenik meg a *bhakták* életében. Az informatika-technika fejlődésével a már megszokott CD lemezek és DVD filmek mellett olyan új platformokon jelennek meg a prédikátorok, mint a számítógépeken és a ma már majdnem mindent tudó mobiltelefonokon. A telekommunikációs csatornák robbanásszerű bővülésével egyre több rádió és televízió műsorban, újságok címlapjain szerepelnek a *bhakták*. Ahogy az egész világot mind jobban átszövő és behálózó internet egyre nagyobb teret hódít az emberek életében, gomba módra szaporodnak az olyan weboldalak, blogok, portálok, melyek nyíltan, vagy a háttérben a Kṛṣṇa-tudattal foglalkoznak.

Te, Guru Mahārāja, ezeken a prédikációs csatornákon mindenhol jelen vagy. Felesleges szócséplés lenne felsorolni mindazt a sok CD és DVD kiadványt, rádió és televízió műsort, újságcikket, amikben szerepeltél, hiszen ezeket már mindenki ismeri. Prédikálásod az egész világon mindenhová elér weboldaladon és podcastodon keresztül. De az igazán lényeges dolog inkább az, hogy e számtalan modern prédikálási formának a közös forrása a te prédikálásod. Śrīla Prabhupāda hagyományos folyamatokat hagyott ránk, amiket te tökéletesen folytatsz tovább. *Bhajanában, kīrtanában,* leckeadásban, könyvek írásában mindig is te jársz élen. Ezek a gyakorlataid nyilvánulnak meg a modern kommunikációs módszereken keresztül is. Ahogy a Nap melege jelenik meg a modern elektromos eszközökben hő formában, úgy tudhatjuk, hogy Kṛṣṇa üzenete Śrīla Prabhupādán keresztül eljutva hozzánk, valójában a te prédikálásodként realizálódik napjaink modern eszközein. Ez Kṛṣṇa dicsősége – Śrīla Prabhupāda kegye – a te odaadásod gyümölcse.

Szolgád:
Mādhava dāsa

Madirekṣaṇā devī dāsī

Kedves Guru Maharaja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine

Minden nap és minden perc, melyet itt töltök, csodálatos, de ez a nap egész évben a legcsodálatosabb, hiszen a te megjelenésedet ünnepeljük! Ilyenkor leírhatom azokat a gondolataimat, amiket máskor nem szoktam.

Azon tűnődtem, vajon miféle cselekedeteket hajthattam végre előző életeimben, hogy most ilyen nagy szerencse ért, hogy itt élhetek, és egy ilyen nagyszerű személyt szolgálhatok, mint te. Végtelen energiád és kitartásod ad erőt nekem is, hogy végbevigyek bármit is. Te inspirálsz mindenre a lelki életben, tőled jön a tudásom is és te vagy, aki mindig segítesz.

Te vagy a legnagyszerűbb kertész is, hiszen egyszerre gondozod oly sok lélek odaadásának növényét. Mindig a nekik megfelelő nektárral öntözöd őket, hogy még a száraz, kietlen földből is érett gyümölcsöktől roskadozó fák nőhessenek. Az én növényem még nagyon pici, épp hogy kibújt a földből és te még a széltől is óvod!

Kedves Guru Mahārāja, az egész életed olyan inspiráló, egy tökéletes példa. Olyan

vagy, mint sötét égbolton a csodálatosan tündöklő telihold, mely mindent eláraszt hűsítő erejével. És miként a nap fénnyel áraszt el minden kis zugot, úgy árasztod el te is kegyeddel még azt is, aki csak egy pillanatig lát. Így kegyedből valahogy én is kevicskélek Māyā óceánjának hullámaiból a partra, Vraja-dhāma partjára. Lótuszlábaid nyomát követve, mely ragyogóan látszik a homokban, rátalálok otthonomra és önmagamra. Hálás vagyok neked és büszke arra, hogy a tanítványod lehetek!

Szolgád:
Madirekṣaṇā devī dāsī

Mahā-mantra devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

My poem begins when a few years ago
to New Vraja-dhāma in Hungary I did go.
I had no expectations, in the crowd I was one.
It was then the Guru disciple relationship begun.

Behind the scenes on the altar you invited me to look,
devotees doing the dressing while you were writing your book.

The picture of this scene became imbedded in my mind.
You allowed me a glimpse, you were merciful and kind.

The spiritual world unfolded before my eyes,
I saw servants and their servants who were talented and wise.
You live in a world where all services are perfection.
You created that world through hard work and dedication.

Compared to your other disciples I'm inadequate and low,
don't have much abilities, am untalented you know.
You gave a service that's the only thing I can do.
To stay in Rādhā-Govinda's service, it is my desire too.

I wish to thank you today in this *vyāsa-pūja* poem.
Please keep me at your feet, and take me back home.

From your useless servant,
Mahā-mantra devī dāsī

Mahānanda dāsa, Gitāñjali devī dāsī és Divali

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Megjelenésed csodálatos alkalmából olyan jó társulni azokkal az emlékekkel, amelyek veled kapcsolatosak, a jelenlétedre, a példamutatásodra, a leckéidre, a honlapodon közzétett üzenetekre és a vágy csak erősödik, hogy újra részesülhessünk ezekben a kegyekben.

Nagyon nehéz boldogulni ebben az anyagi világban. Állandó küzdelem a létért, és mellette extra erőfeszítés a lelki életért való harc *māyāval.* Mi szerencsések vagyunk, mert egy ilyen odaadó kormányost küldött értünk Śrīla Prabhupāda, aki kimentett a háborgó óceánból. A kötélbe kapaszkodunk csak egyelőre, s bár ott van a hajó fedélzetén a megmenekülés, mégis milyen nehéz felmászni azon a kötélen. Talán ha másoknak odanyújtanánk a kötél végét, ők segíthetnének alulról, hogy felkapaszkodjunk. A gyermekeink lesznek vajon ezek a segítők, akik tisztább lelkek, mint mi? Ha mindannyian követjük lótuszlábaid nyomát és gyermekeinket is ebben a szellemben neveljük, csak nem tévedünk el ebben a bonyolult világban. Csodálatos tetteket hajtottál végre a múltban, s biztosan a csodáknak még nincs vége. Csak győzzük kivárni, kitartani és észrevenni. A közeljövőben fognak ezek elkövetkezni és ha túléltük ezeket a nagy változásokat, akkor még odaadóbb korszak jön el őszinte követőid életében. Ezeket a csodákat csak te hajthatod végre, de mi tanúi szeretnénk lenni és tovább segíteni, akkor már egy másik hangulatban,

sokkal több személyességgel és szeretettel, amire mindenki vágyik. Kívánunk ehhez sok erőt és jó egészséget!

Szeretettel szolgáid:
Mahānanda dāsa, Gitāñjali devī dāsī és Divali devī dāsī

Maheśvarī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja!

Please kindly accept my humble obeisances at your lotus feet on this auspicious day of your appearance in this world. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to You!

Today is Your actual appearance day and I have been meditating on how lucky I am that I came in contact with You and Your disciples all those years ago. Thank You Guru Mahārāja very much for coming to Hungary to preach and thank You so much for accepting me, an unimportant nobody into Your beautiful spiritual family. I feel very fortunate to have You as my spiritual master.

Thank you for the amazing books about Kṛṣṇa's pastimes and all the wonderful *bhajanas* You sing to please the Lord. Hearing your voice makes me think of the spiritual world and keeps me close to You even though I am always far away. It's hard to be so far away but I know what Śrīla Prabhupāda says and try to remember it.

"There are two ways of associating, by *vāṇī* and by *vapuḥ*. *Vāṇī* means words and

vapuḥ means physical presence. Physical presence is sometimes appreciable and sometimes not. Therefore we should take advantage of the *vāṇī,* not the physical presence, because the *vāṇī* continues to exist eternally."

On this auspicious day, I pray to remain a speck of dust at your lotus feet, dear Guru Mahārāja. Wishing you the most wonderful *vyāsa-pūjā* celebration again and again and hopefully I will be in New Vraja-dhāma this year and directly get the nectar of your association.

Your servant,
Maheśvarī devī dāsī

Mana-mohana dāsa

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivarama-svāmin iti nāmine

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget az Isteni Párnak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked!

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

A lelki tanítómester kegyéből a némából a legkiválóbb szónok válhat, s a béna hegyeket képes átszelni.

Ilyenkor, közelgő megjelenési napod idején, mindig újra elolvasom istentestvéreim és más tisztelőid régebbi *vyāsa-pūjā* felajánlásait, hogy abból merítsek ihletet, mivel a *śāstrikus*

tudásom rendkívül csekély, mint a hozzád fűződő személyes kapcsolat is, bár ez utóbbi talán jobb is így, mert csak még több sértést követnék el ellened a közeledben.

Ez a vers, amit feljebb idéztem, számomra szintén azt bizonyítja, mennyire rossz tanítványod vagyok, hisz ha valakinek a lelki tanítómestere olyan transzcendentális könyveket ír, mint te, akkor annak nem okozhatna nehézséget egy *vyāsa-pūjā* felajánlás megírása. De sajnos ostoba módon ebben is korlátozlak. Kérlek, bocsásd ezt meg nekem.

Mit is ajánlhatnék fel neked dicsőséges megjelenési napod alkalmából?

Hiszen igazából semmim sincs. (Persze a hamis egóm ösztönözte elmém most háborogva üvölt.) Meztelen volt ez a test amikor elfogadtam, semmije nem volt és amikor tovább megyek, még ezt a testet is itt hagyom. De egy dolgot mindenképp szeretnék magammal vinni következő életeimbe. A vágyat, hogy életről-életre szolgálhassalak.

De addig, amíg ebben a testben vagyok, szeretném felajánlani, hogy korlátozott anyagi lehetőségeimhez mérten támogassam transzcendentális könyveid megjelenését. Mindössze ennyi az, amit jelenleg lótuszlábaid elé helyezhetek.

Kérlek, add áldásaidat jelentéktelen szolgádra, akit indokolatlan kegyedből ebben az életében néhányan úgy ismernek:

Mana-mohana dāsa

Bhaktin Manduk Szilvia

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretetettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából! Nézd el tökéletlenségemet, miközben olvasod a következő sorokat…

„Mindent Kṛṣṇa-tudatban, a Legfelsőbbért kel tennünk. Ilyen hit és megfelelő irányítás nélkül a tettek sohasem hozzák meg gyümölcseiket. Valamennyi védikus írás azt ajánlja, hogy a Legfelsőbben higgyünk. Minden védikus tanításnak Kṛṣṇa megértése a végső célja. Aki nem követi ezt az elvet, nem járhat sikerrel. A legjobb tehát, ha kezdettől fogva Kṛṣṇa-tudatban, egy hiteles lelki tanítómester vezetésével cselekszünk. Ez az út vezet a sikerhez."

(Bhagavad-gītā 17. fejezet 28. vers magyarázat)

Remélem egyszer én is eljuthatok ehhez a sikerhez…

Nagyon szerencsések azok a *bhakták,* akik egy olyan tiszta *bhakta* kegye által szolgálhatják Śrī Caitanya Mahāprabhu és Śrīla Prabhupāda misszióját, mint amilyen te vagy.

Bízom abban, hogy csapongó elmém a jövőben is megnyugvást talál tanításaidnál, szavaidnál, könyveidnél, melyek több nehezebb, számomra kilátástalannak tűnő helyzetben segítségemre lehettek, és amik megmutatják az utat a *śuddha-bhakti,* a tiszta odaadó szolgálat felé.

Sokszor álmodom veled; igyekszem megérteni, hogy mit szeretnél tudatni velem

egy-egy álom kapcsán, ebben többé-kevésbé vagyok eredményes feltételekhez kötött gondolkodásom miatt.

2009-es Parikrama-fesztiválon és a Govardhana-pūjā ünnepén Krisna-völgyben különösen kegyes voltál hozzám, ezt is, s minden mást is, szeretném megköszönni neked.

Szolgád:
Bhaktin Manduk Szilvia
Kaposmérő

Mani-mālā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnélek köszönteni megjelenési napod alkalmából és minden jót kívánni neked!

Soha nem lehetünk elég hálásak neked azért, amit értünk teszel. Nagyon sok fájdalmat és bosszúságot okozunk neked azzal, hogy nem úgy viselkedünk, ahogy kellene. De te ennek ellenére is szeretsz minket, segítesz és mellettünk vagy. Mindig adsz nekünk még egy esélyt, néha többet is pedig meg sem érdemeljük. Olyan vagy

nekünk, mintha az apukánk lennél, aki mindig megbocsájt a gyermekének, az bármit tesz is.

Elég nehéz időszakon vagyok túl. A Kṛṣṇa-tudat nélkül sokkal nehezebben viseltem volna, azt hiszem. A te kegyedből Magyarországon is megvalósulhatott Prabhupāda vágya. Ezzel mi lehetőséget kaptunk arra, hogy megismerjük a Kṛṣṇa-tudatot, megértsük mi a helyzetünk, mi a lélek helyzete és kötelessége. Ezzel a tudással sokkal könnyebben el tudtam engedni azt a személyt, akinek az életemet köszönhettem, és eddig mindig mellettem volt, mindenben segített. Nekem már csak egy apukám van, te! Sokszor úgy érzem, nehéz a lelki élet. Az anyagi világ nehézségei nap mint nap meg nehezítik a mindennapjaimat, persze ezt én is tovább nehezítem saját magamnak. Tudom, ezek nem véletlenek, és azért vannak, hogy tanuljak belőlük. Mindig arra gondolok, hogy nem okozhatok csalódást neked, hiszen megígértem, hogy mindent megfogok tenni azért, hogy jó *bhakta* legyek. Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek, és hogy erőt adsz nekünk, erőt adsz nekem! Köszönöm, hogy itt lehetek a Kṛṣṇa-tudatban és szolgálhatom Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, szolgálhatlak téged és szolgálhatom a *bhaktákat.*

Kṛṣṇa-tudat nélkül nincs élet! Nélküled pedig nem lenne Magyarországon Kṛṣṇa-tudat. Nélküled mi sem élnénk! Köszönöm, hogy vagy nekünk! Köszönöm, hogy vagy nekem!

Jelentéktelen szolgád:
Mani-mālā devī dāsī

Mañjarī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to your most merciful presence amongst us! All glories to the divine *guru-paramparā,* the magnanimous Gaura and Nitāi, my dearest and most worshipable shelter, Śrī Girirāja and the sweetest and most enchanting Divine Couple, Rādhe-Śyāma!

This year is a milestone, or rather a decade stone in my manifested relationship with you. I remember clearly the day in February when I first saw you 20 years ago when you walked in through the door to the apartment in Páfránykert utca. I remember how whenever you spoke I used to sit beside you on the pretext that you need help with your Hungarian. How you looked at me from the van before leaving to the airport and asked me when I would move in. And how you encouraged me to leave medical university and instead learn to distribute books and join the BBT team. A few months later you have officially accepted me as your daughter and servant through dīkṣā when you gave me my beads and pronounced: Your name is Mañjarī devī dāsī.

Over the past twenty years so many things have changed in my life, in and around me: my desires, my values, my habits, my services, place of residence, people around me and so much more. The one steady, sheltering, guiding, inspiring factor has been you and the faith you have blessed me with. Faith that whatever you do, speak or think is to please Rādhe-Śyāma. Faith that I just need to hold on to your lotus feet and I can have the most amazing life possible. The only life that is worth living. One in the association of devotees, engaged in the mission of Śrīla Prabhupāda. An

exciting life, full of challenges and chances to grow and mature, learn and understand, serve and try to please. I feel blessed having so many memories of serving under your guidance, whether as a translator, preacher, manager or a menial servant. Your love and desire to transform me into someone who can love is empowering. Your encouragement can make me do things I would never be capable of. With you mistakes become stepping stones, failures pillars of success, suffering a purifying experience and an inspiration to leave behind this world of hatred and sin, weakness and illusion and go to the eternal world of love, where every step is a dance and every word is a song.

On this most auspicious day I pray that I may stay in the shade of your lotus feet not just for a few more decades but eternally. I offer you all my gratitude and happiness as a devotee, as your follower, an aspiring servant of the *vaiṣṇava* community. Thank you for this most amazing life you have blessed me with.

Your happy, eternal servant and daughter,
Mañjarī devī dāsī

Manjuvālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most, hogy közeledik a *vyāsa-pūjād* napja, a *bhakták* egymás között csodálatos

tulajdonságaidról beszélnek és azokról az eredményekről, melyeket Śrīla Prabhupāda szolgálatában elértél.

Ezek az eredmények felbecsülhetetlen értékeke a számunkra. Szeretném neked megköszöni, Guru Mahārāja, azt a figyelmes törődést, amit tőled kapunk. Mindig tanítod, és lelkesítesz minket arra, hogy a szolgálatunkat szeretetből végezzük, mindig fejlesszük a tudásunkat és ezt mélyítsük el.

Itt még egy egyszerű *rasagula* főzésnek is külön tudománya van. Egyszer azt mondtad, hogy erről is tudnál egy könyvet írni, pontokba szedve, hogy milyennek kell lenni a 10 pontos *rasagulának*.

Köszönöm, hogy elfogadod apró törekvéseinket, amelyek még nem teljesen hibátlanok, de te olyan szép példát mutatsz nekünk, ami nagyon sokat segít, hogy tovább haladjunk előre a lelki életben.

Guru Mahārāja, igazán szeretnék egyszer olyan tanítványoddá válni, hogy amikor Śrīla Prabhupāda előtt állsz, nem kell miattam szégyenkezni.

Örök szolgád:
Manjuvālī devī dāsī

Manodhara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Szokás szerint sokat tépelődtem, hogy mit is írjak felajánlás gyanánt neked.

Legyenek írásomban ígéretek, amolyan felajánlások? Vagy mint minden ilyen alkalommal, köszönjem meg, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, és hogy elfogadtál tanítványodnak? Persze tudom, ezt soha nem elég megköszönnöm. És az, hogy örökké hálás vagyok, csak puszta szófordulat egyelőre.

Egerben az elmúlt időben sok minden megváltozott, vagyis minden! Szinte semmi sem a régi. De ami a legfontosabb, az, hogy a Śrīla Prabhupāda és az irántad való hűség megmaradjon. Mi kint élő, támogató családosok maradtunk. A *saṅkīrtanás bhaktáinkkal* való közvetlen, személyes társulás egyre ritkább. De minden rosszban van valami jó! Amikor lehet, rögtön nagy lelkesedéssel fogadjuk a társaságukat, és méltóbban értékeljük azt. Veled még ennél is ritkább a közvetlen és személyes társulás lehetőssége számomra. Azon kezdtem el gondolkodni – és tudom ez nem alkalomhoz illő –, hogy mit csinálnék másképp, ha visszapörgethetném az idő kerekét.

Amikor elkezdtem a Kṛṣṇa-tudatot, rögtön feltűnt néhány *bhakta,* akiket könnyű volt megjegyezni, mert mindig melletted lehetett őket felfedezni, mindig az első sorban ültek... Na, gondoltam, ők a VIP. Ez valami kiváltságos helyzet. De rá kellett jöjjek, ők csak abban különböznek tőlem, hogy ők mindenek felett mohón vágynak a társaságodra. Persze most a kis Nimāijal ha akarnék se tudnék az első sorban helyet foglalni, de sajnos akkor se éltem a lehetőséggel, mikor még lehetett. Közben mélyen él az emlékezetemben, amikor egyszer Vraja-dhāmában a házadban a konyhában segédkeztem az ebéded elkészítésénél. Amikor beléptél, és én váratlanul ott voltam, felcsillant szemmel, nagy örömmel és kedvesen, viccesen üdvözöltél, az „Ó, a(chips) főnök is itt van?" – szavakkal. Emlékszem hirtelen körbe is néztem a kis konyhában, hogy megnézzem kinek szólt ez a kedves köszöntés. Persze olyan pici az a konyha, tudtam, hogy nincs ott más rajtam kívül. És a *pāda-yātrākon* a chips sütések alkalmával volt több lehetőségem a közeledben lenni, kihasználni a veled való társulás

magasztos örömeit. De még ezek után is te üzentél nekem, hogy hiányzik a chipsem, és nem fordítva. Pedig sokszor gondoltam én is arra, hogy milyen jó volna most chipset sütni neked. Eddig sosem használtam ki kellően felemelő társaságod.

Hát, annyi mindenről szólt már ez a felajánlás. Tennék egy ígéretet, imádkozni fogok azon *bhakták* kegyéért, akik nálam sokkal jobban értékelik a veled való személyes társulás lehetőségét. És imádkozom Kṛṣṇához, hogy még sokáig lehess itt velünk, és pótolhassam az elvesztegetett időt! Hozzád is imádkozom, ha nem is az első sorban, de mindig képes legyek ott heverni lótuszlábaid porában!

Szolgád:
Manodhara devī dāsī

Bhakta Manoj Masuria

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your teachings and examples have been with me since I was in my early teenage years when I used to be part of the Pāṇḍava Sena and Manor Youth Form prior. After University I started working and got married… Life became busy, daily travelling to London, working long hours that got longer and longer towards that promotion or bonus increasing each year on year. I got caught-up in the so-called rat-race of 'my World' (where I started thinking I was making things happen).

Materially, I was doing great… I became the best in my field and recognised for my expertise from the regulators as well as senior management of other firms. The home and wife I had always imagined, in the career of my dreams having lunch with Directors and Partners, Dinner with Councillors, MP's and evenings were busy with business parties and Theatre trips. Keeping up with the so-called financial status I started taking up Golf as this was a great way to meet with clients, I got a bigger house and more material possessions which caused me to install CCTV and have dogs for protection from burglars and of course, there followed two bigger cars. Life was becoming even busier.

My spiritual decline had already stated and I had no idea of it until it was too late… It started by me not having the time to visit the temple, then lost contact with all my devotee friends, which then slowly turned into me having insufficient time to chant, impracticality avoiding various foods (afraid of not fitting in with the high status crowd) as a result all the principles disappeared… I was at a point where I was not following anything. Although I had fallen so far down, I kept chanting as this was the only way I was staying attached to my sanity, (just like an umbilical cord providing a baby it's lifeline from the Mother). I chanted because that was the only way I could keep up with the mental strains and stresses of the business and markets my life revolved around, also, I chanted only six rounds as this was the bare minimum I could get away with for my mind and concentration to be 'fixed' for the day.

Then the Credit Crunch changed everything. As fast as I rose up in the boom, I fell twice as fast and all that I had come to know as my life fell apart revealing the true nature of material life. I was made redundant and my Organisation had cut all of its risk areas out of the UK. It came to the point where I was now known as a statistic in the UK as one of the estimated 3M people unemployed, queuing up for

my benefit money, despite me applying to 80 – 100 vacancies a day, I was not being invited to interviews and the small amount that I went to was one out of fifteen or so candidates where I was informed later to be rejected for the role due to me being over-qualified.

After 10 months of such unemployment, I decided to contact the people who I had helped in their career success ladder for help, my voicemail messages to them were deleted without response and the few who did respond asked me not to call them. My family and friends who were fortunate to be working could not understand why I could not get work, some started accusing me of being lazy and not making the effort to look for work at a lesser status to get me by. I understood why they were saying what they said, because I would have said the same thing if I was working…. As I stated earlier, I thought I was making things happen and it was up to me if I wanted something. This was my biggest mistake I had made in my life. My confidence hit rock bottom, I was going into major depression contemplating various thoughts, including suicidal. The only person who stuck by me through this was my wife supporting me all the way and suggested I start-over from the beginning; she encouraged me to start building my spiritual well-being again.

Needless to say I started realising what I had missed and went back to my foundations, the biggest realisation I had was that I forgot Kṛṣṇa, I thought (as my friends and family did) I was doing everything not Kṛṣṇa… I was wrong. I was simply working off the good Karma I had managed to acuminate.

I had then realised that I initially set-off to earn a living so I could better cater for Kṛṣṇa in my life and donate *lakṣmī* that came. I laughed at the realisation that dawned on me. The more money I had coming in, at the same time my lifestyle increased causing my expenditure to follow suit. I came to be at a point where I

bought a bigger house with a higher mortgage therefore I had no other way to keep up, but to advance in my career. I was at a constant battle and in fear of becoming obsolete. What I thought was my biggest asset (my house), was my biggest liability (mortgage payments) so I was earning more money so I could give it to the bank.

I immediately started chanting properly again and sixteen rounds, I started listening to your podcasts on iTunes, I started following the principles again, I now put your *kīrtanas* on from iTunes and dance around the house with my two dogs, the business magazines and newspapers that used to be in my hands were replaced by Śrīla Prabhupāda's books once again.

Three weeks after adopting my new revised life and encouragement from my wife, I realised what to do. I started my own Company offering my speciality to all businesses, to my surprise I was immediately hired by a well known financial services firm as a Compliance consultant, as I promised I split my Company funds into percentages and place at least 15% of my earnings into donations for an ISKCON temple. I provided the best possible service as I would if my employer was Śrīla Prabhupāda. I was soon recommended by that firm to another which started my business running, I am now in a fortunate position be on my third referral of business. By chanting every day, following the four regulative principles and reading / hearing is keeping my mind and soul away from falling into that trap again, the trap known as 'the rat-race'.

With your blessings, I would like to be in a position to educate people the lessons I have learnt for them not to fall into the trap I fell into, I would like to teach them *true financial intelligence* which is not taught in Schools, Colleges, Universities or working life, it's a lesson some do not even realise until it's too late. So strong is this web or material life, which makes a person become a hamster on a wheel, thinking

they are going someplace, but the only thing they are doing is generating power to another where that wheel is connected to, (the banks or Government in the form of mortgages/loans or Taxes).

I wish to thank you for always being there, although not physically present everywhere, your lectures have been most inspiring and helped me become a much better and indeed, happier person I am today. I know it is still very early days for my recovery… but I would like to use this opportunity to thank you and let you know, what you have taught us in the past has always and will always stay with me.

Jaya Śrī Śrī Rādhe-Śyāma!

Wishing I will one day become your servant's servant,
Bhakta Manoj Masuria

Manojña devī dāsī

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I write this offering to you on this your *vyāsa-pūjā* day, I want to write an offering to you filled with poetic rhyme and filled with devotion. But unfortunately I cannot hide my trueness, what I write I know you can very easily see through it.

I am low and unworthy, I write an offering hoping you will think I am trying to be a good disciple, a good disciple does not look for praise and acknowledgment, a good

disciple is he who is there to just serve without expecting for oneself. I humbly beg down at your lotus feet and ask that you please help me to be a disciple like that; I do not wish to be filled with a show of intelligence just to show my mental abilities, these are unworthy credits which just block my path in serving you.

O dear Guru Mahārāja, please help me on this your *vyāsa-pūjā* day, please kick out all these doubts and fears I have, please I humbly beg you please make me a humble servant of the holy name, as this is well within your blessings.

Thank you very much dear Guru Mahārāja,

Your humble servant,
Manojña devī dāsī

Manorāma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances on your *vyāsa-pūjā* day. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

You are inspiring us all the time. You inspire us in our *sādhana.* Showing us how to perfect spiritual practices. You inspire us by giving your daily podcasts so you give us a vision how to see the world from the spiritual perspective. You inspire us by writing books. *Nava Vraja-mahimā* helps us how to see the „real" New Vraja-dhāma, how it is non-different from Vraja, the abode of Rādhe-Śyāma.

I wanted to thank you for inspiring us, especially inspiring me in my spiritual life. And keep us inspire.

Your insignificant servant,
Manorāma dāsa

Margavati devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Köszöntelek téged *vyāsa-pūyād* alkalmából, és szeretném, hogy még sok-sok éven át legyél

közöttünk, hogy biztonságot nyújtó védőszárnyaid alatt meg menedéket találjunk és megerősödhessünk. Számomra egy hős vagy, aki megnyerte a csatát, legyőzte indulatait, az anyagi vágyakat és egy célod van elégedetté tenni Gurut és Kṛṣṇát.

Olyan vagy akár egy félisten hatalmas erőt és tisztaságot sugárzol a közeledben kitisztulnak az *anarthák* a szívből. Tanítasz minket, hogy a lelki dolgok másként hatnak, mint az anyagi dolgok. Az anyagi világban az a hír járja, hogy a jóból is megárt a sok.

„Mert van olyan, hogy túl sokat eszünk, de nincs olyan, hogy túl sokat beszélünk Kṛṣṇáról. Ez nem betegít meg minket. A prédikálás olyan gyógyszer, ami hat a betegre és orvosra is egyaránt."

Általad nyilvánul meg az Úr Nityānanda kegye, az úr Caitanya szépséges ragyogása. Általad van értelme a *kali-yugában* töltött éveknek.

Követendő példáddal a legsötétebb éjszakában is úgy ragyogsz, mint a legfényesebb csillag a világban.

Köszönet az Úrnak, hogy a kegyéből megnyilvánultál közöttünk, elűzted jelenléteddel az éjszaka sötétségét, és elhoztad számunkra a nappali világosságot. Amerre jár és prédikálsz, szakadatlan delelőn tündököl a nap, és beragyogja az utat, mely elvezet minket a káoszból, és hazatérhetünk. Hare Kṛṣṇa!

Köszönettel szolgád:
Margavati devī dāsī

Medhya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Minden évben, amikor leülök felajánlást írni neked, Tamāla Kṛṣṇa Goswami Mahārāja szavai jutnak eszembe, amit egy *vyāsa-pūjā* ünnepségeden mondott: „Sivarāma Swami Mahārāja szíve olyan puha, mint a vaj!"

Úgy érzem, ebben a mondatban minden benne van. A törődésed a *bhakták* felé, az alázatos odaadásod Śrīla Prabhupāda felé, és a végtelen szereteted Rādhe-Śyāma felé. Ez a te szíved gazdagsága.

Emlékszem, egyszer azt mondtad nekem: „Te mindentől félsz! Azon csodálkozom, hogy a Kṛṣṇa-tudattól nem félsz!" De hát hogyan is félhetnék, mikor a te puha, lágy szíveden keresztül kaphatom meg azt a kincset, ami az odaadó szolgálat tudományáról szól. Igen, a te példádból élek, mert számodra nem létezik tétlen, elvesztegetett idő és még csak nem is zavar semmi abban, hogy végezd a kötelességeidet és a szolgálatodat. A te kegyedből még az én félelmekkel teli szívem is egyre gazdagabbá válik. Amikor a könyveidet olvasom, érzem, hogy az én szívem is meglágyul. Óh, azok a szép könyvek! Egyszer Gaura Śakti prabhu azt mondta, hogy te olyan dolgokat csinálsz, amik évszázadok múltán is segíteni fogják a *bhaktákat* a Kṛṣṇa-tudatban!

Évszázadok múltán! Óh, a mi drága Guru Mahārājánk! Olyan vagy, mint a te szeretett lelki tanítómestered, aki nem csak az ő saját tanítványaira gondolt, hanem minden elkóborolt kis élőlényre a világban. Prabhupāda sokat dolgozott, az egész élete egy maraton volt. És a te életed is egy maraton, az odaadó szolgálat maratonja. Alig alszol pár órát, a pihenés neked az, hogy valami más odaadó szolgálatot végzel. Rādhe-Śyāma öltöztetése, gyűlések, vagy kimerítő fesztiválok. Persze téged nem lehet kimeríteni. Emlékszem, egyszer nagyon fáradtnak tűntél, és én óvatosan érdeklődtem felőled: „Guru Mahārāja, te nem pihensz?" Ezt válaszoltad: „Nem! Nem tudok! Még éjjel is azon gondolkozom, amiről éppen írok!" Hát ilyenkor mindig rájövök, hogy még egy kicsit sem értettem meg azt az egyszerű mondatot, amit a Kṛṣṇa-tudatos éveim legelején tanultunk: nem ez a test az énünk, lelkek vagyunk!

Az odaadó szolgálat nélkül neked minden egyes perc üres lenne. Számodra az igazán mély kapcsolatot Prabhupādával és Kṛṣṇával az odaadó szolgálatot jelenti, és ez a csodálatos tulajdonságod mutatja meg nekünk, hogy a mi szeretett Guru Mahārājánk egy igaz *vaiṣṇava.* Egy igaz *vaiṣṇava,* aki gyönyörű könyveket ír. Nagyon várjuk az új könyvedet is, a *Nava-vraja Mahimāt.* Minden könyved a *bhakták* édes

nektárja, amit nagyon jó ízlelgetni, mert amire igazán megtanít minket, az az odaadó szolgálat gyakorlata.

Kedves Guru Mahárája! Minden szerencsénk az, hogy a szíved olyan puha, mint a vaj!

Jaya Guru Mahārāja!

Szolgád:
Medhya devī dāsī

Bhakta Medvegy Gergely

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséged neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A szentírások az mondják, hogy csakis a Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálat által térhetünk vissza eredeti otthonunkba, Vṛndāvanába.

Mi olyan szerencsétlenek vagyunk, hogy még azt sem tudjuk, hogyan kell szolgálatot végezni az Úrnak. De te kegyesen megjelentél ebben a világban, és lehetőséget teremtettél számunkra a szolgálatra. Létrehoztad az egyházat, megnyilvánítottad Új Vraja-dhāmát, a különböző vidéki központokat, a budapesti templomot, az éttermeket, létrehoztad a főiskolát. Végtelenül változatos teret adva nekünk a lelki szolgálatra.

Erre csakis egy felhatalmazott, tiszta személy képes! Kegyesen alászálltál a lelki világból, és a saját példáddal mutatod meg nekünk, hogyan tegyük elégedetté Kṛṣṇát.

Nélküled sehol se lennék! Köszönöm a lehetőséget, hogy a tanítványod lehetek és a Bhaktiban szolgálhatok!

Minden dicsőséget neked! Leborulok lótuszlábaidnál!

Örök szolgád:
Bhakta Medvegy Gergely

Bhakta Mérő Mátyás

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and you.

Although it is often said to be difficult to find a nice theme for a *vyāsa-pūjā* offering, and, indeed, no mundane subject fits your elevated position, still, somehow or other, by Your mercy, I always find the necessary inspiration.

This time, at the Bhakta-saṅga in January 2010, it was the recitation of parts of your coming book, *Nava-vraja-mahimā,* which made me think about how very special your position is compared to that of mundane people.

I used to think that your books are accounts of the pastimes of Lord Kṛṣṇa and His eternal associates and admired the colourful, vivid descriptions of those pastimes. I even wondered what books by what *ācāryas* helped you to attain such a deep understanding of the confidential pastimes of the Lord.

This time, however, it occured to me that I must have misunderstood your position and your relationship with the Lord. I had the strong feeling that, rather than those pastimes were *described* by you in your books, they *actually take place* while you are meditating on them. It seems your devotion to the Lord invites Him to perform his *līlās,* which take place in your mind, hence the exceptional power of your writings, for they are completely transcendental. This also explains how exceptional feats of progress of Kṛṣṇa consciousness in Hungary, apparently impossible on the material level, are achieved, be they in New Vraja-dhāma or in the Hungarian *yātrā* in general. They are manifested out of the Lord's love toward His sincere devotee, yourself, by His unlimited potency.

This realization also showed me how easy it is to commit an offence against the spiritual master by thinking him to be an ordinary person.

For more than a year now, you have been immersed in writing *Nava-vraja-mahimā,* engaging yourself in long, long hours every day. I have to admit that, misled by your bodily age, I was worried about the amount of work the writing of the book takes you, thinking that overwork may undermine your health. Now I accept that this activity is completely transcendental and, whatever the semblance on the surface, whatever the seemingly material consequences, nothing ill can come out of it. Rather, the result will be supreme bliss to you and your readers alike.

Thank you, Guru Mahārāja, for manifesting the spiritual world for us to see and hear! Thank you for inviting Kṛṣṇa into our lives! Thank you for your causeless mercy showing us the path to eternal bliss!

Your insignificant servant,
Bhakta Matyi

Bhaktin Mitali

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine Lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

On this most blessed day of your appearance day, please allow me to attempt to offer a few words of gratitude, however as I sit down to write this offering I realize how words alone can never be enough to glorify your divinity. Guru Mahārāja, you are a vast ocean of mercy and by your kindness and compassion you are distributing *kṛṣṇa-prema* freely to everyone through your transcendental books, inspiring podcasts, enlivening *kīrtanas* but yet I am so fallen and foolish that I am unable to appreciate and understand your pure love for us.

As I cry for this bereavement every day, I realize the cause of my misfortune is nothing else but only I, myself – my false ego. Shamefully, my desire to please you and Kṛṣṇa has not yet become the true goal of my life and as I struggle to battle with my selfish desires and *anarthas* that are covering me from time immemorial, it begins to unravel that this battle can never be won alone!

In BG in 4.34 Kṛṣṇa says: *Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realized souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth.*

Kṛṣṇa also says that one cannot approach Him directly, one has to go through his bona fide representative and as I take shelter of your Lotus feet your overflowing compassion, your transcendental realizations, your unflinching faith and love

for Kṛṣṇa simply pierces through the nescience of my heart cleansing away the dirt slowly and gradually reviving my lost identity. Only by your love and mercy can I be saved from drowning further into this material ocean.

om ajñana-timirandhasya jñananjana-salakaya
caksur unmilitam yena tasmai sri-gurave namah

Please Gurudev, I humbly beg for your causeless mercy to help me crush this false ego and to surrender myself fully in becoming an instrument by assisting you in serving Śrīla Prabhupāda's mission without any ulterior motives and with much steady faith, love, determination and spiritual strength. As I try to cry out daily for the Lord, I pray that one day only by your grace I can experience a miniscule drop of love of the divine couple in the spiritual world. I am truly indebted to you eternally, and the only way I can ever repay is by being a proper disciple.

I pray that Kṛṣṇa always blesses you with good health and strength for many years to come so you can keep carrying on serving and pleasing your spiritual master.

Your ever fallen servant,
Bhaktin Mitali

Mohana dāsa

Legkegyesebb Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Vyāsa-pūjād alkalmából kérlek, fogadd el ezt a néhány dicsőítésnek szánt gondolatot. Valójában lehetetlen dicsőségedet teljes mértékben leírni, különösen egy olyan képesítetlen személy számára, mint amilyen én vagyok, ezért csak néhány cseppnyit próbálnék meg leírni óceánnyi kedvező tulajdonságaid közül.

Az idei évben szeretném azt kiemelni, hogy a létező legmagasztosabb dolog, a tiszta odaadó szolgálat tökéletes példája és bőkezű adományozója vagy.

1998-ban, a *saṅkīrtana*-fesztivál alkalmával tartottál egy leckét, amelyben rendkívül vonzó és könnyen megfogható módon magyaráztad el a tiszta odaadást. A lecke első felében a *Venu-gītā,* Kṛṣṇa szeretetének kötelei című fejezetéből hallhatunk egy rendkívül megindító részletet, melyben Kṛṣṇa *„niryoga pāśájáról"* azaz szeretetköteleiről kapunk leírást. Ebből az idézetből kiderül, hogy Kṛṣṇa mint tehénpásztor fiú kötelet használ a tehenek és a borjak megkötözéséhez, ám ez a kötél közel sem közönséges. Valójában Kṛṣṇának azt a szándékát jelképezi, amellyel minden élőlényt megközelít, vagyis, hogy meg szeretné kötözni szeretetének köteleivel. A könyv e részéből megtudhatjuk azt is, hogy a legtöbb élőlény önös érdekekkel közelíti meg Kṛṣṇát, Ő azonban arra vágyik, hogy előcsalogassa belőlük tiszta odaadásukat. A lecke későbbi részében részletesen kifejted ezt a témát. Elmondod, hogy a materialisták és a transzcendentalisták, legnagyobb része is csak kér Kṛṣṇától: „Adj, adj!", Śrīmatī Rādhārāṇī és Śrīla Prabhupāda azonban egy másféle, teljesen önzetlen

hangulatú hozzáállást képviselnek és tanítanak, melynek a lényege: „Vedd, vedd”!

Ezek a szavak és ez a magyarázat látszólag végtelenül egyszerűnek tűnhet, ahogyan a tiszta odaadó szolgálat más definíciói is: *„anyābhilāṣitā-śūnyaṁ”*.

Azonban számunkra, feltételekhez kötött lelkek számára, akik azért jöttünk ebbe az anyagi világba, hogy csak tetszelegjünk az élvező szerepében, hogy kiélhessük a Kṛṣṇa iránt érzett irigységünket, és hogy minden eszközzel csak saját magunkat szolgáljuk, valójában lehetetlenség a tiszta odaadó szolgálat eszményének megfelelően gondolkodni és cselekedni.

Láthatjuk, hogy még az ezt megelőző korokban, amikor az emberek sokkal jámborabbak és vallásosabbak voltak, akkor is számtalan formája létezett a vallásnak, amelyek a különböző önös irányultsággal rendelkező lelkeket valamilyen közvetett úton az Úr szolgálata irányába vezették. Az emberek az önző vágyaikkal szinte kényszerítették a kegyes Vyāsadevát, hogy anyagi témákat, folyamatokat leíró „virágos szavakkal” próbálja őket édesgetni a meghódolás felé. Csupán mindezen közvetett folyamatok leírása után, tökéletes mestere, Nārada utasítására írt Vyāsa közvetlenül az Úr dicsőséges kedvteléseiről és tiszta vegyítetlen odaadó szolgálatáról.

Te azonban, Guru Mahārāja, megértve Vyāsadeva és a *guru-paramparā* legbensőbb vágyát, végtelen kegyedből minden utasításoddal, tetteddel, minden lótuszkezeddel leírt szavaddal közvetlenül a tiszta odaadó szolgálatra ösztönzöl mindenkit, tekintet nélkül az illető lelki fejlettségére, képességeire, vagy anyagi világbeli körülményeire.

Végtelenül mély és tudományos leckéiden elmagyarázod az odaadó szolgálat elméletét, és lenyűgöző szellemi zsenialitásoddal minden kétséget eloszlatsz hallgatóságod elméjében és szívében azzal kapcsolatban, hogy a tiszta odaadás az egyetlen igaz út. Szeretettel teli szavaid mindenkit a meghódolásra való törekvésre sarkallnak.

Csodálatos transzcendentális *kīrtanáiddal* betekintést nyújtasz az Úrral való

bensőséges kapcsolatodba, és kegyesen lehetőséget adsz arra, hogy részesei lehessünk neki felajánlott tiszta szeretettel végzett szolgálatodnak.

Végtelenül magasztos írásaiddal, melyekben egyaránt írsz az Úrnak végzett szolgálat tudományáról, és az Úr bensőséges kedvteléseiről, erős vágyat ébresztesz olvasóid szívében a tiszta odaadó szolgálatra, és szakszerű útmutatást is adsz hozzá, hogy hogyan fejlődhetnek ebbe az irányba. Ezeket a könyveket szeretett lelki tanítómestered, az egész *guru-paramparā,* és az Úr felhatalmazására írod. Írásaid a lelki szintről szállnak alá, így te magad vagy az élő Vyāsadeva, aki a jelen kor embere számára nyilvánítod ki a tiszta odaadás szentírásait.

Ezek a transzcendentális tetteid, melyekkel tanítványaidat és általában minden élőlényt a tiszta odaadás felé segítesz páratlan, felbecsülhetetlen értékű ajándékok mindannyiunk számára.

Mégis Guru Mahārāja, te tudod, hogy milyen elképzelhetetlen dolog az elesett lelkek számára a *śuddha-bhakti* elérése, és tudod, hogy ebben a korban az emberek többségét nem érdeklik a transzcendentális témák, nem érdekli Isten, a meghódolás szó hallatán pedig valósággal felháborodnak. Annak érdekében, hogy valahogy mégis lefoglald őket, hogy mégis megajándékozd őket a *bhakti* felbecsülhetetlen kincsével, különleges kegyedben részesíted, és személyes társaságoddal ajándékozod meg őket. Személyiséged vonzereje a tiszta odaadás miatt annyira vonzó, hogy még a legádázabb ateista szívét is megolvasztja, aki bár Istenre képes irigy lenni, rád azonban képtelen! Ahogy a *Ṣaḍ-gosvamy-aṣṭakában* is elhangzik:*„Dhīrādhīra-jana-priyau"* vagyis a szentek és a gazemberek számára egyaránt kedves vagy. Mivel személyiséged elválaszthatatlan Kṛṣṇától, és az Ő szolgálatától, így a Kali-yuga szerencsétlenjei, végtelen szerencséjükre, mégis elindulhatnak az odaadás felé.

Különösen mi, tanítványaid vagyunk áldott helyzetben, akik rendszeresen

megkaphatjuk személyes társaságodat. Tiszta, makulátlan jellemednek, figyelmes, atyai gondoskodásodnak, kifinomult humorodnak, személyes tanácsaidnak és utasításaidnak köszönhetően mély szeretet és lekötelezettség ébred a szívünkben irántad, és ez a szeretet-kötelék segít átmenni azokon a nehézségeken, amelyekkel az Úr szolgálata közben találjuk szembe magunkat. Ez ad erőt a szolgálathoz, akkor is, amikor már semmi más, és ez az, ami arra ösztönöz, hogy újra és újra megpróbáljunk javítani a lelki gyakorlataink és a szolgálatunk minőségén. Ez az a kötél, ami helyettesítheti azokat a köteleket, melyek az anyagi világhoz kötnek minket, és ez az, amelyen keresztül végül kikerülhetünk majd ebből az anyagi világból Kṛṣṇa lótuszlábai elé. A te szereteted kötele nem különbözik Kṛṣṇa *niryoga-pāśájától.*

Ez az én egyetlen reményem is Guru Mahārāja, hogy kegyedből az irántad érzett szeretet egyszer igazából megerősödik majd a szívemben, és ez szilárdan ott tart majd a lótuszlábad közelében, mert ahol te vagy, ott van Kṛṣṇa is.

Könyörgök az indokolatlan kegyedért, hogy meg tudjam végre engedni, hogy igazi *sādhuként* levágd rólam a kéj, düh, mohóság, irigység, büszkeség és illúzió elviselhetetlenül fojtó kíméletlen köteleit, és az Úr iránti végtelen szereteted köteleivel kötözz meg örökre!

Csodálatos könyved, a *Śuddha-bhakti cintāmaṇi* zárszavában Rādhe-Śyāmát *śuddha-bhakti cintāmaṇinak* – a tiszta odaadó szolgálat csodatévő drágakövének nevezed. Mivel te, Guru Mahārāja, Rādhe-Śyāma bensőséges szolgájaként tökéletes képviselőjük vagy, minőségileg nem különbözöl tőlük. Ezért csodálatos természeted és tetteid miatt, melyekkel odaadást vagy képes felébreszteni az erre teljesen alkalmatlan lelkek szívében biztosan kijelenthetjük: *śuddha-bhakti cintāmaṇi* vagy!

Jelentéktelen szolgád: Mohana dāsa

Bhaktin Mokos Zsuzsanna

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Először írok neked, pedig már nagyon sokszor szerettem volna. Nem éreztem magam érdemesnek arra, hogy akár csak egyoldalúan, a levelem elolvasásával is szóba állj velem. Most viszont összeszedem minden bátorságom, és bár nem a legjobb élethelyzetben, de megírom neked, hogy elmondhatatlanul hálás vagyok azért a menedékért, amit már sok-sok éve kapok, javarészt a te jóvoltadból…

14 évesen ugráltam egy színpadon Broadway színészekkel, Hare Krisná-t énekelve. Atán Dia (később Keli Cancala) barátnőmet ösztökéltem, hogy rajzoljon többet. Amikor pár év múlva hallottam, hogy festi Krisna-völgy templomának falait, nagyon nagy elégedettség járt át és valamennyire éreztem, hogy személyesen is meg fogom majd csodálni a falakat, a hangulatot. Eltelt pár év, és 2009-ben nagyon sok időt tölthettem e falak menedékében a nyári fesztiválok idején, majd a *bhakta* programon – amit nagyon nagyon köszönök minden *bhaktának.* Egy lehetőség kitörni az anyagi lét mókuskerekéből, a templomban átélt pillanatok azóta is táplálják az amúgy szürke mindennapjaimat. Megtanultam sok olyan dolgot, amivel itthon is tudom gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot: nagyon nagy ajándék!

Főleg az, hogy Kṛṣṇa születésnapjától kezdve érzem azt Iránta, amit nem lehet leírni szavakkal. Születésnapon ajándékot adni, magát a Menedéket: gyönyörű! Nem érdemeltem ilyet…

Azok a napok, amikor ott voltál a pesti templomban, és szolgálhattalak olyan közelről, amiről nem is álmodtam, leírhatatlanul boldoggá tettek! Pillanatról

pillanatra le tudnám írni azt, amit akkor éreztem, amikor segíthettem előkészíteni Priyabhāsini mātājīval a *prasādamodat,* vagy azt, amikor társulhattam veled egy-egy szép történetet felolvasván esténként a *Na' Pāraye ham-ból…* sokszor csaltál könnyet a szemembe.

Nagyon sokat jelent, hogy három hónapig közelebb lehettem Kṛṣṇához, mint ebben az életemben bármikor, és imádkozom Kṛṣṇa kegyéért, hogy egyszer talán újra ebbe a helyzetbe kerülhessek, egy teljesen más, érettebb élethelyzetben.

Az, hogy ebben az életemben érezhetem ezt a kimondhatatlan fájó, de a legnagyobb boldogságban elmerítő érzést Kṛṣṇa iránt, annak köszönhetem, hogy te, Mahārāja megteremtetted és teremted jelenléteddel azt a hangulatot, amitől a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon ilyen szép. Menedéket adtál, és remélem, még sokáig adsz a kegyes és szeretettel teli *bhaktáknak,* köztük ilyen jelentéktelen személyeknek is, mint jómagam, akinek nem lenne más lehetősége ebben az életében tisztulni.

Legmélyebb hódolatomat ajánlom neked, és kérlek, továbbra is add a kegyedet, hogy itthon is gyakorolhassam a Kṛṣṇa-tudatot, és hogy azt a szeretetet, amit Kṛṣṇa iránt érzek, tudjam megosztani embertársaimmal, akik menedékéért nap mint nap imádkozom az Úr Kṛṣṇához. Köszönöm, hogy ismerhetlek ebben az életben, kedves Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Mokos Zsuzsanna

Bhakta Moles Béla

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked.

Most először bátorkodom megjelenésed alkalmából írni neked. Mindig csodálom azokat a tanítványaidat, akik oly tisztán képesek téged dicsőíteni. Szeretnélek én is olyan tisztán dicsőiteni, mint ezek a nagyszerű *bhakták,* de elesettségem miatt képtelen vagyok rá. A *bhakták* olyan szépen tudnak írni, és olyan tiszta gondolataik vannak, hogy el sem tudom képzelni. Nekem sajnos még egy tiszta gondolatom sincs, mert túlságosan lefoglalnak az anyagi vágyaim. Ha egyszer sikerülne megérezni azt a titokzatos kapcsolatot, ami tanítványaid és közted van, akkor biztos megnyílna előttem is egy újabb kapu a *bhakti-yoga* folyamatában.

Kedves Mahārāja, te vagy az, akinek kegyéből visszamehetünk Kṛṣṇához, te vagy a kapcsolat. Csak fohászkodni tudok az Úr Caitanyához, és köszönetemet nyilvánítani, hogy egy olyan rendkívüli személlyel találkozhattam, mint amilyen te vagy. Mivel életem során egyetlen jámbor tettet sem követtem el, így bizonyos lehetek afelől, hogy indokolatlan kegyben van részem.

Mennyire csodálatos ez a lehetőség, és milyen ritka egy ember életében! Remélem, egyszer én is igazán tudom majd értékelni ezt a megfizethetetlen kincset. Köszönöm neked, hogy köztünk vagy.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Moles Béla

Bhaktin Molnár Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom lótuszlábaid porában, és kérlek, engedd meg, hogy e pár soron keresztül köszöntselek téged, örök lelki tanítómesteremet!

Ilyenkor, a tavasz kezdetén mindannyian próbáljuk mondatokba összefűzni a legszebb és kifejezőbb szavakat, mert évente lehetőséget kapunk arra, hogy köszöntő sorainkat eljuttassuk kedves személyedhez.

Az Úr Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda szívének örömére kegyesen eljöttél hozzánk, hogy kaphassunk az Úr indokolatlan kegyéből, hogy utána más kedves lelkeknek is odaadhassuk mindazt, amit példaként méltósággal nekünk nyújtasz. Mindenkor a megfelelő útmutatást adod minden személynek, pont annyit és úgy, hogy képesek legyünk azt követni, és beépíteni az életünkbe. Kedvesen mindig jobban és jobban inspirálsz minket, gyakorló *bhaktákat* és bárki mást is, hogy tudjunk egyre jobban távolodni az anyagi energiától.

Türelmes voltál hozzám is, pedig biztosan láttad, még oly sok a tisztulnivaló, de szeretetteljes és kegyes tekinteteden keresztül mindig bíztatást kaptam és boldog lettem. Ettől nagyobb lelki kincset senkitől sem kaphattam volna, a szívemben hordom, ez lett a napsugaram. Ha kevés volt a megértésünk, megnyugvást és új irányt adtál életünkben, olyan szépen vezetsz minket hosszú évek óta. Újra és újra tisztább megközelítéssel látjuk az összefüggéseket, hogy miként tudjunk jól haladni a hazafelé vezető úton.

Így lett értelme az életemnek, és a legjobb, hogy mindebből másoknak is adhatok. Nem is lehet szavakban kifejezni igazán, mit is kapunk tőled, nincsenek rá megfelelő

földi szavak. Hálánkat és boldogságunkat kedves személyed felé csak egyféleképpen adhatjuk, ha egyre jobban igyekszünk elégedetté tenni téged! Köszönöm neked a perceket, miket kaphattam tőled, a türelmed és végtelen szereteted, melyekkel kiemelsz e durva világból engem. Nagyon sok erőt és egészséget kívánva, szívem mélyéről köszönöm neked!

Jelentéktelen, örök lelki lányod:
Bhaktin Molnár Ágnes

Murlī Manohara dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This special day, the day of your appearance, your *vyāsa-pūjā* festival. It marks a significant day for your followers and disciples. A day when we gather to honor and respect our Spiritual Master. An occasion that all members of our *Gaudiya-sampradāya* in the past and in the future hold very dear. A time to show appreciation and gratitude for receiving the transcendental message coming directly from The Lord.

We are often reminded that Vaishnava means Guru – an inherited responsibility for receiving transcendental knowledge, and all gurus are to be respected either *śikṣā*

or *dīkṣā*. But special appreciation is given to that person who has personally taken it upon himself to take us out of this world of matter and usher us into the spiritual realm. Who else has taken such a responsibility for our well being other than the spiritual master?

Under ordinary circumstances one's own father and mother are worshipable, but in every species one gets a father and mother. Far rarer it is to get guru and Kṛṣṇa. The spiritual master can bestow prema-bhakti to the those who have attained his mercy, therefore he is the topmost father, mother, and friend of everyone. (Caitanya Maṅgala, Madhya-khaṇḍa)

Of the many services to Lord Caitanya's *saṅkīrtana* movement the position of *dīkṣā-guru* is perhaps the gravest, yet moved by a great compassion and a desire to serve the desire of Śrīla Prabhupāda you and many others have extended your self, acting as a lifeline for countless conditioned souls. Such a commitment is far beyond ordinary. A commitment that warrants the greatest respect.

You have worked tirelessly in fulfilling the duties of Guru. An instrument of great wonder in the form of New Vraja-dhāma a showcase of Śrīla Prabhupāda's genius. Working through the day, and through the night, a vision for the future that you continue to refine. Your vision is for the well being of your disciples and your disciples' children as well as generations into the future. Your vision is in no way small but profound and deep. Empowered to implement the mission of Lord Caitanya Mahāprabhu, you are a true representative of our Gaudiya-sampradāya – an *ācārya* both in words and deed.

An ācārya is one who fully understands the conclusions of the revealed scriptures and whose behavior reflects his deep realization. He is a living example for he teaches the meaning of the scriptures both by word and deed. (Vāyu Purāṇa)

One who is an ocean of mercy, who is fulfilled in all respects, who has all good qualities, who works for the benefit of all souls, who is free from lust, who is perfect in all respects, who is well-versed in the scriptures, who knows the science of Kṛṣṇa, who can remove all the doubts of his disciples, and who is always alert in the service of Kṛṣṇa is known as a genuine guru. (Hari-bhakti-vilāsa 1.45,46 quoted from Viṣṇu-śmṛti Vacana

How fortunate we are – in every way you fully embody the meaning of guru. How blessed are we to know you, to serve you and have a relationship with you. My only prayer is that someday I can 'really' do something befitting a disciple of such an exalted personality such as your self. As you have without doubt pleased Śrīla Prabhupāda I wish to somehow please you. Foolish I would be to think that I can please you to the same degree that you have pleased Śrīla Prabhupāda – still to please the spiritual master is the life of a disciple.

First one should try to please the spiritual master, and then one should attempt to please the Supreme Personality of Godhead. Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura also says, yasya prasādād bhagavat-prasādo One should not attempt to please the Supreme Personality of Godhead by concoction. One must first be prepared to serve the spiritual master, and when one is qualified he is automatically offered the platform of direct service to the Lord. SB 7.9.28 Purport

The key to success in spiritual life is to always endeavor to please the Spiritual Master, and follow his instructions. One who is determined in this effort will advance very quickly in Kṛṣṇa consciousness. Letter to Sathadanya 1972

This is what Śrīla Prabhupāda often referred to as the secret in spiritual life. Something that I hope will one day manifest beyond the written word into a substantial reality.

Dear Guru Mahārāja I offer this humble offering unto your lotus feet and take

great pleasure knowing that you will read these words and thus your thoughts will pass over this worthless servant.

All Glories to you Guru Mahārāja! Thank you for everything.

Your Servant,
Murlī Manohara dāsa

Nadīyā Maṇi devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I wanted to say just a few small words, to praise you on this special day,
although my words cannot portray, the qualities, that are you.

Your devotion and dedication to your spiritual master,
are virtues bold and true,
I pray to Rādhe-Śyāma that maybe one day, I might be of any small use
and prove my dedication to you.

Your qualities shine so bright,
Their rays reaching out so far,
to fallen souls around the world like me,

you are a guiding star;
though you would never think this
being so humble and sincere,
your mere presence is enough to alleviate all my fear.

When I am away from you I feel small and lost with no direction,
But when I am with you I feel found,
Your place in my heart, and importance in my life,
Certainly knows no bounds.

You show your care as a loving father,
A strict one when needs be,
But when you smile there is no doubt,
There could be no luckier daughter in the world than me.

I owe you so much my dear Guru Mahārāja,
For you have been my rock,
You've pulled me along for so many years,
Sometimes I feel the shock, of my great fortune, for on me
you have bestowed so much mercy and compassion, most of it underserved,
to express my thanks and gratitude I cannot be reserved...
You are the kindest and most caring, most focussed upon the Lord,
I never tire of hearing your wisdom through your songs and through your words.

Thank you so much Guru Mahārāja,
For being all that you are,

I cannot write you justice
as you might have seen so far!)

I pray to Śrī Śrī Rādhe-Śyāma and my dear Śrīla Prabhupāda,
that they can continue showing me the mercy they have already,
to be able to have your association and instructions in my life,
for what would my life be without it? Nothing, but trouble and strife.

You keep me (and I thank you always) so gently by your side,
my journey so far in this life with you, has been one exciting ride;
from festival tours to more serious matters I have followed you and listened,
from my baby days I could always see how your qualities glowed and glistened.

Through 22 years of tears and laughter, you have put up with me (I still ask how?)
I hope that someday soon, I will be a useful daughter, just please tell me how
I might be of service in even the smallest measure,
to give something back to you,
my dear Guru Mahārāja, my treasure.

I pray that you can forgive me for any troubles I have may ever have caused.
Thank you one more time Guru Mahārāja for being the perfect role model in this material world.

I remain your eternal servant and daughter,
Nadīyā Maṇi devī dāsī

Bhakta Nagy Imre

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nektári történeteiddel vágyat ébresztesz bennünk, hogy Kṛṣṇáról akarjunk hallani. Rendíthetetlen rendszerességgel beszélsz Kṛṣṇáról és a Kṛṣṇa-tudat alkalmazásáról, podcastjaidban, leckéidben. Néha részletes leírásaiddal, történeteiddel, valamikor egyszerű útmutatásoddal, mindig vágyat ébresztesz Kṛṣṇáról hallani. Törhetetlen nyugalommal segítesz megtanulni az alázatos hallgatás lelki művészetét.

A szentírások azt írják, hogy ha az élőlény átadja magát a hallás folyamatának, akkor megszabadul régi vágyaitól: uralkodni az anyagi természeten; élvezni az érzékeink által tapasztalható dolgokat; törekedni, időt és energiát fordítani a még több érzéki örömre.

De te arra inspirálsz mindenkit, hogy régi vágyai helyett gyakorolja az odaadó szolgálat folyamatait, a hallással és az énekléssel kezdve. A hallás és az éneklés öntözi az odaadó szolgálat növényét, és így a Kṛṣṇáról való hallással a Vele való kapcsolatot erősítjük, nem a régi vágyakat dédelgetjük. A te inspirációd így az élet tökéletessége felé vezet minket, a Kṛṣṇával való kapcsolathoz. Segítesz, miként tudjuk az időnket és energiánkat Kṛṣṇa szolgálatára használni.

A megvalósított lelkek szavai a szívbe hatolnak, így megsemmisítik a kétségeket. Téged hallgatva nő a vágyam, hogy többet halljak Kṛṣṇáról és szolgáljam Őt. Kérlek, továbbra is add segítséged, hogy kifejleszthessem az alázatos hallást.

Jelentéktelen szolgád: Bhakta Nagy Imre

Bhaktin Nagy Ottília

Kedves Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindig zavarban vagyok, amikor felajánlást kezdek el neked írni. Úgy érzem magam, mint egy gyermek, aki a szerető szülőnek szeretne ajándékot venni, de képtelen eldönteni, hogy mit. Valamit, aminek nagyon örül, amire nagy szüksége van, ami rá emlékezteti, és valamit, amivel kifejezheti azt a hálát, amit iránta érez. Hálát, szeretetet és tiszteletet nehéz szavakba önteni, főleg, ha valakinek az ereiben nem trubadur vér csörgedezik.

Amikor életemben először Új Vraja-dhāmában voltam, éppen nagy ünnepség volt. Izgatottan léptem a templomszobába, egyszerre voltam kíváncsi a krisnás templomra, de ugyanakkor féltem is egy kicsit. Lekuporodtam egy sarokba, és csak hallgattam a *bhajanát,* nézegettem a képeket és Rādhe-Śyāmát.

A *bhajana* csak szólt és szólt, és én hallgattam, kis idő múlva azon vettem észre magam, hogy potyognak a könnyeim. Ilyen lenne a lelkivilág? Vidámság, ének és Kṛṣṇa? Életemben először éreztem azt, hogy nem akarok kimenni egy templomból, még maradni szeretnék és hallgatni a *bhajanát.* Ezt szavakkal nem lehet leírni, ez egy hangulat, ami sokszor eszembe jut, és elszorul a torkom.

Bármerre járok külföldön, ha a *bhakták* meghallják, hogy Magyarországról jöttem, rögtön azt kérdik hogy Új Vrada-dhāméból? Mindenki hallott róla, mindenki szeretne oda eljutni. Persze jó lenne, ha Magyarország csak Új Vraja-dhāmából állna, és mindenki *bhakta* lenne! Minél többet vagyok távol Új Vraja-dhāmától, annál jobban tudom értékelni a benne rejlő erőt. A napról-napra épülő és szépülő

környezet, az *ekanta bhakták,* mind mind a te irányitásoddal teszik azt a kis völgyet egy földi lelkiviláqgá. A meghitt gyertyafényes *bhajanáid* felébresztik befedett kis lelkemet és otthon érzem magam Új Vraja-dhāmában. „Home sweet home" – ezt érzi a kis lélek, aki bennem bujkál. Köszönöm neked, kedves Mahārāja, hogy visszatértél Magyarországra, és lelkesíted, tanítod és példamutatásoddal ösztönzöd a *bhaktákat.*

Törekvő szolgád:
Bhaktin Nagy Ottília
Svédország

Bhakta Nagy Richárd

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenésed alkalmából írjak pár dicsőítő szót rólad! Nem vagyok egy tiszta *bhakta*, és még jó *sādhaka* sem. Képesítetlen vagyok, mégis engedd meg, hogy kifejezzem hálámat és köszönetemet feléd!

Itt vagyok már pár éve a mozgalomban. Már az első találkozásunkkor tudtam, hogy te vagy az az ember, az a *bhakta*, akitől bármit el tudok fogadni. Szavaid egyenesek és nyíltan őszinték voltak. Sokszor fájó volt ez az őszinteség, de sosem bántó. A tanításaid mindig mélyen a szívembe hatolnak, és ott a gazok között megtalálják az odaadás kicsiny magvát, amit hűsítő nektárjukkal öntöznek. Érzéseim semmit nem

változtak az elmúlt évek során, csak mélyültek, és érettebbekké váltak. A mai napig úgy tekintek rád, mint az apukámra, aki egy csodálatra méltó személyiség!

Tetteid is lenyűgöznek. Az az erőfeszítés és kitartás, ahogyan az Isteni Párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát szolgálod, leírhatatlan és számomra felfoghatatlan. Még sohasem találkoztam hozzád hasonló személyiséggel. Csodállak és tisztellek, és megjelenésed alkalmával szeretném kifejezni hálámat irántad.

Ha te szabad akaratodból nem jössz el hozzánk, és nem adod a kegyedet, sohasem ismertem volna meg a Kṛṣṇa-tudat e magasztos filozófiáját, és sohasem lettem volna képes változtatni az életemen. Milliónyi életen át vándoroltam az univerzum bolygórendszerein, és egy szerencsés napon találkoztam veled. Te önzetlenül árasztod a kegyedet minden elesett élőlényre, így önzetlenségednek és tiszta odaadásodnak köszönhetően én is megismerkedtem az odaadás útjával.

Sajnos még képtelen vagyok felfogni azt, hogy milyen nagy szerencsében is volt részem. Bár nem értem teljes mértékben, már most nagyon hálás vagyok neked mindazért, amit értünk, értem tettél. Bárcsak örökké érezhetném ezt a hálát, és bárcsak Gaura-Nitāi kegyéből sohasem felejteném el lótuszlábadat!

Szolgád:
Bhakta Nagy Richárd

Bhaktin Nagy-Bencz Veronika

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Csodállak a kitartásodért, az eltökéltségedért és a szeretetért, mellyel minden nap lelkesítesz és segítesz minket, s mellyel minden percben Kṛṣṇát szolgálod, Śrīla Prabhupāda vágyát teljesíted. Hihetetlen, hogy a podcast lévén minden nap társulhatok veled, tudhatom, hogy merre jársz, milyen ruhába öltözteted Rādha-Damodarát, s minden nap hallhatom, ahogy mindent Kṛṣṇa szolgálatában szeretnél felhasználni, hogy mindent úgy szemlélsz: mi az, ami Kṛṣṇához vezet, és mi az, ami Tőle el. Árad a hangodból, a beszédedből a tiszta jóság és a határtalan szeretet Rādha-Syāmasundara iránt. Minden nap tanulok tőled, és mohón vágyom rá, hogy minél többet tanulhassak.

Indokolatlanul és válogatás nélkül osztod a Kṛṣṇa iránti szeretet és az odaadás magját. Csak is így, indokolatlan kegyedből, juthatott el hozzám is, végtelenül elesett személyhez. Sosem tudom ezt neked meghálálni, viszonozni pedig valószínűleg sohasem, csak a szolgáid szolgálata az, amit felajánlhatok, és az, hogy nem állok az útba.

Szeretnék mindig lótuszlábaid közelében, és a *bhakták* társaságában lenni, mert te, a Kṛṣṇa iránti szereteteddel, lelkesedéseddel, töretlen kitartásoddal, példamutatásoddal és tanításoddal kiemelsz engem a tudatlanság mocsarából. Te adtál értelmet az életemnek, te lelkesítesz minden egyes nap engem a Kṛṣṇa-tudatra . Ha biztos

pontot keresek az életemben, akkor az a Kṛṣṇa-tudat, és te vagy. Kérlek, fogadd el felajánlásomat a legáldottabb napon, megjelenési napodon.

Szolgád:
Bhaktin Nagy-Bencz Veronika

Bhaktin Nagy-Tóth Ágnes

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából köszönthesselek!

Mi a Kṛṣṇa-tudat? Több mint egy vallás, ez egy tudomány. Ezért kell tanulmányozni a szentírásokat. Azok a nagy lelkek, akik megkapták Kṛṣṇa kegyét, megértik e nagyszerű tudomány lényegét. Megtanulják, hogyan szolgálhatják Kṛṣṇát, és ez által, hogyan juthatnak vissza Hozzá. Az elesett lelkek számára Kṛṣṇa kegye *bhaktái* által nyilvánul meg. Ők nem csak maguknak akarják megtartani ezt a páratlan kincset, hanem másokkal is meg szeretnék osztani. Ezért szüntelenül tanítanak, prédikálnak, ahogy te is teszed már hosszú évek óta.

A leckéid, a könyveid, a prédikálásaid által egyre többet és többet csepegtetsz nekünk a Kṛṣṇa iránti odaadás édes nektárjából. Új Vraja-dhāmában lépésről lépésre

tárod fel nekünk a lelki világ egy-egy darabját, hogy bepillantást nyerve Kṛṣṇa örök hajlékába, nekünk se maradhasson más vágyunk, minthogy visszajussunk oda, és örökké csak Kṛṣṇát szolgáljuk.

Példát mutatsz, hogy az odaadó szolgálat során, hogyan lehet elérni a tökéletességet. Rādhe-Śyāma, Gaura-Nitāi és Rādhā-Dāmodara imádatában megmutatkozik ez a minden apró részletre kiterjedő odaadás. Így mikor az oltárfüggöny kinyílik, ezt megcsodálhatjuk a *mūrtik* szépségében. Köszönöm, hogy e csodából én is részesülhetek. Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyékát!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Nagy-Tóth Ágnes

Nalini-kanta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor ezeket a sorokat írom, te Govardhana oltalma alatt a *Nava-vraja-mahimā* nektárjának óceánjába merülsz: látom, ahogy a számítógéped előtt ülsz, és szavakba öntöd Rādhe-Śyāma kedvteléseit, csodálatos tulajdonságaikat, vagy épp *sampradāyánk* filozófiáját fejted ki, hogy leendő olvasóid is beléphessenek valamikor abba a világba, melynek te a lakója vagy. Bámulatra méltó az az erőfeszítés, amit

könyveid megírása érdekében teszel, Guru Mahārāja, és bámulatra méltó, ahogyan minden pillanatban Rādhe-Śyāma szolgálata, az Ő dicsőítésük az egyetlen célod. Akár könyvet írsz, akár prédikálsz, akár a Hare Kṛṣṇát énekled, akár a *bhaktákkal* beszélgetsz vagy az egyház életét irányítod, egyetlen egy dolog motivál: hogy tetteiddel elégedetté tehesd Śrīla Prabhupādát és a *paramparāt*.

Ki ne szolgálna egy ilyen csodálatos mestert, mint amilyen te vagy? Ki ne hinne benne, hogy téged követve tökéletessé teheti az életét? Kinek ne lenne kedve Rādhe-Śyāmát szolgálni, amikor téged a szolgálatodban elmerülve lát? Tökéletes példát mutatsz nekünk, és nincs semmi, amit visszatartanál, amit ne adnál át. Annak, hogy nem tudjuk magunkhoz ölelni, amit adsz, egyedül tengernyi anyagi vágyunk és önzőségünk az oka.

Megjelenésed ünnepén most újra meg szeretném erősíteni előtted, hogy téged szolgálni a legfontosabb dolog számomra, és ez jelenti az életem alapját – minden más csak ezután jön. Kérlek, ha azt látod, hogy vakság vagy gyöngeség miatt letérnék erről az útról, javíts ki és tégy engedelmes szolgáddá.

Minden dicsőséget neked és szíved szeretett istenségeinek, Rādha-Śyāmának!

Szerető szolgád és lányod:
Nalini-kanta devī dāsī

Nandagopa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vallás nélkül az élet félelmetes és nincs igazán hosszútávú, valódi célja. Sok vallás van, mely valódi segítséget és értelmet adhat az embernek. A Kṛṣṇa-tudat a legcsodálatosabb vallás az összes közül, mert közvetlenül a mindenkit vonzó Legfelsőbb Úrról tanítja a híveit és működő módszert is kínál a lelki fejlődéshez. Hálás vagyok, amiért erre tanítasz! Ennél nincs hasznosabb tudnivaló. Köszönöm szépen!

Szolgád:
Nandagopa dāsa

Bhakta Németh Ádám

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A januári *bhakta-sangán* bejelentetted, hogy nem fogsz vezetőként visszatérni könyved befejezése után, hanem tanácsadóként és prédikátorként tevékenykedsz majd. Ezt sokáig kellett emésztgetni, mivel – mint szinte mindenki én is – úgy

gondolunk rád, mint a magyar *yātra* létrehozójára és örök vezetőjére. Hiszen te indítottad újra nálunk a prédikálást még a nyolcvanas években, majd kiszélesítetted a lehető legváltozatosabb módon – és mi kizárólag ezért kezdhettük el a Kṛṣṇa-tudat gyakorlását. A *yātránk* fejlődésének minden egyes mérföldköve hozzád köthető. A te gondolataid között születtek meg a grandiózus tervek, te képezted és lelkesítetted a *bhaktákat,* akik megvalósították azokat. És fáradtságot nem kímélve mindvégig figyelemmel kísérted és javítgattad az egyház összes projektjét.

Annyira természetessé vált nekem is, hogy nem kell aggódni semmi miatt, mindegy milyen nagy a baj az egyén vagy a *yātra* szintjén, hiszen itt vagy te, aki mindenre tudod az orvosságot. Akinek tiszta vágyait Kṛṣṇa örömmel teljesíti. Aki miatt minden, de minden valahogy sínre kerül. Itt vagy, mindenre odafigyelsz (még olyan dolgokra is, amik messze túl vannak tudatosságom határain), minden helyzetben látod a megoldást és sosem lankadsz, sosem adod fel a küzdelmet és mindenki mást is erre inspirálsz.

Emlékszem, kihangsúlyoztad: te nem egy guru-robot vagy, egy automata. Arra is, mikor kérted a *bhaktákat,* hogy próbálják megoldani a problémáikat a *yātra* vezetői segítségével, ne forduljanak mindennel hozzád – mivel ez nagyon leterhel téged a vezetői és számtalan egyéb feladatod mellett. Mondtad, hogy te nem tudsz nem foglalkozni a hozzád forduló *bhaktákkal,* csak így kevesebb ideig leszel köztünk, kevesebb ideig tudod folytatni a munkádat. Mikor ezeket hallottam nagyon megdöbbentem. Sok szentről olvastam a szentírásokban, de felfedezni benned isten vonzó tulajdonságait akkor nagy hitet adott nekem.

Ezt a mostani döntésedet is nagyságod egy újabb jelének látom. Létrehoztál valami valóban nagy és értékes dolgot, és még életedben rátestáltad a *yātra* vezetőjére. (A magamfajta fösvény ember nem bírja elviselni, ha munkája gyümölcsét át kell adnia

másnak, ha valami nem úgy megy, ahogy azt a legjobbnak gondolja.) Persze ez sem előzmény nélküli. Több mint tíz éve, hogy egy mezőgazdász *iṣṭa-goṣṭhīn* panaszkodtunk: a termények harmada-fele tönkremegy, mert a túlterhelt konyhásoknak nincs kapacitása feldolgozni azokat. Erre azt felelted, hogy a templom építésénél is hasonló arányú volt a veszteség, sajnos ezt el kell fogadni. Nem örültél neki – sőt volt több ragyogó javaslatod, hogyan lehetne a megoldást megtalálni –, de nem is bánkódtál miatta. Bár mindenben a tökéletességre törekszel, de a követőidnek elnézed, ha szándékuk ellenére nem képesek hibátlanul szolgálni missziódat.

Bízom benne, hogy még sokáig velünk leszel és mutatod az irányt, ami visszavezet Istenhez. Bízom abban is, hogy egyszer képes leszek ostoba, makacs elmémet egy kicsit ráncba szedni és, ha sokkal kisebb léptékben is, de követni példádat.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Németh Ádám

Nīlamaṇi devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I have very little faith. I debate with my mind to theoretically accept the existence of Kṛṣṇa much less believe in Him. However your selfless dedication to Śrīla

Prabhupāda and strong faith keep me going. I have no understanding of Krishna without you. You are my reference point and the foundation on which any faith I have is built.

Guru Mahārāja so many times I think of you and struggle to believe that you exist in this world of duality, suffering and death *'martya loka'*. Then it dawns on me that you aren't in this world or rather that you are but because of your complete absorption in executing the instructions of Śrīla Prabhupāda you are in the spiritual realm. You are gradually manifesting New Vraja-dhāma from your heart. Such is your mercy on souls like me. Further still you wrote the 'Kṛṣṇa in Vṛndāvana' series. You wrote Suddha Bhakta Cintamani, a systematic overview of sadhana and sadhya. It is so amazing that I've heard seasoned devotees comment that they wish they had got hold of it earlier in their spiritual lives. It is as revolutionary (for a sadhaka) as you are and as you desire your disciples to be. Do you remember when I spoke with you in Vrndavana when I was 26years old, you told me that by that age Alexander-the-great had almost conquered the world. You are always encouraging us to do something for Krishna, something that we can present Srila Prabhupada with at the end of this life. I'm so sorry that I haven't done anything tangible in this regard. Daily I struggle with my mind and senses and can barely save myself what to speak of anyone else. But I have faith that the Lord is especially inclined to those who preach this message and I try to contribute to the mission in some small way.

Sometimes I miss you so much. It hurts me that though I have the great fortune of having you as my spiritual master I am unable to serve you. What is a disciple without service? What is a shadow without the sun? Actually a shadow can't exist without the sun. Although I try to understand that my role as a mother is my primary service, I long to serve in the front line more. When will I fulfill even one of your

instructions and make my heart and desires one with yours 'cittete koriya aikya'. On his commentary on BG 2.41 Srila Visvanatha Cakravarti Thakur remarks that if one sticks to the principles enunciated by the spiritual master then somehow or other he is in association with the Supreme Personality of Godhead.

Please bless me with the gift of devotional service. I am a fool and a cheater but please let me try. Please forgive my offensive nature and allow me to remain somewhere in the service of those whom you favour with the hope that one day I may be qualified to enter your divine association and please you.

Begging to one day become worthy of your service
Nīlamaṇi devī dāsī

Nīlamaṇi Cakravartī devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezen az egyszerű, de mégis olyan sok változást hozó kérdésen tűnődöm, Mahārāja: Vajon képesek vagyunk e a valóságot érzékelni az életünk során? A *bhakta* a saját kis lelki életét, a mozgalomhoz való viszonyát, más *bhaktákkal* való kapcsolatát, a helyét a magyar *yatrában* és Śrīla Prabhupāda missziójában eszerint éli meg.

Amikor erre gondolok, egyenesen érkezik a válasz: Vraja-dhāma az igazi valóság. Amikor Vraja-dhāma jön szóba, természetesen veled kapcsolom össze, hiszen

te ebben a valóságban élsz, és kedvesen inspirálsz bennünket is, hogy a dolgokat a maguk valóságában lássuk.

Amikor veled beszélek vagy téged hallgatlak, minden egyszerűvé válik. Lehet, hogy nem mindig tudom követni a gondolataid, vagy teljes mélységében megérteni az üzeneted, de annyit mindig tudok, hogy amit mondasz, az a tisztaság és az igazi valóság.

Azt mondják a szentírások, hogy az, aki nem hazudik és mindig becsületes, annak a tisztasága olyan erős, hogy amit kimond, azt úgy lehet venni, hogy az már megtörtént.

Ezt sokan tapasztalják veled kapcsolatban is: a szavaid ereje, amit mindig áthat az élőlények iránt érzett együttérzés és szeretet, mindenkit megérint, aki találkozik veled. Új Vraja-dhāma létezése pedig a kézzelfogható bizonyítéka e ténynek.

Őszentsége Keśava Bhāratī Mahārāja azt mondta, miután megtapasztalta a te igazi maratoni hangulatod az itteni atmoszférával és az itt élő *bhakták* Rādhe-Śyāma iránti odaadásával, úgy érzi magát itt Új Vraja-dhāmában, hogy ez az otthona és hazajött.

Ez a te kitartásod és töretlen, mindig szilárd lelkesedésed eredménye, hogy lelki otthon teremtővé váltál!

Kétségtelen, hogy én még számháborút játszok és küzdelmek árán pecsételni próbálok minden állomáson a tájfutás során, hogy eljussak a célig, de azáltal, hogy vagy nekünk, legalább van kibe kapaszkodnom és újra és újra meggyőződöm, hogy van cél egyáltalán, ami felé futok, mert az élet néha hoz szédítő helyzeteket, amik után egy pár pillanatra az ember elveszíti a tájékozódóképességét.

A én valóságom az, hogy veled társulok és igyekszem részesévé válni a lelki otthon teremtő programnak, mert ahogyan Śrīla Keśava Bhāratī Mahārāja megélte, hogy hazajött, így érzek én is.

Mindegy, közben milyen változásokat sodor elém az élet és milyen megpróbáltatásokat, mert amíg veled tartok, nem veszíthetek. A te lelki nagyságod, az úriember méltóságod, a védikus írásokban való jártasságod, a *bhakták* iránt érzett szereteted, s természetesen tiszteletteljes rajongásod az Isteni Pár, Rādhe-Śyāma iránt, mind mind olyan érintőkövek, amelyek ezernyi nap fényével világítanak előttem az úton, ami a te példamutatásod révén nyílt előttem.

A kérdésemre tehát a válasz te vagy. Ezt a valóságot képesek vagyunk érzékelni, mert ez Vraja-dhāma valósága: a *bhakták* egymás iránt érzett szeretete, kutatás a védikus szentírások iránt, úriemberként való viselkedés és tiszteletteljes rajongás Rādhe-Śyāma iránt.

Ez a valóság, amit te adsz azzal, hogy vagy nekünk, Mahārāja.

Köszönöm a bizalmad, mindig erőt ad nekem...

Szolgád:
Nīlamaṇi Cakravartī devī dāsī

Nirmala Candra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Most olvasom a *TKG naplója* című könyvet, és látom, milyen mélyen fejezik ki a *bhakták* a szeretetüket Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa iránt. Az a csodálatos, hogy nem szavukkal, hanem erőfeszítéseikkel és szolgálatukkal teszik ezt meg. Śrīla Prabhupāda elterjesztette a Kṛṣṇa-tudatot az egész világon. Lelki tanítómestere kérésére elment Amerikába és angol nyelvre fordította a könyveket. Emellett számtalan hippiből tisztaszívű *vaiṣṇava* lett. A könyvben mindig két dolgot említ Śrīla Prabhupāda, amit fontosnak tart: könyvek és farmközösségek. Amikor ezeket a sorokat olvastam, mindig rád gondoltam, és arra, hogy Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda iránt érzett szeretetedből elhoztad a könyveket és több száz személyt ébresztettél Kṛṣṇa-tudatára Magyarországon. Aztán beteljesítve Śrīla Prabhupāda vágyát, Új Vraja-dhāma is kapuit nyitotta. Ezen kívül számos dolgot csináltál még, ami mind te dicsőséged zengi, és azt bizonyítja, hogy mennyire szereted Kṛṣṇát és Śrīla Prabhupādát. Én nem vagyok képzett, sem tanult személy, aki nagy dolgokat tud elérni, de vannak *bhakták,* akik ugyanolyan szépen szolgálnak téged, mint te Śrīla Prabhupadát. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy tanítványod lehetek, akit Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda is biztosan nagyon szeret. Kérlek, add az áldásodat, hogy egy napon én is ilyen mély szeretettel tudjalak szolgálni a tanítványaidon keresztül! Ez az egyetlen vágyam amióta először találkoztam veled.

Jelentéktelen szolgád:
Nirmala Candra dāsa

Niśānta-līlā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As we again celebrate the happy festival of your appearance, I would like to express my gratitude to you. This year marked the beginning of a new chapter in my life. Leaving behind the junk filled concrete jungles of *Kali-yuga* I coluld move into a *kuñja* in the most beautiful of all places: New Vraja-dhāma, that has been my home for more than ten years, but never my place of residence. How many times I longed or sometimes even cried for not being able to see the beautiful forms of Rādhe-Śyāma, how many times my heart was breaking for missing the grand festivals of singing Their names in your company... Of course, for taking on that sacrifice you compensated a thousand times. With your own valuable time, your association and love you made us able and happy to go on with our mission. In fact for a long time I could not even imagine to do anything else, and I was addicted to the attention and care you reciprocated with. Giving you our Summer *saṅkīrtana* scores and winning your smile was like conquering an empire. What else could I have wanted?

Now things are different. My conditioning, my desires fully ripen I have other things on my mind as well. But as weeds are only possible to be pulled out when they come out of the ground and grow into plants, I hope that the outward manifestation of the content of my heart will serve my spiritual interest in the long run.

Despite my contaminated heart on your recommendation Rādhe-Śyāma took me in, in Their beautiful home, the expansion of your pure heart. I think once in a letter or offering I might have asked you to keep a little corner in your heart for me.

Thank you for granting me that. And what to speak of letting me in Their home Rādhe-Śyāma granted me Their personal service. At the end of night I can wake Govardhana-lāla from His soft bed decorated with flowerpetals, I can paint flowers on His jolly face. I can prepare breakfast for Rādhe-Śyāma or offer Them what others cooked with deep devotion. .. And I can dress Them in Their beautiful outfits as They prepare for Their evening pastimes. How long I was waiting for this, not knowing if They ever let me so close to Them? Probably since I made the first garlands for Them or when I was just coming out of ignorance enough to recognize Their beauty.... At *ārtika* I can gaze at this unparalleled beauty and pray to Them so that they make devotees successful in spreading Their glories... And they are. Devotees and nondevotees alike around the globe are recognizing the glory of this new Vraja and what it can offer to the world. Śrīla Prabhupāda said that historybooks wil write about it, how this movement has saved the world in its darkest hour. Time has come. But will they take to it? Appreciation is not enough, they have to do their part as well...

I am very happy to be part of this revolution and live for the truth. Although I do not fight in the front line anymore, I can play a small role and I hope I will be able to raise some good soldiers for later. Unfortunately these thoughts of gratitude and happiness don't fill my mind continuously. I often see the *kuñja* as the home of my family, I get discouraged when I am tired and sometimes even see my beautiful service difficult because of this, and I can get negative if things are not the way I planned them to be. But Rādhe-Śyāma are so close I cannot forget Them, and the positive impact the *dhāma* offers helps me to overcome these things. This is what *varṇāśrama* is meant for. It elevates us just by being part of it. Unlike at other places when we walk down the street passerbys sing Hare Kṛṣṇa and greet you with the

same. Our Leisure is to hear about Kṛṣṇa, our party is His glorification. Thank you Guru Mahārāja, that you invited this Vraja to manifest here, and that you let me live and serve here. Thank you for all the classes I hear, all the *seva* I can do, all the association I get, all the *prasādam* I honor. I pray that I can live here throughout my life offering it to Rādhe-Śyāma, and maybe at the end I can see the *cintāmaṇi* stones at the banks of Yamunā-devī, the caves and dazzling waterfalls of Girirāja, the beautiful palace of Varṣāṇā, and maybe just even once hear the sound of the flute played by this young boy whose colour is like that of those dark clouds gathering over Navavraja on Summer evenings before a big storm...

Your servant,
Niśānta-līlā devī dāsī

Nitāi-bhāvana dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A tegnapi podcaston arról beszéltél, hogy korunkban az igazi *sannyāsa* nem feltétlenül a minimális kényelemről és technikai eszközökről való lemondást jelenti. Személyes példáiddal illusztráltad, hogyan gondolkozik egy valóban Kṛṣṇa-tudatos személy. A te tetteid egyetlen mozgatója, hogy szerettet lelki tanítómestered és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát elégedettnek lásd.

A *Caitanya-caritāmṛta* Ādi-līlájának 15.22. verséhez fűzött magyarázatában Śrīla Praphupāda azt írja, hogy egy *bhakta* tetteit nehéz megérteni:

„vaiṣṇavera kriyā-mudrā vijñeha nā bujhaya: egy *vaiṣṇava* tetteit még egy rendkívül művelt és bölcs tudós sem értheti meg. Egy *vaiṣṇava* mindent elfogad, ami segíti küldetése végrehajtását." Ez az idézet rád tökéletesen igaz, és ennek a felismerése engem is arra inspirál, hogy minden rendelkezésemre álló lehetőséget kihasználjak a prédikálásra, Kṛṣṇa és az Ő *bhaktái* szolgálatára.

Śrīla Prabhupāda az Úr Caitanyát idézve azt mondja, hogy a tanító csak azután taníthat, ha ő maga megtanulta a helyes viselkedést. Aki így tanít, azt *ācāryának,* példamutató tanítónak hívják. Számomra te ilyen vagy. A tökéletes lelki tanító, aki a *śāstrákat* és a *sādhukat* követve a saját példájával tanít. Arra tanítasz, amire az életben a legnagyobb szükségünk van: a Kṛṣṇa iránti odaadásra, arra hogy az igazi odaadás kifejlődhessen bennünk.

A példa, amit az életeddel mutatsz, számomra a legfőbb ok, hogy tovább végezzem azt a kis szolgálatot, amit kegyesen elfogadsz tőlem. Szavakkal nem kifejezhető az öröm, amit amiatt érzek, hogy a tanítványod lehetek.

Szolgád:
Nitāi-bhāvana dāsa

Nityasakhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az elmúlt évben szerencsére sokkal többet társulhattam veled, mint azelőtt, a szolgálatom miatt. Mozgalmas év volt, sok tanulás, változás volt benne. Most ott tartok, hogy amikor rád gondolok, sorra peregnek a kockák a szemem előtt, a rajzaink mintha csak egy kerek filmmé állnának össze a lelki világról. Ez a lelki világ Vraja-dhāmából és Rādhe-Śyāmából áll. Minden részlete egy bűbájos, lágy, egyszerűen leírhatatlan atmoszférájú dimenzió, amiben valójában te létezel. Én egy kuncsorgó, ostoba kutyaként próbállak téged körülcsaholni és elkapni néhány lehulló hangulatmorzsát, hogy abból táplálkozva valamit megrajzolhassak.

Amit igazából szeretnék ezzel mondani az, hogy semmit nem tudok Kṛṣṇáról, semmit nem tudok sem a lelki, sem az anyagi világról, nagyon alacsony, buta teremtmény vagyok, Guru Mahārāja. Minden jó dolog, ami eddig történt velem, az csak a te varázslatos társaságod és személyiséged sugárzása erre a porban henyélő, eszetlen kutyára.

A régebbi felajánlásaimban talán már írtam, és lehet, hogy unalmas már tőlem, de továbbra is csak azt érzem legkifejezőbbnek, hogy azt mondjam: csodálatos vagy, Guru Mahārāja! Minden csodát túlszárnyalsz ebben a világban, és én nem akarok egy ilyen csodát soha elveszíteni, ezért kérlek, bár bűnös, taszító személy vagyok, mindig adj nekem szolgálatot és menedéket. Semmit nem tudok viszonzásul fizetni, de annyit őszintén mondhatok, hogy tényleg érdekel Kṛṣṇa. Szeretnék egyszer

kikeveredni az illúzió emlékezet vesztett tébolyultságából, szeretnék egy örök világban élni, ahol az eredeti feledatomat végezhetem az igazi szeretteimmel, a legkedvesebb Kṛṣṇáért. Ez most mind távoli álomnak tűnik csupán, de egykor még a rajzolás is álom volt, és te megadtad, ezért hiszem, hogy misztikus hatalmad által az igazi életemet is elérehetem majd. Kérlek, add a kegyed, Guru Mahārāja, és bocsásd meg a sértéseimet. Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:
Nityasakhī devī dāsī

Nūpura devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amióta megismertelek téged, ez lesz az első *vyāsa-pūjā* ünnepség, amin nem fogok tudni személyesen részt venni dicsőséges megjelenési napod megünneplésén. Mindig óriási élmény hallgatni, ahogy a *bhakták* dicsőítenek téged ezen a napon (is); s látni azt, hogy mennyi szerencsés lélek van, akiknek a számára te vagy a legfontosabb iránytű, kapocs és lelki apuka; aki – mindig Śrīla Prabhupādát követve – megmutatja a hazavezető utat. Idén kimaradok ebből az élményből, nagyon várt kisbabánk érkezése miatt.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni neked azt a rengeteg figyelmes

törődést, bátorítást és főleg a bizalmat, amit az elmúlt években kaptam és kapok tőled! Bár a születésnapi ajándékodat – egy mesekönyvet – csak kissé megkésve fogom tudni átadni neked; szeretném, ha tudnád, hogy ezt a mesekönyvet életem egyik legnehezebb időszakában írtam, amikor te végig velem voltál. Csak elég volt rápillantanom az íróasztalomon lévő fényképedre, és máris világos volt a mesekönyv mondanivalója, hogy hiteles lelki tanítómester híján nem tudunk hazatalálni Kṛṣṇához. A mesekönyv – egy kisfiú és a plüssállatai kalandjai – csupán gyerekes elmém megnyilvánulása, de ha már néhány *bhakta* gyermek szívesen hallgatja, akkor megérte megírnom.

„…Bisu nem sokáig tudott zavartalanul gyönyörködni a tehenet ölelő Krisnaa-szoborban, mert hamarosan egyre több vendég érkezett; és a néhány beszélgetésfoszlány, amit sikerült elcsípnie, minduntalan elterelte a figyelmét a szoborról:

– Csodálatos ez a hely, nem is értem miért nem jöttünk el sokkal előbb megnézni ezt a templomot… – ámuldozott egy középkorú, elegáns nő a férjébe karolva.

– Remélem, jól tudnak főzni, mert iszonyú éhes vagyok! – súgta oda ismerősének egy kövér, bajszos úr; aki Madhu szerint határozottan hasonlított egy rozmárra. Lemi már éppen javasolni akarta Bisunak, hogy a többi vendéget is vegyék alaposabban szemügyre, és tartsanak terepszemlét; amikor egy határozott, mély hang ütötte meg a fülüket.

– Jó estét kívánok! Haré Krisna! – szólalt meg a különleges hang, és Bisu kezében az állataival a hang irányában nézett. Tőle mindössze néhány méterre egy magas, narancssárga leplekbe öltözött, sugárzó megjelenésű férfi köszöntötte a vendégeket. A szemeiből hallatlan erő, derű és tisztaság áradt, amint rápillantott Bisura.

– Ő egy igazi lelki tanítómester? *– kérdezte Lemi izgatottan.*

– Ez *csak a tanításaiból derülhet ki. – felelte Madhu komolyan, és eszébe jutott Nárada Muni. – Ha ugyanazt mondja, mint az ő lelki tanítómestere; aki ugyanazt mondja, mint az*

ő tanítója, és így tovább…, vagyis ha Krisna tanításain semmit nem változtatott, és ennek megfelelően is él, akkor ő egy igazi lelki tanítómester.

– Vagyis a mangót sértetlenül adja tovább? – foglalta össze Bisu halkan, megerősítést várva.

– Pontosan – *bólintott Madhu, és Lemi felé fordulva tovább magyarázta – A lelki tudás átadása olyan, mint a mangószedés. Az eredeti tanítást Krisna maga adta át az első tanítványának, aki továbbadta az ő tanítványának; és így lelki tanítómesterről tanítványra szállt a tudás, egészen napjainkig. Ha útközben néhányan beleharaptak a mangóba, néhányan mangóturmixot csináltak belőle, mások gyümölcssalátát; akkor az már nem az a mangó; amit Krisna eredetileg adott! Ha a mangó sértetlen, akkor igazi lelki tanítómesterrel van dolgod…"*

Boldog születésnapot, Guru Mahārāja!

Örök szolgád:
Nūpura devī dāsī

Padyāvalī devī dāsī

All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. All glories to Śrī Śrī Gaura-Nitāi.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace.

First of all I would like to thank you for giving us the opportunity of sending our offering.

I cannot find enough words to describe your activities.

To sing the glories of the Lord and to distribute love of God is your life and soul.

To be completely absorbed in the Lord's service is the example you give to us to follow.

To train us to be Kṛṣṇa conscious you are giving us your podcasts and books which are answering most of our questions and any type of problems we face in our spiritual and material lives.

Your devotion, dedication and determination for the movement is remarkable.

All glories! All glories! All glories to you Śrīla Gurudeva on your appearance day. May I always sing your glories.

Indeed you have the shade of the lotus feet of Śrīla Prabhupāda. May Śrīla Prabhupāda always bestow his mercy on you. In the same way can you please give us a drop of your mercy so that we can serve Śrī Śrī Guru and Gaurāṅga accordingly.

All glories to the Welsh devotees headed by His Grace Tarakānātha prabhu.

Always praying to have shelter at your lotus feet,

Your servant,
Padyāvalī devī dāsī

Bhakta Pap Zoltán

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretnélek köszönteni az idei *vyāsa-pūjā* ünnepségeden. Nem igazán vagyok képesített arra, hogy téged dicsőítselek, mindezek ellenére meg kell írnom ezt a levelet. Úgy érzem, ki kell fejeznem az érzelmeimet feléd. Évekig kerestem azt az utat, mely majd megmondja, hogy ki vagyok, mi az életem célja, és azt hogyan érhetem el. Ezt Śrīla Prabhupāda könyveiből és a *Bhagavad-gītából* tudtam meg. Ha ő nem hozza el a Kṛṣṇa-tudatot a nyugati világba, és ha te nem közvetíted Magyarországra, akkor csak spekulálnék a lelki életről és Istenről. És ez a te nagyszerűséged! Hogy segíts nekünk, és megments minket az érzékek rabságából, kiments a tudatlanságból, és kiszedj állatias életünkből, rengeteg kellemetlenséget vállaltál magadra. Te magad vagy a kegy megnyilvánulása. Foglalkozol velünk, meghallgatsz bennünket, és tanácsokkal látsz el, hogyan éljünk olyan életet, melyet az emberi formában élnünk kellene. Mindent, amit teszel, az azért van, hogy nekünk, elesett lelkeknek legyen kapcsolatunk az Úrral. Mert nélküled ez nem lenne lehetséges. Te vagy számunkra a kapocs Istennel. Kerestem az élet célját, és azt, hogy hogyan érhetem azt el. És megvan! Csak rád kell néznem, és rögtön látom minden kérdésemre a választ. Nem tudok annyi, és olyan szép szanszkrit verseket idézni a szentírásokból, mint azt oly sok kiváló tanítványod teszi. De azt tudom, hogy amit leírtam, az őszinte volt. Gyermekkoromban elváltak a szüleim, és így apa nélkül nőttem fel. Emlékszem, 2007. január elsején a budapesti templomban megkérdeztem tőled, hogy odaülhetek-e melléd. Erre te hellyel

kínáltál magad mellett. Rövid beszélgetés után még mélyebben néztél a szemembe, és azt mondtad: „neked Kṛṣṇa-tudatúvá kell válnod!" Ez a mondat lassacskán atyai tanácsként bontakozik ki előttem. Néha el sem hiszem, hogy megtaláltam azt, amit sok-sok életen keresztül kerestem. Ettől olykor meg is ijedek, ha egyedül vagyok. De a te oltalmad alatt ez nem fordulhat elő! Csak rá kell néznem az életed munkájára, és rögtön tudatosul bennem, hogy a védőszárnyad alatt teljes biztonságban vagyok. Kérlek, kérlek, add továbbra is közelségedet, szavaid, és mosolyod!

Egy törekvő szolgád:
Bhakta Pap Zoltán

Parama-karuṇa dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Śrīla Prabhupāda távollétében
te vagy a támaszom.
Az idő lassan elvesz mindent.
Ki tudja mit hoz a jövő.
Csak a menedékem a lábad pora
Maradjon mindig a közelemben.

Hagy emlékezzek örökké rád,
Aki állandóan az elesett lelkek felemelkedésén fáradozol
Bárcsak elégedett lennél velem.

Áldásaidra vágyva, szolgád:
Parama-karuṇa dāsa

Parama-karuṇa dāsa, Kastūrī Mañjarī devī dāsī, Govinda Sundara, Dinanatha, and Jiva

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances on this day of your *vyāsa-pūjā.* All glories to Śrīla Prabhupāda.

So many things we would like to say, where to begin.

Most of all we are grateful to have such a nice spiritual master.

We only know you as a Kṛṣṇa-conscious exemplar, helping so many fallen souls to re-awaken our forgotten love of God.

We only know that you are constantly serving your own spiritual master, delivering the messages of Lord Caitanya and the gosvāmīs without deviation.

We have only ever heard you singing Hare Kṛṣṇa and describing devotional

service, encouraging the devotees so give all our hearts to Kṛṣṇa. Showing us the way, kindly helping us when we stumble.

Thank you for giving us your regular association through your excellent website and podcasts. Thank you for taking the time to answer all the questions and differences of viewpoint.

Thank you for giving us the opportunity to serve and thank you for having such nice disciples.

Please may you continue to give us shelter for ever more.

We bow down in the dust of your lotus feet and pray that we may also become purely fixed in the devotional service of the servants of Śrī Kṛṣṇa.

Your servants,
Parama-karuṇa dāsa, Kastūrī Mañjarī devī dāsī, Govinda Sundara, Dinanatha, and Jiva

Pārtha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana*-mozgalmának!

Egyszer mesélted, hogy ezt a világot mindig „két szemmel kell nézni”: az egyik szem látja a világ szépségeit, a másik pedig látja az árnyoldalát is (angol mondás alapján).

Örülök, hogy végtelen szerencsében lehet részem azáltal, hogy szolgálhatlak, társulhatok a *bhaktákkal* és mindezt Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara különleges jelenlétében tehetem. Más szempontból elborzaszt, ha néha alkalmam nyílik az anyagi létezés helyszíneit megfigyelni, ahol az emberek, az állatok, minden élőlény mások szenvedése árán él:

ahastāni sahastānām apadāni catuṣ-padām
phalgūni tatra mahatāṁ jīvo jīvasya jīvanam

„Akiknek nincs kezük, zsákmányul esnek azoknak, akiknek van; akiknek nincs lábuk, a négylábúak prédái lesznek. Az erős a gyöngébben él, és általános törvény, hogy minden élőlény egy másiknak a tápláléka." (SB 1.13.47.)

Reménytelen helyzetünkön egyedül az segíthet, ha megkapjuk a tiszta *bhakták* kegyét, és az odaadás fejlesztésével elkötelezzük magunkat a szolgálatukban.

Nemrég vettük számba a múlt év történéseit. Végignéztem, mi mindent hajtottál végre, vagy mire inspiráltad a *bhaktákat,* akiket oly nagy szeretettel támogatsz odaadó életük ösvényén. Ismét egy olyan év volt, amely felülmúlta a korábbiakat, s amelyet így helyeztél Śrīla Prabhupāda lótuszlábai elé.

Az én boldogságom, ha néha apró cseppként segíthetem – és nem hátráltatom – odaadásod hullámait terjedni Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara felé. Ezek a hullámok mindent tisztára mosnak az anyagi világban, és mindenkit magukkal ragadnak a szeretet óceánja felé, amelynek mélységeit te ismered igazán. Mi sem jobb példája ennek az, ahogy könyveidet írva újabb és újabb fejezetekben tárod fel az *ācāryák* által kitűzött, de számunkra már nem mindig látható útvonalakat, amelyek az odaadó szolgálat ízeinek teljessége felé vezetnek. Nem tudom, képesek leszünk-e

egyáltalán felfogni valaha, milyen kinccsel áldasz meg bennünket nap mint nap. Az bizonyos, hogy amennyire rövid emlékezetem engedi, én nem tudok hozzád fogható embert a világban, akit ilyen erővel hajt a mások lelki jóléte iránt érzett őszinte szándék, s akinek a szíve ennyire csordultig lenne Rādhe-Śyāma szeretetével.

Kedves Guru Mahārāja! Imádkozom, hogy e túlcsorduló szeretet csöppjei engem is megérintsenek. E nélkül csak tovább folytatódik anyagi rabságom. Kérlek, ezt ne engedd, hadd legyek inkább én is mohó a *bhakták* szolgálatára lótuszlábad menedékében.

Jelentéktelen szolgád:
Pārtha dāsa

Bhakta Pásztor Laci

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

2010. márciusát írjuk, megint megállapítottam, milyen gyorsan elrohant egy év. Lassan le kell adni felajánlásainkat, hogy szülinapod alkalmából elkészülhessen a csodálatos *vyāsa-pūjā* könyv, melyben tanítványaid és a magyar *yātrā* dicső szavakat zeng, személyiségedről, tetteidről, jellemedről. Nem könnyű bármit is írni. Egy leckén még régebben meséltél az Úr Caitanya társairól, majd később mondtad azt, hogy valójában beszélni *vaiṣṇavákról,* dicsérni *vaiṣṇavákat,* csak olyan személyek képesítettek, akik maguk is tiszta *vaiṣṇavák.* Kegyedből, és határtalan erőfeszítésed

eredményeként itt épül Vraja-dhāma, megnyilvánulnak szebbnél-szebb szent helyek, ahol elmerülhetünk Rādhe-Śyāma kedvteléseiben. Persze csak akkor, ha erre törekszünk. Kis országunkban nem is álmodhatnánk szebb s jobb helyet mint ez. Minden lehetőségünk megvan, hogy a megfelelő képesítettséget megszerezzük, tiszta hitünket megőrizzük, s egy vagy pár élet alatt tiszta *vaiṣṇavákká* váljunk. A döntés, hogy ezt akarjuk-e teljes mértékben a mi kezünkben van. Te vagy számunkra az iránytű, mely minden helyen, időben és körülményben a helyes utat mutatja. Kali erdeje sűrű és sötét, könnyen el lehet tévedni ebben a sötétségben. Aggódnunk nem kell, mert ahhoz, hogy az iránytűt lássuk kapunk fényt is, ez a fény nemes szíved, és tiszta szereteted sugárzása, mely minden pillanatban a segítségünkre van. Tavaly decemberben sokszor csak esténként jöttél át egy *darśanára* Gaura-ārati körül, aztán mentél is, mert a könyvírás mostanában nagyon lefoglal. Egyik este itt maradtál Rādhe-Śyāmát öltöztetni, amikor fél nyolckor kinyílt az oltár függönye, lélegzetelállító élményben lehetett részünk. Ezt az élményt leírni nem lehet, csak tapasztalat útján lehet megszerezni. Lágy *bhajana* szólt, és egészen oltárzárásig az összes lámpa fényénél nézhettük részleteiben, ahogyan felöltöztetted és díszítetted a királyi Isteni Párt. Nagyon szépen köszönöm, hogy részese lehettem. Az ilyen eseményekért érdemes élni. A mostani nehéz időkben nekem nagyon sokat segített, remélem ezt a *darśanát* soha nem fogom elfelejteni. Kérlek, fogadd el hálámat és ragaszkodásomat irántad. Remélem eljön az a nap, amikor megfelelően tudom értékelni mindazokat a kincseket, amiket időről-időre fáradhatatlanul osztasz. Itt a szent név, a *vaiṣṇavák* társulása, Rādhe-Śyāma szolgálata, mi kellhetne még?

Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

Szolgád: Bhakta Pásztor Laci

Patita-pāvana dāsa, Dinatāriṇī devī dāsī, Narottama Purṇīmā dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Van egy falu, meseszép,
Dimbes-dombos a vidék.
Lakik ott egy kiscsalád,
Mindegyikük hű szolgád.

Szívünkben a szeretet
Minket arra késztetett
Kifejezzük hálánkat,
Hallgasd meg az imánkat.

Százezernyi születés,
S benne erőfeszítés,
Ki tudja már mióta
Veszett oda a múltba.

Szüleitől az ember
Meg kap mindent, amit kell.

Fenntartjuk a testünket,
Tengetjük az éveket.

De az élet értelmét,
Létünk titkos rejtélyét
Te mutattad meg nekünk,
Áldott lett az életünk.

Neked sokkal tartozunk,
Engedd meg, hogy szolgáljunk!
Kérlek, bízz meg mibennünk!
Neked adtuk életünk.

Köszönjük, hogy vagy nekünk,
és hogy veled élhetünk.
A mestered, Prabhupāda
Biztos nagyon büszke rád.

Csakis a te kegyedből
Vraja kinőtt a földből,
El jött hozzánk Rādhe-Śyāma,
Értük élünk ezután.

Európa szívébe
Prema-bhakti lett vetve.

Krisna-völgy már palánta,
a boldogság tárháza.

Két domb között a folyó,
Végén pici csobogó,
Itt egy kis kert, ott egy tó,
Nád közt zizzen a sikló.

Kis templomok, rengeteg,
Madár daltól zengenek,
Mezőn virít a virág,
Méhek isszák illatát.

Legelésző tehenek,
Bocik isszák a tejet.
Ökör szánt a földeken,
Szolgálata önzetlen.

Egész évben azt eszünk,
Amit magunk termelünk.
Rādhe-Śyāma a szívünkben
Hitünk bennük töretlen.

Jelentéktelen szolgáid:
Patita-pāvana dāsa, Dinatāriṇī devī dāsī, Narottama Purṇīmā dāsa

Pitavāsa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked e kedvező napon!

Most 66 éves vagyok. Tizenhárom évvel ezelőtt jöttem a *bhakták* közé. Akkor úgy döntöttem, hogy az életem hátralevő részét a te és a *bhakták* szolgálatának szentelem. Már látom, hogy nagyon szerencsés és jó döntés volt. Elindulhattam az önmegvalósítás útján, amihez minden segítséget megkaptam tőled. Ezért nagyon hálás vagyok neked. Szeretnék valahogy törleszteni, de igazán nem érzem, hogy ez sikerülne. Köszönök mindent!

Érdemtelen szolgád:
Pitavāsa dāsa

Prabhakāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla prabhupādának!

Ahogy a *Gurv-aṣṭaka* imáiban Viśvanātha Cakravatī Ṭhākura mondja, a lelki tanítómester ugyanolyan tulajdonságokkal rendelkezik, mint Kṛṣṇa. A te személyed teljes mértékben kimeríti ezt a kijelentést is. Nehéz felsorolni dicső tulajdonságaidat,

mert nagyon sok van belőlük. Ha a büszkeséget le lehet foglalni Kṛṣṇa szolgálatában, akkor tanítványaidnak erre jó lehetősége nyílik, mert rád mindig büszkék lehetnek.

Most azt szeretném kiemelni a számtalan különleges tulajdonságodból, hogy a szavaid valódi tartalommal teliek. Egyszer azt mondtad: „Aki segített nekem, azt soha sem fogom elfelejteni, és aki velem marad, azt én soha sem fogom elhagyni. Ez egy látszólag egyszerű kijelentés és biztos, hogy már sokan mondtak ilyet eddig az idők folyamán. A te szádból hallva viszont nagy súlya és tartalma van. Ez a *bhakták* előtt – akik gyakorolják a lelki életet, és követik életednek az eseményeit – bizonyságot nyer napról napra. Most a közelmúltban például, amikor a Mandíra mātājīt segítetted, nagyon szembetűnő volt ez a tény. A *mātājī* bejárt segíteni, de keveset tudott jönni a férje miatt, te nem felejtetted el ezt neki,

és annak ellenére, hogy ingatag volt a szabályok követésének tekintetében és köreit is rapszodikusan japázta, te felavattad. Azt mondtad: „Most élet-halálról van szó, ezért felavatom." Ezen sokat gondolkoztam és még jobban megértettem belőle az előző kijelentéseidet „Aki segített nekem, azt sohasem fogom elfelejteni." Az emberek a világban az ilyen személyek társaságát keresik, amilyen te vagy. Amikor találkozok az emberekkel *saṅkīrtanán,* mindig tudom mondani, hogy én azért lettem Kṛṣṇa-hívő, mert itt tényleg beigazolódnak és történnek azok a dolgok, amiket mondanak a közösség tagjai. Az emberek mindig keresnek valakit, aki példa lehet a számukra. Sajnos most a világban szinte csak rossz példák vannak. Remélem, sok ember lesz még, akik megismerhetik az életedet és követni fogják a tanításaidat, példádat. Nincs más esélyük a boldogsára.

„ ebe jaśa guṣuk tribhuvana"

Köszönjük, hogy vagy nekünk, és szép példáddal irányítasz minket a helyes út

felé. Köszönjük, hogy az igazságot egy ilyen igaz személytől tudjuk megkapni, amilyen te vagy.

Kérlek, Guru Mahārāja, áldj meg, hogy a szolgád lehessek!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhakāra dāsa

Prabhupādānuga dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅgának!

Ismét elérkezett ez a csodálatos nap, a megjelenésed különleges ideje, amikor dicsőíthetünk téged. Mivel gyenge és elesett vagyok, kérlek, adj erőt, hogy le tudjam írni a megfelelő szavakat.

Mostanában sokat hallani azt a jelmondatot, hogy „ha tényleg komoly dolgot akarsz tenni, akkor tedd jobbá a világot!" Elgondolkodtam rajta, hogy mi az, ami jobbá teheti itt a dolgokat.

Nārada Muni azt mondja a *Śrīmad-Bhāgavatamban,* hogyha érzékkielégítésre, vagy anyagi gyarapodásra vágyunk, ezek teljesülhetnek, de csak átmeneti eredményt jelentenek, és haszontalanok a lélek számára. Ha igazi felszabadulást *(vimukti)* akarjuk elérni, hogy az Úr társai lehessünk, akkor a transzcendentális szerető szolgálat

útját kell követnünk. A közönséges emberek nem tudják mi a jó nekik, és másoknak, ezért nem tudják jobbá tenni az embereket, és a világot. Egyetlen személy van, aki ismeri az igazságot, és tudja, hogy mire van szüksége az élőlényeknek, és ő a lelki tanítómester. Te is egy ilyen tökéletes lelki tanítómester vagy, Guru Mahārāja.

Már az eddigi tetteiddel is jobbá tetted ezt a világot, az embereket, és mi el sem tudjuk képzelni, hogy a jövőben milyen csodálatos dolgokat teszel majd. Képes vagy megváltoztatni az emberek szívét, és a démonikus személyekből úriembereket, *bhaktákat* faragsz. Csak te vagy képes erre, hogy jó embereket nevelj. Folyamatosan írod a Kṛṣṇáról szóló könyveket, melyeknél mindenki menedéket vehet. Templomokat és farmközösségeket alapítottál, ahol a *bhakták* egymással társulva, békésen végezhetik odaadó szolgálatukat. Az így létrejött szent helyek pedig hatással vannak a környezetre, és az egész bolygóra. Ezeket a dolgokat és lehetőségeket neked köszönhetjük, Guru Mahārāja. Ha te nem jelensz meg ezen a napon, és nem jössz el ebbe a világba, akkor nem lenne túl sok reményünk. Köszönjük, hogy megmentesz minket Guru Mahārāja. Kérlek, adj erőt, hogy egyre szebben tudjak japázni, és minél több szolgálatot végezhessek. Jó volna többet társulni veled személyesen is.

Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga dāsa

Prāna-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed alkalmából!

sūtra kari' gaṇe yadi āpane ananta
sahasra-vadane teṅho nāhi pāya anta

„Az Úr Caitanya kedvtelései leírásának még Śeṣa Nāga Ananta sem érne soha a végére, ha *sūtrákba* akarná foglalni őket, pedig Neki sok-sok ezer szája van." (C.C. Ādi 13.44.)

Ha eddig sem tudtalak méltóképp dicsőíteni, idén még ennyire sem fog sikerülni. Hiszen a podcastodnak köszönhetően újabb és újabb „kedvtelésről" értesülhetek; a tanításaid mélysége, bölcsessége, pontossága tiszteletet, csodálatot ébreszt irántad. Nagyon nagyra értékelem, hogy biztosítod ezt a lehetőséget!

Mély, élő, állandó kapcsolatod Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaraval, nektári zenéid *(bhajana, kīrtana)*, logikus leckéid, hatékony prédikálásaid (konferenciák, médiamegjelenések, 1% stb.) a példa értékű Krisna-völgy fenntartása és fejlődése, az MKTHK vezetése, GBC tagság, napi feltöltődés Śrīla Prabhupāda leckéiből és *bhajanáiból…*

Képtelen vagyok szavakkal kifejezni nagyrabecsülésem és hálám, amit értem, értünk teszel.

Tudom, a szavaknál sokkal fontosabb a gondolat és a tett. Sajnos a cselekedeteim

(szolgálat) mennyiségét és minőségét növelnem kell. Jelen esetben azonban csak kis segítséget tudok nyújtani neked, illetve azt ígérem hogy (legalább) nem nehezítem az életed, „nem állok az utadba".

„Éppen ezért mindig arra kérjük a Krisna-tudat Nemzetközi Szervezetének tagjait, hogy adjanak ki annyi könyvet, amennyit csak tudnak, és terjesszék őket szerte a világon." (Cc. M. 19. 132)

A szolgálatod küzül szeretnék még egyet kiemelni, hangsúlyozni, ez pedig a

Nava-Vraja mahimā! Még el sem készült, de tudjuk hogy milyen áldozatos és hiánypótló a munkád. Megnyilvánítod Vraja-dhāma dicsőségét és nyomtatott formában örökké elérhető lesz már számunkra. Erőt és egészséget a megírásához és a többi könyvedhez!

Nagyon szép meditáció téged dicsőíteni, rád emlékezni. Kapcsolatunk nem csak a mai napra korlátozódik, elmémben naponta létesül összeköttetés veled. Minden nap, minden héten kellene hogy *vyāsa-pūjād* legyen, hogy komolyabban vegyelek. Önerőből képtelen vagyok fejlődni a lelki életben, ezért arra kérlek: had kapaszkodhassak a dhotid szélébe!

Minden dicsőséget Neked, minden dicsőséget Új Vraja-dhāmának!

Köszönöm megtisztelő figyelmed! Nagyon boldog születésnapot és kitartást kívánok neked!

Jelentéktelen és örök szolgád:
Prāna-vallabha dāsa

Prasannātmā dāsa

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories unto your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Guru Mahārāja, I would like to say few words in glorification of you for my own purification although I don't have any taste for doing so.

Recently I was speaking with HH. Keśava Bhārati Mahārāja; I explained to him that how I feel so nervous to speak to you or to be in your association. He said, that's what *guru tattva* means 'heavy'. That's one of your great qualities. In your presence I may feel a little nervous but I also feel very sheltered, happy and peaceful. Thanks to your podcasts, Guru Mahārāja. They are all very encouraging, informative and thought provoking. A spiritual master is the one whose association makes him to follow this great instruction 'Always remember Kṛṣṇa and never forget him'. By the help of your podcasts I am able to take your association and in that way follow the above instruction.

One thing that surprises me is how mystical you are. One great example of that is the incident which took place when I went to see HH. Keśava Bhārati Mahārāja, during October last year. I wanted to enquire from him regarding changing of my *āśhrama*. When I was just finished with my enquiry, there was your 'Skype' call. You told Mahārāja exactly what I should do even without him mentioning you about my enquiry. I was shocked. Then I thought my spiritual master knows everything about me and my situation and is guiding me. An incident like this brings a lot of faith in Guru and Kṛṣṇa. I thank you very much for that, Guru Mahārāja.

Devotees glorify you for your strictness, being heavy and at the same time very soft hearted, kind and compassionate. I've been experiencing it so far. At times when I am in deep trouble you have been helping me a lot by guiding and encouraging me over the phone and also when I personally met with you in Scotland last year.

Guru Mahārāja, You are an ocean of all auspicious qualities. As I am getting more purified by the process I am able to see and glorify your qualities more and more. I thank you very much for initiating me into the process. Please guide me through your instructions and always keep me in devotional service. I beg for your mercy!

Your insignificant servant,
Prasannātmā dāsa

Prema-moya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján!

Talán másfél évtizede is van, hogy megnyilvánítottál egy csodálatos víziót, ami az egész magyar *yātrā* prédikálási stratégiájáról szólt. Ennek az volt a címe, hogy „Tervek a jövőre".

Emlékszem, hogy annak idején, amikor először olvastuk, mindenkinek nagyon-nagyon tetszett és rengeteget beszélgettünk arról egymás között a *bhaktákkal*, hogy

miért is lenne jobb eszerint vezetni a Kṛṣṇa-tudat prédikálását. Ez a kis füzet komoly szemléletmód-váltást javasolt a korábbi irányvonalhoz képest.

Volt is néhány lelkes próbálkozás, ami sajnos csak rövidebb ideig maradt fenn. Ennek egyik fő oka talán azt lehetett, hogy amíg a vidéki központok a könyvosztásra alapozták a megélhetésüket, addig nem kényszerültek rá, hogy átállítsák a működésüket egy másik vágányra.

Az általad megfogalmazott elképzelést egyedül Debrecenben sikerült mára végghezvinni, mivel ott kialakult egy komoly gyülekezet, és már egy jó ideje nem voltak templomi *bhakták.*

A tavalyi évben azonban egy jelentős strukturális átalakulás történt az egyházon belül, aminek kedvező hatásai már mostanra is nyilvánvalóvá váltak mindenki számára.

Ennek a változásnak a prédikálásunkra is jelentős hatása volt. Újra elkezdődhetett az általad felfestett képnek a megvalósítása.

Egerben jelenleg a gyülekezeti *bhakták* vezetik az ottani központot, szervezik a vasárnapi programokat, a sejtprédikálást, a helyi fesztiválokat és az éttermet is.

Kecskeméten és Kaposváron is találtunk egy belvárosi helyet, ahol rövidesen el tudjuk kezdeni a prédikálást. Pécsen pedig úgy tűnik, hogy mégis sikerül elindítani egy szép éttermet shoppal.

Most nagy erőfeszítéseket teszünk arra, hogy megpróbáljuk megvalósítani az általad kitűzött elképzeléseket, hogy a „Tervek a jövőre" rövidesen jelenné válhasson.

Ehhez szeretnénk kérni az áldásaidat. Kérlek, hogy adjál nekünk (akik ebben a vidéki prédikáló szolgálatban tevékenykedünk) elég lelki erőt és lelki intelligenciát, hogy képesek legyünk összefogni, és véghez vinni azt a bámulatos tervet, amit évekkel ezelőtt olyan csodálatosan megnyilvánítottál.

Alkalmatlannak érzem magam egy ilyen hatalmas feladatra, de szeretném megkapni a kegyedet. Nap mint nap imádkozom hozzád, Śrīla Prabhupādához és Rādhe-Śyāmához, hogy segítsetek. Tudom, hogy ha megkapjuk az áldásaitokat, akkor biztosan sikerülni fog közösen elterjesztenünk a Kṛṣṇa-tudat üzenetét ebben az egész országban.

Guru Mahārāja *ki jaya*!

Elesett szolgád:
Prema-moya dāsa

Prithvi-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

Az utóbbi két hetet Indiában töltöttem. Minden a megszokott „indiai" módon zajlott, kivéve egy valamit: bármely *bhakta,* aki meghallotta, hogy Magyarországról jöttem rögtön téged és a Magyar *yātrāt* kezdte el dicsőíteni. Ez nemcsak Indiában volt így, hanem más országokban is.

Rādhānātha Mahārāja azt mondta, hogy a GBC-ben neked van egyedül olyan víziód az ISKCON-ról, mely egységben látja a világ különböző templomait és a gyakorlatban is megvalósítható. Az átfogó látásmódod mellett hatalmas erőfeszítést

teszel annak érdekében, hogy az ISKCON Śrīla Prabhupāda vágyának megfelelően fejlődjön.

Ennek az egyik legfőbb megnyilvánulása a *varṇāśrama* életre hívása és elterjesztése az egész világon. A legtöbb *yātrā* még csak most kezd el ismerkedni ezzel a témával, de te azonban már több mint 15 éve megalapítottad és sikeresen fejleszted Krisna-völgyet. Ez szinte hihetetlen! Hol van még egy olyan személy a világon, akinek ilyen mély hite van Śrīla Prabhupādában?

A hited azonban nem egy szentimentális, elméleti hit. Ez a hit valójában egy óriási felelősség vállalás. Óriási felelősség és emberi ésszel felfoghatatlan erőfeszítés annak érdekében, hogy Śrīla Prabhupāda tanításai és utasításai megvalósuljanak Budapesten, Krisna-völgyben, Magyarországon és az egész világon. Semmit és senkit sem hagysz ki a tervből. Minden egyes apró részletre és lélekre figyelsz. Ez a mindenre kiterjedő látásmód pedig folyamatosan egy pontra fókuszál: Rādhā-Śyāmasundarára.

Hol van még egy olyan személy a világon, aki ekkora erőfeszítést tesz Śrīla Prabhupāda mozgalmának terjesztésére? Van-e még egy olyan személy, akinek ilyen mély odaadása van Rādhe-Śyāma iránt?

Csak egyetlen egy valaki található a világon! Te, Guru Mahārāja! A te felelősség vállalásod, elkötelezettséged és odaadásod a legmagasabb rendű ezen a világon! Magyarország is csak azért maradt még mindig fent a térképen, mert megkapta azt a kegyet, hogy megjelentél itt. Hamarosan pedig eljön az idő, hogy bárki, aki meghallja azt a szót, hogy Magyarország, akkor te fogsz eszébe jutni. Minden dicsőséget neked!

Szolgád:
Prithvi-pati dāsa

Priya-bhāṣiṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadanak!

Mielőtt elmentél volna Indiába, előző nap az Úr Nityānanda megjelenési napjának fesztiválja volt. A négy órás szívszaggató *kīrtanára* emlékezem. Gaura-Nitāi is biztos nagyon boldogok voltak! „A *kīrtana* teszi teljessé a *mūrti* imádatot is." Ez az életünk, és ettől változik a templom is a lelki világgá.

Mivel a szívedben hordod Rādhe-Śyāmát, te magad vagy egy szent hely, és bárhová mész, minden helyet szent zarándokhellyé változtatsz. Képes vagy bárhol megtisztítani a légkört, még beszennyezett tudatunkat is, hogy alkalmasak lehessünk együtt énekelni veled a szent nevet.

Megnyitottad a szent név piacát, és csak adni és adni akartad a szent nevet! Nem nézted, ki alkalmas vagy ki nem, mindenkit felráztál.

„Ne gondoljatok semmi másra csak énekeljetek könnyes szemmel, és így megkaphatjátok Nitāi kegyét!" – terelgetted az elménket hogy elérd a célod, hogy menedéket vegyünk végre Nityānanda lótuszlábainál. „*nitāi-caraṇa binā ār nāhi āśroy*"

Köszönöm, hogy ott lehettem (úgy ahogy) ezen a szívtisztító *kīrtanán,* és remélem egyszer ha az Úr is úgy akarja megszabadulhatok az érzékkielégítésre való vágyaktól, hogy nyugodt szívvel ajánlhassam magam lótuszlábaidhoz, mától a tiéd vagyok.

Örök szolgád:
Priya-bhāṣiṇī devī dāsī

Priyatama dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ahogy telnek az évek, egyre jobban érzem, hogy a *bhakta*-közösség valójában egy nagy család. Itt vannak a testvéreim, a hozzám hasonló kezdő *bhakták,* és itt vannak az idősebbek meg a mégfiatalabbak is. Vannak, akik jobb gyerekek, vannak, akik néha nem annyira, de a szülők akkor is ugyanúgy szeretik őket, és ők is a szülőket. A mi feladatunk, hogy engedelmesen teljesítjük az idősebb testvérek, és a szülők utasításait és cserébe felelősséget vállalnak ránk.

Az idősebb testvéreknek kötelességük felelősségteljesen gondoskodniuk a kisebbekről és segíteni a szülőknek, amiben csak kérik. Minél többet vállal valaki, annál könnyebben kifejezheti a szeretetét. A vezetőink szépen teljesítik ezt a szolgálatot, ezért biztosan nagyon elégedett lehetsz velük.

Minden gyerek a szüleit szereti a legjobban, és a szülők is a gyerekeiket. Bízom benne, hogy indokolatlan kegyedből gyermekednek tekintesz, haszontalanágom ellenére, is Guru Mahārāja, mert az életem nélküled és a családod nélkül sötét és üres lenne.

Szolgád:
Priyatama dāsa

Punyaśloka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mostanában gyakran eszembe jut egy történet. Mikor elkezdtem olvasni Śrīla Prabhupāda könyveit, azonnal világosságot gyújtottak tudatlanságtól elvakult fejemben, és éreztem, ez valami más, mint amiket eddig olvastam. *Az Önmegvalósítás tudományában* elhangzott beszélgetések, vagy a *Visszatérésben* leírt gondolatok a lélekvándorlásról mind abszolút meggyőzőek voltak számomra. Egyvalamit azonban nem bírtam felfogni: mikor azt írta Śrīla Prabhupāda több helyen is, hogy ha valaki igazán őszintén vágyik rá, találkozhat egy hiteles lelki tanítómesterrel. Hihetetlennek tűnt. El sem tudtam képzelni, hogyan nézhet ki egy ilyen személy, létezik-e egyáltalán, azt pedig végképp nem gondoltam volna, hogy ilyen közel van hozzám.

Aztán kis idő múlva végül eljutottunk barátaimmal Krisna-völgybe, mivel ez volt a lakóhelyünkhöz legközelebb eső központ. Itt megismerkedtünk Līlā-śuka prabhuval, aki megmutatta, hogy mit is jelent a Krisna-tudatot a gyakorlatban alkalmazni. Az izgalmas nap végén pedig egy pár kazettát adott nekünk útravalóul. Gondoltuk hazafelé meg is hallgatjuk őket. Először egy ronda szürkét választottunk. Betettük a magnóba, s mikor elindult, nagyon különleges dolgot éreztünk. Percekig csak némán ültünk az autóban. Fogalmunk sem volt róla, hogy ki énekel, arról meg végképp nem, hogy micsodát, de azt biztosra vettük, hogy ez bizonyára lelki dolog lehet. Persze igazunk volt. A *Vaiṣṇava-mahimā* album volt az, melyet azóta is nagy előszeretettel hallgatok. Ez volt a kezdet, mikor azt olvastam Prabhupādától, hogy ha valaki őszintén vágyik rá, találkozhat egy hiteles lelki tanítómesterrel. Most pedig

azt olvasom a horoszkópomban, és Śrīla Prabhupāda is azt ígéri, hogy még ebben az életünkben elérhetjük az emberi élet tökéletességét, és visszamehetünk Kṛṣṇához. Ez pedig a te határtalan nagy kegyeddel lehetséges Guru Mahārāja, melyben egy ilyen ostoba fajankót részesítesz. Bárcsak mindig tudnék ezért őszintén, tiszta szívből hálás lenni neked.

Ahogy azt olaszul mondják: Grazie mille Guru Mahārāja.

Szerencsétlen szolgád:
Punyaśloka dāsa

Pūrṇa-tattva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Legutóbb, amikor kegyedből egy páran elkísérhettünk Angliába a szent név nap alkalmából, akkor az a kérdés fogalmazódott meg bennem, miért szükséges a jelenléted a *bhakták* számára, hogy a szent nevet tudják énekelni? Miért kell annyit utaznod és oly sok időt elveszítened az írásból, amiért szinte mindent képes vagy feláldozni mostanában, hogy egy pár órás *kīrtanát* tartsál valahol?

A válasz kézenfekvő, hiszen mondhatnánk, hogy egy felszabadult személy jelenlétében olyan lelkesítő a szent nevet énekelni, és hogy egy tanítvány mindig ragaszkodik

lelki tanítómestere jelenlétéhez, hogy társulhasson vele. De, amit parányi lelki tudatommal megértettem, hogy ettől mélyebb dolgok rejlenek, eme egyszerű kérdés mögött: a te személyiséged.

Amikor Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga születésnapja volt, egy négyórás *kīrtanát* tartottál minden szünet nélkül, ahol mindenki önfeledten énekelt és táncolt. Akkor írtam neked sms-ben, hogy ilyen nektári *kīrtana* még az új budapesti templomban ez idáig nem volt. Erre röviden, minden mondatvégi írásjel nélkül csak annyit válaszoltál: „folytatjuk." Általában mindig röviden szoktál válaszolni, gondolom azért is, mert sokan írnak neked sms-eket napközben, de számomra minden benne volt ebben az egy szóban: folytatjuk.

Először arra gondoltam, hogy ez milyen lelkesítő, mert ahogy visszajöttél Indiából, akkor sok ilyen *kīrtanát* fogunk még tartani. Elmész, visszatérsz és folytatjuk.

A folytatni szó azt is jelentheti, hogy valami megáll, majd újra indul, ami ebben az esetben a feltételekhez kötött odaadás ismérve, vagyis nem szilárd. Napi huszonnégy órai harc a kötőerőkkel. A folytatjuk szónak, csak ebben az esetben, anyagi szinten állva van értelme.

De számodra nem létezik olyan, hogy „folytatod", mert folyamatosan végzed a *kīrtanát* – énekled és terjeszted szent nevet mindenhol. Ezért veled kapcsolatban értelmét veszti a folytatjuk szó, mivel örökké a szent névvel állsz kapcsolatban, Vele élsz és fáradtságot nem kímélve terjeszted az Úr Caitanya örömére, hogy minden elesett lélek megkaphassa lehetőséget az Isten iránti szeretet eléréséhez. Harināma a *yuga-dharma* ezért minden, amit teszel a szent névvel áll kapcsolatban.

Akik őszintén és kitartóan veled énekelnek, megtapasztalhatják jelenlétedben a szent név ízét, mert számukra erőt és kitartást adsz az énekléséhez. Erről sok tapasztalatom van, mint basszusgitáros, hiszen évek óta ott vagyok fesztiválokon, minden

bhajanán és *kīrtanán,* látom, hogy az általad énekelt Szent Név milyen hatást gyakorol a *bhaktákra*. Ha netán valaki más énekel, akkor a puszta jelenléted is elég a *bhakták* lelkesítéséhez. Így az idő előre haladtával az Új Vraja-dhāma-i fesztiválok, *kīrtanák* és *bhajanák* híressé váltak, vonzva külföldről is *bhaktákat,* akik nem szerény számban szoktak érkezni. A *kīrtana* alatti táncról nem is beszélve, amely a somogyi cikcakkos néven vált ismertté a *kīrtanások* körében. De ha elfáradtál vagy hív a kötelesség és el kell menned, akkor már nem olyan *kīrtana*.

Rādhā-Śyāmasundara szent név formájában jelentek meg korszakban. Mivel örökké énekled és átadod a szent nevet másoknak, mindig az Ő társaságukban tartózkodsz. Azért fektetsz a szent névre éneklésére oly nagy hangsúlyt, hogy minden lélek megtapasztalhassa a szent név ízét, amely majd minden más érzék kielégítésre való vágyat elmos a szívükből ebben a világban.

Akik nyitottak a szent név felé, és ragaszkodnak ahhoz, hogy veled együtt énekeljenek, azok tapasztalhatják, hogy az elméjükből minden nehézség eltűnik, az óriásinak tűnő anyagi világ parányira zsugorodik, a szívben lévő *anarthák* eltűnnek és ők a valóságba érkeznek. Így teszed szívünk mélyén tapasztalhatóvá mindazt, melyről Śrīla Prabhupāda és az őt megelőző *ācāryák* írnak könyveikben, hogy a szentnévnek mekkora hatalma van és éneklése milyen boldogsággal áldja meg a lelket.

Śrīla Prabhupāda azt mondja, hogy a Hare Kṛṣṇa Rādhát és Kṛṣṇát jelenti. Ezzel kapcsolatban egy leckéden azt mondtad, hogy aki azt gondolja, hogy a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* Kṛṣṇa neveiből áll, akkor az a személy nem fogja azt az eredményt megkapni, mint az, aki azt gondolja, hogy a Hare Kṛṣṇa Rādhát és Kṛṣṇát jelenti. A szent név az alap, ahogy már oly sok leckéden hangsúlyoztad, hiszen Ő ad erőt minden lelki cselekedethez. A szent név az egyetlen valós és szilárd pont ebben a világban, hiszen minden más csak átmeneti.

Az egyik tanítványodnak azt írtad egy levélben utasításként, hogy a legfontosabb szolgálata a szent név éneklése. Egy másik leckédben azt hangsúlyozod, hogy minden prédikálásban tett erőfeszítésünk eredménye a szent névből jön, és mindenkinek az a felelőssége, hogy a szent nevet tisztán adja át az újonnan jött *bhaktáknak,* mint egy értékes részvényt, ami egy családon belül a következő generációra száll. Egy harmadikban azt emeled ki, hogy egy vezetőnek mindig azt kell hangsúlyoznia, hogy mekkora íz származik a szent név énekléséből és ennek példamutatással is nyomatékot kell adnia. Rengeteget beszélsz a szent név fontosságáról a sértés nélküli éneklésre tanítva minket, akár a podcaston vagy a *Bhāgavatamból* tartott leckéiden.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy mindig hívsz zenélni, a szent nevet terjeszteni és szolgálni. Ezen a napon azért az áldásért imádkozom hozzád, hogy továbbra is társaságodban lehessek, amikor a szent nevet énekled, mert a te társaságodban a szent név más.

Szolgád:
Pūrṇa-tattva dāsa

Puruṣa-śukta dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

New Vraja-dhāma is shining brightly on the background of this dull material world even more because of the Kali-yuga. Rādhe-Śyāma's appearance is serving the same purpose as it did five thousand years ago: to attract everybody back to the eternal Vraja.

I will never throw out of my mind the beauty and sweetness of Rādhe-Śyāma. I will alwasy hold tightly the possibility what was opened before me by living in Vṛndānava. I will always pray to Gaura-Nitāi for the pure name. And I will never throw out of my heart Your gift.

To hell with everything else. Let's throw hundreds of thousands of touchstones to the rubbish heap but let me keep the holy name in the core of my heart. What can be wonderful in this world after hearing about the reality from You...? There is nothing wonderful in the manifestations of lust. But the manifestations of love are always astonishing. As the intimacy and the purity of surrender increases, the exchanges between the lover and the beloved and even between the master and servant appear in a more astonishing way. How wonderful...! How everything else are low and insignificant...!

May my heart turn into a jewelled golden box in order to contain the highest absolute reality of *dāsyam* day and night.

I won't waste anything what I received. I won't throw out as a trash. Rather I throw out everything else as trash. I will never forget how fortunate I am. Nobody can convince me about the opposite. You already convinced me to never turn back and I have lost myself by seeing the destination. As Kṛṣṇa-kṣetra prabhu quoted to me in one of his letter several years ago:

"Eternally serve Śrī Rādha, whose love for Lord Hari is fathomless. Don't meditate on your material body, which is simply a great obstacle. Don't commit offenses. Even if you are

tormented by many sufferings, don't leave the abode of Vṛndāvana, which is blind with the nectar of Śrī Rādhā. O fool, don't leave the difficult to attain abode of Vṛndāvana." The mind is the anteroom of the heart.

Your servant,
the fool
Puruṣa-śukta dāsa

Puruṣottama dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to you, on this most auspicious day of your *vyāsa-pūjā* celebrations.

Today is the day when as you know, we as disciples can glorify you, worship you. it's the one day when disciples can say to their spiritual master that they are thankful for what he has done for them. Appreciate what he has done for their spiritual growth, their spiritual practices, and their spiritual future. However as in any relationship there must be an endeavour to do so. As disciples we must be ready to please and serve, and develop our relationship with our spiritual master. One can only reciprocate with someone when they make the effort to please you. This can be done in many ways, the spiritual master asked you to do something then you do it, 16 rounds a day, regulative principles, devotional service. Many of us have had

direct instructions to do something to please you, you have guided us, and when you follow the orders of the spiritual master then you cannot go wrong.

I am into my 18th year of book distribution, and it is sometimes very hard, physically, mentally, and emotionally, however I do it too please you, that is my only focus. As is your only focus to please Śrīla Prabhupāda .

guru-mukha-padma-vākya, cittete koriyā aikya,
ār nā koriho mane āśā
śrī-guru-caraṇe rati, ei se uttama-gati,
je prasāde pūre sarva āśā

"Make the teachings emanating from the lotus mouth of our spiritual master one with your heart, and do not desire anything else. Attachment to his lotus feet is the best way to make spiritual advancement. His mercy fulfills all desires for spiritual perfection."

Years go by, the world around us becomes a harsher place to live, the body gets older , faith in Lord Caitanyas teachings remain, faith in Śrīla Prabhupāda's books remain, and love for my spiritual master remains.

I am not a scholar, nor can I sing majestically, or play musical instruments wonderfully in a *kīrtana,* I am just a struggling devotee, who without your mercy and guidance, would be lost in this material world.

So I thank you on this day, and keep thanking you for what you have done, not just for me, but for many others like me and will keep continuing to do. Because to please the spiritual master in this life is the only thing worth doing.

Your servant, Puruṣottama dāsa

Puṣkariṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, bocsáss meg, de az idei évben sem tudlak egy szép és hozzád méltó felajánlással köszönteni. Tanítványodként és lányodként szeretném kifejezni köszönetemet és hálámat neked mindenért, amit tőled kaptam, és szeretnélek ékes szavakkal dicsőíteni. Ismét csak bocsánatod kérem, mert próbálkozásom biztosan gyerekes és megmosolyogni való.

Minden nap mondom ezt a verset: „Természetemnél fogva Kṛṣṇa örök szolgája vagyok, de mivel ellenséges voltam vele szemben időtlen idők óta vándoroltam ebben az anyagi létben. Most valamilyen elképzelhetetlen jószerencse folytán a lelki tanítómesterem kegyéből tudom, hogy Kṛṣṇa örök szolgája vagyok, egy végtelenül parányi lelki lény, aki teljesen különbözik mind a durva, mind a finomfizikai testtől, és abban a jószerencsében részesülök, hogy szolgálhatom lelki tanítómesterem lótuszlábait, és lábnyomait követve Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga lótuszlábait."

Számomra ez az élet tökéletessége: szolgálni a te és Gaura-Nitāi (valamint Tulasī Devī) lótuszlábait. Tudom, mondhatná valaki, hogy az élet tökéletessége az, amikor visszamegyünk Goloka Vṛndāvanába és személyesen szolgálhatjuk Rādhe-Śyāmát és társaikat. Vagy az, ha elérjük a tiszta istenszeretetet. Az olyan nagy *bhakták* példája azonban, mint Prahlāda Mahārāja vagy Jayānanda Prabhu azt mutatja nekünk, hogy Kṛṣṇa és más élőlények jólétéért cselekedni, ez valójában az élet tökéletessége, és ez adja a valódi boldogságot.

Guru Mahārāja, ezt te is személyesen bemutatod saját példádon, minden cselekedeteden, egész életeden keresztül. Ez inspirál és segít a Kṛṣṇa-tudatban engem. Ha jobban belegondolok, a te kegyeden függök, az egész életem a te kegyeden épült fel. Ahogyan az apa ad életet gyermekének, nekem te adtál valódi életet, Kṛṣṇa és a *vaiṣṇavák* szolgálatában.

Bár ezt sokszor elfelejtem, és nem vagyok elég hálás, ma szeretném megköszönni neked, hogy itt lehetek. Szeretném megköszönni, hogy minden hibám ellenére megtűrsz *bhaktáid* körében. Kérlek, bocsáss meg, hogy nem vagyok méltó lányod.

Tudom, hogy adósságom törlesztésének csak egy módja van, ezért nincs más imám, mint a korábbi években: bárcsak hasznos tagja lehetnék a te közösségednek. Remélem egy napon majd sikerül egy cseppnyi örömet szereznem neked! Köszönöm, hogy megmentettél és lányoddá fogadtál! Sok boldog születésnapot! Minden dicsőséget neked!

Elesett szolgád:
Puṣkariṇī devī dāsī

Puṣpagopāla devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a nagyon kedvező napon és kérlek, engedd meg, hogy leboruljak lótuszlábaid porában.

Ahogy rád gondolok, nagyon sok kedves emlék merül fel az elmémben rólad. Az első *vyāsa-pūjā* ünnepséged, amin részt vettem 1993-ban Verőcemaroson, nagyon emlékezetes maradt számomra. A személyiséged nagysága és tisztasága nagyon mélyen megérintett, és tudtam, hogy téged szeretnélek megkérni arra, hogy légy a lelki tanítómesterem. Azóta olyan sok év eltelt és hálás vagyok neked a társaságodért és a kedvességedért, amiben folyamatosan részesítesz. Köszönöm neked azokat a gyönyörű éveket, amiket *saṅkīrtanásként* Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásával töltöttem el. Ezek életem legszebb és legtartalmasabb évei voltak. Az akkor kapott tanításaidra és tapasztalatokra most is próbálok emlékezni.

Köszönöm, hogy ezen a csodálatos helyen Krisna-völgyben élhetek a családommal, Rādhe-Śyāma és a *bhakták* társaságában. Azt hiszem ez az egyik legértékesebb ajándék, amit kaptunk tőled.

Guru Mahārāja, tulajdonságaid és tetteid dicsősége határtalan. Kedvességed és szereteted, amellyel elárasztod a feltételekhez kötött lelkeket szintén végtelen.

Egy nagyon szép versben az Úr Kṛṣṇa önti szavakba tiszta *bhaktái* iránt érzett hangulatát.

nirapekṣam muniṁ śāntaṁ
nirvairaṁ sama-darśanam
anuvrajāmy ahaṁ nityaṁ
pūyeyety aṅghri-reṇubhiḥ

„Szeretném *bhaktáim* lótuszlábának porával megtisztítani az anyagi világokat, melyek mind Bennem vannak. Emiatt mindig tiszta *bhaktáim* nyomdokait követem, békések, mentesek minden önző vágytól, mindig e kedvteléseimen meditálnak, akikben

nincs szemernyi gyűlölködés sem, és akik mindenkivel egyformán kedvesek." (S.B. 11.14.16.)

Köszönöm a türelmedet, a szeretetedet és azt, hogy a tanítványod lehetek.

Szolgád:
Puṣpagopāla devī dāsī

Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadanak.

Ez a felajánlás, amit megjelenési napod alkalmából írok, most egy kicsit rendhagyó lesz. Egy verssel szeretnélek köszönteni amit az ihletett, hogy egy podcaston beszéltél az Úr Caitanya bokacsengőjéről és táncáról. Az olyan mély benyomást tett rám, hogy ennek a versnek a megírására késztetett. Nem vagyok egy költő, de az érzéseim őszinték a soraiban.

Az Úr Gaurāṅga táncol

Ébred a *jīva,* ébred a világ
rózsaszín trónon kel fel a nap,
menekül a sötétség ura

a szent név súlya alatt.
Mozdul a szépség, mozdul a lágyság
az éjszaka leple lassan csak fátyol,
nézd! Az Úr Gaurāṅga táncol!

Arany a teste kék a füzére
fényeit szórja fennkölt szépsége,
forró az éter, forró a lég,
szeretet lázában ég mindenség!
Ragyog a szíve, mint csillogó bársony,
nézd! Az Úr Gaurāṅga táncol!

Mozdul a keze, mozdul a lába
tudatot szór, tudatlan világba,
fekete szemének. Vakító a fénye,
ajkáról zeng szent név dicsősége.
Teste a névtől reszketve lángol,
nézd! Az Úr Gaurāṅga táncol!

Nézik az emberek, nézik a fák,
hogy ébrednek fel erre a *jīvák*
könnycsepp rezdül állatok szemében.
Átható szeretet : ez van a szent névben.
Énekelni lehet bármikor – bárhol,
nézd! Az Úr Gaurāṅga táncol!

Navadvīpa földje lázban ég
aranyesőjét szórja a név,
gyorsul az ének, gyorsul a tánc,
csilingelve cseng a bokalánc,
szíveket nyit közel és távol,
nézd! Az Úr Gaurāṅga táncol!

Anyagi világban a lélek csak beteg,
illúzió leple, mi hálóként befed.
Szét nyitja függönyét szent névnek varázsa,
látható az: igaz, a szépségek világa!
Csak szakítsd el magad az anyagi világtól, s
nézd! Az Úr Gaurāṅga táncol!

Ez a világ bűnök melegágya
Gaurāṅgának pedig az a vágya,
világot szabadítson szeretete szárnyán
a szent név édes, finom, tiszta hangján.
Szeretet kötelével Úr Kṛṣṇához láncol,
nézd! Az Úr Gaurnaga táncol!

Nyílj ki szívem, nyisd ki zárad,
add fel közelíthetetlen várad!
Szakadj, szakadj, acél kötél,
mely béklyóba tart, de *bhakta* lettél!

Gaurāṅga! Szent név! Táncolj be szívembe,
s kérlek maradj ott most és mindörökre!

Boldog születésnapot!

Szolgád:
Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Rādhā-līlā

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Azért téged választottalak lelki tanítómesteremül, mert te vagy apa Guru Mahārāja, és téged ismerlek a legjobban. Mostanában eszembe sem jut arról gondolkodni, hogy más Mahārāja után kellene néznem.

Egyszer azt fogadtattad meg velem, hogy csak akkor beszélek, ha kérdeznek, és mostanában nem szoktam olyan sokat beszélni.

Boldog születésnapot kíván:
Rādhā-līlā

Rādhā-Mādhava dāsa

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Megjelenési napod jeles alkalomból tennék egy szerény próbálkozást arra, hogy dicsőítselek téged. Śrī Uddhava tesz egy nagyon szép kijelentést, amikor az Urat dicsőíti, aki a lelki tanítómester formájában jelenik meg: „Óh, Uram! Még ha olyan hosszú élettel lennének megáldva, mint Brahmā, akkor sem tudnák még a transzcendentális költők és a lelki tudomány alapos ismerői sem kellőképpen kifejezni Neked hálájukat, amiért megjelensz két arculatodban – kívül mint az *ācārya* és belül mint a Felsőlélek –, hogy a Hozzád vezető útra terelve felszabadítsd a megtestesült élőlényt."

Szóval a hálánkat nagyon nehéz (szinte lehetetlen) kifejezni. Nagy áldás számunkra, hogy te kegyesen osztod a Kṛṣṇa-tudatot megkülönböztetés nélkül az elesett lelkek között. Mostanában hallgattam tőled egy felvételt, melyen visszaemlékezel a múltadra. Nagyon inspiráló számomra, s ahogy észrevettem mások számára is. Ezen a felvételen hallottam, hogy Harikeśa prabhu volt az, aki téged arra kért, hogy gyere prédikálni Magyarországra. Akkoriban Angliában voltál vezető, s ha jól emlékszem, nem voltál először olyan lelkes erre a feladatra. Azon gondolkodtam milyen nagy áldás ez a számunkra, hogy mégis elvállaltad ezt a feladatot, s eljöttél ide elindítani a Kṛṣṇa-tudatot, és ráadásul a mai napig felügyeled is. Ha akkor nem vállalod el ezt a missziót, biztos vagyok benne, hogy sokkal kevesebb szerencsés lélek végezhetné ezen a vidéken az Úr Śrī Kṛṣṇa odaadó szolgálatát. Köszönjük neked ezt a nagy áldást. Sokszor eljátszadozom a gondolattal, hogy mi lett volna akkor, ha te nem jössz prédikálni nekünk. A bűn megszemélyesítője, Kali már a fiatalkorúakra is olyan

nyomást képes helyezni, hogy azok egyből az emberi degradálódás útjára lépnek. Én is, csak úgy, ahogyan körülöttem oly sokan, a materializmuson és a hedonizmuson alapuló élvhajhász életet éltem. De te és a jól kiképzett követőid megszabadítottatok ennek a kornak a bűnös hatásától. Én és még sokan mások is a te odaadó erőfeszítésednek és annak a vágyadnak, hogy meg akarod osztani az emberekkel a Kṛṣṇa-tudatot, köszönhetjük a menekülésünket Kali haláltáborából. Persze a Kṛṣṇa-tudat ajándékát, amit kaptam tőled, kötelességem valahogy viszonozni is. Próbálom szolgálni a Kṛṣṇa-tudat mozgalmát, és így a missziódat segíteni, de sokszor úgy érzem, hogy amit én tudok tenni az nem túl sok viszonzásképpen. Látok *bhaktákat,* akik nagyon őszinték, eltökéltek, odaadóak és nagyon eredményesen tudják végezni a szolgálatukat. Én sajnos nem vagyok képes nagy eredményeket felajánlani a szolgálatom által, habár jó lenne. És a lelkesedésemen is lenne mit javítani, mert sok esetben én még mindig csak azon küzdök, hogy ellen tudjak állni az anyagi energia bűvöletének. De nagyon remélem, hogy idővel, ahogyan fejlődöm a lelki életben, úgy képes leszek majd minél lelkesebben és szorgalmasabban végezni lótuszlábaid szolgálatát, s így egyszer majd megkaphatom azt a kegyet, amit csak az igazán őszinte és komoly *bhakták* kaphatnak meg.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-Mādhava dāsa

Rādha-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes és alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és isteni megnyilvánulási napodnak!

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* azt mondják a naimiṣāranyai bölcsek, hogy a lelki tanítómester egy kapitány a hajón, az óceán pedig a Kali-yuga parttalan szenvedés-óceánja, ahol nemcsak hogy szenvedünk, hanem ráadásként még a maradék parányi kis jó tulajdonságainkat is elveszítjük. A családok már akkor széthullanak, mielőtt összeállnának, a gyerekeket pedig a tudás vágóhídjaira küldik a szülők – ahogy Śrīla Prabhupāda fogalmaz ennek a versnek a magyarázatában. Mi jóra is számíthatnánk egy ilyen helyzetben? A gépek és a technikai fejlődés világában elértük, hogy a társadalom vezetői számára az emberek már csak számok. Statisztikai adatok vagyunk egy szakadék felé száguldó, és egyre jobban gyorsuló gépezetben. Már nincs is idő megismerni egymást ebben a gépben, örülünk ha kapaszkodni tudunk. A családok és a barátságok már csak anyagi-üzleti érdekekből működnek. A legnagyobb kritikákat és sértéseket is azok felé intézzük, akik a legközelebb állnak hozzánk. Szinte mindenhol a szenvedés és a gyűlölet uralkodik. Ha pedig valaki ki akar keveredni ebből a szellemvasútból, akkor azt őrültnek nevezik, és mindent megtesznek, hogy visszarántsák a tudatlanságba. Nem is részletezem tovább, tudjuk, hogy milyen világot élünk.

Kedves Guru Mahārāja! Azt írja Śrīla Prabhupāda az előbb idézett versben, hogy a hajó, amely átvezet minket ezen az őrült szenvedés-tengeren, nem más, mint Kṛṣṇa üzenete a *Bhagavad-gītā* és a *Śrīmad-Bhāgavatam* formájában. Rájöttem valamire. Te

nem csak hajókapitány vagy Guru Mahārāja, hanem egy hajóépítő gyár vezérigazgatója is. (Kṛṣṇa a tulajdonos, Śrīla Prabhupāda pedig a befektető.) Te nem csak vezeted a tanítványaidat a helyes úton, hanem könyveiddel hatalmas hajókat is építesz, melyeken keresztül felébred az emberben az íz Kṛṣṇa üzenetének hallgatása iránt. *Vāsudeva-kathā-ruciḥ* A tiszta *bhakták* szolgálata és a *kṛṣṇa-kathā* az, ami át tud vezetni bárkit a Kali-yuga szenvedés-óceánján. Valójában ez egy óriási szolgálat a világ számára, amit bizonyára egyszer – reméljük minél hamarabb – el fognak ismerni az emberek is. Ebben a hajógyárban te irányítod a termékek gyártását – a könyveket. Nevezhetnénk ezt Műszaki Igazgatóságnak is. Te vagy a Marketing Igazgatóság vezetője is – ami a *saṅkīrtana*-missziót jelenti, és te vagy a cég Gazdasági Igazgatóságának vezetője is, amely az élhetőségről szól, vagyis a farm-, illetve ökoprogramról, ahol be is tudjuk mutatni a világnak, hogy milyen alternatíva létezik a boldog életre, a Védikus Szentírás szerint, az őrölt materialista öngyilkos élet helyett. Hajókapitányokat képzel, hogy mentőegység-csapataid mindenkit megmentsenek, mindenhol a világban.

Kifejezhetetlen az a hála-érzés, amit érzek feléd Guru Mahārāja. Felbecsülni sem tudjuk, hogy mekkora szolgálatot tettél, teszel és tenni fogsz az életeddel értünk – őrült materialista emberekért. Nagyon szépen köszönök mindent, kedves Guru Mahārāja!

Jelentéktelen dokmunkás szolgád:
Rādha-vallabha dāsa

Rādhā-nāma devī dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanságtól elvakult szememet."

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, az elesett lelkek megmentőjének, akinek a kegyéből a néma szónok lehet, és a béna hegyeket szelhet át."

Különleges, és csodálatos vers, amely felhívja a figyelmünket arra, hogy a lelki tanítómester milyen felhatalmazott személy. Kṛṣṇa megbízik benne, mert tudja, hogy mennyire meghódolt neki.

Erről a versről eszembe jutott Śrīla Prabhupāda, aki oly sok tanítvány közül az egyetlen volt, aki hitt a *gurujának,* követte az utasításait. Materialista elmével átgondolva reménytelennek tűnő dologra vállalkozott. Elterjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot a világon nem egy kis dolog, ő mégis hitt a *gurujának,* megpróbálta megtenni amit kért, s Kṛṣṇától megkapott mindent, amire szüksége volt e fenomenális terv végrehajtásához.

Nem oly rég néztem egy videofelvételt, 15 évvel ezelőttit, ami a farmról készült. Még nincs egy épület, templom, viszont ott vannak már a *bhakták* és ott van Kṛṣṇa. Egyszerűek és hihetetlenül odaadóak és boldogok a *bhaktáid.*

Mára pedig egy csodás *dhāma* nyilvánult meg. Tiszta szíved odaadását látva Kṛṣṇa egyre több dolgot nyilvánít meg. Szent helyek, szent *vaiṣṇavák,* Rādhe-Śyāma... Csodálatos viszonzások ezek Kṛṣṇa és a *bhaktája* között.

Sokszor elnézem, hogy milyen odaadóan viszonyulnak hozzád tanítványaid. Szeretetedet és odaadásodat Kṛṣṇa és a *bhakták, bhaktáid* felé mindannyian viszonozzák.

Lépten-nyomon tapasztaljuk szereteted virágait, amivel beborítasz bennünket. Olykor kicsit szúrós kaktusz jut, de amikor kibontakozik a virága megértjük, hogy ugyanolyan finom és gyönyörű az eredménye, mint amikor egy illatos jázmint kapunk.

Fontosságodat az életünkben csak később, idővel értjük meg.

Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy a lelki tanítómestere megmentette őt. Te is megmentesz bennünket Guru Mahārāja.

Nem könnyű dolog igazi szolgává válni. Annyi minden gátol bennünket e folyamatban. *Anarthák,* bűnök, sértések, *māyā.* A nehéz helyzetekben mégis felidézi elménk a tanításaidat. Örök jóakarónk vagy, ahogy írod mindig a leveleidben. S valóban mindig érezzük óvó védelmedet, segítségedet a Kṛṣṇához vezető visszaúton.

Remélem, eljön majd az az idő, amikor megértjük nagyságodat, missziód lényegét, hogy mennyi mindent köszönhetünk neked, s feladjuk minden ragaszkodásunkat, feladjuk anyagi vágyainkat, s tiszta szívű szolgáddá válunk. Elfogadjuk amit te kérsz tőlünk, mert tudjuk, hogy azt Kṛṣṇa kéri, s minden nehézség és gát nélkül átadjuk magunkat missziódnak, szolgálatodnak.

tvaṁ gopikā vṛṣaraves tanayāntike 'si
sevādhikāriṇi guro nija-pāda-padme
dāsyaṁ pradāya kuru māṁ vraja-kānane śrī-
rādhāṅghri-sevana-rase sukhinīṁ sukhābdhau

„Óh szeretett lelki tanítómesterem, te mindig a tehénpásztorlány Rādhā, Vṛṣhabhānu lánya társaságában tartózkodsz. Kérlek, adj szolgálatot lótuszlábaidnál, melyek az odaadó szolgálat birtokosai! Kérlek, vess az örömóceánba azáltal, hogy megadod azt a boldogságot, amit Śrī Rādhā lótuszlábának nektári szolgálata jelent Vraja-dhāmában!"

Patita-pāvana Guru Mahārāja *ki jaya!*

Szolgád:
Rādhā-nāma devī dāsī

Rādhānātha dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

First, I would like to express my deepest gratitude to you for being my eternal

well-wisher and for being the Light of Love and Wisdom during my meanders, which are caused by my fallen conditions.

Last year, on the most asupicious day of Rādhāṣṭhamī, I was secretly celebrating the tenth anniversary of my spiritual rebirth marked by your act of accepting me as your disciple at the Holy Fire. That was the moment, when I realized again that my existence is hopelessly rootless and meaningless without you as a guide towards devotional service. That was also the moment, when I realized how little you have changed, if any, during those ten years compared to my past years of constant ups and downs. While, symptomatically, you manifest us certain material changes for preaching reasons, your smiling spiritual self imposes in all circumstances.

That's why your preaching about crisis is so persuasive for devotees and non-devotees alike. You are the most blatant example of stability among the spangs of material nature. Since the source of your message and your realizations is above these changing conditions, your argument on personal, social and global crises are relevant, convincing and urge your audience to get closer to this stability, to yearn for it and to understand it.

Dear Guru Mahārāja, You already convinced me some thirteen years ago to choose stability instead of the maddened instability of the mind, You saved me so many times, when I felt attracted to the perpetual whirlpool of lust and greed. Please, let me thank you again and again for saving me from my(false and unstable)self.

Your servant,
Rādhānātha dāsa

Rādhārādhya dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az év elején Radha Krisna prabhuval Indiában és Dubaiban voltunk. Először Auroville-be mentünk ami a világ leghíresebb öko faluja. Sok mindenük van, sok olyan dolgot elértek már, amiért mi még csak dolgozunk, vagy amiről még csak álmodunk. Ennek ellenére – mivel hiányzik a lelkiség az életükből – a sok-sok tudásuk és tapasztalatuk ellenére sem fognak sehová sem jutni. Olyan jó volt látni, hogy mennyire szerencsések vagyunk, hogy Śrīla Prabhupāda elhozta számunkra a tiszta *vaiṣṇava* filozófiát és te megtanítasz bennünket arra, hogy hogyan éljünk egy olyan életet amelynek minden percében ott van Rādhe-Śyāma. Megdöbbentő volt számomra látni azt, hogy egy másik helyen hasonló életet élve az emberek valamiféle zavaros, érthetetlen és haszontalan filozófiát követve élnek együtt és annak ellenére, hogy alig különbözik az életük a miénktől teljesen elpazarolják azt.

Ezután Śrīdhāma Māyāpurban a GBC gyűlésen láthattam azt, hogy az ISKCON vezető *bhaktái* mennyire értékelik azt, ami itt, Krisna-völgyben történik. Nagyon felemelő volt látni, hogy mennyire tisztelnek téged azért, amit itt elértél és hogy mennyire szeretnék, ha sok-sok Krisna-völgy lenne a világon.

Végül Dubaiban voltunk, mert az ottani *bhakták* szeretnének elindítani egy farmot, és ehhez kértek tőlünk segítséget. Lenyűgözött amikor azt láttam, hogy milyen hatása van a *bhaktákra* az, ha mi csak mesélünk az életünkről. Sőt, amikor beszéltünk a hétköznapjainkról és a Vraja-dhāmai *bhakták* gondolkozásáról, akkor sokszor olyan érzésem volt mintha a *Krisna-könyvből* olvasnánk fel. Rá kellett döbbennem,

hogy egy olyan idilli helyet hoztál létre, ahol olyan életet élhetünk, amiről más *bhakták* álmodnak, vagy amiről úgy gondolkoznak, hogy majd a lelki világban ilyen lesz. A célunk az volt, hogy Krisna-völgyről mesélve lelkesítsük a dubai-i *bhaktákat,* de ők erről hallva olyan lelkesek lettek, hogy végül ők lelkesítettek ezzel bennünket. Azon gondolkoztam, hogy ha ők ennyire lelkesek, hogy arról hallanak, hogy mi hogyan élünk, akkor nekem milyen lelkesnek kell lennem aki ezt az életet éli.

Sokszor a *bhakták* kifejezik, hogy a lelki tanítómesterüktől kapták az életüket. Én ez alatt az út alatt abban a szerencsében részesülhettem, hogy megértettem, hogy ez mit jelent, és szembesülhettem azzal, hogy életem minden perce Kṛṣṇa-tudattal, Rādhe-Śyāma tudattal van tele, és minden percet tőled kapok. Az én feladatom már csak annyi, hogy elfogadjam.

Köszönöm, hogy életet adsz nekünk.

Jelentéktelen szolgád: Rādhārādhya dāsa

Rādhe-Śyāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az idei évben is, *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalma, ismét lehetőséget ad nekem, hogy elgondolkodjak azon, hogy mit miért és hogyan is kell, kellene megértenem, tennem. Hogy mit is kell, kellene, hogy jelentsen személyed jelenléte életemben, a hozzád fűződő viszonyom értelmében. Sajnos korlátolt képességeim, materialista

hajlamom nehezen teszi még ilyenkor is ezt lehetővé, de mégis ösztönzően hat rám dicsőséges ünnepséged, a személyed iránti elköteleződés az éltemben.

Nem lehet elégszer gondolnom, kimondanom, leírnom, hogy megköszönjem az életnek azt, hogy feléd sodort. Ha képes lennék arra, hogy az időt több, egymással párhuzamos pályán élhessem végig, akkor sem találhatnék nagyobb szerencsét egyikben sem, mint, hogy megismerhettelek téged. A jelenlegi pálya adhatja a legnagyobb áldást, hiszen te ebben létezel.

Gondolhatnám, kimondhatnám, leírhatnám, hogy jókor vagyok jó helyen, de ez biztosan nem lenne helyénvaló. Az igazság az, hogy te vagy ott és akkor, amikor kell. A te akaratod érvényesült akkor, amikor először láthattalak, hallhattalak, és a te akaratod érvényesül mai napig is lelki éltemben. Engem csak a kötőerők rángatnak ide-oda, de ahhoz, hogy az illúziótól mentes valóság megérinthessen, csak a te, az élőlényeket megmentő, felszabadító, Śrī Kṛṣṇa felé fordító vágyad érezhető. Ezzel a tiszta vággyal fordulsz minden élőlény felé, nem tekintve arra, ki milyen helyzetben van, és az ezt megérdemlők mellett, rólam, érdemtelenről, sem feledkezel el. Végtelenül nagy kegy az számomra, amikor arra gondolhatok, ahogy élsz, ahogy képviseled ebben a világban az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, ahogy törődsz az emberekkel, a néha nekik felfoghatatlan értelemben, ahogy törődsz velem, a nekem teljesen felfoghatatlan értelemben.

Kedves Guru Mahārāja, *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából, hadd forduljak hozzád egy kéréssel, ami ugyan talán nem illő, de talán mégis megbocsátható, amit ugyan már oly sokszor megtettél nekem. Kérlek, maradj velem örökre, és fogadd el apró, jelentéktelen szolgálatomat!

Apró és jelentéktelen szolgád: Rādhe-Śyāma dāsa

Raghunātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Amikor *maṅgala-āratin* a *Śrī Gurv-aṣṭaka* imákat énekeljük, rajtad meditálok. Azon csodálkozom, hogy bár Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura több száz évvel ezelőtt írta ezeket a sorokat, mégis mennyire illenek rád, Guru Mahārāja. Az elejétől a végéig. Mennyit, de mennyit lehetne írni arról, hogyan oltod ki az anyagi létezés tüzét, a kedvező tulajdonságaid óceánjáról, hogy hogyan élvezed a szent nevek éneklését, hogy hogyan végzed a *mūrtik* imádatát a templom takarításával együtt, amiben minket is lefoglalsz, hogy hogyan okoz neked elégedettséget, amikor a *bhakták* élvezik a *bhagavat-prasādát,* hogy hogyan élvezed a történeteket Rādhe-Śyāma nektári kedvteléseiről, hogy hogyan vagy Śrī Hari hiteles képviselője, és hogy csakis a te kegyedből kaphatjuk meg Krsna kegyét, amiért örökké hálával tartozunk neked. Pár évvel ezelőtt csak néhány versszak jelentését tudtam összegyeztetni a személyeddel, mára csak a 6. versszak okoz nehézséget: hogy hogyan is segítesz te a *gopīknak.* Persze ez még mindig az én fogyatékosságomnak köszönhető.

Guru Mahārāja, én nem tudom felfogni személyedet, tulajdonságaidat, melyekkel lelki tanítómestered és Kṛṣṇa felruházott. Nem tudom felfogni a jószerencsémet, hogy találkozhattam veled, és a Kṛṣṇa-tudat mozgalmával. Én csak szerettem volna megismerni a világot úgy, ahogyan van. És a végén itt találtam magam Új Vrajadhāmában, amit leginkább Rādhe-Śyāma szeretetének öleléséhez tudnék hasonlítani, ami minden rossztól megvéd. Itt annyi szeretetet, türelmet és törődést tapasztalok

Rādhe-Śyāmától és a *bhaktáitól,* ami egyszerűen nem hagyhat hidegen. Bár néha legszívesebben csak egy lakatlan szigetre vonulnék, távol mindentől és mindenkitől, ezt a szeretetet még én sem tudom viszonzás nélkül hagyni. Igaz, hogy szenvedésekben sincs hiány, de ezeken próbálok úgy átmenni, hogy ezekért is hálás tudjak lenni Kṛṣṇának. Hiszen ennyivel is kevesebbet kell majd halálom pillanatában szenvednem, másrészt ezek a nehézségek segítenek megértenem, hogy hogyan legyek olyan, ami méltóvá tesz arra az indokolatlan kegyre, hogy láthassam örök kedvteléseiket és részt vehessek bennük. Kegyedből tudom, hogy nem a külső körülmények okoznak nekem szenvedést, hanem saját magam okolhatom miattuk, és ráadásul csak annyi visszahatást kapok az Úrtól, amiből tanulni tudok, fejlődni a lelki életben.

Kedves Guru Mahārāja! Te jól ismersz engem, tudod, mennyire kritikus vagyok. Ezért most szeretném elmondani, hogy sokat tanultam a hibáimból. Senkiben sem lehet jobban megbízni, mint azokban a *bhaktákban,* akik Krisna-völgyet vezetik. Nagyon sok hálával tartozom nekik. Annak ellenére, hogy tudják, hogy milyen vagyok, nem utasítanak el, hanem türelmesen próbálnak nekem segíteni, hogy kigyógyuljak minden betegségemből. Nagyon áldozatos munkát végeznek értünk, többiekért, és az egész szenvedő világért, sok felelősséget vállalnak, és azt látom, hogy igazán felnőttek ehhez a nem kis feladathoz, amivel megbíztad őket. Ezért aztán nagyon könnyű felnézni rájuk. Szégyellem magam, hogy énrám nem lehet annyi terhet rakni, mint rájuk. Amikor azt találgatom, hogy kik lehetnek azok, akik eljöttek Rādhe-Śyāmával a lelki világból segíteni az Ő kedvteléseiket – hiszen az Úr sosem jön egyedül, mindig társaival és lakhelyével együtt jelenik meg az anyagi világban –, akkor én rájuk (is) tippelek. Bocsánat a spekulációért, de számomra akkor is hasznosabb így meditálni rajtuk, mint bárhogy máshogy, még ha nem is úgy van, ahogy gondolom.

Tudod Guru Mahārāja, habár mi, takarítók próbálunk minden tőlünk telhetőt megtenni, hogy a lehető legtisztább legyen mindig a templom, mi tudjuk a legjobban, hogy ez mennyire nem sikerül. Amikor jössz és ellenőrzöd a dolgokat, tudjuk előre, hogy hol fogsz port és más szennyeződéseket találni. Habár a *bhakták* és a vendégek mindig tisztának látják a templomot, mi tudjuk, hogy ezzel a teljesítménnyel nem tudjuk elégedetté tenni lelki tanítómesterünket. Kérlek, bocsáss meg nekünk, és add a kegyed, hogy valahogy mégis sikerüljön egyszer végre rendesen kitakarítani a templomot és fenntartani egy igazi tisztaságot, amivel elégedetté tudunk tenni téged.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, áldj meg, hogy mindig jó Kṛṣṇa-tudatban legyek, hálás és jó szolgája minden Rādhe-Śyāma *bhaktának,* hogy szépen tudjak japázni, amivel kitisztíthatom a szívemet, hogy felajánlhassam Rādhe-Śyāmának, hogy foglaljanak ott helyet. Kérlek, áldj meg, hogy én is át tudjam adni másoknak a Kṛṣṇa-tudatot, hogy ők is olyan szerencsésnek érezzék magukat ezáltal, mint én.

Végtelenül jelentéktelen és elesett, örök szolgád:
Raghunātha dāsa

Rāma-vijaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gaura-Nitāinak és Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni neked, hogy mélyrehatóan oktattál, hogy ne tudjam könnyen elfelejteni. Ritkán találkozom veled személyesen, de minden szavad, figyelmeztetésed, kijózanításod itt visszhangzik az elmémben. Nagy szerencse, hogy az interneten is tudok veled társulni távollétedben. Köszönöm, hogy könyveiddel mélyebbre viszel a lelki megtisztulásban! Kérlek, add az áldásodat, hogy tovább tudjak haladni a *bhakti-yoga* rögös útján!

Örök szolgád:
Rāma-vijaya dāsa

Rāma-Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy kedvenc versem jár a fejemben mindennap a Hetedik Énekből:

evaṁ janaṁ nipatitaṁ prabhavāhi-kūpe
kāmābhikāmam anu yaḥ prapatan prasaṅgāt
kṛtvātmasāt surarṣiṇā bhagavan gṛhītaḥ
so 'haṁ kathaṁ nu visṛje tava bhṛtya-sevām

„Kedves Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Mivel egymás után kerültem kapcsolatba az anyagi vágyakkal, lassan egy kígyókkal teli, kiszáradt kútba estem, ahogy az emberek többsége teszi. Szolgád, Nārada Muni azonban kegyesen elfogadott tanítványának, s megtanított arra, hogyan lehet elérni ezt a transzcendentális szintet. Legfőbb kötelességem tehát az, hogy szolgáljam őt. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatát?"

Te is elfogadtál tanítványodnak, és folyamatosan arra tanítasz, hogyan érhetjük el Rādhe-Śyāma szerető szolgálatát. Mindennap eszembe jut az is, hogy mi lenne velem nélküled. Nagyon félek, hogy megint „kútba" esek. De te kegyesen végtelen szeretetedből és határtalan kegyedből font köteleddel újra megmentesz. Hogyan is hagyhatnám el a szolgálatodat?

Szolgád:
Rāma-Kṛṣṇa dāsa

Rāma-priya dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances on this your *vyāsa-pūjā* celebration all glories to you and Śrīla Prabhupāda.

It has been a year now since we moved to Hungary and it has been a year of many realisations not about me but about how great you really are.

When I lived in England, for the all years that I knew you, all the years I aspired to you, and for all these years I have been your disciple, I never must have really appreciated just how lucky I am to have you has my Guru Mahārāja. These last twelve months I have watched while you sing the Holy Name with so much feeling and love, seen you dance for the Lord with so much happiness, and seen you greet and hug your Godbrothers with love and show that same love to your family who are not yet devotees. During the summer you asked me to collect your cousin from Budapest Airport and he asked me what my relationship to you was, and I said, "I am one of his disciples", he said to me "You are very lucky he is a very special man" and it struck home to me that, here is someone who doesn't really understand the disciple Guru relationship, but can see you for what and who you are, a very special person and what I should have said when he asked me that question, was with chest stuck out "HE IS MY GURU MAHARJA AND I LOVE HIM", because that is what this year as been about… it has allowed me to get a little bit closer to you and hopefully for you to see me as a loving disciple who is trying his best to please you.

Guru Mahārāja please keep me always in your service and association.

Your servant,
Love
Rāma-priya dāsa

Rasajña devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

I want to thank you very much because this year by Kṛṣṇa's and your mercy little Govinda came to us. He is a wonderful child and I pray to Kṛṣṇa that Govinda will also be able one day to serve you and engage in Lord Caitanya's mission.

Thank you for all the instructions and encouragement you gave us. We are the most fortunate souls because we have you as our spiritual master.

Your servant,
Rasajña devī dāsī

Raseśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāma-sundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnélek méltóképpen dicsőíteni megjelenési napod alkalmából, de képesítetlen vagyok rá, így engedd meg, hogy a szentírásokhoz, és a nagy *ācāryákhoz*

folyamodjam segítségért, az ő szavaik sokkal jobban ideillenek mint amit én valaha is tudnék írni.

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

Ez az ima tökéletesen rám illik, hiszen amíg nem ismerkedtem meg a Kṛṣṇa-tudattal és veled,az illúzió teljesen elhomályosította látásomat, és persze a te végtelen türelmed és soha el nem fogyó kegyed által, most már másképp látom a valóságot, még ha nem is sikerül 100%-an követnem mindent, amit kellene.

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, az elesett lelkek megmentőjének, akinek kegyéből a néma szónok lehet, és a béna hegyeket szelhet át.

Ez egy nagy kedvencem, ha lehet ilyet mondani egy ilyen csodálatos imára. Sok évnek kellett eltelnie mire rájöttem, hogy a Guru kegyéből mi minden lehetséges, de most már tudom, hogy ez így van, és ez mind azért, mert te soha nem adtál föl engem, bármilyen szánalmas és ügyetlen legyek.

Bármikor beszélgettünk, utána úgy éreztem, hogy nem tudok olyan hálás lenni, azért amit kapok tőled, mert ezeket nem anyagi mércék szabják.

he guro jñānada dīna-bandho svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna hitāvatāra prasāda rādhā-praṇaya-pracāra

Óh, lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója és elesettek barátja! Te mindig Vṛndāvanában laksz, de alászállsz az elesett lelkek kedvéért, mint amilyen én is vagyok, és a Rādhā és Kṛṣṇa iránti szeretetet prédikálod. Kérlek, légy kegyes hozzám!

Ez gyönyörű, és ez a valóság!

Köszönöm szépen Guru Mahārāja , hogy megint írhattam felajánlást, ez azt jelenti, hogy te és a *bhakták* kegyéből még mindig itt lehetek Rādhe-Śyāma lótuszlábának védelmében.

Bocsánat a sértéseimért!

Jaya Gurudeva!

Szolgád:
Raseśvarī devī dāsī

Rasika-prema dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, szeretett lelki tanítómesterednek!

A 2009-es év elég sok változást hozott az életünkbe. Hallottunk róla, hogy

sokszor meg kellett szakítanod könyved írását, mert égetően sürgős és fontos dolgokat kellett orvosolnod. Belegondolni sem merek, hogy mi lenne, ha veled történne valami, és magunkra maradnánk. Azt hiszem, rövid időn belül megszűnne az egyház Magyarországon. Így hát kérlek, maradj velünk még sokáig, hiszen te vagy az egyetlen reményünk, te tartod bennünk a „lelket", személyes példamutatásoddal inspirálsz, oktatsz, tanítasz bennünket. Olyan apró gyermekek vagyunk még a Kṛṣṇa-tudatban, így szükségünk van rád, a személyes jelenlétedre! Azt mondják senki sem pótolhatatlan, én ezt szeretném megcáfolni, mert te pótolhatatlan vagy!

Ezen a napon azt kívánom neked, hogy az elkövetkezendő egy éved ne azzal teljen, hogy a mi hibáinkat kell korrigálnod, megmagyaráznod, hanem olyan tevékenységekkel, amelyekben örömödet leled!

Szolgád:
Rasika-prema dāsī

Rati-mañjarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Az Úr okosabb minden élőlénynél, s látni akarja, mennyi megpróbáltatást vállal a *bhakta* az odaadó szolgálat végzése során. Ezt az utasítást az Úrtól a lelki

tanítómesteren keresztül kapjuk, és ha az látszólag könnyű vagy nehéz, akkor is végre hajtjuk. Ezt szigorú vezeklésnek hívják.

A gondtalan élet és a transzcendentális megvalósítás tökéletességének elérése két különböző dolog. Ha követjük a lemondásnak és a vezeklésnek az elveit, akkor az Úr a kegyében részesít minket, s így sikeresek lehetünk a te kegyedből.

Néha nézem az embereket az utcán, még saját maguk elől is eltitkolják, hogy boldogtalanok. Csak nagyon kevés ember van, aki valóban meg akarja érteni Istent. De ezeket az embereket meg kell keresni, az emberek áradatából ki kell halászni, azokat a még alvó, anyagi gyötrelemtől szenvedő testvéreinket, akik csak arra várnak, hogy végre megtudják mi a valódi boldogság receptje. Nincs időnk, amit elvesztegethetnénk.

Egy nap leültem egy padra, ott ahol osztottam a könyveket. Fáradtnak éreztem magam, és azt gondoltam, ez ismét egy nehéz nap lesz, miért nem tud könnyű lenni. Pihenni akartam. Ahogy ott ültem odajött egy angol lány, összetett kézzel köszönt és azt mondta, hogy néhány perce, amikor meg akartam állítani, nem volt ideje, de most visszajött. Elmondtam neki, hogy mit csinálok, nagyon hálás volt, adott adományt, vásárolt könyvet és azt mondta, hogy folytassam, ez az, amire az embereknek szükségük van.

Megértettem az Úr Caitanya üzenetét, hogy nincs időnk amit elvesztegethetnénk.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda számára nagyon fontos a védikus irodalom terjesztése, és tudom, hogy neked is fontos. Hiszen, ha tényleg meg akarjuk oldani az élet problémáit, akkor azt csak a lelki tudomány és a lelki tanítómester segítségével tudjuk.

Az Úr Caitanya Mahāprabhu kihangsúlyozta a *sādhuk,* az Úr tiszta *bhaktái* társaságának fontosságát. Egy tiszta *bhaktával* töltött egyetlen pillanat eredményeképpen az

ember tökéletessé válhat. A szentírások előírják, hogy csakis a *sādhuk* társaságát kell keresnünk, elutasítva minden mást, hiszen egyedül te vagy képes darabokra vágni az anyagi világ illuzórikus ragaszkodásának kötelékeit.

Az Úr lépésről lépésre feltárja kilétét annak, akinek szilárd hite van a lelki tanítómesterében, van egy hajónk, ez az emberi test, s annak van egy kiváló kapitánya, a lelki tanítómester, a szentírások utasításai pedig a kedvező szelek. Te csak ez emberek és *bhaktáid* jóvoltára gondolsz, különösen a lelki jólétünkre, köszönöm szépen, hogy vezetsz engem, bárcsak elégedetté tudnálak tenni.

Jelentéktelen szolgád:
Rati-mañjarī devī dāsī

Rāya Rāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Amikor könyvet osztok Budapest utcáin, gyakran eszembe jut, hogy milyen szomorú az emberek helyzete ebben a világban. Nem tudják ki Isten, kik ők maguk valójában, nem tudják, hogy ki az a valaki, akit követniük és tisztelniük kell. Olyan erős illúzióban vannak, hogy nem is gondolják azt, hogy keresniük kellene az élet értelmét, és még a vallásos keresztények is a testükkel azonosítják magukat, s annyira

nem ismerik Istent, hogy levágják és megeszik a tehenet is. Ez egy nagyon súlyos helyzet. Az emberek látják azt, hogy a világ válságokkal teli, de ha elmondjuk nekik azt a tényt, hogy mindez amiatt van, hogy nem jó kultúrát követünk és ostobaságokat oktatnak, akkor nem akarnak odafigyelni rá. Annyira megszokták a hazug propagandát, a hamis kijelentéseket, hogy ha valaki az igazságról akar beszélni, most már azt sem akarják meghallgatni. Olyan sokszor becsapták már őket, hogy nincs bizalmuk. Az a társadalom, amelyben az embereknek nincs bizalma abban, hogy érdemes összefogni másokkal egy jó ügy érdekében, súlyosan hanyatló társadalom. Ennek a jeleit egy könyvosztó *bhakta* folyamatosan tapasztalhatja, és valójában éppen ezért nagyon szerencsésnek érzem magamat, hogy egy olyan közösségbe tartozom, amely egyfelől ismeri az élet valódi célját, másfelől pedig van bizalom és összetartás. És a Krisna-tudatú Hívők Közössége Magyarországon jelenleg egy ilyen ideálisnak mondható kis mini társadalmat próbál meg létrehozni, a te vezetéseddel, kedves Guru Mahārāja. Śrīla Prabhupāda megbízásával érkeztél ebbe az országba, és neked is sok nehézséggel kellett szembenézned, de mivel vállaltad ezeket a nehézségeket, így jó néhányan megmenekültünk attól a veszélytől, amelyet saját tudatlanságunk jelentett. Valóban a legsötétebb tudatlanságban éltünk, és Te valóban elhoztad a tudás fáklyalángját, amely valóban eloszlatta ezt a sötétséget. Éppen ezért hálásan mond neked mindezért egy érdemtelen és jelentéktelen tanítványod, aki nem tud téged méltó módon dicsőíteni:

Rāya Rāma dāsa

Revatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I sometimes get confused about that colorful personality, who talks like Śrīla Prabhupāda, who walks saffron like our strict *sannyāsa,* who is arranging destiny like Kṛṣṇa for the Pāṇḍavas, whose voice makes devotees move like the flute.

Your insignificant servant,
Revatī devī dāsī
can not stop admiring.

Rūpamati devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupada. All glories to You.

It is a time to write my letter – offering for your appearance day. I had some idea in my head. Because it is an offering I was preparing for it a list of what I did during the year, to offer at your lotus feet.

Then one evening I read from Kṛṣṇa book to the Deities, before put Them on bed:

"A Kṛṣṇa consciousness person knows, that he is always the servant of the servant of Kṛṣṇa; he is most insignificant and whatever he does is by the grace of Kṛṣṇa and spiritual master."

When I read these words I become very happy and extremely peaceful. I felt wonderful because Śrīla Prabhupāda with a few words cleaned all bombastic words I prepared for my offering. I became peaceful because everything came into place. I understood that long list of activities, is connected with me only because I – one insignificant soul – had an opportunity to be involved, only by your and Kṛṣṇa's mercy! Is a wonderful, isn't it?! You allow me to come close to the nectarine ocean of devotional service, that I even start to identify with it.

I contemplate on this phenomena and it remained me a question I never asked you. It is a most important question in spiritual life but I was so proud, thinking I can find the answer myself. I never asked you – How can I serve you, Guru Mahārāja?

First of all because of my bodily conception of life I conclude – if I am so faraway from him – it is impossible to serve, I have to come closer.

But more of all I find contradictory in the question it self. How it is possible to be servant to one that is already servant?!

In our first meeting I felt your mood of servant, you are taking responsibility of leading me to the spiritual word, something I don't deserve; and not only me but all my god brothers and sisters; you behave like servant to all devotees and all living entities.

You are the real servant of the servant; you help me to get the message from the *ācārya's* and teach me how to clean my heart.

I see your devotion and eagerness to help every one and to do everything Kṛṣṇa and Prabhupāda desire.

I felt confused that I claimed to be your servant. In return for what you give me, I have nothing to give you.

Even the fact of I am involved in the service of Rādhā-Govinda, that is so wonderful, full of variety, challenges and sweetens, is because of your causeless mercy.

It is nothing but your perfect example that keep me on the path of spirituality.

I hope one day, following that example, I will get the mood of the real servant to all, that is the most valuable treasure and the most sweet nectar. Then I can signature my letter – Your servant Rūpamati devī dāsī

All glories to you, Guru Mahārāja!

All glories for everything you do in the service of Śrīla Prabhupāda, and for teaching us how to become Kṛṣṇa's servants.

Forever in debt to you

your inspiring follower,
Rūpamati devī dāsī

Śacīsuta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked lótusz lábaid porában!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!"

Pár hete Matyi prabhu megkért engem, hogy nézzem át egy cikkét, amit a haitii földrengés kapcsán írt egy filozófus cikkére válaszolva. Annak érdekében, hogy rendezzem a gondolataimat, akkor leírtam egy pár sort erről a témáról, majd az észrevételeimet megosztva vele az egészet félretettem. Később megkerestem a honlapodon azt a hangfelvételt, amit ezzel kapcsolatban mondtál, és arra jöttem rá, hogy sokszor mi is hordozzuk még magunkban azokat a hibáka, amiért az ateistákat bíráljuk.

Alább kiemelek pár gondolatot ebből az írásból, amit idézőjelbe teszek, majd minden rész után leírom a párhuzamokat, amiket felfedezni véltem a podcast meghallgatását követően.

1. Isten abszolút jó

„David Bain filozófus az ateisták – és néhány hívő – örök érvényű kérdéseit feszegeti: Miért engedi meg Isten a természeti katasztrófákat? Ezzel a mondattal nyitja meg a cikkét: „A szenvedés mindig szálka azoknak a szemében – bármilyen hitűek is legyenek – akik egy mindentudó, mindenható, abszolút jó Istenben hisznek." A szenvedés tehát nem jó. Ez a gondolat felveti a következő kérdést: Hol volt akkor Isten, ha Ő mindenható és abszolút jó, amikor ez a szörnyű tragédia történt?"

Nem csupán az ateistáknak nehéz lenyelniük a keserű pirulát, hanem nekünk, kezdő *bhaktáknak* is, és úgyanígy feltesszük a kérdést: ha Isten abszolút jó, akkor

miért engedi, hogy az én életemben is bekövetkezzenek tragédiák? Amikor minden szép és jó, szeretünk *bhakták* lenni, *bhaktákként* viselkedni és öltözni. Amikor viszont nehézségek adódnak, akkor lazulnak az elvek és megtorpan a töretlennek látszó fejlődés. David Bain-nak ebből a szempontból figyelemre méltó a kijelentése: a szenvedés sokszor a kezdő *bhakták* szemében is szálka, s ezért elgondolkodtató, hogy vajon milyen mértékben vagyunk *bhakták* és milyen mértékben ateisták. Néha könnyebb elszaladni, mint maradni.

Kedves Guru Mahārāja! Habár a személyes lelki gyakorlatodat tekintve nem ismersz kompromisszumokat és minden szempontból példamutató vagy, ennek ellenére számos nehézséggel kellett már szembenézned a Kṛṣṇa-tudat prédikálása során. E nehézségek töredék részével sem tudtunk volna megbirkózni, te mégis töretlen vagy és rendkívüli határozottsággal követed Śrīla Prabhupāda nyomdokait. Bárcsak mindig erőt tudnánk meríteni az eltökéltségedből, hogy soha ne hagyjuk el a *bhakták* társaságát!

2. Isten mindenhol jelen van

„Isten ott volt az ikertornyok leomlásakor, ott volt Haitin a földrengés idején, és minden más tragédiánál is jelen volt. Hogyan? *Sarvasya cāhaṁ hṛdi sanniviṣṭo*: Én mindenki szívében jelen vagyok (mint Felsőlélek). Isten jelen volt tehát, és bizonyosak lehetünk benne, hogy szomorú volt. De miért nem tett valamit annak érdekében, hogy ne történjen meg az a bizonyos tragédia?

A helyzet az, hogy Isten jelen van MINDEN tragédia helyszínén, olyan tragédiáknál is, amelyekről nem számol be a sajtó, nem látjuk a TV-ben, s az interneten is csak elvétve olvashatunk róluk. Tehát nem hallunk róluk, mert nem igazán vagyunk

kíváncsiak rá, pedig halálhörgéstől és sikolyoktól hangos a bolygónk nap mint nap – látszólag büntetlenül.

Akit érdekelnek ezek a tragédiák, látogasson el egy vágóhídra, ahol ártatlan élőlények millióit végzik ki könyörtelenül, nagyipari méretekben. Be kell ismernünk: háború folyik az állatok ellen. Isten ott is jelen van, mind az állatok mind a mészárosok szívében, és akkor is szomorú. Azt szeretnénk, ha tenne valamit?"

Igen, Kṛṣṇa valóban jelen van mindenhol, még a mi szívünkben is, az ateisták viszont nem tudják ezt elfogadni. Kezdő *bhaktaként* viszont mi is hajlamosak vagyunk arra, hogy figyelmen kívül hagyjuk ezt a tényt, és nem mindig viselkedünk példamutatóan.

Amikor láttam a videófelvételen, amint a vízben csónakázott Rādhā-Dāmodara, arra gondoltam, hogy még a pihenésed is teljesen Kṛṣṇa-tudatos: nem tudsz Kṛṣṇától függetlenül cselekedni, s mindig Rá gondolsz. Ez a tiszta *bhakta* egyik fő ismérve, s te maradéktalanul megfelelsz ennek a feltételnek. Élő példaként inspirálsz bennünket és hitet adsz arra vonatkozólag, hogy valóban léteznek *bhāgavata* személyek, s mi pedig végtelenül szerencsésnek kellene éreznünk magunkat, hogy személyesen tanúi lehetünk mindennek. Bárcsak mindig, jobban értékelni tudnánk kiváló társaságodat és növekvő inspirációt éreznénk arra, hogy személyes szolgálatot végezhessünk neked! Vajon mi lenne magasabb rendű szolgálat egy tiszta *bhakta* szolgálatánál?

śuśrūṣoḥ śraddadhānasya vāsudeva-kathā-ruciḥ
syān mahat-sevayā viprāḥ puṇya-tīrtha-niṣevaṇāt

„Óh, kétszer született bölcsek! Ha valaki olyan *bhaktákat* szolgál, akik teljesen mentesek minden bűntől, nagy szolgálatot végez. Az ilyen szolgálat által az emberben vonzódás ébred Vāsudeva üzenetének hallgatása iránt." (*Bhāg.* 1.2.15)

3. Isten tanúja minden tettünknek

„Tehát Isten jelen van minden tragédia helyszínén, de ott és akkor nem tesz semmit, csak szemtanú. A bírósági tárgyaláson mindig jelen van egy személy, akinek tanúskodnia kell, és Isten Felsőlélek formájában vállalja ezt a háládatlan szerepet. Vállalja, mert a teremtésben rendnek kell lennie. S vállalja, mert az állatok nem tudják megvédeni magukat „nagyobb testvéreikkel" szemben, s ily módon kell elszenvedniük a szabad akarat helytelen megnyilvánulását. Ennek következtében viszont, a természet törvényeinek megfelelően, ha állatok millióit küldjük nap mint nap a vágóhidakra, akkor az emberek számára is lesznek vágóhidak háborúk, járványok és természeti katasztrófák formájában. A büntetést pedig az anyagi természet – nem, nem könyörtelenül – pártatlanul végre is hajtja. Ha bűnt követsz el, akkor a büntetés mindenképp elér: vagy ebben az életben, vagy pedig a következőben."

Az ateisták nem szeretik, ha büntetéssel riogatják őket, meg azzal, hogy majd a következő életükben szenvedni fognak a bűnös tetteikért. Nem érdekli őket, mert nem is hisznek benne. Mi vajon hiszünk a következő életben? A bizonyíték erre az, hogy aki nem akar újra megszületni, az minden energiáját arra fordítja, hogy fejlődjön a Kṛṣṇa-tudatban. Amikor nem így cselekszünk, akkor valójában elfelejtjük azt, hogy Kṛṣṇa ott van a szívünkben. Bárcsak megszabadulnánk az ateizmus e szennyeződésétől, és hozzád hasonlóan minden pillanatban tudatában lennénk annak, hogy Kṛṣṇa a szívünkben van és tanúja minden cselekedetünknek!

Te nem csupán a saját lelki fejlődésedre gondolsz, hanem mindenki lelki fejlődésére, akivel csak találkozol. Amikor a haitii földrengésről beszéltél, kiemelted, hogy a *vaiṣṇavák* minden esetben szomorúak, amikor látják mások szenvedéseit, s nem azzal foglalkoznak elsősorban, hogy vajon milyen bűnt követhettek el a

múltban, hogy ez lett a sorsuk. Ez megérintett, és ismét rá kellett döbbennem, hogy mennyire együttérző vagy. Egy tiszta *vaiṣṇava* szíve rendkívül lágy és együttérző, s itt ennek a tulajdonságodról adtál tanúbizonyságot. A prédikálásban való tetteid pedig fémjelzik eztr az együttérzést, ami a szívedből árad.

4. Isten független a teremtéstől

„Isten nem kegyetlen, mert a mi kérésünkre alkotta meg eredetileg ezt a játszóteret a maga szabályaival együtt, és megadta hozzá a használati útmutatót is a szentírások formájában. Isten hibája lenne, hogy nem olvassuk őket? Ezekben a könyvekben figyelmeztet bennünket arra, hogy ne viselkedjünk csúnyán, mert a természet törvényei pontosan, pártatlanul büntetnek. Itt nincsenek ügyes ügyvédek vagy bármiféle óvadék.

Tehát ki büntet kit? Könnyű Istenre kenni, mert úgysem védekezik. Legalábbis nem jön el ide személyesen tiltakozni, mert Isten úriember. Mi könnyen okolunk másokat csak azért, hogy ne kelljen beismerni az igazat. Ezzel viszont nem fogunk könnyíteni a lelkiismeretünkön, a természet törvényeinek őrei pedig nem vakok. Azt hisszük, hogy mi vagyunk a természet urai, és ezen ostoba képzelgésünk miatt kihasználjuk a Föld többi lakóját, nem vesszük figyelembe, hogy nekik is vannak jogaik. A tudatlanság nem mentség."

A podcastod végén megemlítetted, hogy amikor az emberek szenvednek, akkor sokszor Istent okolják a történtekért, kiváltképp amikor ilyen nagyszabású tragédia történik. Istent okolják a történtekért, pedig nem is tehet róla. Így fejezed be: „Szegény Isten, szegény Kṛṣṇa." Kezdő *bhaktaként* mi is sokszor okolunk másokat szerencsétlenségünk miatt, s ha nem is rögtön Kṛṣṇát, de legalább egyes *bhaktákat*, mert hát velük legalább nap mint nap találkozunk.

A *Bhāgavatam* leírja, hogy egy Avantīban élt *brāhmaṇa* is kutatta szerencsétlenségének okát, s neki aztán volt miért keseregnie. Eleinte nagy vagyont mondhatott magáénak, de mivel fösvény és kemény szívű volt, végül mindenét elveszítette. Majd amikor őszintén le akart mondani erről a világról és a *sannyāsa* rendbe lépett, akkor meg képmutatónak tartották, és különféle módokon gyalázták: csúfolták, dobálták, leköpték és más, ehhez hasonló megpróbáltatásokat kellett kiállnia. Ennek ellenére szilárd volt eltökéltségében, mert rájött, hogy nem ezek az emeberek az okai a szenvedésének, de nem is a múltja vagy a csillagok, hanem egyedül a saját elméje. Majd mond egy nagyon találó dolgot: *jihvāṁ kvacit sandaśati sva-dadbhis tad-vedanāyāṁ katamāya kupyet*. „Ha valaki megharapja a saját nyelvét, kire legyen dühös?" (*Bhāg.* 11.23.50)

Guru Mahārāja! Te vagy az élő példája a tökéletes lelki eltökéltségnek, odaadásnak, együttérzésnek és lemondásnak. Kṛṣṇa iránti szereteted példaértékű, s én csak imádkozni tudok azért, hogy még sok-sok évig itt álhassunk előtted *vyāsa-pūjād* alkalmával, s még időben megtanuljuk értékelni azt, hogy itt vagy velünk.

Köszönjük!

Örök szolgád:
Śacīsuta dāsa

Sadā Śiva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace and all glories to Śrīla Prabhupāda.

I feel very fortunate to get this opportunity to try to glorify and thank you on this very special day of your appearance.

We are very blessed to have such rare souls like yourself, Guru Mahārāja, to guide us and implement Śrīla Prabhupāda's orders and wishes. When I think and hear of things you have done and are doing I am reminded of *Bhagavad-gītā* 3.21.

yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇaṁ kurute lokas tad anuvartate

Whatever action a great man performs, common men follow. And whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues.

Some days I feel like retreating from my duties and service, but then after some time Kṛṣṇa gives me the intelligence to remember you, and the other great *vaiṣṇavas,* with responsibilities of running *yātrās,* taking care of devotees' lives and looking after and protecting ISKCON. From this thought I see that I have no real problems, and I need to become closer to Kṛṣṇa so I can follow a little in your inconceivable Kṛṣṇa conscious example.

Your aspiring servant, Sadā Śiva dāsa

Samañjasa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérelek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor e sorokat írom neked, megpróbálom visszahúzni, lecsendesíteni az elmém a mindennapos küzdelmek forgatagából. Becsukom a szemem és Budapest piszkos utcáiról hirtelen odaképzelem magam Rādhe-Śyāma csodálatos birodalmába. Óriási a különbség. Míg a testemet száguldó autók kipufogója, lökdösődő embertömeg veszi körül a villamoson, addig belül a füstölők és a *prasādam* édes illatára gondolok. Ha kinyitom a szemem a villamoson szomorú, megtört vagy épp ingerült tekinteteket látok, ha becsukom a szemem a *kīrtana* közben mosolygó *bhakták* arcára emlékezem.

Arra gondolok, hogy milyen szomorú és sivár ez a világ az Úr Caitanya nélkül, és arra, hogy a szerencsétlenségemben milyen szerencsés is vagyok, hogy hallhattam róla, és ezt neked köszönhetem!

Hogy mi a súlya ennek, hogy pontosan hány liter vér, mennyi fájdalom van e mögött a részedről, talán most sem fogom fel, de azt hiszem a minimum hogy nagyra becsülünk ezért.

Neked köszönhetjük, hogy tudjuk mi jó és mi rossz ebben a világban, kitartást, hűséget, küzdeni akarást tanulhatunk tőled és bizony a szigorúság is kell.

Cāṇakya Paṇḍit szavai lettek a mottóm ebben az évben: „Két dolog jó ebben a *kali-yūgában:* a kedves szavak és a *bhakták* társasága."

E mottó kapcsán három rövid történetet szeretnék leírni, ami remélem mosolyt csal az arcodra és lelkesít, milyen szükség van a társaságodra, és a szíved, Krisna-völgy hogy hiányzik másoknak.

1. Nyáron Lokanātha Mahārājával *kīrtanát* tartottunk Somogyvámoson a faluban.

Amikor Dhanañjaya és Kiśorī háza előtt elvonultunk ők kint álltak a kapuban és integettek a *harināma* csapatnak. Hiányoztak a *harināmából,* ezért visszafelé megálltam és kérdeztem Dhanañjayát hogy vannak. Mesélt pár szóban, aztán hozzátette: van elég pénzem, itt a BMW az udvarban, de nem ez boldogít. Meglepődtem a válaszán (magamból kiindulva).

Hát akkor gyere a templomba!

– Ha szeretnének, többet mennék, de nem akarom, hogy a pénzemért szeressenek –mondta.

– Akkor mi boldogít? Mikor voltál boldog? – kérdeztem.

– Mikor? Hát akkor, amikor Guru Mahārājával Indiában voltam.

2. Egy tavaszi napon Hari-priyával megbeszéltük, hogy találkozunk a városban. Egy padon beszélgettünk. Miután befejeztük, én ott akartam hagyni egy doboz *prasādamot* a padon, hogy majd valami koldus megtalálja és megeszi, én nem voltam éhes és nem akartam cipelni. Meglepetésemre Hari-priya odafordult és megkérdezte: Mi az?

Prasādam – mondtam. *Prasādam!?!* – Húh, nem adod nekem? Nem is tudom milyen régen nem ettem templomi *prasādamot* – mondta. Természetesen odaadtam, de közben meghatott ahogy értékelte, hiányolta, becsülte.

3. A februári hidegben a villamoson észervettem, hogy nagyon figyel egy nő. Azt hittem ellenőr, láttam, hogy jön felém, gondoltam, végem. Megszólított:

– Mātājī! Emlékszel, Krisna-völgyben voltam pár hónapig. Te csinálod még a Krisna-tudatot?

Nagy kő esett le a szívemről, és a hangjáról máris beugrott, hogy Krisna-völgyben találkoztunk, nyáron szépen tisztította a templomot.

– Én most Angliában dolgozom – mesélte –, egyébként békéscsabai vagyok, de tudod nincs társulásom, már húst is eszem. Mi lesz velem?! – mondta kétségbeesve, de már akkor szállnia is kellett le.

Néztem utána, szegény, tényleg mi lesz vele? Aztán hirtelen leugrottam, utána futottam: add meg az email címed, én leadom a templomban a KEGY nek, és így mindig kapsz információkat. Örült, beszéltünk még egy kicsit, aztán elővette a pénztárcáját és adott adományt. Hát én már nem is vagyok *saṅkīrtanás* –gondoltam –, nem baj, beviszem a templomba Gaura-Nitāinak.

Ezek a kis történetek az enyémmel együtt azt jelzik mennyire hiányzik az Úr Caitanya a világnak, mennyire hiányzol te nekünk. Bárcsak minél gyorsabban megörténne, amit az Úr Caitanya megígért: olyan sűrű hálót fon, hogy senki nem maradhat ki belőle! Bárcsak nekem is jutna valami kis szolgálat ebben!

Köszönjük az eddigi szép lelki ízeket, mindent, amit neked köszönhetünk!

Minden dicsőséget neked e szép napon!

Szolgád:
Samañjasa devī dāsī

Sanātana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Újra eljött ez az áldásos nap, megjelenésed napja. Köszönöm, hogy itt lehetek, és próbálhatok valami kis szolgálatot végezni.

Köszönöm azt a sok csodálatos lehetőséget, személyes társulásod és a *bhaktákkal* való társulás lehetőségét, amit a kegyedből kaphatok. Valószínű nem látszik belőle sok, de próbálok a legjobb képességem szerint szolgálatot végezni. Kérlek, add a kegyed és áldásod, hogy legyen intelligenciám a tőled kapott lehetőségeket minél jobban használni, és segítségükkel minél jobb minőségű szolgálatot ajánlani vissza neked.

Örök szolgád:
Sanātana dāsa

Bhakta Sándor István

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából!

Nagyon nehéz *vyāsa-pūjā* felajánlást írnom neked, mert tudom hogy számodra a legfontosabb a prédikálás. Sajnos én nem sokat veszek részt a missziódban. De te óriási felelősséget vállalsz ennek érdekében, hogy elégedetté tedd lelki tanítómesteredet, Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādát. Az egész magyar *yātrāt* irányítod, politikusoknak, tudósoknak prédikálsz, szent helyeket hozol létre stb. Interneten is prédikálsz, s ez speciál nagyon nagy segítség nekem, mivel én Münchenben vagyok, s nem nagyon értem az itteni leckéket, sokat hallgatom a honlapodra felrakott előadásaidat. Sokszor helyre rakják az idő során létrejövő félreértéseimet.

Kedves Mahārāja, ezennel szeretnem megköszönni neked, hogy ezt a szép példát mutatod a *bhaktáknak,* és még sok erőben és egészségeben gazdag évet kívánok!

Szolgád:
Bhakta Sándor István

Saṅkīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy pár szóban dicsőítselek megjelenési napodon.

A lelki tanítómester megmenti a tanítványát az ismétlődő születés és haláltól, és magára vállalja a tanítványa összes visszahatását. Így vagy te kegyes és teljesen önzetlen az elesett és feltételekhez kötött élőlényekhez.

A te megjelenésed nekünk a Kṛṣṇa-tudatot, a Kṛṣṇa iránti szeretetet jelenti. Szíved oltáráról megnyilvánítottad Rādhe-Śyāmát és Vṛndāvanát itt, Somogyvámos határában. Eddig nem volt itt, de most már itt van Nandagrāma,Varṣaṇa, Kāliya-ghāt, és a te vágyadból sorban nyilvánulnak meg a szent helyek Krisna-völgyben. Ez a te szíved Guru Mahārāja. Új Vraja-dhāmáról, Govardhanáról írni – ez neked a *bhajanád*. Egész nap Kṛṣṇa és az Ő kedvtelései töltik ki minden gondolatod. És minden megnyilvánulásod erről árulkodik. Emlékszem, egy nyári este elmentünk veled Nandagrāma felé, sötét volt, és valaki világított neked. Te azt mondtad, nem kell, mert a *gopīk* sem világítanak, sötétben mennek. Így mi is sötétben követtünk téged.

A lelki élet útjai számunkra sötétek, viszont a te irányításod a fény, ami által tudunk haladni Kṛṣṇa felé.

Továbbra is vágyok a társaságodra, hogy vezess Kṛṣṇa lótuszlábáig és még utána is!

Szolgád:
Saṅkīrtana dāsa

Śānta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Engedd meg kérlek, hogy dicsőítselek ezen a kedvező napon, megjelenésed alkalmából. És kérlek, engedd meg, hogy a nagy *bhakta* író, Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī szavait használjam ez alkalomból. Mivel egy tökéletes, tiszta *bhaktát* egy másik hasonló személy szavaival érdemes és illik dicsőíteni, ezért most ezt teszem, és leírok a *Śrī Caitanya-caritāmṛta* ide vonatkozó verseiből egy párat, ami az ilyen csodálatos és tiszta szívű lelki tanítómestereket dicsőíti, mint amilyen te is vagy!

„Mivel szemünkkel nem tapasztaljuk a Felsőlélek jelenlétét, felszabadult bhaktaként jelenik meg előttünk. Az ilyen lelki tanítómester nem más, mint Maga Kṛṣṇa."

„Az ember ezért kerülje a rossz társaságot, és csak bhaktákkal barátkozzon. Az ilyen szentek megvalósított tanításaikkal képesek elvágni azt a csomót, amely az embert az odaadó szolgálat szempontjából kedvezőtlen tettekhez köti."

„A szüntelenül az Úr szerető szolgálatába merülő tiszta bhakta azonos az Úrral, aki örökké a szívében lakozik."

Ahogy Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī is imádkozik, hogy adjanak neki áldást a lelki tanítói, úgy én is imádkozom a kegyeidért, hogy hadd maradjak mindig a *bhakták* társaságában, és hadd végezzek valami kis szolgálatot.

Köszönöm szépen. Hare Kṛṣṇa.

Szolgád: Śānta dāsa

Śarat-bihāri devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrī Vṛndāvana-dhāmának!

Sajnos nem vagyok képes megfelelően dicsőíteni téged, de mert a tanítvány kötelessége, hogy szép szavakkal, megfelelő hangulatban írja le lelki tanítómestere dicsőségét, kérlek, fogadd el ezen próbálkozásomat.

Mivel ebben a világban már egy jó ideje jelen vagy, sok mindent megéltél már, sokféle tevékenységet folytattál a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása során, sok tapasztalatot gyűjtöttél, amit ,,gyerekeidnek" próbálsz átadni. Életutad töredéke is erős határozottságot és hitet mutat, és bizalommal tölt el, ha követem lábnyomodat hasonló sikereket érhetek el.

Mikor itthon vagy velünk és az esti *bhajana* után kísérünk haza téged, szó szerint lábnyomaidat követve, azt szoktam gondolni, ha így teszek, minden bizonnyal szert fogok tenni egy napon hasonló jó tulajdonságokra, mint amik neked már meg vannak. Be kell látnom, hogy ez még várat magár. De amíg itt vagy és tudok a lábnyomodat követve utánad menni, él a reményem, hogy kegyedből, egyszer csak sikerül egy hű, odaadó tanítvány jó tulajdonságaira szert tenni.

Elolvastam újra az írást, amit 1975-ben írtál, a címe: ,, Prabhupāda és én". Már többször olvastam, de újra és újra szívesen kézbe veszem, mert rólad szól. Aztán meghallgattam a kurzust, amit az életutadról adtál. Miden szót próbálok mélyen

magamba szívni, hogy minél többet tudjak így is emlékezni rád. Arra az elkötelezettségre ahogyan csatlakoztál Śrīla Prabhupāda mozgalmához, ahogyan sikerrel jutottál át a nehézségeken, amilyen eltökéltséggel tanultad Śrīla Prabhupāda könyveit és osztottad is azokat. Aztán ahogy egyre több feladatot kaptál, és egyre komolyabban voltál lefoglalva, felelősséggel megbízva. És persze azóta is folyamatosan megfelelsz a kihívásoknak, amit Śrīla Prabhupāda és Kṛṣṇa támasztanak feléd.

Az hogy életre hívtad Új Vraja-dhāmát, hogy tudjuk gyakorolni megfelelő környezetben a Kṛṣṇa-tudatot, és elhívtad azokat, Akik a szívednek a legkedvesebbek, hogy inspirálva legyünk gyakorlatainkban, egy igazi kihívás volt, és nézd, mindez itt a valóság! A leggyönyörűbb személyekkel a középpontban!

Aztán a könyvek, amiket írsz. Amikben iránymutatást adsz a gyakorlatainkhoz a lelki életben, hogyne tévesszük szem elől, hogy mit és miért is csinálunk. Aztán mindezekhez erősítőnek és hitet növelőnek írsz még Rādhe-Śyāma lélegzet elállító szépségéről, pajkos kedveteléseikről, elbűvölő tulajdonságaikról és mindenek fölött elmét rabul ejtő neveikről.

És most még dolgozol azon a könyvön, amit már nagyon várunk, és amiben feltárod nekünk a szent helyeket és az azokhoz kapcsolódó édes kedveteléseket.

Nagyon röviden foglaltam össze tevékenységedet, ami következtetni enged nagyságodra. Mert ki tudna megvalósítani ennyi mindent, ha nem lenne Kṛṣṇa tiszta *bhaktája,* Śrīla Prabhupāda alázatos, hű követője, aki még saját magával is hihetetlenül szigorú és szinte mindig elégedetlen az elért eredményekkel, amik újabb tervek megvalósítására sarkallnak.

A lótuszlábadnál heverő porszemek egyike ezért dagad a büszkeségtől amiatt, hogy ilyen kiváló mestere van.

Kérlek, bocsáss meg esendőségemért, de mindig tarts lótuszlábaidnál, hogy örök szolgádként szolgálhassalak.

Jelentéktelen szolgád:
Śarat-bihāri devī dāsī

Śatrūpa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, s az Ő lótuszlábainál keresett menedéket.

Először is szeretném megköszönni azt a kegyet, hogy a mai napon pár szóval dicsőíthetlek téged, kedves lelki tanítómesterem.

Indokolatlan kegyedből kimentettél engem is az árvízből, melyben oly sokan fuldoklunk, anyagi vágyainkban elmerülve. Nekem abban a különleges elrendezésben lehetett részem, hogy a *bhakták* közé kerülhessek. Azért, mert te elhoztad ide

Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot. Megalapítottad Új Vraja-dhāmát, melynek transzcendentális lótuszvirága egyre csak nyílik, illatával pedig bódulatba ejti a Rādhe-Śyāmát szolgálni akaró *bhaktákat,* akik közül te vagy a legkiválóbb. Olyan gondoskodóan és szépen tanítasz bennünket, tanítványaidat arra, hogy hogyan tudjuk elégedetté tenni Kṛṣṇát.

Guru Mahārāja, vajon képes leszek e valaha meghálálni neked azt, amit kaphattam tőled, melyek közt, olyan drága kincsek is vannak, mint Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálata. Szeretnék mindig lótuszlábaid poránál menedéket venni. Szeretnék megkapaszkodni a szent név éneklésében, mely lehetőségét szintén tőled kaphattam. Csodálatos könyveket biztosítasz számunkra, melyeket Śrīla Prabhupāda örökségének megőrzésére írsz. E könyvek által bármikor társulhatunk veled.

Ha csak megnézünk egy fesztivált, láthatjuk, hogy mekkora lelkesedésed és szereteted van Rādhe-Śyāma iránt. Több órás *kīrtanákat* vezetsz, leckét adsz, s adod a társulásodat a *bhaktáknak.* Példáddal tanítasz bennünket. Mérhetetlen kegyedből te adod a legtöbb erőt, hogy le tudjuk győzni csapongó elménket. Olyan könyörületes vagy, hogy sok-sok lelket menedékedbe fogadsz és a te vezetésed alatt a tanítványi láncolathoz csatlakozhatunk. Részt vehetünk a Śrīla Prabhupāda által felállított reggeli programon, szolgálhatjuk az Urat és társulhatunk a *vaiṣṇavákkal.*

Kérlek, bocsáss meg nekem, mert oly sokszor figyelmetlen vagyok a lelki életben. Legfőbb célom az, hogy elégedetté tegyelek és örökre a te lótuszlábadnál vehessek menedéket, hiszen te olyan kedves vagy Kṛṣṇának!

Minden dicsőséget neked, drága Guru Mahārāja!

Örök szolgád:
Śatrūpa devī dāsī

Satyavāk dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mint minden évben, idén is sor kerül a megjelenési napodon tartandó ünnepségre. Mikor még kezdő *bhakta* voltam, inkább még csak szimpatizáns, az egyik barátom azt mondta, hogy azért szereti a krisnásokat, mert nagyon szeretnek bulizni. És mivel én is szeretek ünnepelni, nekem is szimpatikussá vált a mozgalom.

Persze azóta sok minden kikristályosodott előttem, és kezdem egyre inkább érteni, hogy mennyire különleges menedékben vagyunk, mi, tanítványaid, oltalmazó szárnyaid alatt. Transzcendentális tudásod, odaadásod páratlan, és így te vagy nekünk az a világítótorony, aminek segítségével mi is partot érhetünk az anyagi világ óceánjából. Hiszen nekünk még rendes hajónk sincs, csak egy kis tutajunk, és én még ráadásul tengeribeteg is vagyok.

Szóval remélem sokáig ég még a toronyban a tűz, ami reményt jelent a sok kis célt tévesztett tutajosnak.

Örök szolgád:
Satyavāk dāsa

Śauri dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivarama-swāmin iti nāmine

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Ő Isteni Kegyelme Śivarāma Swami Mahārājának, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, mert az Ő lótuszlábánál keresett menedéket."

Ismét eltelt egy év és újabb lehetőség, hogy megjelenésedre emlékezzünk.

Idén is szeretném megköszönni neked, hogy itt lehetek és nap mint nap lehetőségem van arra, hogy szolgálatot végezhessek. Láthatjuk, hogy kegyedből, hogy változik meg az emberek szíve az által, hogy valamilyen módon kapcsolatba kerülnek az odaadó szolgálattal. Nincs még egy folyamat, ami ilyen gyorsan meg tudná változtatni a szívet.

Saṅkīrtanán sok olyan emberrel találkoztam, akik hozzánk jártak menzára. Mindenkinek az volt az első kérdése, mikor nyitunk ki újra, mert már nagyon hiányzik nekik. Volt olyan, aki azt mondta, nem akar semmilyen vallással foglalkozni és azért szeretet hozzánk járni, mert itt senki sem akarja ráerőltetni a vallást. Most már tizenhat kört dzsapázik rendszeresen, jár programokra, és tervezi, hogy elvégzi a *bhakta* programot.

Ezért nagyon hálásak vagyunk neked, hogy meg tudjuk tisztítani a szívünket.

Minden dicsőséget neked, drága Guru Mahārājám!

Jelentéktelen, ostoba szolgád:
Śauri dāsa

Savyasācin dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Azt hallottam, *vaiṣṇavákról* beszélni vagy dicsérni csak azok képesítettek, akik maguk is tiszta *vaiṣṇavák*. Ezért nehéz, de ugyanakkor végtelenül felemelő, hogy ennek ellenére mégis próbálkozhatok ezzel, mert a te isteni kegyed ezt a lehetetlent is lehetségessé teszi. Nagyon köszönöm azt a végtelen kegyedet, ahogy segítettél és felemeltél, hogy itt lehetek.

Minden dicsőséget neked!

Kérlek, fogadd el parányi lelkesedéseimet, és amivel próbállak szolgálni, hogy osztom Śrīla Prabhupāda könyveit.

Nagy boldogsággal és büszkeséggel tölt el, azon szent szándékod, hogy Śrīla Prabhupāda vágyát a tőled telhető legnagyobb mértékben beteljesítsd, a sok ezer apró dolognak tűnő és a sok-sok nagy volumenű dolgokkal és törődéssel, ahogy

mindenbe 100%-os energiát fektetsz. Bevallom szinte mindig az a lelkesedés tör rám, ami idehozott és lelkesedéssel tart, ha hallok egy-egy tervről vagy megvalósulásról. Nagyon szerencsésnek látom, hogy a te vezetéseddel egy ilyen közösség tagja lehetek. Nem tudom hova tegyem ezt a szerencsémet, sokszor úgy feleszmélek, mintha csak valaki elvarázsolt volna, és itt, ebben a csodában térek magamhoz.

Remélem, egy parányi mértékben talán része lehetek ezen terveknek, és kérlek, fogadd el azon kicsi kis lépéseimet, amiket ezen vágyaid lelkesedéséből teszek.

Nagyon köszönök neked mindent ezen a dicsőséges *vyāsa-pūjā* napodon!

Szolgád:
Savyasācin dāsa

Bhakta Schnitchen Csaba

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A feltételekhez kötött anyagi lét útvesztőjéből lehetetlen megtalálni a kiutat a lelki világból érkező segítség nélkül. Az ember, aki a saját erőfeszítései révén keresi a kiutat, nagyon hamar az önmaga által felállított akadályokba ütközik, hiszen ki kellene lépnie saját kereteiből, fel kellene adnia hamis önazonosságát, meg kellene ismernie valódi kilétét és fel kellene elevenítenie Istennel való kapcsolatát. Ezt a

feladatot egyedül végrehajtani végtelenül nehéz, gyakorlatilag lehetetlen. Azonban, ha olyasvalaki segít, aki mindent a valóságnak megfelelően lát, a lehetetlen lehetségessé válik. Az ilyen lelki tanítómester meg tudja mutatni tanítványának, hogy mi a valóság, ha a tanítvány alkalmassá válik rá.

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

A lelki tanítómester kegyéből, a némából a legkiválóbb szónok válhat, s a béna hegyeket képes átszelni. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki, az elesett lelkek felszabadítójának.

Kedves Guru Mahārāja! Hálás vagyok neked, hogy eljöttél és ezt a segítséget nyújtod nekem, habár alkalmatlan vagyok arra, hogy elfogadjam. Nem tudok mást tenni, csak újra és újra megpróbálom követni útmutatásod, feladni az értéktelen dolgokat és elfogadni a segítségedet.

Szolgád:
Bhakta Schnitchen Csaba

Siddha-muni dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és isteni megjelenési napodnak!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivarama-swāmin iti nāmine

Téged mindig a lelki tökéletesség hűsítő atmoszférája vesz körül, aminek sok különleges jellemzője van, például az, hogy lelohasztja az anyagi tudat szégyenletes mámorát. Bárki, aki kapcsolatba kerül veled, különleges élményként emlékszik vissza a veled való találkozás perceire. Inspirációt meríthet a veled való együttlét emlékéből, még ha az látszólag jelentéktelen esemény kapcsán zajlott is le.

Mint ahogy a lelki világban semmi sem jelentéktelen, úgy az emelkedett lelkekkel kapcsolatba kerülve – akik a lelki világ nagykövetei itt az anyagi világban –, szintén nem közönséges a legrövidebb találkozás, vagy a legparányibb együttlét sem. Komoly benyomást tesz a feltételekhez kötött lelkek anyagi tudatára, és még ha nem is tudják mélyen befogadni, vagy megtartani annak az élménynek a lelki minőségét, a hatás mindenképp az inspiráció forrása marad számukra a lelki életükben.

A tökéletességednek egy másik érdekes oldala, hogy egyáltalán nem statikus, hanem nagyon is dinamikus, folyton tökéletesebb és tökéletesebb lesz. Ily módon nyerhetünk bepillantást a példádon keresztül a lelki természetbe, aminek a működésére szintén ez a növekedés a jellemző.

A tökéletesedésnek elengedhetetlen előfeltétele a változásra való hajlandóság, ami egy *sādhaka* esetében elsősorban az anyagi kötöttségek és ragaszkodások elengedésére való hajlandóság, egy *siddha* esetében pedig a tökéletesség mélyebb és teljesebb birtoklásának képességét jelenti. A te személyes példád, Guru Mahārāja, követendő mindkét lélek számára.

A következő fontos pontja a tökéletességednek, hogy az soha nem magáért való, vagy önös. Mindig figyelembe veszel másokat és az ő lelki jólétükért cselekszel. Folyton adsz, és a legjobbat adod magadból teljesen természetes módon.

Türelmesen tanítasz bennünket, hogyan tegyünk különbséget az értékes és az értéktelen között, hogyan válasszuk el a gabonát a pelyvától. A tartalmat hangsúlyozod, amikor mi beérnénk a formával, a valódi odaadást, amikor kiegyeznénk annak a puszta látszatával.

A lelki értékeket hosszútávon megőrző és átörökítő rendszer létrehozásán fáradozol. Olyan struktúrán, ami nem csak önmagáért létezik, hanem valódi lelki potenciál hordozója, ami képes gyökeres változást előidézni a világ és az emberiség történelmében. Mindezt Śrīla Prabhupāda hűséges követőjeként, az ő lótuszlábait követve, teljes elkötelezettséggel teszed.

Kedves Guru Mahārāja!

Szeretném kifejezni a hálámat és lekötelezettségemet feléd, ezen a legkedvezőbb napon!

Szeretném megtanulni annak a módját, hogyan tudom megőrizni a tökéletességednek a lenyomatát a szívemben és hogyan tudom elmélyíteni azt; megtanulni hogyan tudok a *guru-paramparā* üzenetének befogadójává, annak tiszta képviselőjévé és átadójává válni.

Tudom, hogy egy felbecsülhetetlen értékű kincset szeretnél odaadni nekünk és én

szeretnék a szent név éneklésében megszilárdulva alkalmassá válni annak az elfogadására. Kétségtelen, hogy ez hasonló próbálkozás részemről, mint amivel egy törpe szeretné elérni a Holdat, és eszemben tartom Śrīla Prabhupāda intelmét is miszerint „először érdemeld ki, azután vágyjál rá", mégis szeretném kérni az áldásaidat a törekvéseimre, mert mi mást tudnék neked felajánlani, mint az erre való szándékomat…

Sértéseim megbocsájtását és az áldásaidat remélve maradok szolgád:
Siddha-muni dāsa

Silpa-kariṇī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda.

This year, in August, it will be sixteen years that I am under the shelter of your lotus feet. I hope to remain there for the rest of my life,and after that.

In „Hari-bhakti-vilāsa" Śrīla Sanātana Gosvāmī describes:

„The spiritual master is learned in the Vedas and *bhakti-śāstras* like Śrīmad-Bhāgavatam. He destroys the doubts in his disciples, and fills them with faith. He understands Kṛṣṇa's glories as the benefactor, protector, and so on of His devotees. Because of his firm faith and worship of the Lord he has realized the Supreme Personality of Godhead. Because of his purity and surrender he has received Kṛṣṇa's

mercy potency *(kṛpa-śakti-mūrti)*. Thus the spiritual master is empowered to infuse mercy into his disciples and bring them along the path of *bhakti*.

He has attained the grace of his own Guru by being similarly devoted to his Guru's lotus feet. He is completely peaceful and fully surrendered to *kṛṣṇa-bhakti*. He has offered his heart to Kṛṣṇa. He has controlled his senses, and defeated the six enemies headed by lust, anger, greed, envy, madness, and illusion. He has beeen blessed by *sādhus,* knows immaculate path of the Vedas, and is in constant transcendental consciousness. Trough his devotion he is deeply attached to Kṛṣṇa."

You are the embodiment of all this characteristics and because of that I am begging you to bless me to be a good mother and to protect me in this material world.

Your servant,
Silpa-kariṇī dāsī

Bhakta Sipos Attila

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az odaadás útján szökkenő drága lótuszlábaidnak!

Ez az első alkalom, hogy felajánlást írok neked, bár nem érzem magam képesítettnek rá. Kegyedből mégis erőt merítek, s hitványságomat elrejtve megosztom veled érzéseimet.

Olyan vagy nekem, mint egy hatalmas és bölcs hadvezér, aki réges-rég győzedelmeskedett már a harcok mezején, s csupán a hozzám hasonló elesett lelkek tanításáért folytatod újra és újra földi kalandjaidat Kṛṣṇa szolgálatában.

Hogy miért nem hagysz magunkra? Azt akkor értettem meg, amikor láttalak elmerülni a csodálatos *bhajanáidban,* miközben Rādhā-Śyāmasundarára szögezted tekintetedet.

Drága Mahārāja! Nem is tudom, hogyan köszönjem meg azt a sok ajándékot amit tőled kaptam. Kiemeltél az anyagi lét mocsarából, s egyenesen Új Vraja-dhāma erős védelme alá helyeztél, hőn szeretett *bhaktáid* körébe.

Kérlek, fogadd el szolgálataimat, szeretetemet és parányi lemondásaimat. Felajánlom neked az életemet, mert bízom benned, s bármerre prédikálod is a szent nevet, engedd hogy követhesselek.

Feltételekhez kötöttségemben az alábbi idézettel zárom soraimat:

jīve sākṣāt nāhi tāte guru caittya-rūpe
śikṣā-guru haya kṛṣṇa-mahānta-svarūpe

„Mivel szemünkkel nem tapasztalhatjuk a Felsőlélek jelenlétét, felszabadult *bhaktaként* jelenik meg előttünk. Az ilyen lelki tanítómester nem más, mint Maga Kṛṣṇa." (CC. Al. 1.58)

Törekvő szolgád:
Bhakta Sipos Attila

Bhaktin Sipos Attiláné Ági

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnélek köszönteni ezen a kedvező napon, *vyāsa-pūjā* ünnepeden. Ez az első felajánlás, amit neked írok, ezért nagyon izgulok. Szeretném megköszönni, hogy elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, így tanítványaid által, akik követve téged, fáradtságot nem ismerve osszák Śrīla Prabhupāda könyveit, így eljutatta hozzám is a szent név semmihez sem hasonlítható nektárját. Ha nem lennél, még mindig az anyagi lét óceánjában élnék. A te kegyedből lehetőséget kaptam Rādhe-Śyāmát szolgálni. Te vagy mindenki lelki tanítómestere, aki mindig, minden helyzetben olyan alázatos. Krisna-völgy egy gyönyörű farm közösség, ami a te rendíthetetlen hitedből, kitartásodból nyilvánult meg. Śrīla Prabhupāda biztos nagyon büszke rád. Örülök, hogy itt élhetek. Szeretném jelentéktelen szolgálatomat felajánlani, és szeretnék mindig a menedékedben lenni. Örök hálám.

Szolgád:
Bhaktin Sipos Attiláné Ági

Bhakta Sipos-Gaudi Berci

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed alkalmából!

Újra eltelt egy év. Egy év, ami elég sok változást hozott a lelki életünkbe.

Lassan negyven éves leszek, és figyelem, hogy szépen lassan, hogyan alakul az életem, hogyan változnak a körülmények. Könnyebb/nehezebb időszakok..., de az élet megy tovább. Viszont nem mindegy, merre tart.

Nagyon nagy kincsnek tartom azt a változást, amikor találkoztam a *bhaktákkal,* és kicsivel később veled. Ez volt a legjobb „dolog", ami történhetett. Azóta többkevesebb sikerrel, próbálom fejleszteni a kapcsolatot, megtartani azt a kicsit, amit elértem, és esetleg újabb szálakat bevonni, ami a lelki élet felé vihet.

Változtak a dolgok Egerben, de talán azért, hogy szembe nézzünk kicsit magunkkal, hogyan is állunk a lelki élet terén. Nagyon nehéz, de „Lépni kell!", ahogy a *pāda-yātrās* szlogen is mondja. Most is, ezekben a körülményekben is, és ebben az értelemben is lépnem kell. Ezért próbáljuk tartani a programokat, ünnepeket, és lelkesíteni egymást.

Az utóbbi hónapokban nem sikerült veled személyesen társulni, ami nagyon hiányzik, de a hozzád való kötődésem segít áthidalni a nehézségeket. Tudom, hogy jelenleg legújabb könyveden dolgozol, és Akṛṣṇa prabhu mesélt róla, hogy mit is jelent ez a munka. Lenyűgöző volt amit hallottunk és láttunk az előkészületekről, munkálatokról.

Sajnos alapvetően nagyon nehezen tudok elmerülni a Kṛṣṇáról szóló történetekben, de ezen az előadáson éreztem, hogy ez valami olyasmi lesz, aminek nem lehet

majd ellenállni. Ez mind a te kitartó, eltökélt és szeretetteljes odaadásod eredménye. Egy városban, a pénz után rohangáló ember elméjét Kṛṣṇa felé terelni, és erőfeszítést nem sajnálva elérni, hogy felébreszd bennem a kíváncsiságot Kṛṣṇára. Ez a te csodálatos képességed!

Nagyon várom már, hogy elkészüljön ez a különleges, transzcendentális mű, a térképpel, ami majd elkalauzol minket Krisna-völgy szent helyei között.

Remélem egyszer majd én is képes leszek elkapni egy fonalat azok közül, amiket nyújtasz felém, és abban megkapaszkodva segíteni is tudok majd neked valamely csekély szolgálatommal.

Kívánom, hogy a lehető legjobb egészségben tudj tevékenykedni még sok-sok évig, így elégedetté téve szeretett lelki tanítómesteredet.

Törekvő szolgád:
Bhakta Sipos-Gaudi Berci

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Évről-évre nehezebb neked megfelelő felajánlást írnom, aminek az a magyarázata, hogy bár mindig is tudtam, hogy mennyire különleges személy vagy, mégis ahogy

telik az idő, töretlen kitartásodat látva, egyre „nagyobbá" válsz. Így hogyan is tudnék megfelelő levelet, dicsőítést írni neked?

Saját gyengeségem, és az elmúlt év változásai nagy küzdelemre „kényszerítenek" a lelki életben. A „törekvés" kifejezés, szó szoros értelmet nyert. A te stabilitásod, és jelenléted a fix pont, amiből erőt meríthetek, ami a továbblépésre bíztat, és amiből energia jön ehhez a „törekvéshez".

Nem régen, egyik tanítványod előadást tartott a most készülő könyvedről Egerben. Részletesen elmesélte a közös munkátokat, a célokat, és azt, hogy mennyire egyedülálló dolog van születőben. Tényleg nem lehet semmihez sem hasonlítani azt az aprólékos, kifinomult és maximális minőséget, amelyet te nyújtasz. Ennek titka, hogy hű vagy a lelki tanítómesterednek tett ígéretedhez.

Ugyanerre gondoltam, amikor egy régi Śrīla Prabhupāda interjút vetítettek a templomban. Akkor ő azt nyilatkozta, hogy a tanítványai nagyon elszántak, és komolyan veszik a Kṛṣṇa-tudatot. Rád gondoltam, hogy te is ezek közé a tanítványok közé tartoztál már akkor, és hogy a mai napig elégedetté teszed Śrīla Prabhupādát.

Visszatérve a könyvhöz, ahogyan a bemutató zajlott, a *prabhu,* és vele együtt mi is, teljesen a könyved, és az azt körülvevő lelki hatás alá kerültünk. Annyira jól átadta a lényeget, hogy úgy éreztem egy nagyon kicsit talán nekem/nekünk is sikerült bepillantani a munkádba, és abba a különleges világba amelyben te élsz. Azt az életet nevezhetik igazi lelki életnek. Ez a parányi szelet ebből annyira lelkesítő, annyira jó volt. Mindenki teljesen átszellemült a könyv készítésének egyedi hangulatától, és bár sajnos nem voltál jelen, a hatásod, mégis érezhető volt. Veled lehettünk.

Mindig egyértelmű volt, hogy a lelki sík a tied, és az a te világod, ugyanakkor minden más területesen is tökéletesen helyt állsz. Páratlan személy vagy az életemben, és mindig hálás leszek, hogy megismerhettelek. Száz százalékos meggyőződéssel végzed

a feladataidat, írod a szebbnél szebb könyveket, és ezáltal segítesz nekünk közeledni Kṛṣṇa felé.

Köszönöm, hogy írhatok neked, és Uddhava és a saját nevemben kívánok nagyon szép *vyāsa-pūjā* ünnepet, ahol személyesen is társulhatunk majd veled.

Szolgád:
Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Smṛti-Pālikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* (11.3.21) Prabuddha így szól Nimi Mahārājához: „Kedves királyom, bizonyos lehetsz benne, hogy az anyagi világban nincs boldogság! Tévedés azt gondolni, hogy e világban lehetséges a boldogság, mert ezen a helyen csak szenvedés uralkodik. Mindazoknak, akik komolyan vágynak az igazi boldogságra, találniuk kell egy hiteles lelki tanítómestert, és az avatás révén oltalmat kell keresniük nála. A lelki tanítómester attól válik alkalmassá feladatára, hogy a gondolkodás és a logika útján megértette a szentírások végkövetkeztetéseit, és így képes másokat is meggyőzni róluk. Az ilyen kiváló személyiségeket, akik minden anyagi felfogást félretéve az Istenség Legfelsőbb Személyiségének oltalmába ajánlották magukat, hiteles lelki tanítómesternek tekinthetjük. Mindenkinek igyekeznie kell, hogy

találjon egy ilyen igaz lelki tanítómestert, s így sikerrel teljesítse élete misszióját, azaz a lelki boldogság síkjára emelkedjen"

Nem mondom, hogy akár a közelében is lennék a lelki boldogság síkjának, de abban biztos vagyok, hogy én már találtam egy ilyen tökéletes személyt, akinek a segítségével ezt el lehet érni. Hiszen bármit is írnak a szentírások egy hiteles lelki tanítómester tulajdonságairól, azt te tökéletesen bemutatod.

Az Úr Kṛṣṇa azt mondja Uddhavának (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.17.27): „Kedves Uddhavám! A lelki tanítómestert nem csak képviselőmnek kell tekinteni, hanem úgy kell elfogadni, mint Engem. Sohasem szabad azt gondolni róla, hogy a közönséges emberi lényekkel áll azonos szinten. Sohasem szabad irigykednünk rá, ahogy esetleg egy közönséges ember esetében tennénk. A lelki tanítómestert mindig az Istenség Legfelsőbb Személyisége képviselőjének kell látnunk. Az ő szolgálatával az ember az összes félistennek szolgálatot végez."

Sajnos számtalanszor láttam olyan személyeket akik megkritizáltak téged, de ezek az emberek idővel eltávolodtak a vallásos élettől és újra materialistákká váltak.

Bárki aki hibát talál benned az a legnagyobb ostoba, mert nem látja, hogy te tökéletesen követed a lelki tanítómestered minden szavát. Minden amit teszel, vagy mondasz , az az emberek érdekében van. Csak az igazán tudatlanok nem látják ezt.

Ha egy *bhakta* elkeseredik az odaadó szolgálatban te azonnal erőt adsz neki. Erre egy egyszerű, de igen tökéletes példa: Írtam neked sms-ben, hogy már fekete-fehérben látom a világot és mindenütt bokrok lebegnek előttem. Erre azt válaszoltad: „Igen, de a bokrok mögött ott van Kṛṣṇa."

Azt írják a szentírások, hogy egy tanítványnak mindig úgy kell viselkednie, hogy elégedetté tegye a lelki tanítómestert, és akkor nagyon könnyen megérti majd a lelki tudományt.

Ez is egy újabb bizonyíték arra, hogy te kétségtelenül mindig elégedetté teszed Śrīla Prabhupādát, hiszen te már magad vagy a lelki tudomány.

Ebben a korban nagyon nehéz tökéletes mértékben követni a Védák szabályozó elveit és tanításait, ha azonban valaki egy olyan kiváló *bhaktától* hallja, mint te, megfog szabadulni minden anyagi szennyeződéstől. Mert a hallás az egyik legfontosabb dolog ebben a korban." Az anyagi világban a feltételekhez kötött létállapot olyan, mint annak az embernek az állapota, akit kígyó mart meg, s most eszméletlenül fekszik. Ha valakit megmar egy kígyó, nem hal meg azonnal: először eszméletét veszti, s önkívületi állapotba kerül. Az anyagi világban mindenki ugyanígy alszik, mert nincs tisztában valódi kötelességével, és Istenhez fűződő kapcsolatával. A materialista élet azt jelenti, hogy az embert megmarja *māyā,* az illúzió kígyója, s így a Kṛṣṇa-tudat nélkül halott. Az úgynevezett kígyómarta halott embert azonban bizonyos *mantrák* éneklésével újra vissza lehet hozni az életbe. Vannak olyan hozzáértő *mantra* éneklők, akik képesek erre. Ehhez hasonlóan az anyagi élet halálos, öntudatlan állapotából, újra a Kṛṣṇa-tudatra lehet ébreszteni valakit, ha a megfelelő személytől, egy hiteles lelki tanítómestertől hallja a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát*.

Amikor egy fesztiválon egy *kīrtanát* tartasz, az ott jelen lévő *bhakták,* de még a *karmī* vendégek is, elfelejtenek minden anyagi bánatot, és csak egyetlen vágyuk van: énekelni a szent nevet.

Köszönjük neked Guru Mahārāja, hogy a végtelen hibáink ellenére te elfogadsz minket és a lelki élet ösvényén vezetve, elviszel minket Kṛṣṇához.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-Pālikā devī dāsī

Bhakta Somogyi Tibor

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* missziójának!

Szeretek felajánlást írni. Nincs hozzá képesítésem, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni, de mégis örömmel tölt el hogy van egy olyan nap amikor tudok kicsit elmélyültebben meditálni isteni személyeden, és megpróbálhatok felajánlani valami igazán jelentéktelen dolgot, amit te mégis olyan kedvesen elfogadsz. Ez is jelzi, hogy mennyire kegyes vagy az elesett lelkekhez. Gondoltam felajánlok neked egy *saṅkīrtanás* történetet, ami Śrīla Prabhupāda, az ISKCON, és a *bhaktáid* dicsőségéről szól. Mert *bhaktáid* dicsősége valójában a te dicsőséged! Hisz minden dicső tettük a te utasításaid követéséből származik! Bárcsak őszintén tudnám értékelni és követni ezeket a *bhaktákat!*

Éppen utazó *saṅkīrtanára* készültünk Svédországba. A csapatfelállás: Āryadeva prabhu, bh. Gyuri meg jómagam. Ez egy februári utómaraton volt. Egy 4 személyes Volkswagennel indultunk útnak. Az autó tele volt a cuccainkkal, személyes holmik, konyhafelszerelések. Már az elindulásnál is alig fértünk el, és még a könyvek felvétele Stockholmban várt ránk. Szóval mikor elhagytuk a svéd fővárost, már úgy néztünk ki, mint egy hamisítatlan balkáni cigánykaraván. Mindig, mikor megelőztünk egy Volvót vagy egy Saabot az úton, nagyokat derültünk a sofőrök megdöbbent arckifejezésén. Gondolták magukban: „Na ezeket honnan szalajtották?". Mivel nem volt lakóautónk, ezért a szállásokat magunknak kellett szerveznünk. Nem volt könnyű feladat. A kempingek mind zárva voltak, messze volt még a szezon, a hotelek és

motelek pedig még helyi viszonylatban is nagyon drágának számítottak. Általában ha találtunk valami helyet, mindig nagy alkudozásba kezdtünk a tulajjal – szerzetesek vagyunk, fontos missziónk van, segítünk az embereken, nem nagyon van pénzünk, de vannak nagyon szép könyveink! Szeret olvasni? Próbálkoztunk többkevesebb sikerrel. Egyik héten Jönköpingbe osztottunk. Ez egy közepesen nagy város Svédországban, egy hatalmas tó partján, a táj kopár sziklás, és mindig fúj a hideg északi szél. Szóval nem pont a legalkalmasabb hely az életre, de arra, hogy kint álljunk a sétálóutcán könyvekkel a kezünkben hajkurászva a morcos svéd vikingeket, pont alkalmasnak találtuk. Bár sok volt a megpróbáltatás, azért fogyogattak a könyvek, a legnagyobb problémát az jelentette, hogy szállást csak majdnem 100km-rel arréb találtunk, és ráadásul az sem volt olcsó. Elterveztük, hogy ha törik, ha szakad, de szereznünk kell egy szállást a városban, mert ez így nem fogja megérni. Másnap találkoztam egy hölggyel, aki vett egy *Bhagavad-gītāt.* Jól elbeszélgettem vele, és a végén megkérdeztem, nem tud-e valami olcsó szállást a környéken. Kiderült, hogy a fia Gaudīya Maṭhás *bhakta,* és hogy régen volt itt egy *āśramájuk,* de már megszűnt, ám lakik még itt egy idősebb *bhakta,* aki talán tud segíteni nekünk. Kaptunk egy telefonszámot és egy nevet: Mādhavendra Puri. Este elmondtam a többieknek, hogy mi a helyzet, aztán nagy tanakodásba kezdtünk, hogy mitévők legyünk. Kicsit tartottunk a találkozástól, nem tudtuk pont mire számíthatunk, de végül úgy döntöttünk, felhívjuk a *prabhut* és majd meglátjuk a többit. A *prabhu* nagyon segítőkésznek tűnt, mondta hogy szállást nem tud, de örülne neki ha megtisztelnénk az otthonát, és nála laknák, amíg itt *saṅkīrtanázunk.* Meg is beszéltünk egy találkozót. A külvárosban volt a lakás, egy kétszintes társasház földszintjén. Bekopogtunk az ajtón és egy 50 év körüli vékony, magas szemüveges *brahmacārī* fogadott minket. Ő volt Mādhavendra Puri dāsa. Nagyon segítőkész volt, mondta, hogy egy szobát tud felajánlani nekünk,

amiben régen programokat tartottak, de most már használaton kívül van, mivel rajta kívül nincs több gyakorló *bhakta* a városban. Megbeszéltük, hogy egy hétig maradunk, és mikor megkérdeztük mivel tartozunk mindezért, mondta, hogy nem-nem, semmivel, ennyivel szeretne szolgálni minket. Kicsit rosszul éreztük magunkat, úgyhogy mivel láttuk, hogy egyedül él, felajánlottuk, hogy amíg itt vagyunk, főzünk rá is. Örömmel beleegyezett. A szoba, amit kaptunk tele volt képekkel, Rādháról és Kṛṣṇáról, voltak *mūrtik* is a szobában, Śrī Śrī Gaura-Nitāi. De a *darśana* kicsit elszomorított minket. Sajnos eléggé elvoltak hanyagolva a *mūrtik.* Egy fa asztalon álltak szobanövények dzsungelében, a hajuk tiszta kóc, a ruhájuk poros és fakó, és a testük sem árasztotta a szokásos ragyogást. Riadt szemekkel néztek ránk. Látszott, hogy már rég nem részesültek imádatban. Rögtön eldöntöttük egymás között, hogy meg kell fürdetni őket, de hát hogyan adjuk be ezt a házigazdának, lehet sértésnek veszi. Szóval egyenlőre magunkba fojtottuk titkos vágyunkat. Eltelt egy pár nap, és egyre többet tudtunk meg vendéglátónkról. Mindig együtt reggeliztünk meg vacsoráztunk, s egy ilyen vacsora alkalmával előhozakodtunk a kérésünkkel.

– Kedves prabhu! Megengednéd hogy megfürdessük a Deityket?

Örömmel beleegyezett. Mondta, hogy van egy pár ruhájuk a szekrényben, meg találunk ott Tulasī levelet is. Hirtelen lelkesedéstől hajtva összeszedtük a kellékeket, és nekikezdtünk az *abhiṣekának.* Āryadeva prabhu vezette az egészet. *Tilakából,* meg még valamiből, amire sajnos nem emlékszem mi volt, csinált egy masszát, amivel finom mozdulatokkal bekente a *mūrtik* testét, majd én öntöttem rájuk a vizet, Gyurika meg a Tulasī leveleket dobta bele a vizbe, s Mādhavendra Puri prabhu közben annyira belelkesedett, hogy hozott egy fényképezőgépet, és mint egy kisgyerek, nagy mosollyal az arcán, elkezdett kattintgatni minden oldalról. Nagyon boldognak tűnt. A *mūrtik* egyre inkább kezdték megnyilvánítani eredeti ragyogásukat. Āryadeva

prabhu igazi, szakavatott mozdulatokkal végezte az *abhiṣekát.* Az Úr Caitanya szép, sárga szinű *dhotīt* kapott, az Úr Nityānanda pedig sötétkéket. Mindkettőjüknek lett szép arany színű *cadarja,* meg fülbevalóik. Úgy ragyogtak, mint két nap, és olyannak tűntek, mint akik készek meghódítani az egész világot. Mi meg csak ültünk előttük, és csodálattal néztük őket. Mindannyian nagyon boldogok voltunk. Másnap a vacsoránál még mindig az előző napi élmények hatása alatt voltunk, és egy nagyon jó kis beszélgetés alakult ki a házigazdánkkal. Most végre megtudhattuk, hogy mi az ő története. Kiderült, hogy ISKCON *bhaktaként* kezdte a pályafutását a Kṛṣṇa-tudatban. Koppenhágában lakott, az ottani templomban, s az volt a szolgálata, hogy a *saṅkīrtanás bhaktáknak* főzött. Mondta, hogy minden pénteken pizzával lepte meg a *bhaktákat,* azt szerették a legjobban. Az első lelki tanitómestere leesett. Aztán nagyon vonzódott Suhotra prabhuhoz, aki akkoriban ott prédikált, de Suhotra prabhu mondta, hogy nem szeretné felavatni, mert inkább a barátjaként tekint rá. Ő azért még mindig próbálkozott, de aztán Suhotra prabhu sem fogadott el több tanítványt. Ekkor Mādhavendra Puri prabhu épp Vṛndāvanában tanult, nagyon beteg volt akkoriban, és valami különleges elrendezés folytán egy olyan kórházba került, ahol Gauḍīya Maṭha-s *bhakták* ápolták. Mikor meggyógyult, elment a Maṭhába, és ott kapott avatást Nārāyana Mahārājától. Azt mondta sokat szenvedett azokban az időkben. Sajnálta, hogy pont így alakult, de nagyon tiszteli az ISKCON-t, sokat köszönhet a *bhaktáinak.* Képzeld, ismert téged is Guru Mahārāja. Azt mondta, hogy te voltál az első *sannyāsī,* akit látott életében, és annyira inspirálta az egyik lecke, amit hallott tőled, hogy abból adott előadást egyszer a koppenhágai templomban. Meg is kért minket, hogy amíg ott vagyunk nála, rakjuk ki a képedet az oltárra Gaura-Nitāi lótuszlábaihoz. Nagy tisztelettel beszélt rólad és az ISKCON-ról. Nagyon megszerettük ezt a *bhaktát.* Kicsit olyan volt szegény, mintha

mindenki elment volna, és őt ott felejtették, mint a *mūrtijait,* társulás nélkül. De most látszott, hogy visszatért belé az élet és a lelkesedés, és így mi is lelkesebbek lettünk. Mikor elhagytuk Jönköpinget, köszönetképpen kitakarítottuk a lakását, s úgy éreztük, mi is szeretnénk valami szolgálatot felajánlani neki a kedvességéért és őszinteségéért. Búcsúzóul annyit mondott, hogy köszöni szépen a társulást, és hogy ez neki egy igazi transzcendentális tapasztalat volt, hogy milyenek is az ISKCON *bhaktái*.

Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy én is részesülhetek abból az áldásból, ami szolgálatodból, és a *bhaktáid* szolgálatából nyilvánul meg, bár nem érdemlem meg! Kihasználva a kedvező alkalmat, arra kérlek, áldj meg, hogy mindig legyen vágyam az odaadó szolgálat végzésére!

Szolgád:
Bhakta Somogyi Tibor

Śrī Govardhana-lal dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjād alkalmából ismét tollat ragadok, és megkísérlek dicsőíteni téged, mint Śrīla Vyāsadeva hiteles képviselőjét. Ezt minden tanítványnak kötelessége minden évben megtenni.

Kedves Guru Mahārāja! Az elmúlt időszak, mely a lelki életemet jellemezte, meglehetősen intenzívnek bizonyult, s számtalan tanításban bővelkedett. Ezek legtöbbször a *bhaktákon* keresztül érkeztek, de te személyesen is adtad és adod a kegyedet.

„Śrī Guru maga a megszemélyesült boldogság, mely Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből fakad, s ennélfogva a kegy tárháza azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő tárja fel a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az Istenszeretetet. Śrī Guru a bűnös feltételekhez kötött lelkek megmentője." *(Śrī Guru Caraṇ kamal,* 2. vers)

Ez a kegy, melyet felénk nyilvánítasz, teljesen indokolatlan. Ahogy a megszólításban is mondjuk, „Ő Isteni Kegyelme", vagyis Kṛṣṇa kegye rajta keresztül nyilvánul meg.

Kedves Guru Mahārāja! Te valóban nagyon kegyes és együttérző vagy. Mióta próbálom veled építeni a kapcsolatomat, s próbálom elmélyíteni azt egy végtelenül kifinomult és „finom" személy körvonalai bontakoznak ki előttem. A leckék, amiket tartasz, a *bhajanák,* a podcastek, az egész Kṛṣṇa-tudatos munkásságod ezt igazolja. Ezek a tettek mind-mind kegyed megnyilvánulásai, s ugyanakkor irányadó és követendő példát állítanak mindannyiunk felé.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni neked ezt a sok-sok kegyet és törődést, melyet kapok. Tudom és tapasztalom mennyit kell változnom ahhoz, hogy megfelelő eszköz lehessek a kezedben. De a *bhakták* és a te kegyedből és áldásoddal ez meg fog történni.

Kedves Guru Mahārāja! Jelentéktelen személy vagyok, s kevés, amit fel tudok ajánlani neked. Igyekszek szépen és egyre jobban végezni a szolgálatomat a te és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örömére.

Kérlek téged, továbbra is foglalj le szolgálatodban, és bármi sértést, amit elkövettem, kérlek, bocsájtsd meg nekem. Mégegyszer köszönök mindent.

Hare Kṛṣṇa.

Egy jelentéktelen személy:
Śrī Govardhana-lal dāsa

Śrī Gokula devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat az én csodálatos lelki tanítómesteremnek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Időd nagy részét a *Nava-vraja-mahimā* című könyv írásával töltöd, így a veled való személyes társulás nagyon korlátozottá vált.

Hosszú ideje már csak a kakukkok hangját lehetett hallani este a templomban, ezért, bár marathon közepén voltunk, kifejeztük a vágyunkat, miszerint nagyon örülnénk, ha átjönnél este *bhajanázni.* Rövid merengés után így válaszoltál: „Most egy másféle *bhajanát* csinálok."

Nagyon csodálom, ahogy éled a Kṛṣṇa-tudatot, és ahogyan az életed minden percét kitölti a Kṛṣṇára való emlékezés. Tanítványaidat szintén ebben foglalod le.

Pāvaṇī temetésén Sanātana prabhu elmesélte, hogy gyermekkorában mindig csodát akart látni, ám Pāvaṇīt kísérve utolsó útjára megértette, a csodát élni kell.

És valóban…

Azok a tanítványok, akik végzik a lelki gyakorlatokat és követik lelki tanítómesterük útmutatását, olyanná válhatnak, mint ő.

Guru Mahārāja, te bevezetsz minket Kṛṣṇa birodalmába, ahol együtt élhetjük és tapasztalhatjuk a csodát. Tőled jön a vágy is, ami hazavisz bennünket.

Jelenleg nem könnyű nélkülözni a személyes társaságodat és a *kīrtanáidat,* de úgy érzem, e könyv megírásával alaposan kárpótolsz majd bennünket. Pāvaṇīt így bátorítottad: „Lehet, hogy most nem tudok ott lenni veled, de te csak menj, a hangvibráción át mindig ott leszek veled. A jó irány az, amerre Kṛṣṇa szent neve van."

Köszönöm, hogy *bhakták* között élhetek, és hogy ilyen csodálatos lelki tanítómesterem van. Śrīla Prabhupāda gondolataival zárom: „A hangvibráció egymáshoz köt bennünket, még akkor is, ha ez az anyagi test nincs jelen. Csak énekeljük továbbra is a Hare Kṛṣṇát, és örökre együtt maradunk." Azért imádkozom hozzád, hogy mindig legyen erőm énekelni a Hare Kṛṣṇát, és ne legyen más vágy a szívemben. Minden dicsőséget Śrīla Guru Mahārājának!

Szolgád:
Śrī Gokula devī dāsī

Śrī Sarovara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy tanítványnak kötelessége dicsőíteni a lelki tanítómestert, de nincs képesítettsége, hogy értse az ő emelkedett helyzetét és cselekedeteit, maradnak hát a képesítetlen szavak, hogy kifejezze háláját, szeretetét, csodálatát és köszönetét szeretett tanítójának. Háláját azért, hogy életét annak szenteli, hogy megmentse az elesett lelkeket az anyagi világ poklából. Szeretetét azért, amiért gyámolítója a fáradtságát tűrve, még mindig adja bizalmát és védelmét a bukdácsoló, állandóan a vesztébe rohanni akaró, de még mindig kitartó gyerekeinek. Csodálatát, amikor látja, hogy tanítómestere cselekedetei és azok eredményei anyagi mércével mérve lehetetlenek, amiből megértheti a hit erejét. Köszönetét, hogy mivel *guruja* hiteles képviselője annak időtlen idők óta áradó tudásfolyamnak, ami a *jīvák* egyetlen menedéke, a tanítványt is részesévé teszi ennek az áradatnak.

Köszönöm, hogy megnyilvánítottad számunkra Vraját! Köszönöm, hogy számtalanszor kinyilvánítod szeretetedet, törődésedet! Köszönöm mosolyodat és köszönöm szidásodat, mely a javamat szolgálja! Köszönöm könyveidet, hogy nemcsak láthatom Rādhe-Śyāmát, de olvashatok kedvteléseikről is! Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek!

Szolgád:
Śrī Sarovara devī dāsī

Śrī Viṣṇu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Ismét eltelt egy újabb év, ami alatt oly sok minden történt, ahogy ezt ilyenkor, egy születésnapon mindenki megállapítja. Az elmúlt évben sok minden megváltozott, vagyis gyakorlatilag szinte minden, és sok új helyzet alakult ki az elmúltak helyett. Gyerekünk született, megváltozott a szolgálatom, átszerveződött szinte az egész egyház, stb., stb. De vannak olyan állandó dolgok is, amik nem változtak.

Az egyik ilyen állandó dolog a butaságom, hogy már megint itt ülök, és nem jut eszembe semmi, amivel méltóképpen dicsőíthetnélek.

A másik állandó az életemben pedig te vagy, a te indokolatlan kegyed, amivel a szolgálatodban és a *bhakták* szolgálatában lefoglalsz engem és másokat, az alkalmatlanságunk ellenére is. Bár annyi minden változott, te rendületlenül csinálod a szolgálatodat, prédikálsz, könyvet írsz, lelkesítesz minket, példát mutatsz, szervezel, és még felsorolni sem lehet mi mindennel foglalkozol. És bármibe fogsz, hatalmas energiával tökéleteset alkotsz. Mi pedig próbálunk segíteni egy-két dologban, a magunk tökéletlen módján, és folyton aggodalmaskodunk, hogy biztos jó lesz-e amit csinálunk. De te nem aggódsz, csak rendíthetetlenül mész előre.

Egyszer egy *vyāsa-pūjādon* mondta egyik istentestvéred, hogy sok lelkesedést merített belőled, és néha egyedül már nem lett volna kedve tovább csinálni. Azt hiszem, hogy sokan vagyunk ezzel így.

A te személyedből merítünk lelkesedést, hiszen sokszor sok minden körülöttünk

érthetetlennek tűnik, nem mindig vagyunk meggyőződve róla, hogy jó irányba haladunk. De mivel te így akarod, elfogadjuk, és csináljuk. Utólag aztán mindig beigazolódik, hogy igazad volt. A mi parányi hitünk sokszor nem elég, hogy valamit megtegyünk, kell hozzá a te lelkesítésed is. Évek alatt számtalanszor megtapasztaltam ezt én is, és remélem, még sokáig fogom tapasztalni. Így mindkét említett és állandó dologgal újra és újra szembesülhetek: a butaságommal, és kegyeddel.

„Egy tiszta *bhakta* nem csupán saját létét tisztítja meg; bárki, aki a tanítványává válik, végül szintén megtisztul, és minden nehézség nélkül be tud majd jutni Isten birodalmába." (Kṛṣṇa-könyv 87. fejezet) Ahogy az írások írják, ez az egyetlen esélyünk, csak a lelki tanítómester kegyéből érhetjük el Kṛṣṇát. „Ha egy *bhakta* őszintén szolgálja a lelki tanítómesterét, attól Kṛṣṇa automatikusan elégedetté válik. *Yasya prasādād bhagavad-prasādaḥ.* Ha elégedetté teszi a lelki tanítómestert, az ember automatikusan elégedetté teszi Kṛṣṇát is." (Ś.Bhāg. 4.28.52)

Ez a páratlan tulajdonságod tehát, ahogy másokat lelkesítesz, a legfőbb bizonyíték arra, hogy valamikor mi is sikeresek lehetünk, de csak általad következhet ez be. „Csak egy szent életű személy utasításainak kegyéből térhetünk vissza a Kṛṣṇa-tudathoz. Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura ezért így énekel: *sādhu-śāstra-guru-vākya, cittete kariyā aikya.* Ha szent életet szeretnénk élni, azaz ha vissza szeretnénk térni eredeti Kṛṣṇa-tudatunkhoz, akkor társulnunk kell a *sādhuval* (a szent életű emberrel), a *śāstrával* (a hiteles védikus irodalommal) és a *guruval* (a hiteles lelki tanítómesterrel). Ez a folyamat." (Ś.Bhāg. 4.26.12.)

Kérlek, hogy add meg nekem a lehetőséget, és foglalj le a szolgálatodban, hadd próbáljalak a magam tökéletlen módján elégedetté tenni. Az egyetlen esélyem az életben, hogy egyszer talán sikerülhet.

„Ha valaki képes arra, hogy megszerezze egy ilyen *guru* lótuszlábának porát, élete

sikeres lesz." (SB. 5.14.13.) „A *guru* ad lelki szemeket a tanítványnak, akinek ezért a lelki tanítómestert életről életre a mesterének kell tekintenie." (SB. 6.7.21)

Te vagy számomra a legtökéletesebb mester, kérlek, engedd, hogy szolgálhassalak, és segíthessem a missziódat, szerény képességeim szerint!

Méltatlan szolgád:
Śrī Viṣṇu dāsa

Śrīpati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy dicsőíthesselek kedvező megjelenési napodon!

A nemrég megrendezett Utazás 2010 kiállításon járva sok-sok tehetséges, művelt, gazdag emberrel lehetett találkozni az ott kiállító cégek és a vendégek között egyaránt. Meg is lepődtem, amikor ezek – a látszólag boldog életet élő emberek – közül sokan felkeresték a Krisna-völgyi pavilonunkat és a tanácsainkat kérték az élethez, egészséghez, boldogsághoz, lelki feltöltődéshez. Kérdésemre, hogy miért jöttek hozzánk az egyöntetű válasz az volt: azért mert maguk HITELESEK! Sokan közülük korábban már jártak Krisna-völgyben, voltak a Bhaktin tartott jóga oktatáson vagy részt vettek főzőtanfolyamaink valamelyikén. Úgy éreztem, hogy minden, amit

válaszként tudtam adni nekik azért volt megfelelő, mert szinte 100%-ban a leckéiden, podcastjeiden alapult.

A *Bhagavad-gītā* 2.8 magyarázatban Śrīla Prabhupāda a következőt írja: „... Akadémikus tudás, humanista műveltség, magas rang mind-mind hasznavehetetlenek az élet problémáinak megoldásában. Segítséget csakis egy olyan lelki tanítómester nyújthat, mint Kṛṣṇa. Ebből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy hiteles lelki tanítómester az, aki száz százalékosan Kṛṣṇa-tudatú, mert egyedül ő képes megoldani az élet problémáit..."

Tudom, kedves Guru Mahārāja, hogy te vagy ez a hiteles lelki tanítómester, aki teljes mértékben Kṛṣṇa-tudatúként felemeled a lelki értékek és az odaadó szolgálat síkjára még ennek az országnak az embereit is. Ezzel pedig hiteles és követhető megoldást kínálsz mindnyájunknak az élet problémáira.

Köszönöm szépen kedves Guru Mahārāja, hogy résztvehetek Śrī Śrī Rādhā-Śyāsundara e hiteles szolgálatában és imádkozom hozzád, hogy szívemben mindig a hála érzéseivel tudjalak szolgálni.

Köszönöm szépen a végtelen kegyedet!

Szolgád:
Śrīpati dāsa

Śucirāṇī devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,
Please accept my most humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine lotus feet.

It feels so hard to write this time, my heart is riddled with guilt,
gifts of time that I have squandered, my will is starting to wilt.
When will that day or hour be mine? A minute would suffice,
for me to understand the depth, of your selfless sacrifice.

You give to me, what you've received, the topmost sacred goal,
ungrateful hands extend from me, a most ignoble soul.
Your guidance is my saving grace, concise and to the point,
I aspire to follow it, to never disappoint.

Fearless in your preaching, you give the message straight,
no mincing words or ifs or buts, you're expert in debate.
Your reputation precedes you, everybody knows,
the motives that corrupt our hearts, you see through and expose.

Literature composed by you, delivers sacred truths,
painstakingly you write them, delving deep like a sleuth.
Of the highest standard, it delivers the topmost conclusion,
fortunately for all of us, you write them in profusion.

The vision you have manifest, your masters legacy,
has suitably been recognised, by the Cross of Hungary.
You take no credit of your own, in sacred steps you tread,
following your masters lead, his grace you aim to spread.

His Grace is always guiding you, supplying all you need,
faithfully you serve him, in word, thought and in deed.
Gravity and humility, are traits that you imbue,
service of the servant, is the path that you pursue.

In years to come I see so clear, the plan is all arranged,
you'll take this message everywhere, to deliver it unchanged.
Every town and village, will resound the holy name,
spreading the glories of the Lord, His name, form and fame.

I love you dearest Guru Mahārāja, that I'm not shy to say,
residing at your lotus feet, hoping never to stray away.
Foolish as I am though, I know this much is true,
I would be nowhere in this world, was it not for you.

I love you Guru Mahārāja.

Your insignificant servant,
Śucirāṇī devī dāsī

Sukumārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ahogy rajtad meditálok, sok-sok csodás személyes emlék jut eszembe, először is szeretném ezeket újra megköszönni!

Szeretett lelki tanítómesterem!

Most mikor írom neked ezt a felajánlást, Bombayban a Bhaktivedanta Hospitalban vagyunk. Pár nappal ezelőtt volt itt egy kedves találkozásom egy idősebb *mātājīval*. Röviden beszélgettünk és kérdezte, hogy megyünk Vṛndāvanába is a kezelés után, mire én mondtam neki, hogy Guru Mahārājám megnyilvánította otthon Vṛndāvanát. Eszembe se jutott, hogy máshol lenne Vṛndāvana, mint Krisna-völgyben. Miután elbúcsúztunk kicsit elgondolkodtam végtelen szerencsémen. Bár még sajnos nem tudom megfelelően értékelni, mégis köszönöm neked Rādhe-Śyāma, a *bhakták* és a szent helyek páratlan ajándékát, amit nyújtasz nekünk.

gurau goṣṭhe goṣṭhālayiṣu sujane bhū-sura-gaṇe
sva-mantre śrī-nāmni vraja-nava-yuva-dvandva-smaraṇe
sadā dambhaṁ hitvā kuru ratim apūrvām atitarāṁ
aye svāntar bhrātaś caṭubhir abhiyāce dhṛta-padaḥ

Óh elme! Megfogom a lábad, és édes szavakkal így könyörgök: Kérlek, dobd el minden büszkeségedet, és fejlessz ki intenzív, különleges szeretetet lelki tanítómesterem,

Vrajabhūmi, Vraja lakói, a *vaiṣṇavák,* a *brāhmaṇák,* a *gāyatrī-mantra,* a szent név és a transzcendentális menedék – azaz Vraja fiatal párja – iránt!

Drága Guru Mahārāja! Imádkozom hozzád, hogy egy nap, végtelen kegyedből kifejlődjön a szívemben az az intenzív különleges szeretet, hogy valódi felajánlást tudjak neked ajánlani

Köszönök szépen neked mindent!

Kérlek, tarts örökre lótuszlábad menedékében!

Szolgád:
Sukumārī devī dāsī

Sulalitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

A *vyāsa-pūjā* felajánlás megírásának alkalmából is szeretném megköszönni neked, hogy közel egy éve felelősséget vállaltál értem, és felavattál tanítványoddá. Lelki apámmá váltál, akinek én is felelősséggel tartozom úgy, hogy hűen betartom a neked tett fogadalmaimat és az általad hitelesen megnyilvánult utat követem, mely a szentírásainkon alapszik.

Néha úgy érzem, hogy nem vagyok jó tanítványod. Amikor elkövetek hibákat

mindig rád gondolok és magamban sokszor bocsánatot kérek tőled, hogy hátha még így is oltalmad alatt maradhatok.

Nehéz most itt lenni és újra és újra erőt meríteni a szent névből. Mindig csodálattal nézem Krisna-völgy szépségét és a *bhakták* tömegét, melyek a te Kṛṣṇa iránt érzett mérhetetlen szeretetedet mutatják. Rengeteget teszel azért, hogy amennyire lehet zökkenőmentesen tanuljunk meg újra az anyag nélkül élni és szolgálni Kṛṣṇát. Mielőtt szerzetes lettem csak ezt láttam és nagyon vágytam arra, hogy egy olyan csapathoz tartozzam, amely kűzd az emberi tudatlanság ellen, és a lelki energia elterjedésén fáradozik. Tiszta és jó. Azt gondoltam, ha nem is vagyunk tökéletesek akkor is a tisztulás a legfőbb vágyunk és az emberek segítése.

Aztán, amikor szerzetes lettem, naivságomból fel kellett, hogy ébredjek és látnom kellett azt, hogy *māyā* mindenütt ott van és ebben a csapatban is munkálkodik. Egymás iránti tisztelet hiánya, túlzott büszkeség, türelmetlenség, káromkodás, modortalan beszéd. Azt is be kell látnunk, hogy néha mi magunk vagyunk azok a hamis ego által irányítva, akik nem hogy segítik, hanem akadályozzák a prédikálást. Természetesen nem csak mások hibáival kellett szembesülnöm, hanem a saját gyengeségeimmel is, melyek miatt nem vagyok megfelelő, önzetlen szolgád, és ez által én is csak hátráltatom a prédikálást. Ez nagyon elszomorító, de segíthet abban, hogy ne akarjunk elveszni a felesleges kapcsolatokban, és arra buzdít, hogy ne ragaszkodjunk senkihez csak Kṛṣṇához. Ettől természetesen én még messze vagyok, de most legalább már tisztán látom, hogy szenvedésekkel teli ez a világ és a legfontosabb téged követni és odaadó szolgálatot végezni a prédikálás hangulatában.

A rossz tapasztalatok ellenére még mindig biztos vagyok benne, hogy a Kṛṣṇatudatos csapat a legjobb és van számos olyan *bhakta,* akitől érdemes tanulni és követni példájukat, illetve együttműködni velük.

Remélem, hogy egyszer jó tanítványod leszek és egyszer már nem fogok csalódást sem okozni neked!

Szolgád:
Sulalitā devī dāsī

Sundara-rūpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjā napodon szeretném megköszönni neked, hogy kegyesen elfogadod jelentéktelen, hibákkal teli szolgálatomat, s lelkesítesz bennünket, hogy menjünk a végső cél felé, azaz a lelki világ felé, mert csak ott leljük meg a tökéletes boldogságot, amire vágyunk.

Transzcendentálisan *bhajanádba* merülsz, feltárod Rādhe-Śyāma kedvteléseinek színhelyét nálunk, Vraja-dhāmában, könyveiden keresztül elmagyarázod, hogy milyen lépésekkel haladjunk, de néha, kötelességből és szeretetből, egyengetned kell a mi lelki életünket is. De miközben a mi problémánkkal foglalkozol, már csak attól is lelki erőt, lelkesedést kapunk, ha a közeledben vagyunk. Ez azért van, mert teljesen elmerülsz a lelki energiában, s így az anyagi energia még a közeledbe se tud férkőzni. Mint ahogy a *Vissza Istenhez* magazin minden számára felírjuk: „Isten a világosság. A tudatlanság sötétség. Ahol Isten jelen van, ott nem lehet tudatlanság."

Értjük, hogy tökéletes személy vagy, látjuk, hogyan foglalod le magad száz százalékban Kṛṣṇa, a lelki tanítómestered és a *bhakták* szolgálatában, mutatván számunkra a „működő" utat hazafelé.

Szeretném még megköszönni a podcast-jaidat, melyet már – ha jól emlékszem – több, mint három éve minden nap csinálsz. Ki tud ilyen kötelességtudó lenni? Csodálattal tölt el komolyságod. Ez szeretet. *Ānukūlyasya saṅkalpaḥ prātikūlyasya varjanam.* Elfogadsz minden kedvező dolgot Kṛṣṇa szolgálatához, és teljesen elutasítassz mindent, ami nem kedvező ahhoz.

Köszönök neked mindent, amit tőled és a magyar *yātrātól* kaptam, amit te vezetsz, inspirálsz.

Minden úgynevezett ok, vagy vágy, ami eltér a Kṛṣṇa-tudat végézésétől csak ostobaság és minden kötelességet mellőz. Kérlek, bocsásd meg, hogy újra és újra elmerülök ebbe az ostobaságba, s kérlek, továbbra is foglalj le felbecsülhetetlen szolgálatodban, Kṛṣṇa szolgálatában.

Jelentéktelen szolgád:
Sundara-rūpa dāsa

Sundarānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. On this most auspicious occasion, please accept my most heartfelt thanks, love and appreciation.

You are my life and soul Guru Mahārāja, you inspire me so much to keep trying to advance in Kṛṣṇa consciousness. I love your podcasts, pictures, adventures, books, projects, disciples and your cutting edge vision on forming the society of ISKCON.

I roll in the dust of the devotees who are fortunate to share so much in your association. What blessed activities they must have done to be graced with your company.

I love your beautiful deities, their exquisite outfits and jewelry. Everything about you Guru Mahārāja I love.

You are everything and more than I could imagine a spiritual master to be.

Thanks to all the devotees and disciples who co-operate together to bring your wonderful life into the public arena. I fall at their feet.

Thanks for offering me your shelter and guidance, I pray that I can somehow or other be instrumental in assisting your great mission to serve Śrīla Prabhupāda.

I am deeply grateful and appreciative to you Guru Mahārāja, please bless me so I can be fortunate to keep on trying to progress in Kṛṣṇa consciousness.

Thank you for all your kindness and benevolence and for sharing so much with all the devotees.

Begging to remain a speck of dust at your lotus feet,

your loving disciple,
Sundarānanda dāsa

Susīlā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mikor még gyerek voltam, sokat gondolkodtam az életről. Ki vagyok valójában, honnan jövök, hová tartok. Úgy 11 éves lehettem, amikor a szüleim könyvespolcán találtam egy könyvet, aminek a borítóján két ajtó volt. Az egyiken egy öregember ment be, a másikon egy kisgyermek jött ki. Sokáig nézegettem a képet, mert valahogy éreztem benne a választ a kérdéseimre. Aztán elolvastam a könyvet, és nagyon szépnek találtam a történeteket. Rá tíz évre megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, ahol aztán feltárult előttem a Magyarázat, a Tudás. Mikor ismét a kezembe került a *Visszatérés* című könyv, elmosolyodtam. Azóta is sokat gondolok erre. Mindenki visszatér valahova. Vagy az anyagi világba, egy új testbe, vagy igazi otthonába, a lelki világba.

Én úgy érzem, máris visszatértem. Hogy gyakorlatilag hová, teljesen mindegy, hiszen megtaláltalak téged, aki kegyesen a tanítványoddá fogadtál. Hazaértem. Bár vannak még anyagi vágyaim, tiszta szívvel törekszem arra, hogy a *bhakták* és Rādhe-Śyāma szolgálatával elégedetté tegyelek téged.

Köszönöm mindazt az erőfeszítést, amit értünk teszel, és azt a szép példát, ahogyan mutatod nekünk az utat Rādhe-Śyāma szívéhez. Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek!

Minden dicsőséget neked, kedves Guru Mahārāja!

Egy kis szolgád:
Susīlā devī dāsī

Svāhā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

yāre dekha, tāre kaha 'kṛṣṇa'-upadeśa
āmāra ājñāya guru hañā tāra' ei deśa

„Mindenkit taníts arra, hogy kövesse az Úr Śrī Kṛṣṇa utasításait, amelyek a *Bhagavad-gītāban* és a *Śrīmad-Bhāgavatamban* állnak! Légy így lelki tanítómester, s próbálj meg mindenkit felszabadítani ezen a vidéken!"

Amikor Kṛṣṇa megjelent, mint Śrī Caitanya Mahāprabhu, arra utasított mindenkit, hogy vállalják fel a *Bhagavad-gītā* tudományának terjesztését szerte a világon. Voltak próbálkozások, de ezek sikertelennek bizonyultak, mert eltorzították az igazi tudást és kompromisszumot kötöttek a világi tudással. Śrīla Prabhupāda azért kezdte el terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat, hogy torzítás nélkül átadja ezt a tudást. Akik olvassák a *Bhagavad-gītāt* úgy, ahogy van, azok abban az áldásban részesülnek, hogy felébredhet bennük a Kṛṣṇa-tudat, s az Úr *bhaktáivá* válhatnak. Ez az egész világnak a hasznára válik, de a lelkiismeretlen vezetők az embereket tudatlanságban akarják tartani, hogy a Legfelsőbbről szóló tudás feledésbe merüljön. Az emberi élet célja Isten megvalósítása kell hogy legyen, azonban a materialista civilizáció olyan mélyre süllyedt, hogy csak a külsődleges dolgokkal foglalkozik. Így térnek el az emberi kötelességektől.

Szeretett lelki tanítómesterem! Amikor Śrīla Prabhupāda elkezdte terjeszteni a Legfelsőbbről szóló tudást, *guruja* utasítását követte és nyomdokaiba járva te most folytatod megkezdett munkáját. Nagy öröm volt számomra, amikor megtudtam, hogy magas rangú állami kitüntetésben részesültél. Olyan személyek adták ezt, akik nem *bhaktái* az Úrnak, ám ezzel elismerték lelki munkásságodat. Minden ember lelki felemelkedésén fáradozol, és ügyesen ráveszel minket az odaadó szolgálat végzésére. A megfelelő utat mutatod meg, hogy az Úr lótuszlábának hajóját elfogadva átkelhessünk a tudatlanság óceánján. S ha valaki szigorúan követi ezt az utat, az Úr kegyéből végül eléri majd célját.

Kívánom, hogy sok-sok évig legyen lehetőséged a szent név terjesztésére – remélem egyezik Kṛṣṇa tervével –, és jelentéktelen szolgádként segítségedre lehetek benne.

Alázatos szolgád:
Svāhā devī dāsī

Śveta-mañjarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatoma! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, kívánom neked, hogy az Úr Kṛṣṇa szórja rád kegyét és még sokáig éltessen megjelenésed napjának alkalmából.

Teljes szívemből kívánom, hogy az Úr minden kedvező elrendezést megadjon ahhoz, hogy tovább folytasd Śrīla Prabhupāda álmának megvalósítását.

Leborulok előtted és hálámat fejezem ki, azért amit eddig véghezvittél és adtál nekünk.

Lenyűgöz, ahogy elszántsággal és magabiztos céltudatossággal tekintesz előre az úton.

Írhatnék most nagy szavakat és hosszú mondatokat, de bármennyire is keresem az érzéseimet kifejező szavakat, egyik sem tudja tükrözni azt. Szeretném az érzéseimet inkább a szolgálatomon keresztül kifejezni. Remélem, hogy sikerül egy kicsit is elégedetté tennem a *bhaktákat* és téged.

Kegyednek köszönhetően számos külföldi *bhaktával* kerülök kapcsolatba és sokszor elámulok azon, mekkora áhítattal beszélnek rólad és Krisna-völgyről. Távoli országokba is számtalan csodálója van munkásságodnak és a magyar *bhakták* teljesítményének. Pedig mi csak próbáljuk követni az utasításaidat. Szerencsés vagyok, hogy ehhez a közösséghez és hozzád tartozhatom.

Most is köszönettel tartozom, amiért álmaimban rendszeresen meglátogatsz, függetlenül attól, hogy fizikálisan hol kisebb, hol nagyobb távolság választ el tőled.

Jó egészséget, erőt és sok új szorgalmas, odaadó *bhaktát* kívánok neked vágyaid megvalósításához!

Igyekvő szolgád:
Śveta-mañjarī devī dāsī

Śyāma-pyārī devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sokat gondolkodtam, hogyan dicsőíthetnélek a legmegfelelőbb módon, de képesítetlenségemnek, és mert nem vagyok a szavak embere, egyszerűen csak köszönetet szeretnék mondani neked.

Mielőtt csatlakoztam a mozgalomhoz, nagyon sivár, értéktelen, céltalan életet éltem.

nīca jāti, nīca-saṅgī, patita adhama
kuviṣaya-kūpe paḍi' goṅāinu janama!

„Alacsonyrendű családban születtem, és társaim mind alacsonyrendű emberek. Én magam elesett vagyok, és a leghitványabb mindenki közül. Egész életemet a bűnös materializmus kútjába zuhanva töltöttem."

Mikor elkezdtem gyakorolni a lelki életet, éreztem, hogy megmenekülhetek a boldogtalanság elől. Most már tudom, hogy mindezt a te eltökélt Kṛṣṇa-tudatodnak, és szorgalmas példamutató tiszta odaadásodnak köszönhetem. Mára egy szeretettel teli, boldog, harmonikus életet élhetek Vraja-dhāmában.

Nagyon nagyon hálás vagyok, hogy megteremtettél itt minden jó körülményt, ahol egy különleges élmény a Kṛṣṇa-tudatot élni, és a lelki életet gyakorolni.

kṛpā kari' yadi more kariyācha uddhāra
āpana-kṛpāte kaha ‚kartavya' āmāra

„Indokolatlan kegyedből megszabadítottál a materialista úttól. Most arra kérlek, add újra indokolatlan kegyed, és mondd meg nekem, mi a kötelességem!"

Mindig azért imádkozom, hogy elmélyítsem a ragaszkodásomat a *bhakták,* és Rādhe-Śyāma felé, és hogy majd egy szép napon feltudjam ajánlani tiszta szeretettel, minden anyagi szennyeződéstől megtisztított szívemet Rādhā-Śyāmasundara szolgálatába.

Szolgád:
Śyāma-pyārī devī dāsī

Śyāmā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupada.

It seems years are going faster and faster in my Kṛṣṇa consciousness and now I have been here for almost twenty years. During this time I saw many things which indicates that you have a strong desire to serve Śrīla Prabhupāda's mission. You achieved so much that can be expressed in numbers and different other parameters. But today I do not want to appreciate you based on those.

Your acts and words are like a vast field where grasses, flowers and a few big trees grow. Every disciple will find something to praise. Most of them will write about the big trees because they are so visible. Some of them will notice the colorful, fragrant

flowers and a few of them will lean down to the simple grasses on the field of your activities and speech.

However, I would like to write about something that only I noticed because it was intended for me. It was a little dew drop on the tip of one of the grasses and when the morning sunshine hit it it seemed to be so glittery like a tiny diamond.

It happened on the summer of 2007 that Urmilā mātājī visited New Vraja-dhāma. Once I translated her class in the temple room and you sat opposite to me behind the devotees on a chair at the door. It was difficult for me to understand what she was saying when she turned away her head watching Rādhe-Śyāma on the altar because I was at the other side of her. And she more and more frequently turned away her head. It was bothering for her when I got stuck but she did not realise why it was happening.

To my surprise you suddenly told to Urmilā mātājī not to turn away her head from me because then I could not understand her. Hearing your words I felt relieved and protected. Thank you, Guru Mahārāja. And the translation went on smoothly after that. I would like to always remember our relationship like this that I serve you and you give your shelter to me.

It was the little dew drop on the vast field that I found more beautiful then the big trees and the colorful, fragrant flowers.

Your servant,
Śyāmā devī dāsī

Śyāma-dulālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget *vyāsa-pūjā* ünnepségednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„Uram! Az olyan *bhakták,* mint amilyen Te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek! Mivel a szívedben hordod az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, minden helyet zarándokhellyé változtatsz." (Ś.Bhāg. 1.13.10.)

Kedves Guru Mahārāja, ez a leírás nagyon illik rád, hiszen kinyilvánítasz minden kedvező dolgot Rādhe-Śyāmával kapcsolatban. Ezeket a szívedben rejted és kegyesen odaadod azoknak a *bhaktáknak,* akik mohó vágyat éreznek rá. Rādhe-Śyāma formája, tulajdonságai, kedvtelései és most a szent *dhāmát* is odaadod nekünk, hogy halljunk, emlékezzünk róluk.

„Az Istenség Személyisége mindig tiszta *bhaktáival* van, cserébe tiszta szolgálatukért, amelyben nyoma sincs gyümölcsöző tetteknek vagy a lehetetlen spekulációnak. Ezek a *bhakták* az Úr tényleges szolgálatában élnek, legfőképpen a hallás és vibrálás folyamata révén. A tiszta *bhakták* a hiteles forrásokra hallgatnak, s az Úr dicsőségéről beszélnek, énekelnek és írnak."

Śrīla Prabhupāda magyarázata ehhez a vershez leírja egy hiteles személy, egy tiszta *bhakta* tulajdonságait, tetteit, gondolkodását. Saját példáddal megmutatod, mit kell tenni. Köszönöm, hogy egy ilyen személyt követhetek. Köszönöm szépen a szolgálatot; a *bhakták* társaságát, akik segítik a lelki életemet; azt, hogy hallhatok az odaadó szolgálat folyamatáról és Rādhe-Śyāma kedvteléseiről, és köszönöm a könyveket, amiket odaadásod tölt meg.

Kérlek, bocsásd meg ostoba próbálkozásaimat, ha rosszul csinálok dolgokat és a sértéseket, amiket elkövettem.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī devī dāsī

Śyāmajiu dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Rādhārādya prabhu mesélte, hogy a GBC gyűlésen az ISCKON vezetői milyen szépen, és milyen sok jót mondtak rólad, illetve Krisna-völgyről. Akkor értettem meg, hogy amit én természetes jólétnek, és szépségnek veszek itt körülöttünk, az menynyire nem az. Śrīla Prabhupāda kérte, hogy hozzanak létre farmokat és ott működjön a *varṇāśrama-dharma,* de ma ez nagyon kevés helyen van így. De te nagyon-nagyon komolyan vetted ezt az utasítást, és megálmodtad, létrehoztad Vṛndāvanát Indián kívül. Azért hogy ma, Európában egy ilyen hely létezik, örökké hálásak kell legyünk neked. A hálánkat pedig úgy kell kimutassuk, ahogy az neked a legjobb. Ha te azt szeretnéd, hogy kövessük Gaura-śakti prabhut, hogy te „visszavonulhass" Rādhe-Śyāma csodálatos kedvteléseinek megnyilvánításába, akkor azt kell tennünk.

Gondolom ez a visszavonulás is hasonló lesz, mint Śrīla Prabhupādáé. Te sem tudod levenni a figyelmed, a kezed a gyermekeidről. De a „visszavonulásodból" megint csak mi profitálunk, hiszen egyre inkább megnyilvánítod itt nekünk a lelki világot. Amikor már úgy gondolom, hogy nem lehet többet kapni, akkor még és még árad felénk a nektár rajtad keresztül Rādhe-Śyāmától.

Csodálatos és követendő példát mutatsz számomra, hogy hogyan lehet minden lépéssel, mozdulattal, szóval inspirálni mást a lelki életre, hogy hogyan lehet mindig, minden körülmények között Rādhe-Śyāma kegyét látni és adni másoknak.

Köszönöm, hogy itt lehetek, hogy szolgálhatlak, hogy tanítasz, hogy amiket eddig csak olvastam a szent írásokban, azokat valósággá teszed.

Törekvő szolgád:
Śyāmajiu dāsī

Śyāmasundara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez évi *vyāsa-pūjā* ünnepségeden Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura *Gurv-aṣṭakájának* magyar fordításával szeretnélek köszönteni.

Nyolc versszak a lelki tanítóhoz

Áldásod úgy záporozik szívünkre, s
csitítja létünk tüze tombolását,
miként a felhő veti földre kincsét.
Hódolva hullok saruid porába.

Dalolsz az Úr szent neve ünnepén, míg
dobolsz vagy ujjongva, pörögve táncolsz,
remegsz, s a könny hull szerető szemedből.
Hódolva hullok saruid porába.

Díszíted és temploma tisztaságát
óvod, ha szolgálod az Úr alakját,
majd minket is kérsz: ugyanígy imádjuk.
Hódolva hullok saruid porába.

Négyféle étellel örülsz az Úrnak, s
ujjong a szíved, ha a hívek esznek.
Mi megmaradt, önmagad ízleled meg.
Hódolva hullok saruid porába.

Srí Rádhiká s Mádhava sok szerelmes
játéka, szent jelleme és alakja

sóvár szívedben nevük által él. Most
hódolva hullok saruid porába.

Kegyes királynőnk, s Hari sok kalandját
értőn segíti Vradzsa száz leánya.
Szolgálod őket, kik ezért szeretnek.
Hódolva hullok saruid porába.

Úgy kell imádnunk, ahogyan Harit csak –
így szól a bölcs és ugyanígy az írás.
Szent vagy, s az Úrnak különös kegyeltje.
Hódolva hullok saruid porába.

Áldásod áld csak meg az Úr kegyével,
Mester, mi híján hogyan is haladnánk?
Naponta háromszor imámba zárlak, s
hódolva hullok saruid porába.

Kik pirkadatkor soraim dalolják
– áldott tanítójukat úgy dicsérik –,
haláluk órája ha újra eljő,
szolgái lesznek Vradzsa szent Urának.

Örök szolgád:
Śyāmasundara dāsa

Śyāmasundarī devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben nagyon sokat köszönhetek neked. Rendet raktál a fejemben, kidobáltad a felesleges gondolatokat, és most végre újra van hely benne Kṛṣṇának és a lelki tanítómesteremnek.

Olyan ez az év, mintha mindent újra kezdenék, újra építenék az elejétől kezdve. Mégsem elkeserítő, hanem végtelenül lelkesítő, hiszen talán az előző hibák kimaradnak az új templomból, ami Rādhe-Śyāmának készül a szívemben.

Köszönöm szépen ezt az új kezdetet, nagyon örülök, hogy részesülhetek a kegyedben, a társulásodban.

Szolgád:
Śyāmasundarī devī dāsī

Bhakta Szabó Csaba

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON-guruknak! Minden dicsőséget neked!

Nem régen találtam meg az 1996. évben összeállított *vyāsa-pūjā* könyvet, amelyet fellapozva a belső címoldalán ez állt: A legáldottabb nap – 1996. szeptember 7. Śrī Vyāsa-pūjā. Szeretett lelki tanítómesterünk Ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezetének avató lelki tanítómestere megjelenési napja alkalmából.

Miközben tanítványaid felajánlásait olvastam, rájöttem arra, hogy még arra sem vagyok méltó, hogy dicsőítselek, hiszen abban az erőfeszítésben, amit te a magyar közösségért tettél, jómagam nem sok szolgálattal segítettem. Így csupán csak köszönetemet tudom kifejezni. Köszönöm, hogy megnyilvánítottad a Krisna-völgyet, s azt, hogy bepillantást engedsz nekünk az itt zajló örök kedvtelésekbe. Mindazt a kegyet, hogy még egy ilyen szerencsétlen jellem is részesülhet Rādhā-Śyāmasundara és Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga áldásos *darśanájában.* Köszönet a csodálatos könyveidért, és azért, hogy az ünnepek alkalmából joghurt csatázhatunk, holizhatunk, vagy éppen a *Giri-pūjeyát* énekelve veled együtt mi is részt vehetünk ezekben a kedvtelésekben.

Szégyellem magamat lustaságomért és ostobaságomért, mert képtelen vagyok felismerni, hogyan tudnám parányi részben segíteni mindazt, amit folyamatosan teszel Śrīla Prabhupāda vágyának kiteljesedéséért és az ilyen elesett lelkek megmentéséért, mint amilyen én is vagyok!

Látod, nagy ostobaságomban, még mindig azt várom, hogy megtörjön a büszkeségem, és a szavakat keresem, mivel dicsőíthetnélek, pedig csak azt kellene kérdeznem tőled és minden *vaiṣṇavától:* Mivel szolgálhatlak?! Igyekszem ezt minél többször megtenni ezután, azzal a reménnyel szívemben, hogy kegyesen elfogadjátok tökéletlen törekvésemet.

Őszinte szeretettel és tisztelettel, szolgád: Bhakta Szabó Csaba

Bhaktin Szántó Eszter

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy nagyon kedves tanítványod egy nap azt mondta, hogy az életünket neked adni nagyon édes dolog. Ez az őszinte, szeretetteljes mondat annyira megható volt számomra, hogy ugyan sem méltó, sem képesített nem vagyok rá, mégis szeretném megpróbálni kifejezni hálámat és tiszteletemet csodálatos személyednek és csak arra kérlek, próbáld elfogadni valahogy.

Igazából nem merem elhinni, hogy egyszer tényleg megértem: azt, hogy lehetőséget kaptam a szent név éneklésére, a *bhakták* társaságára, Gaura-Nitāi szolgálatára, arra, hogy szent helyen, menedékben éljek, mind neked köszönhetem.

Mert te voltál, aki eljöttél ide Magyarországra, vállaltál rengeteg nehézséget, aggodalmat, és végtelen együttérzéseddel ilyen csodálatos lehetőséget teremtettél sok-sok eltévedt kis léleknek a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására.

Nagyon elesett vagyok ahhoz, hogy megértsem és értékeljem teljesen indokolatlan szerencsémet, amit egy tiszta *bhakta* társasága jelent, de sok nagyszerű *bhakta* kegyéből próbálok megfelelő alázattal és tisztelettel gondolni rád.

Ők mindig nagy szeretettel, odaadással beszélnek rólad és arról, amire tanítod őket, féltő gondoskodással igyekeznek mindig a kedvedben járni, követni az utasításaidat és mindent pontosan, szépen, úgy csinálni, ahogy kéred és nincs olyan nehézség, amin ne tudnának segíteni egy tőled idézett gondolattal, mert te mindig ott vagy a gondolataikban, a cselekedeteikben, a motivációjukban és a szívükben is.

Bár az én szívem tényleg nagyon piszkos, mégis a te könyörületességednek és a sok-sok maratoni sms-ben írt megnyugtató és biztató szavaidnak köszönhetően valahogy oszthatom Śrīla Prabhupāda könyveit és önző vágyaim, büszkeségem és odaadásom hiányának ellenére szolgálhatom Gaura-Nitāit, amiért nem tudok elégszer köszönetet mondani neked. A kis füzetek mindig ott vannak nálam és így kicsit olyan, mintha személyesen ott lennél mellettem és bátorítanál, mikor félek és kilátástalannak tűnik a helyzet.

És most itt vagyok és nem értem, nem értem, hogy te, aki ott élsz a lelki világban, saját magaddal, kényelmeddel egyáltalán nem törődve eljössz ide értünk, reményvesztett és elesett lelkekért, fáradhatatlanul dolgozol, vállalva minden nehézséget és csak segítesz és bátorítasz, fogod a kezünk és mindig csak felsegítesz újra és újra, mikor elbukunk és megbocsátasz, türelmes és végtelenül kedves vagy és mindig mosolyogsz.

Mit adhatnék én neked, kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja? Nem vagyok jó semmire és csak kérni tudok tőled, mert nagyon gyenge vagyok, hogy segíts, hogy egyszer majd igazán őszinte, végtelen szeretettel, odaadással, hálával és alázattal tudjak leborulni lótuszlábaidhoz és egyetlen vágyam legyen megingathatatlan hittel és alázattal szolgálni, szolgálni, mindig csak szolgálni téged és az Úr Caitanya misszióját.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Szántó Eszter

Bhaktin Szegedi Anita

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

A legfontosabb pillanatokban mindig cserbenhagynak a szavak, de ha én lennék a legkiválóbb költő, akkor sem tudnám megközelíteni a *bhakták* odaadását, ahogyan téged dicsőítenek. Hiszen nem vagyok rá méltó, és nincs olyan lelki látásom sem, amivel ezt megtehetném. Mégis ezúton szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjek minden csodát, amit a te kegyedből élhettem át. Azt hallottam, a Kṛṣṇa-tudat olyan, mint egy ékszer, amivel fel tudjuk magunkat ékesíteni, és adni belőle másoknak is. Ez az ékszer csak a te kegyedből válik láthatóvá. Ez az ékszer ott van elrejtve a szívünk mélyén, és felcsillan a *bhakták* fénylő lótuszszemében, amikor követnek téged, és elméjük elmerül az odaadó szolgálatban. Ebben a pillantásban az egész lelki világ benne van, és az élet tökéletessége. Néma kérés, amitől bármelyik elesett, szenvedő lélek képes hátat fordítani a hamis örömökkel kecsegtető anyagi világnak, és bizalommal követni az ígéretét. Meghódolni Kṛṣṇának. Ez a tekintet kivezet ebből a halálóceánból, és megóv minden anyagi gyötrelemtől. Maga az örök élet, a tudás, és a tiszta vegyítetlen szeretet kiapadhatatlan forrása. Ez a tekintet a terméketlen barbárok lakta porfészekből is örökké virágzó lelki társadalmat hozott létre. És ez a tekintet az, amit minden *bhakta* lát, amikor a szemedbe néz. Ennek

felismerése is a te kegyed, ami olyan erős, hogy még a legszerencsétlenebb, legelesettebb ember sorsát is megfordítja, akár az én esetemben.

Kérlek, add a kegyed, hogy mindig úgy lássak, ahogy te szeretnéd, és mindig szolgálhassam a *bhakták* lótuszlábát.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Szegedi Anita

Bhaktin Szoroka Eszter

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Szeretném megköszönni neked
Mindent amit tőled kaptam
Köszönöm, hogy adtad indokolatlan kegyed
az egyetlen dolgot minek értéke van a világban

Elhoztad nekünk Kṛṣṇát
Magát a Legfelsőbb Urat
Adtad *bhaktáinak* társulását
a legfelsőbb utat

Kṛṣṇa szent nevét
Minden személyes érdektől mentesen
A világ legdrágább kincsét
Osztottad szét ingyen

Jövőm már nem a pokoli lét
Mert elhoztad a legfelsőbb célt
Hogy tudnám ezt visszafizetni?
Tízezer élet alatt se lehet vissza adni

Szeretném megköszönni neked
Mindent amit tőled kaptam
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom
lótuszlábaid áldást hozó porában

Szolgád:
Bhaktin Szoroka Eszter

Tāladhvaja dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

Időtlen idők óta szenvedünk, mint feltételekhez kötött élőlények, megszületve a különféle fajokban, a rabság számtalan változatában, gyümölcsöző tetteink és azok visszahatásai szerint.

Gondoskodó utasításaid révén megkaphattuk a *bhakti-yoga* magját, és egyedül minden ok nélküli isteni kegyedből szabadulhatunk ki ebből a soha véget nem érő fogságból és érhetünk el fejlődést. Kedves Guru Mahārāja, indokolatlanul kegyesen megtanítasz minket az odaadó szolgálat elsődleges fontosságára és arra, hogy miként végezhetünk transzcendentális szerető szolgálatot Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának, bármiféle haszon nélkül. Köszönjük szépen, hogy szeretett lelki tanítómesterünkként fokozatosan segítesz minket a Legfelsőbb Úr, Śrī Kṛṣṇa szent nevének, tulajdonságainak, formájának megértésében.

Neked köszönhetjük azt is, hogy lehetővé vált itt, a Kali-yuga reménytelen sötétségében nap mind nap megcsodálni és szolgálni Śrī Śrī Rādhe-Śyāma gazdagon felékesített és szépen felöltöztetett lenyűgöző *mūrtiját,* amely pótolhatatlan, semmihez sem fogható lelki inspirációt nyújt, és természetes módon tölti el nyugati paradigmákkal átitatott világi elménket. Az Úr vágya és akarata a tanítványi láncolaton keresztül száll alá, így lelki életünkben biztosított kiváló utasításaid követése elháríthat minden akadályt, és végül elérhetjük a legfelsőbb rendű célt. Tökéletes vezetésed által még a legalacsonyabb származású, legbűnösebb ember is az odaadó élet legmagasabb szintjére emelkedhet. Kedves lelki tanítómesterünk, mint a Legfelsőbb Úr megnyilvánult képviselője, megjelentél ezen a rendkívül áldásos napon, és kegyesen eljöttél hozzánk, elesett lelkekhez, hogy haza vigyél minket örök otthonunkba.

Az illuzórikus energia mindenkit tévútra vezethet és bárki könnyedén megfeledkezhet a legfontosabb kötelességéről, a Kṛṣṇa-tudatról. Annyira csodálatra méltó az, hogy az Úr igaz, szent és tiszta *bhaktájaként* mindig az a legfőbb vágyad, és azon

fáradozol, hogy felemeld a közönséges embereket akik hozzád fordultak menedékért, valamint az, hogy minden feledékeny ember szívében felébredjen a Kṛṣṇa iránti szeretet. Kedves Guru Mahārāja, kétségtelenül és teljességgel nyilvánvalóan a Legfelsőbb Személy kegyének megnyilvánulása vagy. Isteni megjelenésed évfordulója alkalmából kérlek alázatosan, hogy fogadd nagy szeretettel ezt a szerény felajánlást. Ezúton is szeretném kifejezni hálámat, valamint megköszönni, hogy ilyen egyedülálló módon gondoskodsz rólunk, és felelősséget vállalva megszabadítod elesett védenceidet az anyagi lét örökké rettegéssel és aggodalmakkal teli világától. Mindezek mellet pedig nagyon köszönjük ezt a páratlan lehetőséget, hogy itt élhetünk a szent Új Vrajadhāmában és azt, hogy a *bhakták* társaságában végezhetjük napi szolgálatainkat és énekelhetjük a szent nevet. Hare Kṛṣṇa.

Örök szolgád:
Tāladhvaja dāsa

Tamāla-varṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhpādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Ahogy a folyó partjához értem, leborultam, vizet szórtam a fejemre és a számba. Közben megláttam a holdat a Yamunā tiszta tükrében. A nap még nem ment le, de

a hold már fent volt, így mindkettőben gyönyörködhettem egyszerre. Külön sem nagyon vettem észre őket, nemhogy így egyszerre. Eszembe jutott, hogy nemrég beszélgettem egy külföldről jött barátommal, és említette, hogy amikor Londonban lakott, sohasem látta a csillagokat, itt jött rá, hogy milyen szép az ég éjszaka.

Tovább mentem a folyó partján, siettem, hogy a nap utolsó sugarait látva elmondhassam a Gāyatrī imáimat. Nemsokára megérkeztem Janmasthānához, leborultam, és arccal nyugat felé fordulva némán vibráltam a *mantrákat.* Előttem a nap lemenő sugarai, hátam mögött tehenek legelésznek békésen, tiszta, hűvös szellő lengedez, a faluból pávák rikoltozása hallatszik. Ideális körülmények a meditációhoz. És nem Indiában vagyok. De mégis a víz, amit a fejemre locsoltam a Yamunā szent vize, a por, amit a lábam felvert és most a testemet fedi, Vṛndāvana pora. Mi ez ha nem valami csoda?

Szép szent helyek, csodálatos pavilonok és erdők mellett haladok el, és azon gondolkozom, hogy mi lehet az oka annak, hogy itt élhetek. A jó szerencsém, a karmám, vagy előző életem jámbor tettei?

Eszembe jutott, hogy egyszer, amikor beszélgettünk és én dicsőítettem Gaura Naṭarāját, te azt mondtad, hogy Caitanya Mahāprabhu kegye miatt lakhatok itt, mert így jutalmaz, amiért sok könyvet kiosztattam a múltban. Ez nagyon lelkesítő, de én arra gondoltam, hogy ez főleg a te kegyed. Hiszen a te szíved óceánjából nyilvánult meg itt minden.

Az egyik iskolai évnyitó ünnepségen elmesélted, hogy Śrīla Prabhupāda mondta, hogy gyertek és éljetek Vṛndāvanában. Te elhoztad nekünk Vṛndāvanát és kinyitottad előttünk a kapuit.

Én csak szíved e hatalmas óceánjának egyetlen cseppjére szomjazom, ami megadja nekem a kegyet, hogy életem végéig Krisna-völgyben élhessek.

Szeretnék örök szolgád lenni, és szeretnélek elégedetté tenni téged. Minden dicsőséget neked ezen a kedvező napon! Köszönet neked mindenért!

Hare Kṛṣṇa!

Ostoba elesett szolgád:
Tamāla-varṇa dāsa

Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to you on this auspicious day and all glories to Śrīla Prabhupāda.

Your glories are unlimited. I am very happy that I now have the opportunity to meditate on some of them and to try to describe them. I am a living example of your mercy – a lost, troubled soul brought back to the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara by your kindness.

New Vraja-dhāma

You said recently that when you came here there was nothing – not even any trees. Now, I would say, this is the most successful Kṛṣṇa conscious society in the world. Hungary is not the first country that springs to mind when one thinks of preaching Kṛṣṇa consciousness; it is the least religious country in Europe, and the one that watches the most TV (just behind the United States), but now Vṛndāvana has manifested, and in what a spectacular way! New Vraja-dhāma is world famous

in ISKCON as one of the most acclaimed farming communities. Here there is self sufficient farming, a growing *gurukula* and fully functioning *gośālā,* beautiful festivals, gorgeous deity worship, thousands of visitors annually – everything that Śrīla Prabhupāda wanted. In fact, many devotees come here from around the world to learn how to establish farm communities in their own countries, and now we are also sending devotees around the world to preach and to start new communities.

The future of New Vraja-dhāma is also bright as many new devotees are arriving – ISKCON's third generation. Now we have many toddlers and babies crawling around New Vraja-dhāma, taking up where they left off in their previous lives.

Not only is New Vraja-dhāma inspiring devotees, but also non-devotees. Re-packaged as 'Eco-Valley' it is showing people how to live a natural, healthy and environmentally friendly life – impressing many academics who have studied eco-friendly living, but not seen it lived.

But the most amazing thing about New Vraja-dhāma is not its external successes, but its heart – Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. This is Their eternal abode, where They take pleasure in performing Their many wonderful pastimes. Daily herding the cows, meeting together, singing and dancing at night, this is where the Divine Couple have advented. Due to your love for Them you are fulfilling Their greatest desire – to bring many lost souls back to Their lotus feet, and the souls that are being brought back you are training *how* to love Them – to such an extent that devotees here are even dedicating the next 1000 years to serving their Lordships.

This is just a drop of the nectar which are your illustrious achievements on behalf of Śrīla Prabhupāda. I have not even spoken about your books, the rest of the Hungarian *yātrā,* your followers around the world listening attentively to your podcasts, and your achievements in the UK.

I find myself an insignificant straw at your lotus feet. You are everything to me Guru Mahārāja. I thank you for your tolerance and your love. I pray that I can understand more of your qualities and that I can eternally serve and thus associate with you. You have given me an inkling into what life is about. Please continue to support and guide me as your fully dependent spiritual son. Although I am most fallen, I pray that one day my innermost desire will be fulfilled, and I will be able to eternally serve you and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasunadara in their eternal spiritual abode.

Your humble servant,
Taruṇa-Kṛṣṇa dāsa

Tīrtha-mayi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden évben hatalmas kihívás előtt állok, amikor a *vyāsa-pūjā* felajánlás következik. Ez a legkedvezőbb időpont arra, hogy nyíltan kifejezzük szeretetünket feléd, mégis tehetetlenül állok.

Nem vagyok a szavak embere, inkább arra törekszem, hogy méltó legyek a

tanítványodnak nevezni magamat és a szolgálaton keresztül kifejezzem az irántad való elkötelezettségemet, szeretetemet.

Nem vagyok képesített, de törekszem, hogy közelebb vigyem az embereket a Kṛṣṇa-tudathoz, és íly módon próbállak elégedetté tenni téged és a *bhaktákat!*

Az a vágyam, hogy minél több alkalomal szolgálhassalak személyesen is, mert ez segíti a lelkesedésemet a mindennapokban!

Köszönöm a kedves *bhaktáknak* és neked, kedves Guru Mahārāja, hogy megadod ezeket a lehetőségeket!

Örök szolgád:
Tīrtha-mayi devī dāsī

Bhakta Tollas Norbert

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Először is bocsánatot szeretnék kérni, mert lassan négy éve itt vagyok a mozgalomban, de ez az első felajánlás, amit írok neked. Kérlek, bocsájtsd meg a lustaságomat.

Sajnos nem vagyok a szavak embere, ezért nem tudlak olyan szépen dicsőíteni, mint ahogy tanítványaid teszik, kérlek, ne haragudj érte.

Engedd meg, hogy köszönetet mondjak azért a sok szolgálatért és rengeteg

erőfeszítésért, amit a közösség érdekében teszel, úgy gondolom mindannyiunknak példaképe vagy.

Gratulálok a kitüntetéshez, amit az államtól kaptál, remélem még sok hasonlóban lehet részed. A maratonon büszkén mutattam az embereknek a BTG magazinban rólad megjelent cikket. Örülök, hogy egy olyan vezetőnk van, mint te, remélem egyszer én is törekvő tanítványod lehetek.

Boldog születésnapot!

Elesett szolgád:
Bhakta Tollas Norbert

Bhakta Török Zoltán

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Még soha nem írtam felajánlást, de amikor a te felajánlásodat olvastam Śrīla Prabhupādához, akkor erőt merítettem a szavaidból és eltökéltem, hogy a hálámat így ki fogom mutatni feléd! Te még nem ismersz engem, de én a munkásságod által már ismerlek téged. Nagyon sok segítséget kaptam az életben tőled. Engedd meg, hogy ezzel a levéllel köszönetet mondjak neked mindazért, amit létrehoztál! Te vagy az a személy, akinek köszönhetően már tudom, hogy kell élni ebben a világban ahhoz, hogy boldog legyek! Jaya Śrī Kṛṣṇa!

Te vagy az a személy, aki a boldogság útján vezeti a feltételekhez kötött lelket! Ha te nem jössz el Magyarországra, akkor még mindig valahol az érzékeim után szaladgálok valahol a világban!Köszönöm neked, hogy megtapasztalhattam mit jelent Istent elégedetté tenni.

Kegyedből megnyilvánult ez a csodálatos közösség!

Új Vraja-dhāma és a többi központ is mind a hatalmas lelki erőd és a felhatalmazásod által jöhetett létre! Kegyedből eljött Tribhuvana-sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga. Ennél nagyobb ajándékot sosem adhattál volna nekünk! Köszönjük!

Szolgád:
Bhakta Török Zoltán

Bhakta Tóth Sándor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadānak és neked!

Mindig nagy nehézség számomra a felajánlás megírása, próbálok olyan tudatba kerülni, ami alkalmassá tesz arra, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni.

Sokszor gondolok rád, hogy milyen sok dolgot csinálsz egyszerre és mégis tökéletesen. Nehéz elgondolni, hogy milyen lehet ezeket a hihetetlen energiákat egy dologra

összpontosítani, de hamarosan mi is megtudjuk, ha elkészül az a gyönyörű mű, amelyen olyan sokat fáradozol. Sajnos, bár szeretem a könyveket, nehezen jutok oda, hogy olvassam őket, inkább leckéket hallgatok, de ezt a művet kiváltképp várom! Röviden hadd dicsérjem a mai technológia vívmányait, amelyek lehetővé teszik számomra, hogy minden nap, akár órákon át társulhassak veled.

Idén is sokszor meghallgattam a Pāvanī mātājī eltávozásakor készült felvételeidet. Ezek számomra új megvilágításba helyezték a Krisna-tudatot és a *guru* szerepét egy tanítvány életében. Csak arra tudok gondolni, hogy ilyen egy igazi lelki tanítómester! Hogy mekkora *śakti* van a hangodban, arra én vagyok az élő példa. Mindennap hallgatom a leckéidet, amelyért végtelen hálával tartozom, és gyakran érzek késztetést, hogy akarva-akaratlanul mondjam a szent nevet, úgymond „szomjazom rá".

Azt mondják az írások, hogy egy tiszta *vaiṣṇava* ismérve az, hogy ha valaki társul vele, az énekelni fogja a szent nevet.

Hadd dicsőítsem pár szóval a *bhaktáidat.* Ha jól emlékszem, tavaly volt egy fesztivál, ahol egy angliai *bhaktát* dicsőítettél. Mondtad, hogy ő egy olyan személy, akit mindenki szeret. Úgy érzem, hogy a *bhakták* szeretete vonz ide téged is Magyarországra, és persze Rādhe-Śyāma! Köszönöm nekik, hogy Magyarországon vagy.

Kedves Mahārājánk! Remélem tudod, hogy milyen fontos vagy nekünk, nemcsak a nagy *vaiṣṇaváknak,* de az egyszerű kis *bhaktáknak* is, hihetetlenül lelkesítő, vonzó a példamutatásod és az odaadásod.

Azért imádkozom Kṛṣṇához, hogy minden egyszerű embernek és *bhaktának* legyen lehetősége társulni veled.

„Odaadó szolgád" címre vágyó:
Bhakta Tóth Sándor
(Söndisznó), Svédország

Tukārāma dāsa

Indokolatlan kegy óceánja, Śrī Kṛṣṇa iránti szeretetjárvány terjesztője, pótolhatatlan, kedves Guru Mahārāja!

Szalmaszálat veszek a fogam közé, s újra meg újra azért imádkozom, hogy életről életre porszem lehessek Śrīla Śivarāma Swami lótuszlábán.

Miközben azon töprengek, mi az, ami megfelelő lenne egy felajánlás témájának, az asztalon megpillantok egy apróra összehajtogatott fehér papírost. Kezembe véve széthajtom, s lám, az elmúlt évi Śrīla Prabhupādának írt felajánlásod tárul elém. Elolvasom, s azon nyomban természetes inspiráció forrásává válik az irományt. Igen, ez az! A szent név dicsősége köré épüljön szerény felajánlásom. Olvasva felajánlásodat, a szavakból mély megvalósítások, közvetlen, magasszintű lelki tapasztalatok átélésének bizonyossága sugall. Bizton tudom, hogy az ajkaidról fakadó csodálatos szent név akár egyetlen szótagja is képes felélesztení a bennünk szunnyadó *kṛṣṇa-premát.* Egyetlen akadálya az, hogy a tanítvány mennyire engedi szívébe hatolni ezt a misztikus hangot, hogy ott táncra perdülhessen a szív színpadán.

A szeretet nem erőszakos, megadja a szabad döntés jogát, türelmes és gyengéd, s ha visszautasítják, akkor háttérbe húzódik. De minden egyes ilyen pillanatnyi kapcsolat a tiszta hanggal, olvasztja a bepáncélozott szív védőburkát. Végül a sok társulástól, az érintkezéstől a tiszta szent névvel a szív egyre lágyabbá és lágyabbá válik, végül folyékony és fényes lesz, mint az aranyló méz. Ebben az állapotban a szemek könnyben áznak, s olykor kiáradnak medreikből, s a *bhakta* arcán gördülnek le, mint apró játékos igazgyöngyök. A fül, mintha pávatoll csiklandozná, izgatottan várja az újabb szent szótag érkezését. A test, mintha átjáróhíd lenne egy átvonuló

hangyasereg számára, s a feltörő érzelmek változatos hullámai mossák a *bhakta* szívének partját.

Ki az, aki ne akarna ilyen lelki kalandokban részt venni? A szent név maga Kṛṣṇa. Nincs különbség Kṛṣṇa és neve között. Minden energiával rendelkezik és nem kevésbé hatalmas, mint maga Kṛṣṇa. Oly sokszor kijelentetted, hogy a lelki élet magja a szent név vibrálása, éneklése. A tiszta szent név fogja Śrīla Prabhupāda mozgalmát tisztán tartani, egységet hoz a *bhakták* között, minőségi embereket fog vonzani, és a jövőben az egész világot, minden embert a hatalma alá vonz. Igazából minden tettünk azt a célt szolgálja, hogy a vegyítetlen szent név mindnyájunk ajkán hajlékot találjon.

Egy csodálatos tapasztalatomat szeretném megosztani veled, kedves Guru Mahārāja. Az elsőt egy esti *bhajana* alkalmával éltem át. A templomszobában a harmónium mellett ülve mélyen elmerülve énekeltél, amíg én Úr Nṛsimha kis templomában japáztam a *bhajanád* hangulatát használva támogatásként. Így japázva egyszer csak azt éreztem, kinyílik egy kapu a szívemben, a hangod behatol, és megrezegteti azt belülről. Ekkor te elmosolyodtál. Nem akarom csöpögőssé tenni a misztériumtól ezt a kis élményemet, de egy biztos, mély nyomott hagyott ez a dolog bennem.

Tudom, hogy mindez indokolatlan kegyedből történt, és minden lelki fejlődésemnek te és a *bhakták* vagytok a forrásai. Kṛṣṇa indokolatlan kegyét közvetítitek felém.

Imádkozom, hogy mindig legyek alázatosabb a fűszálnál, s így Harināma prabhunak egy megfelelő eszköze lehessek tervei megvalósításában.

Érdemtelen szolgád:
Tukārāma dāsa

Tulasī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *Bhāgavatam* egyik *ślokájában* olvastam a következő rövid összegzését az életnek: „Az élőlény igazi érdeke, hogy kiszabaduljon a tudatlanságból, ami miatt el kell szenvednie az ismétlődő születést és halált. Az egyetlen gyógyír az, ha meghódol az Istenség Legfelsőbb Személyiségének az Ő képviselőjén keresztül."

Az anyagi világban élő, anyagi tudatú emberek olyanok, mint a vadon élő állatok. Minden nap kemény harc az életben maradásért, senkiben nem bízhatsz, sötétség, tudatlanság. Ebben a hangulatban tett cselekedetek kényszerítik rá a többi fájdalmat, halált, születést. Nagyon lehangoló leírások erről a javítóintézetről, amit anyagi világnak hívnak, annak ellenére az, hogy akik benne vannak, nem ezt hirdetik. Ezt a helyzetet nem lehet csak úgy látni, kell, hogy legyen egy kis tudás, amin keresztül erre ráébredünk. Ezt a tudást csak a Kṛṣṇa-tudat adhatja meg és, ha ez megvan, el kell fogadni a konzekvenciáját, a gyógyírt, a meghódolást az Istenség Legfelsőbb Személyiségének az Ő képviselőjén keresztül.

Te vagy, akin keresztül tudunk bármit tenni, ajánlani, meghódolni Kṛṣṇának. Mint ahogy a vadállatokat is finom falatokkal szoktatják az ember közelségéhez, minket is a finom *prasādammal* bírt rá Kṛṣṇa az első lépésekre. Aztán mikor megszoktuk a helyzetet azon dolgozhatunk, hogy feladjuk a bizalmatlanságot, amit a félelem táplál. Később visszagondolva, amikor már hasznos munkát, szolgálatot végez a hajdani vadállat, új érzések jelennek meg, a hála és az elkötelezettség. Ez a hála független

attól, hogy mire vitte, milyen titulusokat szerzett, milyen szolgálatot végez. Ennek a hálának alapvetőnek, mindent áthatónak, fundamentálisnak kell lennie. Ahogy azt olyan szépen leírják *ācāryáink* megannyi művükben.

Sajnos van egy büszkeségi tendencia, aminek révén, azt gondolhatjuk, hogy különbek vagyunk a „vadon élő" *karmīktól,* ami igaz is, csak azt felejtjük el, hogy kinek köszönhetően vagyunk különbek. És ha elfelejtjük, nem is vagyunk különbek. Minden percben, pillanatban látni kell, hogy te adtad és adod a lehetőséget kiszabadulni a tudatlanságból. Mindent, amit tehetünk a lelki életben azt te adtad. Te vagy az átlátszó közeg, a nyitott ajtó a lelki világra, ha nincs ajtó, akkor csak fal van és tudatlanság arról, hogy mi van a falon túl.

Nem lenne ezt bonyolult megérteni, de olyan könnyű elfelejteni, és saját érdemeinkként könyvelni el sikereinket. Mivel igen büszke féle ember vagyok, Kṛṣṇa megkímél attól, hogy bármilyen sikert könyvelhetnék el magamnak. Nap nap után szembesít szerencsétlenségemmel, így aztán megsemmisített büszkeségemmel mindig emlékeztetem magam, hogy a helyes helyzetem: szolga szolgája. Mikor ezt realizálom, elégedetté válok csupán azzal, hogy valamit tehetek a szolgálatodban Śrīla Prabhupādának a missziójáért.

Sajnos nem tudok nagy szavakat írni, és nagy tetteket felmutatni, bizonyítván az elkötelezettségemet, ennek ellenére kérlek, tarts lótuszlábaid menedékében.

Örök szolgád:
Tulasī dāsa

Tulasī Kṛṣṇa devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szépen köszönök minden erőfeszítést, amit a magyar *yatráért* teszel. Sem Nitāi, sem én nem lennénk itt, ha te nem követted volna tökéletesen lelki tanítómestered, mindannyiunk lelki tanítómesterének utasításait. Külön nagyon hálás vagyok csodálatos könyveidért, amelyekből nagyon könnyen megismerhetjük a lelki világ természetét, Kṛṣṇát, Rādhāt és mindenki mást. De a legfontosabbnak azt tartom, hogy a *Śuddha-bhakti cintāmaṇiban* valóságos tükröt tartasz elénk, hogy végre megismerhessük önmagunkat. A farm pedig a tisztulni vágyó szentek által mutatja meg számunkra a transzcendentális világ anyagi körülmények között megnyilvánuló mivoltát. Alig várom, hogy kezembe vehessem a *Nava-Vraja-mahimā* első kötetét. Megjelenési napodon kívánok nagyon sok energiát, hogy küldetésedet meg tudd valósítani, és a *bhakták* vágyait tudjad teljesíteni.

Ami a felajánlást illeti: engedelmeddel minden szolgálatot elvállalok, ami tőlem telhető. Guru Mahārājám utasítása szerint igyekszem a helyi autoritások utasításainak megfelelni. – Még a szolgálati lehetőségeket is neked és kedves tanítványaidnak köszönhetem.

Hálámat nem tudom kifejezni szép szavakkal, csak valamilyen csekély értékű szolgálattal.

Szolgád:
Tulasī Kṛṣṇa devī dāsī

Ujjvala dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Nagyon örülök, hogy ebben az évben is leírhatok pár gondolatot, ami a neked érzett hálámat, és a dicsőséged nagyságának egy kisebb töredékét fejezi ki.

Mielőtt elkezdtem írni ezt a felajánlást, gondolkoztam azon, hogy milyen témát emeljek ki, hiszen nagyon sok lehetőséget adtál nekünk a munkáddal, az életeddel és persze a szeretetteddel amit Rādhe-Śyāma, Gaura-Nitāi, a *bhakták* és a még nem *bhakták* felé mutattál.

Éppen egy nehezebb *saṅkīrtana* napom volt, több óráig hiába csengettem, kopogtam, nem sikerült senkinek könyvet adnom. Ilyenkor sikerül kicsit mélyebben imádkozni hozzád, hogy használható eszközzé tudják válni a kezedben.

Kis idő múlva azon kezdtem gondolkodni, hogy mit is keresek ezen a rossz környéken. Épp ekkor egy néni jött ki a kapuhoz. Elmondtam neki, hogy minden évben jövünk és könyveket hozunk mindenkinek, melyek árát jótékony célra fordítjuk. És megkértem, hogy segítsen ő is.

– Segítsek? – kérdezte – nekem se segít senki. (Pár hónapja jött ki a kórházból, senkije sincs és még a szomszédai sem kérdezték meg, hogy mi történt vele.)

– Ilyen környék ez! – mondta.

Ekkor elmondtam, hogy pont azért vagyok itt, mert ezek a könyvek erről szólnak, hogy megismerjük magunkat és, hogy végre megnyugodjunk, hogy sose vagyunk egyedül és, hogy megismerjük Istent. Megkérdezte melyik egyháztól jöttem „mert ő nem dől be bármelyik egyháznak".

– Kṛṣṇa-hívő vagyok! – feleltem.

Elhallgatott, majd illetődve azt mondta:

– Ó, őket nagyon tisztelem és szeretem, talán ők az egyetlenek akikben bízom.

Azt is hozzátette, hogy ő keresztény, de tudja, hogy a reinkarnáció létezik. Vett egy könyvet és megígérte, hogy elkezdi olvasni.

Ez mind neked köszönhető Guru Mahārāja, hogy Magyarországon ilyen bizalmat ébreszt az emberekben ha meghallják, hogy Kṛṣṇa-hívők vagyunk. Ez a te példamutatásodnak köszönhető. Sokszor tapasztaltam ezt szerte az országban. Kegyedből meg fog változni az életük, a karmájuk, mert elhoztad Śrīla Prabhupāda könyveit.

Az Úr Caitanya Mahāprabhu missziója nem áll meg, és nagyon hálás vagyok neked, és nagyon köszönöm, hogy részt vehetek a mozgalom munkájában és nagyon köszönöm azt a felhatalmazást és lelkesedést, amit tőled kapok. Minden dicsőséget lótuszlábaidnak. Kérlek, add az áldásod, hogy a te szolgálatoddal elérhessem Rādhe-Śyāma és Gaura-Nitāi lótuszlábának szolgálatát.

Szolgád:
Ujjvala dāsa

Bhakta Undesser Patrik

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Eljött az ideje annak, hogy idén is kifejezzük hálánkat, azokért a dolgokért, amelyeket tőled kaptunk!

Nem a te tanítványod vagyok, de úgy érzem, hogy ez egyáltalán nem is fontos, mert azok a tanítások, amiket tőled kapunk, egyaránt szólnak minden *bhaktának,* akik a magyar- és az összes többi nemzetközi *yatra* tagjai! Mindent, amit eddig kaptam, kaptunk, neked és kitartásodnak köszönhetjük! Te vagy az, aki ténylegesen valóra váltod Śrīla Prabhupāda vágyait, és te vagy az, aki megmutatta nekünk, hogyan is működik valójában a *varnāśrama-dharma.* Nagyon boldog vagyok, hogy én is, még ha csak parányi módon is, de részt vehetek ebben a munkában. Hogy eszköz lehetek a te szilárd, erős kezeidben, hogy tőled vehetek példát, hogyan kell kitartónak lenni, hogyan kell valódi odaadással, gyengédséggel, valódi hamisítatlan szeretettel szolgálni

Ő Szentségét A. C.Bhaktivedanta Svāmī Prabhupādát és a mi szeretett Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundaránkat!

Nagyon szépen köszönöm, az eddig felém tanúsított bizalmadat, és kérlek, használj a jövőben is eszközödként, hogy még több szolgálatot tudjak végezni a te- és szeretett lelki tanítómesterem Śrīla Indradyumna Swami Mahārāja vágyainak beteljesülésében!

Számtalan hálás köszönettel, szolgád:
Bhakta Undesser Patrik
Új Vraja-dhāma

Vaidarbhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A budapesti templomban tartják idéntől a *bhakta* programokat, így az *āśramába* sok fiatal *bhakta* költözik. Nekik szinte mindig Kṛṣṇáról és a lelki tanítómesterekről mesélünk. Így mindennap akad alkalom téged dicsőíteni. De most csak kavarognak a gondolatok. Bár igazából bármit is írok rólad, azzal dicsőítelek. Mert minden tetted, minden tulajdonságod csodálatra méltó. De melyiket is emeljem ki?

Nem lehet egy tulajdonságodat sem kiemelni, mert bármit is teszel, azt tökéletesen teszed. Te vagy a tökéletes tanítvány, a tökéletes példakép, a tökéletes *pūjārī,* a tökéletes író, a tökéletes *vaiṣṇava,* a tökéletes szolga és a tökéletes *guru.*

Sokszor elszomorodom, hogy én egy másodvonalbeli *bhakta* vagyok. Nem lehet soha olyan közvetlen a kapcsolatom veled, mint az első tanítványaidnak. De az idősebb *bhakták* bátorítanak, hogy ez csak rajtam múlik. És valóban. Te mindenkinek ugyanúgy adod a kegyed, a társulásod, a tanításod, a szeretetedet, a figyelmedet. És mindenkinek átadod a szíved legmélyéből Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatának csodálatos tudományát.

Reggelente a *maṅgala-āratin* azon próbálok meditálni, amiről éneklünk, hogy milyen egy igazi *guru.* És aztán minden reggel az a vágy kerget ki az ágyból, hogy megint felismerhetem, hogy az én Guru Mahārājám a tökéletes *guru.* Mindenben pont olyan, ahogyan a *Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka* leírja. Felszabadítod az elesett lelkeket, szolgálod az Úr Caitanya mozgalmát, terjeszted a szent nevet, mindig Śrī Śrī Rādhā

és Kṛṣṇa imádatával foglalkozol, és ezzel foglalod le tanítványaidat is, nagyon kedves vagy a *gopīknak,* ahogyan segítesz Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szeretői kedvteléseinek előkészítésében, és általad kaphatjuk meg az Úr Kṛṣṇa kegyét.

Ha találkozunk Budapesten, aztán a farmon, azt szoktad kérdezni: „Te mindenhol ott vagy?"

Én ezen csak mosolygok, de azt gondolom: nem, csak ott ahol te vagy. Mindig ott szeretnék lenni ahol te, és mindig csak téged szolgálni.

Köszönöm, hogy a te tanítványod lehetek.

Jelentéktelen szolgád:
Vaidarbhī devī dāsī

Vaiṣṇavī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day of your appearance.

I would like to thank you all the mercy and attention you've given me so far. Although I am useless and unqualified, somehow by your mercy the most precious jewel was given to me in the form of Lord Kṛṣṇa's holy name. With the holy name and by your causeless mercy all the spiritual world descended to this tiny city on Earth, and we can be the part of this wonder.

It's the most wonderful thing, that by driving only 180 kilometers we can reach

Vṛndāvana-dhāma, the place that every living entity in the universe is yearning for. We just need to walk a few meters from the Temple at Krishna Valley, and we can be at Govardhana-hill, Rādha-kuṇḍa, Varśāṇā, Nandagrāma, and so many holy places of Kṛṣṇa's pastimes. A complete wonderland was born by your desire to bring us closer to Kṛṣṇa.

If I could appreciate my fortune you gave me in the form of the holy name and the association of devotees I would be able to take part of these wonders, but to be able to do that, I need your mercy again and again, although I don't deserve it. Please, forgive me that I am useless and spoiled. I am just a weed in the garden of your family, and I have no hope to be a flower that gives you happiness, except your mercy. I pray for the ability to accept that mercy.

Thank you very much for the opportunity of being your disciple, you definitely saved my pointless life.

Your servant,
Vaiṣṇavī devī dāsī

Vallabhi-kānta dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed napján!

Idén újra csak hálámat szeretném kifejezni, amiért te és hűséges tanítványaid még mindig türelmesek és kegyesek vagytok, s megengeditek, hogy e lelki család méltatlan tagja legyek. Gurudevámmal ritkán találkozom. Számomra ő leginkább a hangban, a naplóiban és az utasításaiban van jelen, és legfőbb feladatomnak azt tartom, hogy elégedetté tegyem őt. Ám e törekvésemben egy hangyányi sikert sem érhetnék el se nélküled, sem pedig tanítványaid segítsége nélkül. Tudom, hogy a lelki tanítómesterem nyugodt felőlem, mert az általad vezetett magyar közösség menedékében vagyok, és elégedett, ha próbálok annak minél hasznosabb tagja lenni. Az útmutatásodat követve, és azzal, hogy segítünk megvalósítani a terveidet, kétségtelen, hogy eleget teszünk Śrīla Prabhupāda elképzeléseinek, és valóban beteljesítjük a missziónkat, mint tanítványok az ISKCON-ban. Ahogy előttünk jársz, sorra bújnak ki lábnyomaid mellett a Krisna-tudatos mozgalom szebbnél szebb virágai. Egyik a másikból… Kibontakoztatod a magokat, amelyeket Prabhupāda rád bízott, aztán tovább adod tanítványaidnak, hogy ők újabb gyönyörű kerteket csináljanak. Hacsak nem bolond valaki, látja, hogy ez az, amit Śrīla Prabhupāda megálmodott. Sok más országból is eljönnek a *bhakták,* hogy tanuljanak abból, ami nálunk már jól működik.

Külön szeretném neked megköszönni a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇīt,* amelyet – lelki tanítómesterem erőteljes utasítása miatt is – próbálok egyre jobban, alaposabban tanulmányozni. Ebben nagyon nagy segítséget nyújt Bhagavat-priya prabhu előadássorozata. Köszönet ezért neki is. Köszönöm a személyes társulásokat és beszélgetések lehetőségét, és a maratoni lelkesítést is. Tavaly Kṛṣṇa és a te kegyedből különleges eseményeknek lehettem részese. Néha azt gondolom hogy ez Mandira kegye is volt – bár nem tudta –, de annyi tanítást kaptunk mind, akik kapcsolatban voltunk vele, és tanúi voltunk élete utolsó hónapjainak. Láthattuk, hogy mennyire fontos neked a tanítványod, hogy milyen rugalmas, szeretetteljes vagy, mennyire megértő,

ugyanakkor szigorú is. Ahogy telt az idő, kirajzolódott Kṛṣṇa terve, amit igazán csak te értettél. Mikor hirtelen fordulatot vettek az események, te azonnal tudtad hogy mi a helyes reakció. Pár nap alatt csodák zajlottak le a szemünk előtt. A *bhakták* ott lehettek a kórházban, és megtettek mindent, amit tudtak. És ami még ennél is csodálatosabb, a családtagok szívében végbement változás. Nagyon tisztán látható volt, hogy te valóban tudod mit jelent a kegy, a Kṛṣṇában való bizalom, és sohasem fed be az illúzió, vagy a szentimentális érzelmek halvány árnyéka sem. Nagyon mély és sokrétű tanítást és kitörölhetetlen emléket kaptunk mi *bhakták,* a családtagok, és Mandira is. Sajnos tudom, hogy még igazán nem is értettem meg. Köszönöm ezt a sok lehetőséget hogy hallhatok tőled és tanulhatok minden mozdulatodból. A múltkor csak három szót mondtál: „Lépcsőn mondasz Gāyatrit?" És az egész életemet átértékeltem. Megbecsülöm én azt, amit kaptam? Milyen *bhakta* vagyok? Köszönöm hogy gondot fordítasz rám is. Mindig hiányzik a lelki tanítómesterem, és sajnálom, hogy nem lehetek tanúja napi kedvteléseinek, hogy ritkán láthatom fenséges és könnyed viselkedését. Ő is egy olyan egyedülálló személyiség, aki minden mozdulatával arra inspirál, hogy egyre inkább igyekezzek komolyan venni a Krisna-tudatot. Hálás vagyok, hogy te gyakran itt vagy velünk, és amit tőled kapok, úgy fogadom el, mintha saját Gurudevám tanítana rajtad keresztül. Köszönöm fáradhatatlan, kitartó erőfeszítésedet, amelyet abba fektetsz, hogy tiszta *bhaktákat* nevelj belőlük. Sok közönséges emberrel találkozok, aki azt mondják: „Én nem adok semmit. Már annyit csalódtam. Már nem bízok senkiben. Mindent csak a csaló vezetők költenek el." Ilyenkor mindig arra gondolok, hogy te sosem adod fel, nem vagy közönséges ember. Te sohasem bízol az anyagi energiában, te mindig Kṛṣṇában bízol. Legszívesebben azt mondanám az ilyen embereknek: „ Ha ön tudná, hogy a mi lelki vezetőnk menynyit ad, és azt, hogy mennyi visszautasításban és csalódásban volt már része, el sem

hinné! Ha a töredékét kapná, túl sem élné. De mégis bízik, mert nem ebbe a világba helyezi a bizalmát. Mindig ad és ad és sohasem veszíti el a hitét."

Újra és újra mosolyogva adsz avatást a *bhaktáknak,* pedig te tudod a legjobban, hogy mennyi kockázattal jár.

Döbbent csodálattal borulok le előtted, hatalmas lelki erődet látva, amellyel az Úr Kṛṣṇa hatalmazott fel. Kegyedért könyörgöm, hogy a *bhakták* lótuszlábának árnyékában maradhassak! Bárcsak sose okoznék csalódást Śrīla Gurudévámnak és neked, hogy egyszer méltó unokatanítványként tudjatok felajánlani Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Haszontalan szolgád:
Vallabhi-kānta dāsī

Vandanā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy idén is megírhatom a felajánlásomat neked, hogy itt lehetek a *bhakták* társaságában, Rādhe-Śyāma otthonában.

Mindezt legelső sorban neked szeretném megköszönni! Mindent tőled kaptam, s szinte az ölembe hullott egyik pillanatról a másikra. Egy életmentőmellény, amivel

felruháztál. Ez a mentőmellény annak az eszköze, hogy megtanuljunk megfulladni, de nem az anyagi lét óceánjában, hanem a Kṛṣṇa-tudat feneketlen mélységeiben.

Ha figyelmesen körülnézek a környezetemben láthatom, hogy mindennek a te erőfeszítésed a forrása. Szerető gondoskodásoddal vezetsz és erősítesz bennünket.

Olyan sok minden megváltozott az elmúlt évben az életemben, és néha úgy éreztem, hogy nincs egy biztos pont amire támaszkodjak, mert minden, amire eddig építettem kicsúszott a kezeim közül.

De rá kellett jöjjek, hogy az egyetlen szilárd pont az életemben csak az, ha a te lótuszlábaidba és útmutatásaidba kapaszkodom, mert minden más ideiglenes ebben az anyagi világban. Bárcsak mindig tudnék erre emlékezni bármi is történjen.

Te vagy a példa és a legfőbb bizonyíték számomra, hogy a Kṛṣṇa-tudat valóban egy élő és működő folyamat.

Nagyon hálás vagyok azért is, hogy lehetőséget adtál, hogy itt élhessek Új Vrajadhāmában. Igyekszem minden nap emlékeztetni magam ennek a jelentőségére.

Egyszer említetted egy leckédben, hogy milyen fontos a felelősség vállalás. Abban egészen biztos vagyok, hogy mindazt, amit kaptam és mind a mai napig kapok tőled soha nem tudom visszafizetni. Ez az életerőm. Ezért törekszem emlékezni a saját, személyes és édes felelősségemre, amit hálából vállalok azért mert megmentettél.

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

A te kegyedből, amit minden pillanatban záporként öntesz ránk, bármi lehetséges. Csak én vagyok ilyen szerencsétlen, hogy nem vagyok tudatos erről és nem tölt el a boldogság minden pillanatban.

Kedves Guru Mahārāja! Nincsenek különleges tulajdonságaim, még csak leírni is alig tudom, mit jelentesz számomra. Boldog vagyok, hogy mindezek ellenére befogadtál és hozzád tartozhatok!

Szolgád:
Vandanā devī dāsī

Varṣāṇā devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on this your 61st *vyāsa-pūjā* day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On returning to India Śrīla Prabhupāda was requested by locals to show them a miracle, Śrīla Prabhupāda offered them his 'dancing white elephants'.

Today, the story continues, people are still looking for miracles, some magical way where all the problems of life will disappear and they can be comfortably wrapped up in the blanket of happiness they crave.

Kṛṣṇa consciousness continues to be that so rare a gift that cannot be controlled by borders. It continues to be the 'miracle' that invades the human heart touching people of all cultures and beliefs. It continues to be the miracle that calls for the best that we have to offer, causing the best to soar and the rest of us to dream of attaining its heights.

Your ability to reveal newer Kṛṣṇa conscious depths to old questions show the world the continuous relevance of Kṛṣṇa consciousness. Your ability to reveal the writings of our *ācāryas* in your own unique, beautiful poetic style continues to inspire devotees the world over. Your *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* is a monumental work that will be the guide book for sincere *sādhakas* for generations to come, my words can't describe it's importance.

You 'caught the torch' that Śrīla Prabhupāda threw to you 'and holding high' you've kept the faith, teaching the lessons that Śrīla Prabhupāda taught. You ensure the miracles of Kṛṣṇa Consciousness continue to transform lives and as one of Śrīla Prabhupāda's 'dancing white elephants' you continue, with devasting success, the 'family business' of this parampara of 'magicians'.

My prayer today is also for something of dreams…My dear Spiritual Master who gives the fruit of the highest bliss, the bliss of love of Godhead, please engage me in the blissful service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, who bestow bliss upon the land of Vraja. Your causeless mercy can make everything possible because you are seated at the lotus feet of that most expert of mystics. Nothing is achievable without being sufficiently favoured by you, please look kindly on me.

All glories to you my beloved Spiritual Master, father and best of friends.

Your servant always,
Varṣāṇā devī dāsī

Bhaktin Andrea Vas

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories unto your lotus feet on your appearance day.

It is always so hard for me to begin an offering and try not to repeat all that has already been said about you and your glory. Although I have been trying to become a devotee for 10 years now, I do not think that I have put a step forward towards Kṛṣṇa. And it must be owing to the fact that I have not made your desires one with my heart. The journey seems so long, so full of obstacles and difficulties, and sometimes I feel lonely and helpless.

I get Śrīla Prabhupāda's Quotes from Ādi-kartha prabhu every day, and I noticed that Prabupāda wrote so much about the importance of the spiritual master. He says that his mercy is always there but we have to take it. Without it we are not able to approach Kṛṣṇa, since the spiritual master is a very confident and dear servant of the Lord. Prabhupāda also reminds us that the bona fide spiritual master is the transparent via media between Kṛṣṇa and the devotee. The devotee has no access to Kṛṣṇa without such a via media. He points out that it is a golden opportunity we have now and it is not by accident that someone has met their spiritual master and have become involved in Kṛṣṇa's work. There are innumerable living entities wandering within the universe and out of many, many of such conditioned souls, only one will come into contact with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa since He can understand from within the sincerity of purpose of a particular living entity.

That made me wonder what kind of sincerity of purpose Kṛṣṇa could find in my

heart? When I joined the movement I only saw the cleanliness and kindness of devotees, I had no intention of serving God or surrendering unto Him. Still somehow I was lucky enough to appreciate what I was given and my hunger for knowledge and shelter were keeping me in the association of the devotees.

I am 30 years old now and I have been through so many calamities and struggles. Sometimes I just do not want to know what is still ahead. They say the more one's heart breaks, the bigger it gets. In my opinion the more disappointment one gets over, the more disillusioned one becomes and wants an ultimate solution for the miseries and upheavals of life. And there is no other way than always remembering one's spiritual master and never forgetting what he has done for us – selflessly, steadily guiding his eternal children like a provident father.

Thank you so much for your prayers, dedication and constant help in our stumbling spiritual lives.

Your servant,
Bhaktin Andrea Vas

Vidyāgati devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance. All glories to Your Divine Grace on this most auspicious day of your *vyāsa-pūjā.* All glories to Śrīla Prabhupāda.

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura writes:

gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne spṛhā-hīna

Gurudev, By the drop of your mercy make this servant of yours more humble than a blade of grass. Please give me strength to bear all trials and troubles, and free me from all desires for personal honour.

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura's words are so full of love and the deepest respect. I cannot say that I understand the depth of feeling that he expresses so eloquently with these words, but I think I am able to catch a glimpse of some aspects of what he writes about in this beautiful song – the proper attitude to have towards Your Divine Grace. Actually, the transcendental sentiments He expresses are applicable to Your Divine Grace, and our most dear Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, you exemplify the proper attitude that Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura discusses in this song so expertly. I am trying to learn something about this attitude from you. You are one of Śrīla Prabhupāda's expert followers; there is no doubt in my mind that you are one of his eternal associates. You are the embodiment of what it means to be disciple and you are teaching me so expertly by your own example.

Increasingly these days I find myself in situations where I have to speak to others about Kṛṣṇa-consciousness. I think if I am able to do anything for you and Śrīla

Prabhupāda then it is probably just that – to try to share whatever little I know about Kṛṣṇa-consciousness with others. Before speaking, whether it is in class time at the temple, or Nāma-haṭṭa, to students at university, a small group of devotees in the house programs, I try to remember Your Divine Grace and Śrīla Prabhupāda. I try to remember whatever I can about what you have said and what Śrīla Prabhupāda has said that will be appropriate in the situation.

Guru Mahārāja we are eternally indebted to You for so selflessly, compassionately and constantly taking the time to care so deeply for our spiritual welfare. On this glorious day of your *vyāsa-pūjā* we express our heartfelt gratitude.

Not taking one second of this good fortune for granted because I understand that this human form of life is a blessing to make spiritual advancement by engaging in devotional service.

Thank you for always being patient and tolerant with me, and for showing us by example how to be humble, loving, gentle, and sincere in practicing Kṛṣṇa-consciousness in our daily lives.

Through Śrīla Prabhupāda's causeless mercy I have You, Guru Mahārāja. So I also sincerely thank Śrīla Prabhupāda for this blessing.

Your insignificant daughter,
Vidyāgati devī dāsī

Vijaya Gaurāṅga dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy igazán kedves személy mindent megoszt, amije van. Ilyen volt Śrīla Prabhupāda, aki az egész életét odaadta nekünk. És ami még fontos, az összes tudását, kincsét átadta könyvein és tanításain keresztül.

Te, mint tökéletes tanítvány, ugyanezt az utat járod. Prédikálsz, írod a könyveidet, sőt a modern technika összes vívmányát használva adsz friss információt a világon mindenkinek. A 21. században az internet lett a banyanfa, mely alá leül a *sādhu* és aki akar hallhat, kérdezhet tőle. Tied a világ egyik legnagyobb Krisna-tudatú blogja, oldala. Bárhol jársz a világon, próbálod megosztani velünk a napi lelki táplálékot.

Úgy gondolom, Śrīla Prabhupāda is kihasználta volna ezt a lehetőséget, mint ahogy amíg jelenvolt ezen a bolygón, így tett minden új dologgal. Persze gondolva arra, hogy a technika mennyire átmeneti, a könyvírást sem hagyod fel. Egy szép nap majd megértjük, hogy mekkora ajándék az, amit adsz nekünk.

Természetesen személyesen is bemutatod nekünk, hogy milyen, amikor működik a Krisna-tudat. Bárcsak egyszer megkaphatnám egy cseppjét annak az íznek, amit te érzel a szent név éneklésénél.

Persze ezt is odaadtad, és adod folyamatosan, csak én vagyok az egyetlen akadály anyagi vágyaimmal.

Remélem, egy szép nap méltó leszek arra, hogy a tanítványodnak mondhassam magam.

Jelentéktelen szolgád:
Vijaya Gaurāṅga dāsa

Vilāsinī devī dāsī

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid szent porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, aki az ő szolgálatában rendíthetetlen hitről, alázatról és szeretetről teszel bizonyságot mindig, leküzdve minden nehézséget. Csodálatos, magasztos terveket valósítasz meg szeretett lelki tanítómestered és az édes Úr Kṛṣṇa dicsőségére.

Minden dicsőséget neked, aki számtalan gondot vállalva végtelen türelemmel és

szeretettel lefoglalsz minket – alázatos szerény szolgáidat – magasztos missziódban. Minden dicsőséget neked, aki csodálatos, tökéletes példát mutatsz nekünk, hogyan kell szolgálni a lelki tanítómestert nagy hittel és szeretettel, mindig ragaszkodva utasításaihoz.

Drága Guru Mahārāja! Bárcsak én is tudnálak így szolgálni téged, töretlen odaadással, minden mást feladva. Ó, mikor jön már el ez az idő?!

Gondolatban felidézem a sok boldog évet, amióta Kṛṣṇa kegyéből ismerhetlek téged, és számtalan csodálatos emlék jut eszembe. Boldog, bensőséges, felemelő ünnepek, vidám és felszabadult *kīrtanák,* csodálatos könyveid és számtalan nektári leckéd, melyeken mindig elkápráztatsz hatalmas tudásoddal. Drága Guru Mahārāja! Örök hála és köszönet neked ezekért !

Drága lelki édesapám!

Te olyan csodálatos és végtelenül kegyes vagy.

Te vagy a tökéletes tanítvány, a tökéletes *guru.*

Te vagy az igazi, tökéletes *vaiṣṇava,* aki minden gondolatát, szavait, tetteit, egész életét lelki tanítómestere és az édes Úr Kṛṣṇa szolgálatának szenteli, és aki mindig csak arra törekszik, azt kutatja, mivel tudná még elégedettebbé tenni szíve örök urát. Leborulok lótuszlábaid előtt, úgy köszönöm meg neked, hogy alázatos, örök szolgád lehetek. Ez életem legnagyobb ajándéka, igazi célja és értelme. Azért imádkozom mindig, hogy csak egyetlen vágy maradjon a szívemben: lótuszlábaid örökös szolgálata. Kérlek, hogy lebukott helyzetem ellenére továbbra is tarts meg engem ebben a szolgálatban!

Drága, kedves Guru Mahārāja! Boldog születésnapot kívánok neked! Az édes Úr Kṛṣṇa éltessen jó egészségben! Maradj velünk még soká, és taníts, vezess minket mindig újabb és újabb csodálatos kedvtelésekbe az édes Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara

és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga szolgálatában. Örök hála és dicsőség neked, drága egyetlen, csodálatos, örök lelki édesapám!

Alázatos örök szolgád:
Vilāsinī devī dāsī

Bhakta Virág Imre

Kedves Guru Maharája!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivarāma-svāmin iti nāmine

Bár materialista elmém természetemből adódóan szinte teljesen elmerül az anyagi tettekben, és főleg nagy tervekben, szervezkedési, stratégiai spekulációkban, és mindig csak saját magam biztonságán aggódom, mégis azért imádkozom állandóan hozzád, hogy egyszer bárcsak eljönne valahogy számomra is az a dicső nap, (mint Narahari Cakravartī Ṭhākura, aki Nṛsimha Cakravartī Ṭhākurának a tanítványa volt, aki Viśvanātha Cakravartī Ṭhākurának volt a tanítványa), amikor én is az Úr Nityānanda előtt állhatnék egy másféle testben, mint ami most van, és Ő alaposan szemügyre venne – mielőtt végső áldását adná –, miközben azt kérdezné: „Ki ez a *bhakta*?" Akkor te előrelépnél, majd határozottan és büszkén jelenthetnéd ki: „Igen, ő az én *bhaktám,* hozzám tartozik! Ő alkalmassá vált!" Semmi másra nem vágyom

igazán ebben a világban, csak erre a felfoghatatlanul nagy és indokolatlan kegyre. A te kegyedre, a ti kegyetekre, az összes *bhakta* kegyére, sőt az összes élőlény kegyére, mert hogyha nem kaphatom meg, akkor idővel úgy is bele fogok pusztulni rövidesen. Bárcsak elégedetté tehetnélek benneteket valahogy, úgy, ahogy ti akarjátok!

sakhir carane kabe koribo akuti
sakhi krpa kori' dibe swarasiki sthiti

Mikor fogok úgy sóvárogni egy *sakhī* lótuszlába után, hogy lekötelezve érezze magát, hogy kegyesen szilárd helyzettel ajándékozzon meg saját természetes és örök hangulatomban?

kabe nityānanda, more kori' doyā,
chārāibe mora viṣayera māyā
diyā more nija-caraṇera chāyā,
nāmera hāṭete dibe adhikār

Mikor lesz kegyes hozzám az Úr Nityānanda, s mikor szabadít meg az illúzió csapdájából? Mikor fogad lótuszlábának árnyékába, hogy prédikálhassam a szent nevet? Mondd, mikor, ó, mikor jön el az a nap?

kinibo, luṭibo, hari-nāma-rasa,
nāma-rase māti' hoibo bibaśa
rasera rasika-caraṇa paraśa,
koriyā mojibo rase anibār

kabe ha'be bolo se-dina āmār
kabe ha'be bolo se-dina āmār
kabe ha'be bolo se-dina āmār

Kikönyörgöm, kölcsönveszem, vagy ha kell, ellopom Hari nevének ízeit, s a szent név folyékony nektárjától megrészegülve, kővé dermedek.

Ó, szent név nektárjának élvezője! Mikor érinthetem meg lótuszlábadat, hogy aztán soha többé ne engedjem el? Mondd, mikor, ó, mikor jön el az a nap?

Bhakta Virág Imre,
az egyik legnyomorultabb, leghitványabb tanítványod, aki igazán a *bhaktáddá* szeretne válni.

Viśvambhara dāsa & Tārālākṣī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept out humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

It is another year passed since your last *vyāsa-pūjā* celebration. We would like to thank you for your kind letter that you have sent us.

On this day we would like to offer our endeavors on the path of spiritual self-realization to your lotus feet independent of how small they are. Hopefully they will be recognized and rewarded in their own way. We do our best to purify our hearts

and mind and we continue to associate with the devotees and perform some menial insignificant service according to our position in the society. Some great souls occasionally pour some drops of mercy on us and we feel relief from the pain of this material world. We feel very happy to serve them to the best of our abilities.

We also pray and hope that one day we will be of some use to you in your service to Śrīla Prabhupāda.

Your insignificant servants,
Viśvambhara dāsa & Tārālākṣī devī dāsī

Vraja-kumāra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It is always such a pleasure to write a *vyāsa-pūjā* offering for you, Guru Mahārāja. Once again a chance to immerse all thoughts in you and your divine activities. It never ceases to amaze how much you are able to do, to what extent and to such extremely high level of quality. Sometimes lesser mortals say, "There are not enough hours in the day," but even if that were a fact, you are manifesting the ability to utilize every second of time in the service of Śrīla Prabhupāda, Śrī Śrī Gaura-Nitāi and Śrī Śrī Rādhe-Śyāma. "Such a great soul is very rare," intoned Śrī Kṛṣṇa to Arjuna; indeed it is a fact. How many are there in this world that can manage an output

comparatively great and to such high quality? Maybe we could mention some of your godbrothers as coming close, but in all honesty even our greatest leaders in ISKCON look up to you as bastion of all high principles, protector of religion and a fully surrendered, submissive servant of your dear Guru Mahārāja—Śrīla Prabhupāda.

Always ready to relinquish personal enjoyment in the name of duty; for example the instance when—I think it was in the 1980's—there arose the opportunity to do some *parikramā* in Southern India with some of your close godbrothers. It would have been so much nectar for you, an opportunity for high-class *sādhu-saṅga* whilst purifying your existance in the most potent *tīrthas* and *dhāmas* of the world. But you did not go, you instead remained fixed in your service in the UK *yātrā*.

Of course you are the perfect example of sad-acar. You are the *stitha-dhīra-muni* mentioned in *Bhagavad-gītā*. You are the great man that common men follow. Your standard is that which all the world persues. We are so fortunate that, either through your illuminating instructions or your perfect example, we need look nowhere else to fully realize the purports of all of Śrīla Prabhupāda's books. We are very unfortunate in that we did not get to meet or even to hear of Śrīla Prabhupāda before he left the planet. But it is not that we have not met him. As Śrīla Bhaktivinode Ṭhākura points out, "He reasons ill who says that Vaishnavas die, when thou art living still in sound." Recalling our first encounters with His Divine Grace in his books, he was and is very much alive, vibrating with a transcendental frequency more perceivable than a pulse-beat. His transcendental personality shining out from the small window-like photo of his countenance on the back cover, his smile radiating pure goodness as our greatest friend, father and well-wisher. His words within the pages as real and life-like today as the day they were first set down, so pure and captivating, life-changing and thought-provoking; actually cleaning some of the unlimited dust

from the mirror of the heart so that we can finally see the self, something far beyond any other help or guidance received in this lifetime. Eternally indebted, we could never dream of leaving his shelter, his ISKCON, ever again.

Of course these personal realizations are but drops in the ocean for you, Guru Mahārāja. You met His Divine Grace personally. You experienced serving him personally, to be part of and to help build his dearmost ISKCON, the first, greatest and all-powerful Kṛṣṇa consciousness movement. You were personally touched by his presence, by his *śakti,* by his tsunami wave of transcendental potency that surged within you, empowered you and made you into the pure Prabhupādānuga that you are, faithfully materializing his desires, saving thousands of lost, conditioned souls from the infernal effects of *Kali-yuga*. Some years have now passed since we dizzily stepped off the roller-coaster ride of default mundane life. Some well-wishers soon placed an invite to accompany them to Newcastle, where you would be manifesting some pastimes for a short time. We'd hardly heard of you before, but this would be a chance to see what is a great devotee, so nice and sweet, yet strong and powerful, as you were described. Our life being but an empty room, of course we jumped at the chance and are eternally grateful to those special souls that afforded the opportunity. To see so many devotees so happy to see you, to see the pleasing interactions with you in a temple *iṣṭa-goṣṭhī,* to even sit by you and eat at your side in awe-struck silence! These first impressions count and laid the foundations of begging your shelter as surrendered disciple a short while later.

Unfortunately our personal *karma* is not so spotless as your own, we have so much cleaning to do. We are not even in the same *yātrā,* which is possibly a good thing, as you are protected from our unsavoury presence. We have not even been blessed with the opportunity for so much personal association. There is one amazing

thing though; this year we put a question to you on your marvellous website, you graciously responded and even remembered us and the services performed over ten years ago at Soho Street! But this is just one offering amongst many. You have many great, great disciples doing so many wonderful activities to push on your and Śrīla Prabhupāda's equal desires. This *vyāsa-pūjā* book is filled with their stories and this humble attempt is just like the scratching of a tatty street-dog, timid and ashamed but deeply attracted by your brilliance and, although not worthy, desirous of your merciful glance, hopeful of a titbit of *prasādam*.

Please forgive our limited capacity, Guru Mahārāja. We are so grateful to be in your shelter as initiated disciple. We are very proud of that fact, in fact it is all we have to be proud of. Please do not kick us away.

Your worthless servant,
Vraja-kumāra dāsa

Vrajeśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat áldott megjelenési napodon!

Drága Guru Mahārāja, dicsőséges missziód során már kineveltél egy olyan generációt a *bhakták* közösségéből, akikben teljesen megbízol, akik olyan hangulatban tudják továbbvinni Krisna-tudatos mozgalmunkat, ahogyan te szeretnéd, és ami a te hangulatod.

Bizonyítja ezt Rādhā Kṛṣṇa és Rādhārādya prabhu legutóbbi prédikáló útja, amiről Rādhārādya prabhu egy naplót készített és közreadta a *bhaktáknak.* Ebből kiderül, hogy ez az út is nagyon sikeres volt, az ISKCON-vezetők és *bhakták* figyelmét ismét felkeltette a Krisna-völgyi közösség hatékony és sikeres működése.

Már itt vannak az itt élő fiatal *gṛhasták* gyermekei is, azzal a misszióval, hogyha majd felnőnek, továbbvigyék a stafétabotot. De vannak olyan odaadó lelkek is, akiket egyelőre a mozgalmon kívül helyezett el Kṛṣṇa, de világi szülők gyermekeként. E fiatalok szívébe, – jó karmájuknak hála – Kṛṣṇa korán elültette valamilyen módon a szerető odaadás növényének magját. Bárcsak minél többüket megtalálnánk közülük! Egy ilyen *bhaktáról* szeretnék beszámolni neked, szerény felajánlásként dicsőséges megjelenési napodon.

Egy korábbi Govardhana-pūjā fesztivál alkalmával Kṛṣṇadāsa unokám szaladva jött hozzám azzal, hogy gyorsan adjak egy kis *lakṣmīt,* mert itt egy barátja, aki szeretne részt venni és ő, Kṛṣṇadāsa szeretné meghívni a közös *prasādamra.* Akkor még nem tudtam ki ez a gyerek és ez alkalommal nem is találkoztam vele.

Majd később egy alkalommal a kaposvári könyvtár olvasótermében Kṛṣṇadāsa bemutatta nekem ezt a barátját. Kṛṣṇadāsa, Valentin és ez a fiú időnként a könyvtárban szoktak találkozni, mint jó barátok. Két *dhotiba* öltözött gyermek mellett első látásra ez a fiú nagyon „civil"-nek tűnt. Nyúlánk, sápadt arcú, sötét hajú, jó kiállású, barátságos mosolyú, 16-17 éves fiú volt.

Helyet foglaltunk az olvasóterem fekete műbőr bevonatú székein, és újdonsült ismerősöm várakozásteljesen nézett rám. Kicsit meglepődtem. Talán azt várja, hogy mondjak neki valamit? De mit is mondhat egy hatvanon túl levő *mātājī* egy 16-17 éves kamasznak, akit nyilvánvalóan az élet anyagi örömöket kínáló kihívásai, meg a hasonló életkorú barátok érdekelnek ebben az életkorban? – morfondíroztam

magamban. De feltétlen mondanom kell neki valamit, mert nagyon úgy tűnik, mintha erre várna.

– Zsolti, jártál már a Krisna-völgyben? – kezdtem sztereotip kérdéssel.

– Ó, igen, már többször is, nagyon szép. Legutóbb a Govardhana-pūjā ünnepségen is ott voltam.

– Ha ennyire tetszenek ezek a dolgok és Kṛṣṇadāsék a barátaid, biztos érdekesnek találnád Śrīla Prabhupāda könyveit a filozófiánkról. Szívesen hozok neked belőlük.

– Köszönöm, de majdnem minden kiskönyv megvan nekem, folyamatosan olvasom őket, nagyon lenyűgöznek. Közben észrevettem a nyakában a *kuntīmālāt,* és ezért egy kicsit kevésbé rámenősen folytattam.

– De hiszen akkor te egy *bhakta*-jelölt vagy, vagy tán az is. Érdemes lenne a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* vibrálását kipróbálni, Kṛṣṇadāsáék majd megmutatják hogyan kell.

– Naponta rendszeresen japázom – mondta Zsolti mosolyogva – már körülbelül egy éve.

– És van kapcsolatod *bhaktákkal?*

– Igen ők a *bhakta* barátaim – és a két kis fehér *dhotis, śikhāt* viselő kis *bhaktára* mutatott, akik szemmel látható érdeklődéssel figyelték a beszélgetést. – De több *bhaktát* is ismerek a Farmról, pl. Dvaipāyana és Saṅkīrtana prabhut. Kaposvárott gyakran találkozom *bhaktákkal,* mikor jövök az iskolából, szoktam velük beszélgetni, tőlük vettem a könyveket is. Néha el szoktam menni Caitanya Candra prabhu programjaira, de ez némi akadályokba ütközik.

– És a szüleid? – kérdeztem ezek után egy kicsit aggódva.

– Hát ők teljesen tiltanak ettől, nagyon ellenségesek – mondta. – Tetszik tudni, ők hívő katolikusok, én is jártam velük egy időben templomba, de én nem sok örömet találtam ebben a vallásban. De a Krisna-tudat egyből megtetszett.

– Hát akkor, mi a helyzet otthon?

– Minden krisnás holmim és az oltár is be van zárva a szekrényem egy polcára, míg az iskolában vagyok, mert, ha előhagynám, apám mindent összetépne vagy kidobna.

– És anyukád?

– Ő egy kedves személy. Biztos tetszik ismerni, Marika. Míg el nem költöztünk Somogyvámosról Kaposfüredre, a Jakabffy üzletben volt eladó, szerették a vásárlók. Anyám azt hiszi, ez egy veszélyes szekta. Azt szeretné, hogy az ő vallását kövessem. A nagymamám Somogyvámoson maradt, de ő is nagyon ellenséges – folytatta Zsolti.

Így beszélgettünk az első találkozás alkalmával, később aztán még többször összefutottunk Kaposvárott. Olyankor mindig váltottunk néhány szót, utána szaladt a buszhoz. Mindig meglepett, hogy – legalábbis úgy látszott – megörül nekem, mikor harsány Haribol-t kiáltva hol itt, hol ott bukkant fel a környezetemben. Valamiféle rendíthetetlen derűs nyugalom áradt mindig ebből a gyerekből, mintha kamaszos vidámsága egy érett felnőtt bölcsességével társulna.

– Nem érdekelnek azok a dolgok, amit a kortársaim csinálnak – magyarázta egyszer nagy komolyan. Csak elrontják az életüket.

– Dehát akkor nem vagy magányos? – kérdeztem együttérzően.

– Bizonyos értelemben az vagyok, de, ha olvasok és japázok, az leköt, szeretem csinálni.

– Hogy megy a tanulás? – kérdeztem egy más alkalommal.

– Nem a legfényesebben – mondta mosolyogva –, matekból megbuktam.

– Pedig olyan okos gyereknek nézel ki, nem tudom hogy hoztad össze ezt a bukást. Biztos a szüleid sem dicsértek meg érte. Nem csodálnám, ha azt mondták volna, hogy a Krisna-tudat miatt van. Meg aztán, mit szólnak az osztálytársak? Még azt találják mondani: "Ilyen ostobák a Krisna-hívők, hogy megbuknak matekból?"

– Tetszik tudni, nekem semmi bajom a matekkal – mondta Zsolti öntudatosan. Csak egyáltalán nem érdekel. És, ami nem érdekel, azzal képtelen vagyok foglalkozni. Ha akarnám és ráállnék, a matekot is nagyon tudnám. Bár az az igazság, hogy egy kicsit lusta is vagyok – tette hozzá önkritikusan.

Erős késztetést éreztem, hogy mondjak Zsoltinak valamit a matematika tanulás fontosságáról, valahogyan Kṛṣṇát is belevonva a mondandómba.

– Tudod Zsolti, a matematika az nagyon fontos. Mivel minden tudás Kṛṣṇától jön, hiszen Ő mindennek a forrása, akkor nyugodtan lehet mondani, hogy Ő a Legfelsőbb Matematikus, minden szám és matematikai művelet és képlet eredete. Így, ha valaki ezzel a tudattal tanulja a matekot, akkor az egy szép szolgálat Kṛṣṇának. Gondolj csak bele, a természet törvényeit az Istenség Legfelsőbb Személyisége teremtette és ezeket a törvényszerűségeket matematikai formulák írják le. Ha természetből a számokat kivennénk, a természet szép harmóniája összeomlana, eltűnne. A számok, a matematikai összefüggések is Kṛṣṇa energiái…

– Ahogy így tetszik mondani – reagált Zsolti –, lehet ebben valami igazság. Ezután próbálok jobban figyelni a matekra. Tessék elképzelni – váltott hirtelen témát –, most éppen osztályfőnöki óráról jövök. Az abortuszról és a védekezésről volt szó. Hozzászóltam, mondtam az osztálytársaimnak a tanár előtt, hogy azért van ez a sok háború, meg mindenféle nehézség a világban, az abortusz, meg a tehénölés miatt. Ez magától értetődő, mindenki láthatja. De az osztálytársaim kinevettek, hogy milyen ostobaságokat beszélek. Ostobának tartanak, mert a legtöbb dologról más a véleményem, mint nekik, mióta Śrīla Prabhupāda könyveit olvasom.

Legközelebbi találkozásunkkor kérdeztem:

– Na hogy állsz a matekkal?

– Tessék elképzelni, szereztem egy ötöst belőle! – mondta némi büszke felhanggal. – Rájöttem, nem is olyan rossz dolog ez a matek.

Egy másik alkalommal megint a könyvtárban futottunk össze.

– Kéne kerítenem egy *Bhagavad-gītāt* – mondta kissé gondterhelten. Apám összetépte a *Gītāmat*.

– Összetépte?! – döbbentem meg – Hogy tehetett ilyet? Nem kapott valami visszahatást?

– De kapott. Rövid időn belül elvesztette a munkahelyét. Anyám már kezdi érteni, hogy ezek miatt a dolgok miatt van annyi nehézség a családban, hogy ilyen ellenségesek a Krisna-tudattal.

– Ne beszéljek a nagymamáddal Somogyvámoson? – kérdeztem segítőkészen. Jól össze tudnék barátkozni vele, és aztán ő segíthetne neked.

– Jaj, ne, ne tessék, szinte ő a legellenségesebb az egész családban.

– Tudod, alkalmanként megtehetnéd, hogy felajánlasz egy almát Kṛṣṇának és utána megkínálod vele apukádat, és mivel így *prasādamot* enne, fokozatosan megszelídülne.

– Nem, nem jó, nem hiszem, hogy szereti az almát – tiltakozott Zsolti.

– Vagy például kivasalnád néha az ingét vagy más ruhadarabját – próbálkoztam tovább.

– Az nem jó, nekem a vasalás nem megy. (Már régóta kezdett az a gyanúm lenni, hogy Zsolti sok erőt merít a családi tiltások energiájából a Krisna-tudat gyakorlásához, mintha úgy érezné, hogy csak ilyen körülmények között tud szilárd maradni. Bárcsak megmaradna a hite a kamaszkori lázadás korszakának elmúltával is!) A legközelebbi alkalomra, amit direkt megbeszéltünk, vittem neki egy Gītāt, meg egy sárgaréz Gopāla *mūrtit,* amit lehet, hogy nem egészen stílszerűen a könyvtár előterének kávézó automatája előtt adtam át neki.

– Ugye holnapután lesz Gaura-purṇīmā? – akkor fogom beállítani – mondta Zsolti ünnepélyesen. – Ő is ott fog állni a polcomon. Majd minden nap ajánlok neki füstölőt, meg nyáron virágot a kertünkből. Úgy meglepődtem – tért át másik témára Zsolti. – Kṛṣṇadāsáék olyan hirtelen elköltöztek. El sem tudtunk búcsúzni. Nem hiszem el, a legjobb barátom csak úgy elment…

– Látod – mondtam –, akkor én mit szóljak, engem egy egész család itt hagyott. Itt maradtam

egyedül.

– Ilyet ne tessék mondani – csattant fel Zsolti szokatlan hévvel –, Kṛṣṇa mindig itt van velünk, sohasem vagyunk egyedül. Vrajeśvarī mātājīval is mindig ott van, ott lakik a szívében, és akkor még ott vannak a Krisna-völgyi *bhakták* is. De ha valamikor mégis úgy tetszik érezni, hogy segítségre van szüksége, csak szóljon – és én megyek. Az a nagy vágyam és tervem, hogy az érettségi után főállású *bhakta* legyek a Farmon.

– Bár áldaná meg Kṛṣṇa ezt a szép tervedet – mondtam. – Egyébként Kṛṣṇadāsa hagyott nálam számodra emlékül egy csokor pávatollat, ha arra jársz, majd gyere el érte, remélem nem fogja zavarni apukádat, mert ez biztos nem fér be a polcodra. Kṛṣṇadāsa is nagyon sajnálta, hogy nem tudtatok elbúcsúzni.

– Még ne tessék elmenni – kérte Zsolti. – Szeretnék valamit mutatni. – Zsolti egy parányi, kissé agyonnézegetettnek kinéző fényképalbumot húzott elő a zsebéből, és lapozni kezdte a szemem előtt. Tele volt Śrīla Prabhupāda, Guru Mahārāja, ISKCON-*guruk, mūrtik* és *bhakták* fényképeivel.

– Ezt mindig magamnál hordom, az óraközi szünetekben ezt szoktam nézegetni, ezt nem tudják széttépni, mert mindig magamnál hordom.

Gyakran elgondolkozom rajta, honnan van Zsoltinak ez a szilárd hite? Honnan ez

az elszakíthatatlannak tűnő ragaszkodás Kṛṣṇához és a *bhaktákhoz?* És nekem miért nincsenek meg ezek, pedig hosszú évek óta állítólag gyakorolom a Krisna-tudatot? Mikor leszek én ilyen türelmes, alázatos és ragaszkodó Kṛṣṇa és a lelki tanítómesterem felé? Vajon mit akar nekem Kṛṣṇa tanítani ennek az odaadó gyermeknek a példájával?

Talán nem a vak véletlenen alapszik az a tény, hogy Zsolti l992-ben született, Somogyvámoson élő szülőktől. Abban az évben, mikor a *bhakták* Kṛṣṇa kegyéből birtokba vették a Krisna-völgyet. Vajon milyen terve lehet vele Kṛṣṇának?

Az én lelki életben való fejletlenségemet felismerve a Zsolti példájából, hadd mondjam el én az én szeretett Gurudevámnak az ő dicsőséges megjelenési napján a következőket, Bhaktivinoda Ṭhākura lábnyomait követve:

„A világi örömökhöz fűződő ragaszkodásom miatt gyermek-és fiatal koromban rossz szokásokra tettem szert. Ezek miatt a bűnös tettek miatt testem akadállyá vált a Legfelsőbb Úr szolgálatában. Most, hogy megöregedtem, az ötféle betegség terhe alatt hogyan fogom szolgálni az Urat? Óh, mester, kérlek mondd meg nekem! Sírva, aggodalommal telve esek lótuszlábadhoz."

(Bhajana lālasā, 10. ének 3-4.)

Szerető tanítványod:
Vrajeśvarī devī dāsī

Vṛndāvaneśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a *saṅkīrtana* missziónak!

Idén, megjelenésed napja környékén még mindig Angliában vagyok, s az itt tartózkodás sok új élménnyel gazdagít. Ezek mind jó lehetőséget adnak arra, hogy még inkább lássam, milyen csodálatos a személyiséged, s hogy milyen fontos az egyszerű, őszinte szív a *vaiṣṇavák* életében.

śrī-bhagavān uvāca
ahaṁ bhakta-parādhīno hy asvatantra iva dvija
sādhubhir grasta-hṛdayo bhaktair bhakta-jana-priyaḥ

Az Istenség Legfelsőbb Személyisége így szólt a *brāhmaṇához:* Én teljesen *bhaktáim* irányítása alatt állok. Valójában egyáltalán nem vagyok független. Mivel *bhaktáimnak* egyáltalán nincsenek anyagi vágyai, egyedül az ő szívük mélyén ülök. Még *bhaktám bhaktái* is nagyon kedvesek Számomra, saját *bhaktámról* nem is beszélve. (SB. 9.4.63)

Az, hogy Kṛṣṇának mennyire szeretett szolgája vagy, az abban is megnyilvánul, hogy ebben az aljas, csalárd korban még mindig képesek vagyunk prédikálni az Úr dicsőségét, s reményt adni az embereknek. Ez egy nagyon nagy dolog! Valamelyik nap láttam egy anyukát, aki tolta babakocsiban a gyerekét. Késő este volt már, s a nőn láttam, hogy kicsit furcsán érezheti magát. Akkor megéreztem a füves cigi illatát, amit szívott, s néha-néha a gyermeke arcába fújt. A kisfiú látszólag teljesen

nyugodtnak tűnt, de amikor közelebb léptem, rájöttem, szegény már csak kábult a sok drogtól, amit ki tudja mióta oszt meg vele „önzetlenül" az édesanyja. Hirtelen nem tudtam mást tenni, csak odamentem, s mondtam az anyukának, hogy kérlek, ne tedd ezt a gyerekeddel. A nő dühösen rám ordított, s mutatta, hogy ezt szereti a gyerek, hisz olyan, mint egy szülinapi gyertya – fogta az égő cigarettát, a gyerek elé tartotta, s ráfújva, újra a fiúcskára ment a füst. Aztán elviharzott, nehogy meglássa egy rendőr. Nagyon szomorú voltam. Egész este azon tűnődtem, milyen nehéz valódi menedéket találni ebben az anyagi világban. Egy gyermek teljes mértékben függ a szülein, s sokszor miféle gondviselésben van része?... S később mivé válhat egy gyermek, akit oly nagy szeretettel, s odaadással dédelgettek?...

Mennyivel másabb tud lenni a mi családunk, Guru Mahārāja! Sok erőt s lelkesedést merítek abból, amilyen őszinte, egyszerű szívvel követed szeretett lelki tanítómestered utasításait. Szép példát állítasz ezzel is elénk. S most, hogy olvasom H. H. Gaura Govinda Swami Mahārāja könyvét, látom milyen fontos ez az egyszerű, nyíltszívű szolgálata a Gurunak. Így vagy te Śrīla Prabhupāda személyes hagyatéka számunkra, s az egyik legkedvesebb az Úrnak. Azáltal, hogy ezt a szép szolgálatot, a *saṅkīrtana yañját* ajánlod lelki tanítómesterednek, megkötözöd szíved tiszta szeretetével Kṛṣṇát is:

bhakta āmā preme bāndhiyāche hṛdaya-bhitare
yāhāṅ netra paḍe tāhāṅ dekhaye āmāre

„Egy rendkívül emelkedett szinten álló *bhakta* a szeretetével megkötözhet Engem, az Istenség Legfelsőbb Személyiségét a szívében. Bárhová is néz, Engem lát, semmi mást." (Cc.Madhya, 25.127)

És az Úrnak nincs ereje szétszakítani eme finom köteléket, hisz ő *bhakta-vatsala,* nagyon kedves a *bhaktáihoz.* Néha talán tűnhet úgy, hogy elfeledjük, mit is jelent egyszerű szolgának lenni, de akkor szíved finom kötelékeinek parányi részével szétoszlatod e feledékenységet. Köszönöm neked, Guru Mahārāja, hogy ilyen csodálatosan őszinte, nyílt szíved van! Köszönöm, hogy minden *vaiṣṇavát,* aki csak pici kis előrelépést mutat a lelki életben, kegyes mosolyoddal tűntetsz ki! Köszönöm mindezt, s még oly sok minden mást is, mert ezzel is arra bátorítasz, hogy a *vaiṣṇavák* közötti szeretetteljes kapcsolat nagyon fontos dolog, amit művelni, s gyakorolni kell. A te személyiséged mindezt önmagában hordozza, s így jelentesz *bhakták* százainak oltalmat. Bárcsak tudnálak szépen szolgálni, hogy megáldhass ezzel a tulajdonságoddal!

Manapság a világban sok ember panaszkodik, sokan elégedetlenek. Azt mondják, egyre aljasabbak a politikusok, s nem lehet senkiben sem bízni. Ezzel kapcsolatban most olvastam egy történetet, ami erről a csalárdságról szól: sok barát találkozik, s leülnek, eszegetnek. Az egyikőjük nagyon éhes, szeretne többet enni – nagyon falánk személy, igazi haspók. Nem elégedett azzal, amit eddig evett, de azért így gondolkodik: „Ha sokkal többet fogok enni a többieknél, mit fognak vajon rólam gondolni? Még azt fogják mondani, micsoda egy falánk torkos borz ez!" Így aztán, amikor megkérdezik tőle, hogy hozhatnak-e még neki valamit, csak annyit mond, hogy nem, nem; ő most igazán elégedett, s jól van lakva. Ezt jelenti *kapatya,* azaz alattomosság, ami nagy akadály az odaadás útján. S milyen szerencsések vagyunk, hogy szolgálva egy olyan nagy személyiséget, mint te, megtudhatjuk, mit jelent az egyszerűség, ami maga a *vaiṣṇavizmus – saralatā vaiṣṇava atva.* Bhaktivinoda Ṭhākura és Ragunātha dāsa Gosvāmī nyomdokait követve megmutatod, a hírnév s a pozíció az anyagi világban mind csak annyit ér, mint a disznó ürüléke.

Így vagy te a legnagyobb jóakarónk, hisz utat mutatsz az élet végső célja felé – elérni a *prema-bhaktit*. Köszönöm neked ezt a gondviselést!

Érdemtelen szolgád:
Vṛndāvaneśvarī devī dāsī

Vṛndāvaṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed e kedvező napján!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklya-lángjával felnyitotta a tudatlanságtól elvakult szememet."

Kedves Guru Mahārāja! Eltelt egy év a tavalyi *vyāsa-pūjā* ünnepséged óta, de olyan, mintha csak most lett volna, mégis annyi minden történt ez idő alatt.

Attól függetlenül, hogy jönnek *bhakták,* illetve elmennek Kṛṣṇa-tudatos mozgalmunk egyre inkább erősödik s az egész világon elismert amit csinálunk, ami nem más, mint amire Śrīla Prabhupāda vágyik, hogy történjen s megvalósuljon. Nagyon

szép példát mutatunk más országok *bhaktáinak* hogyan lehet megélni a földből ökrökkel művelve a földet, az évi szükségleteinket megtermelni szinte 100%-ban, egyes terményekből ezt a számot jóval meg is haladva. Annyira tetszik más ISCKON *bhaktáknak,* ahogy működik farmközösségünk, hogy többen jelezték, hogy szeretnének eljönni ebben az évben megtanulni tőlünk, a gyakorlatban is látni s kipróbálni a tevékenységeinket. Mindemellett nem állunk meg ezen a szinten, hanem a különböző területeken fejlesztjük tovább az „egyszerű élet magasszintű gondolkodás" elveit. A másik észrevehető dolog, hogy a *bhakták* egyre fejlettebbek, érettebbek, nagyobb felelősségeket vállalnak fel a lelki életben, ami lehetővé teszi, hogy világviszonylatban is egyedülálló dolgok valósulhassanak meg a közösségünkben. Hajónk megállíthatatlanul halad előre, az eléje kerülő akadályokat legyőzve töretlenül úszik célja felé. De minden hajó csak céltalanul bolyong nem találva a helyes irányt, s a vad hullámok dobálják ide-oda, ha nincs egy lelkileg erős, az eseményeket előre látó s kivédő, céltudatos kapitánya.

Guru Mahārāja! Te egy ilyen kapitány vagy! Tudom, s minden más *bhakta* is tudja, hogy a te hatalmas lelki fejlettségednek, töretlen, s feltartóztathatatlan vágyaidnak köszönhetünk mindent, amit a mozgalmunkban, s a *bhakták* egyéni fejlődésében elértünk. Te nélküled az anyagi lét mocsarában fuldokolnánk csupán, Māyā-devī ölelő karjainak fogságában léteznénk.

Nagyon-nagyon szerencsések vagyunk, hogy gondoskodsz rólunk, s nagyon-nagyon fontos, hogy sokáig segíthessünk neked misszió végrehajtásában.

Köszönöm a végtelen kegyedet.

Szolgád:
Vṛndāvaṇī devī dāsī

Yamunā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you.

In meditating on what I would like to express to you on this wonderful auspicious day, my mind searches for philosophical quotes or beautiful poems in which to glorify you in a more befitting way.

Unfortunately I am neither intellectual or poetic at this stage in my life, however there is one small thing that is practically burning with emotion in my heart that I would like to express to you today, and that is gratitude.

I am so grateful for your example as a follower of Śrīla Prabhupāda, your 'company man' attitude helps me to have faith in ISKCON, and encourages me to strive in my own small way that bit more out of my 'comfort zone'.

I am so grateful for your podcasts, when association has been 'thin on the ground', they were my daily 'bread and butter', my inspiration to keep endeavoring on this wonderful path of Kṛṣṇa consciousness.

I am so grateful for your contact with me through my trails and tribulations of my *karma.* Your caring and encouraging words to this insignificant disciple has helped me have the strength of heart to continue to take shelter of Guru and Kṛṣṇa's feet.

Actually as I am starting to put pen to paper and express my gratitude to you, I am finding it hard to cover all the areas in which you have touched my life. They are deep in my heart and embedded in my being. I am so very grateful that you keep me as your disciple, even though I am a rascal and don't deserve your shelter, still you are so very kind to this very fallen soul.

I am so very grateful, and so very proud to have you as my spiritual master. How fortunate am I!

Your aspiring servant
Yamunā devī dāsī

Yogeśvara dāsa

Kedves Guru Mahārājám!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ

A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki.

Március 10-ét írunk, mégis fagyos hideg idő van, és orkán szerű szél süvítve hordja a havat. A globális felmelegedés hatására egyre inkább megváltoznak az évszakok, alaposan próbára téve a Föld élővilágát. Aztán, mivel a materialista világ ismérve, hogy nem a tudat határozza meg a létet, hanem a lét a tudatot, ezért félelem keríti hatalmába az élőlényeket. Egyik balszerencse a másik után, egyik katasztrófa a másik után. A tudósok anyagi gyógymódokkal próbálják az emberi társadalom betegségeit kezelni. Pl. válság, nem tudván arról, hogy minden anyagi megoldás csak újabb problémát szül. Vagyis nem segít az, ha a terhet az egyik vállunkról a másikra tesszük.

Az élőlények kilátástalan harcot vívnak a létért, tengernyi szenvedés közepette. Yudhiṣṭhira Mahārāja a Kali-yuga elején tapasztalta ezeket a baljóslatú jeleket, akkor amikor az Úr Kṛṣṇa befejezte kedvteléseit, és a Kali-yuga befolyása kezdett megerősödni. Ezek mára rendszeressé váltak. Ebben a helyzetben nincsen semmiféle trükk vagy mentőakció amely segítene, csak a Legfelsőbb Úr tiszta *bhaktájának* a kegye.

Kedves Guru Mahārāja, ezeket az embereket a jó szó és az érvek sem térítik jobb belátásra. Egyedül az menti meg őket, ha tőled hallják, vagyis veled társulnak.

„Noha alkalmatlanok vagyunk arra, hogy méltóképpen zengjünk dicsőségedről, mégis transzcendentális vágyat érzünk, hogy tetteidet magasztaljuk. Most megpróbálunk az igazi bölcsek és tudósok utasításai szerint dicsőíteni téged. Bármit is mondunk azonban, minden szavunk szegényes, és végtelenül jelentéktelen."

„Óh lelki tanítómester, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Rādhā-Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik."

Kérlek, légy kegyes hozzám!

Jelentéktelen szolgád:
Yogeśvara dāsa

Yuvarāja dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

I wish you a happy *vyāsa-pūjā* celebration and I hope we will be there soon together with the little Govinda to celebrate you on this auspicious day.

Since last year our life has changed dramatically and this is due to your special mercy toward us. Thank you Guru Mahārāja for giving shelter to both me and my wife Rasajña devī dāsī and for accepting us as your disciples. This is the most important event in our lives and I hope we will be able to follow the wonderful instructions you gave us all this period on how to become Kṛṣṇa conscious and how to raise our children in Kṛṣṇa consciousness. Actually this hope is becoming reality because we could experience how by following you great miraculous things happened and it is like Kṛṣṇa is taking over the control of our lives. Actually He was always in control, it is just us who are fool enough to think that we can direct and control things but its is only by your mercy that Kṛṣṇa accepts our insignificant service and it by your mercy only that we found ourselves engaged on this path of devotional service ready to return back home, back to Godhead. This is what to have to do, we know it well, and although I see that every year brings up a new challenge in our life I'm confident that by following you the best we can we will be able to cross over all miseries and be successful.

Thank you.

Your servant, Yuvarāja dāsa